

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΓ'

Τρίτη 11 Μαΐου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 11 Μαΐου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Δημήτριο Πιπεργιά, Βουλευτή Ευβοίας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ηρακλείας Κυκλάδων ζητεί να επιτραπεί η κατασκευή μικρών έργων στους μικρούς ΟΤΑ.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελλήνων Επαγγελματιών Οργανωτών Συνεδρίων ζητεί την κατασκευή στην Αθήνα Διεθνούς Συνεδριακού Κέντρου.

3) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εμπορικών Συλλόγων Β.Δ. Ελλάδας και Νήσων ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών και ασφαλιστικών αιτημάτων των μελών της.

4) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Αυτοκινητιστών (ΤΣΑ) ζητεί την απαλλαγή των συνταξιούχων αυτοκινητιστών από τη φορολόγηση υπεραξίας από τη μεταβίβαση αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης.

5) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς ζητεί την ικανοποίηση των οικονομικών και ασφαλιστικών αιτημάτων των γυνεργατών Καστοριάς.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βιάννου Ηρακλείου ζητεί διευκρινήσεις για τα έξοδα παράστασης Προέδρων Τοπικών Συμβουλίων.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Ιερατικός Σύνδεσμος Ιεράς Μητρόπολης Λάμπης και Σφακίων ζητεί

να δοθεί το κίνητρο απόδοσης στους ιερείς και διακόνους της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

8) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κερατέας Ανατολικής Αττικής ζητεί να γίνουν έργα στην παράκαμψη Κερατέας στην εθνική οδό Σταυρού - Λαυρίου.

9) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Συνεταιρισμός Μηχανοτρατών Αλεξανδρούπολης "Ο Φάρος" ζητεί τη ρύθμιση των επιπρόσθετων οφειλομένων εισφορών προς το ΙΚΑ Αλεξ/πολης από τους συμπλοιοκτήτες μέλη του.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων ζητεί να μην καταργηθεί η Επιθεώρηση Αστυνομίας Κρήτης η οποία εδρεύει στα Χανιά.

11) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σφακίων Χανίων ζητεί την παραχώρηση οικοπέδου ιδιοκτησίας ΕΟΤ στην Αγία Ρούμελη του Δήμου Σφακίων.

12) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ημερησίων Περιφερειακών Εφημερίδων ζητεί τη διαφάνεια και την εφαρμογή των νόμων στη διανομή του επαρχιακού τύπου.

13) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ροδόπης - Έβρου ζητεί τη χρηματοδότηση από την ΑΤΕ των ΟΕΒ Έβρου.

14) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Λακωνίας ζητεί την κατάργηση των Αστυνομικών Σταθμών της Α.Δ. Λακωνίας.

15) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το αίτημα της αποπεράτωσης των εργασιών συντήρησης της εκκλησίας Αγίου Θεοδώρου στο χωριό Τσόπακας Μάνης.

16) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Π.Σχίζας, κάτοικος Καλαμάτας, ζητεί τη διευκόλυνση μέσω ΚΤΕΛ των φοιτητών - σπουδαστών Καλαμάτας, που φοιτούν σε άλλες πόλεις της Δυτικής Ελλάδας.

17) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματικών - Βιοτεχνικών - Εμπορικών Σωματείων Νομού Σερρών ζητεί την κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων.

18) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Κιλκίς ζητεί τη μείωση του συντελεστή φορολόγησης των ΑΕ και ΕΠΕ.

19) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καντάνου Χανίων ζητεί να μη διακοπεί η λειτουργία του ΟΤΕ στην περιοχή του.

20) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι νηπιαγωγοί απόφοιτοι Σχολών ΤΕΙ Βρεφονηπιοκομίας ζητούν να καταταγούν στην κατηγορία ΠΕ.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Κερκυραίων ζητεί τη δημιουργία ανεξάρτητων Εφορειών Βυζαντινών και Νεότερων Μνημείων στην Κέρκυρα.

22) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργοληπτών Ηλεκτρολόγων Κέρκυρας διαμαρτύρεται για τις ελλείψεις υλικών στήριξης που είναι απαραίτητα για την ηλεκτροδότηση των εγκαταστάσεων.

23) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Επιστημόνων Ερευνητών ζητεί τη διευθέτηση του μισθολογικού ζητήματος των ερευνητών, που δεν κατέχουν διδακτορικό δίπλωμα.

24) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ημερησίων Περιφερειακών Εφημερίδων ζητεί τη διαφάνεια και την εφαρμογή των νόμων στη διανομή του επαρχιακού τύπου.

25) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Νομού Φωκίδας καταγγέλλει την εγκληματική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών και του ΝΑΤΟ και ζητεί την άμεση κατάπαυση των βομβαρδισμών και την πολιτική επίλυση του προβλήματος του κράτους της Γιουγκοσλαβίας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η τοποθέτηση φωτεινού σηματοδότη στη διασταύρωση Κορίνθου και Ελ.Βενιζέλου στην πόλη των Πατρών Αχαΐας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη αποκατάστασης του οδικού δικτύου του Δήμου Τριταΐας Αχαΐας.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος του Δήμου Ωλενίας Αχαΐας.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε προβλήματα που αντιμετωπίζουν Δήμοι του Νομού Αχαΐας από την εφαρμογή του Νόμου "Καποδίστρια".

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η άμεση εξεύρεση χώρου ταφής απορριμμάτων για Δήμους του Νομού Αχαΐας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3685/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41303/2-12-98 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3685/11-11-98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Μπασιάκος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες που έχει καταβάλλει ο Ο.Α.Ε. και αφού έχει υποχωρήσει σε πλείστα όσα σημεία του προσύμφωνου υπέρ του κ. Παπαγιάννη, οι διαφορές μεταξύ Ο.Α.Ε. και κ. Παπαγιάννη ήχθησαν σε διαιτησία, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

Παρά ταύτα ο Ο.Α.Ε. εξακολουθεί να καταβάλλει προσπάθειες για την άμεση μεταβίβαση της εταιρείας.

Η Υφυπουργός

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

2. Στην με αριθμό 3654/10-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41305/2-12-98 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3654/10.11.98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Μπασιάκος, σχετικά με την Ένταξη της περιοχής Διστόμου στις Φθίνουσες Περιοχές, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η περιοχή Διστόμου όπως και ολόκληρος ο Ν. Βοιωτίας είναι στο πεδίο εφαρμογής του μέτρου 1.3 του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Ανασυγκρότηση φθίνουσών βιομηχανικών περιοχών της χώρας".

Σημειώνεται ότι στο νέο επενδυτικό νόμο 2601/98 δεν υπάρχει πρόβλεψη για ειδική κατηγορία ζώνης κινήτρων φθίνουσών περιοχών.

Η Υφυπουργός

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

3. Στην με αριθμό 3712/11-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41306/2-12-98 έγγραφο από την Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3712/11.11.98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φ. Κουβέλης, σχετικά με τα υλικά κατασκευής παιδικών και βρεφικών παιχνιδιών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Δεν δίνονται άδειες για την κυκλοφορία των παιχνιδιών, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αφορά την "ασφάλεια των παιχνιδιών" (ΚΥΑ Β6342/863/24.3.1998- ΦΕΚ 223/Β/89, με την οποία εναρμονίστηκε η Οδηγία 88/378/ΕΟΚ).

Τα παιχνίδια κυκλοφορούν νόμιμα εφόσον φέρουν τη σύμμανση CE και ελέγχονται προκειμένου να διαπιστωθεί ότι πληρούν τις βασικές απαιτήσεις υγείας και ασφαλείας, σύμφωνα με τα εναρμονισμένα πρότυπα ΕΛΟΤ EN 71.

2. Η Οδηγία 88/378/ΕΟΚ σχετικά με την "ασφάλεια παιχνιδιών" δεν αναφέρει συγκεκριμένους ελέγχους για τις φθαλικές ενώσεις. Επίσης, δεν υπάρχει πρότυπο που να καθορίζει μέθοδο της ποσότητας μετανάστευσης των φθαλικών ενώσεων.

Η Ε. Επιτροπή ενόψει κάλυψης του θεσμικού κενού που διαπίστωσε (θέσπιση προτύπου, καθορισμός ορίων επικινδυνότητας) πρόσφατα εξέδωσε Σύσταση προς τα Κράτη - Μέλη (1.7.98) "σχετικά με τα προϊόντα παιδικής φροντίδας και τα παιχνίδια που προορίζονται για στοματική χρήση από παιδιά ηλικίας κάτω των τριών ετών, τα οποία είναι κατασκευασμένα από μαλακό PVC που περιέχει ορισμένες φθαλικές ενώσεις".

Στη Σύσταση αυτή συνιστώνται κάποιες οριακές τιμές έκχυσης των φθαλικών ενώσεων που προέρχονται από τα προϊόντα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της Επιστημονικής Επιτροπής για την Τοξικότητα, την Οικοτοξικότητα και το Περιβάλλον (ΕΕΤΟΠ).

3. Με αφορμή το θέμα που ανέκυψε σχετικά με την επικινδυνότητα των φθαλικών ενώσεων, το Υπουργείο Υγείας-Πρόνοιας συνέστησε Ομάδα Εργασίας για την προστασία της υγείας των παιδιών από τοξικές ουσίες σε παιδικά παιχνίδια

από PVC, στην οποία συμμετέχει και το Υπουργείο μας.

4. Επισημαίνεται ότι υπάρχει αδυναμία εύρεσης μεθόδου ανίχνευσης της ποσότητας μετανάστευσης των φθαλικών ενώσεων, σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο.

5. Στη Δανία, Ιταλία και Ελλάδα, με πρωτοβουλία του κατασκευαστή και των εισαγωγέων, έχουν αποσυρθεί προληπτικά από την αγορά συγκεκριμένα είδη βρεφικών και παιδικών προϊόντων της εταιρείας CHICCO.

Η Αυστρία έχει εκδώσει σχέδιο τεχνικού κανονισμού (Κοινοποίηση: 97/894/A), σύμφωνα με τη διαδικασία πληροφόρησης 83/189/ΕΟΚ, σχετικά με την απαγόρευση χρήσης μαλακτικών στα παιχνίδια για παιδιά κάτω των 36 μηνών.

Η Υφυπουργός

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

4. Στην με αριθμό 3596/9-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5414B/1-12-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3596 που κατατέθηκε στις 9-11-98 από τη Βουλευτή κ. Έλσα Παπαδημητρίου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας είναι ένας κρίσιμος θεσμός για το χωροταξικό, τον πολεοδομικό και τον περιβαλλοντικό σχεδιασμό της Αττικής. Ο ισχυρισμός ότι παραμένει ανενεργός δεν ευσταθεί, αντίθετα από το 1994 μέχρι σήμερα ο Οργανισμός με τη διοίκησή του και σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει να επιδείξει έναν απολογισμό πλούσιο και θετικό. Και βέβαια για τα θέματα της Ολυμπιάδας έχει γίνει η προεργασία, οι μελέτες, οι έρευνες και έχουν προετοιμαστεί, σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ, οι χωροθετήσεις.

Τέλος σας πληροφορούμε ότι αντιμετωπίζεται θετικά η εκπροσώπηση της διευρυμένης Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, αλλά και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης της Αττικής στη διοίκηση του Οργανισμού Αθήνας.

Ο Υπουργός

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

5. Στην με αριθμό 3967/17-11-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3063/26-11-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3967/17-11-98 που κατέθεσαν οι κύριοι Βουλευτές Ι. Λαμπρόπουλος, Θ. Δημοσχάκης, Β. Σωτηρόπουλος, Η. Βεζδρεβάνης, Αθ. Δαβάκης, Σπ. Σπύρου, Γ. Κаланτζής, Β. Παππάς, Αν. Καραμάρης, Γ. Καλός, Γ. Σαλαγκούδης, Ι. Τζώανος και Σπ. Σπηλιωτόπουλος, στη Βουλή των Ελλήνων σχετικά με τους Τεχνικούς Αξιωματικούς - Υπαξιωματικούς της Πολεμικής Αεροπορίας, σας γνωρίζεται ότι η προσφορά των Τεχνικών Αξιωματικών και Υπαξιωματικών στην επιχειρησιακή ετοιμότητα της Πολεμικής Αεροπορίας, είναι αναγνωρισμένη τόσο από την Ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας όσο και από τον Ελληνικό λαό.

Θα πρέπει όμως να σημειωθεί, ότι καθ' ύλην αρμόδιο για την πολιτική των μισθών και πάσης φύσεως απολαβών και παροχών, είναι το Υπουργείο Οικονομικών, το οποίο κατά την τελευταία διετία

προέβει στην κατάρτιση και ψήφιση νέων μισθολογίων, με βασική αρχή και φιλοσοφία την κατάργηση της επιδοματικής πολιτικής.

Επίσης, από πλευράς του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, έχουν αναληφθεί ενέργειες για την αναπροσαρμογή των επιδομάτων κινδύνου (πτητικό ή καταδυτικό), σε ποσοστό 20% επίδομα που θα λάβουν αυξημένο κατά το παραπάνω ποσοστό και μάλιστα αναδρομικά από 1/1/1998 όλοι οι Τεχνικοί, Αξιωματικοί ή Υπαξιωματικοί, που συνιστούν βασικά μέλη πτήσεως Αεροσκάφους.

Ο Υπουργός

ΑΠ.ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 12 Μαΐου 1999.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παρ. 2 και 3 και 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 1005/6.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ.Στυλιανού Παπαθεμελή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων, στη θέση Μαυροράχη του Δήμου Βερτίσκου Θεσσαλονίκης.

2. Η με αριθμό 1027/81/10.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ.Δημητρίου Σιούφα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τη χρηματοδότηση της προεκλογικής καμπάνιας του ΠΑΣΟΚ για τις ευρωεκλογές κλπ.

3. Η με αριθμό 1028/10.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευάγγελου Μπούτα προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την έγκαιρη διάθεση της παραγωγής ροδακινιών κλπ.

4. Η με αριθμό 1022/10.5.99 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρίας Ανδριανής Λουλέ προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων εξασφάλισης του ποιοτικού ελέγχου στις μονάδες παραγωγής σκυροδέματος.

5. Η με αριθμό 1024/10.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Ιωάννη Αράπη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη διάθεση στους δικαιούχους κατοικιών στο Καστελλόριζο.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 1006/6.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Καφή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις στη χώρα μας από τις πολεμικές επιχειρήσεις στη Γιουγκοσλαβία κλπ.

2. Η με αριθμό 1031/10.5.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Δήμα προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων αποζημίωσης των παραγωγών και των εξαγωγέων, για τις μέχρι τώρα απώλειες λόγω του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 6280/28.1.99 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κυριάκου Σπυριούνη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με δημοσίευμα στην εφημερίδα "ΤΟ ΒΗΜΑ" για παρατυπίες διδασκόντων στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η ερώτηση έχει ως εξής:

"Στην εφημερίδα το "ΤΟ ΒΗΜΑ" και στη σελίδα 18 αναφέρεται δημοσίευμα του αναπληρωτή καθηγητή Αλεξίου Δημητρίου με σοβαρότατες αιχμές για θέματα προαγωγών, για δημοσιεύματα αποσυρθέντα ως αναξιόπιστα πλην χρησιμοποιηθέντα επιτηδείως από εργολαβική ανάληψη ερευνητικών προγραμμάτων για κακή χρήση χρηματοδότησης για αγορά εξοπλισμού, για προκλητικές απουσίες διδασκόντων κ.α.

1. Η αλλαγή στην παιδεία, που είναι αίτημα των αποχών και της κοινωνίας μας, απαιτεί προπαντός την παραδειγματική πρωτοπορία της εκπαιδευτικής κοινότητας σε όλες τις βαθμίδες της.

2. Απαιτεί ακόμα τη θεσμική εξασφάλιση της παρουσίας των εκπαιδευτικών στους ναούς της παιδείας και την απασχόλησή τους εκπαιδευτικά με τα καθήκοντά τους και με αυτήν.

3. Τέλος, απαιτεί το γόνιμο και αποτελεσματικό έλεγχο του κράτους, που θα αρμονίζει την ανεξαρτησία και την αυτοτέλεια με το χρέος, το άσυλο με την ευταξία και τη λειτουργία. Τη δημοκρατία με την πραγματική της ουσία και την τάξη.

4. Χωρίς αυτά όχι μόνο δεν θα έχουμε βελτίωση, αλλά η κατάσταση θα χειροτερεύει, η νεολαία θα εμπαίζεται κάτω από μία λαϊκίστικη σύγχυση, ο λαός θα εξακολουθεί να πληρώνει χωρίς ανταπόδοση σε μία υπόθεση με τα διαιωνιζόμενα προβλήματά της, την αναποτελεσματικότητα της και την υποκρισία.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Εάν από την παρακολούθηση της παιδείας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στο πλαίσιο του Συντάγματος και των νόμων τα αναφερόμενα στο περί ου ο λόγος δημοσίευμα ανταποκρίνονται στην αλήθεια και τι μέτρα σκοπεύει να πάρει για την εξασφάλιση των προϋποθέσεων μιας καλύτερης παιδείας".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι προφανές ότι αυτή η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου αποτελεί προϊόν της ευαισθησίας του, με την οποία διαρκώς παρακολουθεί τα πράγματα στο χώρο της παιδείας, αφού συμμετέχει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ο κ. Σπυριούνης δεν έλαβε απάντηση, διότι πράγματι καθυστέρησα να απαντήσουμε επί της ερωτήσεώς του, αφού περιμέναμε από την πλευρά του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, από τον πρύτανη, να μας απαντήσει πάνω στη δική μας επιστολή, που ουσιαστικά διαβίβαζε το ερώτημα του κυρίου συναδέλφου.

Σήμερα είμαι στην ευτυχή θέση να εγχειρίσω στο συνάδελφο έναν πλήρη φάκελο από την αλληλογραφία εκ μέρους του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, από την οποία φαίνεται ότι το θέμα της αρθρογραφίας από τις στήλες της εφημερίδας "ΤΟ ΒΗΜΑ" απετέλεσε μεγάλο πρόβλημα για την πανεπιστημιακή κοινότητα. Η υπόθεση έφθασε στον εισαγγελέα και περιμένουμε τις εξελίξεις.

Ειδικότερα, όσον αφορά το μεταπτυχιακό πρόγραμμα το οποίο θίγεται στις παρατηρήσεις των επιστολογράφων της εφημερίδας "ΤΟ ΒΗΜΑ", θα ήθελα να πω ότι το ΕΠΕΑΕΚ, που διαχειρίζεται κονδύλια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δεν είναι ένα ερευνητικό πρόγραμμα, αλλά είναι ένα συνολικό επιχειρησιακό πρόγραμμα στο οποίο εντάσσονται και προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών. Γίνονται οι σχετικές προκηρύξεις και τα

ΑΕΙ έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν προτάσεις.

Κάθε πρόταση πριν υποβληθεί στο Υπουργείο εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος και από τη Σύγκλητο. Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται σε κάθε έργο ανταποκρίνονται σε αυτά που αναφέρονται στο συγκεκριμένο τεχνικό δελτίο, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της σύμβασης.

Το έργο, τώρα, "Αποτίμηση εκπαιδευτικού έργου και παρεχομένων υπηρεσιών των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ΑΕΙ και ΤΕΙ" ανήκει στην ενέργεια 41Γ' του εκπαιδευτικού σχεδιασμού του τέταρτου υποπρογράμματος "Οργάνωση και Διοικητικός Εκσυγχρονισμός, Τεχνική Βοήθεια του ΕΠΕΑΕΚ". Το Υπουργείο Παιδείας επιχορηγεί τους λογαριασμούς έρευνας των πανεπιστημίων και η κατανομή των κονδυλίων στα ερευνητικά προγράμματα γίνεται από τα ίδια τα πανεπιστήμια στη συνέχεια. Αυτός είναι ο μηχανισμός που αφορά στα ερευνητικά και τα μεταπτυχιακά προγράμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω συνείδηση του λειτουργήματος που επιτελεί η παιδεία μας και την πεποίθηση ότι πέραν από την πνευματική σμίλευση του αυριανού Έλληνα, της αυριανής ηγέτιδας τάξης της κοινωνίας μας, ασκεί και μια ευρύτατης απήχησης διαπαιδαγώγηση στο λαό μας. Η ηγέτιδα τάξη πρέπει να φροντίζει ιδιαίτερώς γι' αυτό το τελευταίο.

Παρακολουθώ συνεχώς τα θέματα της παιδείας, διότι είμαι υποχρεωμένος προς τούτο και από την άσκηση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων αφού είμαι μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Αφορμή για να καταθέσω αυτή την ερώτηση ήταν η ανάγνωση σχετικού κειμένου από της εφημερίδας "ΤΟ ΒΗΜΑ" της 10.1.1999, στο οποίο καταγγέλλονται αυτά που ανέφερε ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, εκφράζω την ικανοποίησή μου, γιατί μου δίδετε το σχετικό φάκελο και τη βεβαιότητά μου ότι το Υπουργείο Παιδείας κάνει έναν έντονο αγώνα για να θεσμοθετήσει και να πραγματοποιήσει μια βαθιά μεταρρύθμιση στην παιδεία, της οποίας τα συμπτώματα αποτελούν και τη δικαιολογία της αιωρούμενης αντιλήψεως ότι στην παιδεία υπάρχει -όπως εξάλλου στη Δημόσια Διοίκηση και στην κοινωνία γενικότερα- μια βαθιά κρίση.

Είμαι σίγουρος ότι με την επίτευξη αυτής της προσπάθειας, την πραγματοποίηση αυτού του μεταρρυθμιστικού έργου και τη συνεκδημοκρατοποίηση ότι πέρα και πάνω απ' όλα πρέπει στις οργανωμένες δημοκρατικές κοινωνίες να υπάρχει ο έλεγχος υπέρ του λαού και για το λαό, το αύριο για την παιδεία θα είναι καλύτερο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μία φράση μόνον θα πω, κύριε Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει ήδη ανακοινώσει στα πλαίσια των εργασιών της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ότι πρόκειται να αναθεωρήσει το νομικό καθεστώς που διέπει την οικονομική και διοικητική λειτουργία των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό βέβαια θα γίνει ύστερα από ένα γόνιμο και ολοκληρωμένο διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, ξεκινώντας φυσικά από τα ίδια τα τριτοβάθμια ιδρύματα της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεύτερη είναι η με αριθμό 7000/18.2.99 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Παπανικολάου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την ίδρυση πανεπιστημίου με έδρα την Τρίπολη.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου σε περίληψη έχει ως εξής:

"Από το 1985 έχουν γίνει πολλές προσπάθειες για να

δημιουργηθεί πανεπιστήμιο με έδρα την Τρίπολη, το οποίο να έχει τμήματα στις πόλεις της Κορίνθου, του Ναυπλίου, της Σπάρτης και της Καλαμάτας.

Δυστυχώς, παρά τις κατά καιρούς θετικές υποσχέσεις που δόθηκαν, τίποτα δεν έχει γίνει, γιατί η συνολική ηγεσία της υδροκέφαλής Αθήνας δεν έχει δώσει την πρέπει σημασία στη νότια και ανατολική Πελοπόννησο.

Η ίδρυση πανεπιστημίου θα προσφέρει και θα συμβάλει τα μέγιστα στην οικονομική και πολιτιστική αναβάθμιση των παραπάνω πόλεων.

Επειδή στον 21ο αιώνα η ανατολική και νότιος Πελοπόννησος δικαιούται να έχει συμμετοχή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση:

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Θα προχωρήσει στην άμεση ίδρυση πανεπιστημίου με την ονομασία "ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ", που θα έχει ως έδρα την Τρίπολη και τμήματα στις πόλεις της Κορίνθου, του Ναυπλίου, της Σπάρτης και της Καλαμάτας;"

Συμφωνώ και με την πίτα και με τη διανομή!

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευθέως και ειλικρινώς ενημερώνω τον αγαπητό ερωτώντα συνάδελφο αλλά και την Αίθουσα ότι στα άμεσα σχέδια και στον άμεσο προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας δεν υπάρχει τέτοια πρόθεση, δηλαδή να δημιουργηθεί με έδρα την Τρίπολη το Πανεπιστήμιο "ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ".

Το θέμα αυτό, όμως, όπως και άλλα παρόμοια που έχουν υποβληθεί, θα αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης στα πλαίσια ενός μελλοντικού σχεδιασμού.

Προς το παρόν, στο πλαίσιο της διεύρυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης -είναι ήδη γνωστή- δημιουργούνται νέα τμήματα στα Α.Ε.Ι. και παραρτήματα στα Τ.Ε.Ι. της χώρας, έτσι ώστε και με την περιφερειακή διασπορά των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων να συμβάλουμε και στην ανάπτυξη της παιδείας και στην ανάπτυξη όλων αυτών των περιοχών της χώρας, που μπορούμε επ' ευκαιρία της παιδείας πραγματικά να το πετύχουμε. Αυτό όμως γίνεται με βάση μια διαδικασία αξιολόγησης και σε ατομικό και σε συλλογικό επίπεδο των προτάσεων που υποβάλλονται από τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. της χώρας.

Η διαδικασία αυτή είναι μία διαρκής προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας στα πλαίσια ενός μέγιστου στόχου. Και ο στόχος είναι η Ελλάδα να γίνει ένα τεράστιο μορφωτικό και πολιτιστικό κέντρο, να γίνει ένα απέραντο πανεπιστήμιο της Μεσογείου και των Βαλκανίων, για να αναστραφεί το ρεύμα της φοιτητικής μετανάστευσης από την Ελλάδα προς το εξωτερικό και να έχουμε το αντίθετο από το εξωτερικό προς την Ελλάδα. Έτσι, με αυτήν τη φιλοσοφία, με αυτήν τη στόχευση, πραγματικά ένα τέτοιο θέμα μπορεί να αποτελέσει θέμα μελλοντικού σχεδιασμού για την Πελοπόννησο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μήπως θέλετε να προηγηθείτε εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δυστυχώς, ο Κανονισμός δεν επιτρέπει τη συμμετοχή ..

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Υπουργέ, είναι κοινή διαπίστωση ότι απαιτείται μία δυναμική αύξηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, γι' αυτό και επίκειται η αύξηση ογδόντα νέων τμημάτων που ανακοινώσατε και ήδη έχουν κυκλοφορήσει μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Επισημαίνω το γεγονός ότι μόνο στην Αγγλία σπουδάζουν είκοσι πέντε χιλιάδες Έλληνες φοιτητές και πάνω από σαράντα χιλιάδες στην αλλοδαπή. Δεκάδες δισεκατομμυρίων συναλλάγματος ξοδεύονται κάθε χρόνο και όχι μόνο αυτό, αλλά χάνουμε και τα παιδιά μας πολλές φορές με διπλή έννοια: Είτε λόγω της

επιστημονικής τους κατάρτισης και της ακτινοβολίας, την οποία έχουν, μένουν στα εκεί πανεπιστήμια, στις εκεί χώρες, ή επειδή στερούνται της οικογενείας πάρα πολλά παιδιά χάνονται στους δύσκολους δρόμους -και ξέρουμε όλοι πολύ καλά τι εννοώ με αυτό- που επιφυλλάσσει η σημερινή πραγματικότητα.

Αφού ιδρύονται τα ογδόντα νέα τμήματα, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να παρακαλέσω ότι οφείλει η πολιτεία μερικά απ' αυτά τα τμήματα να δημιουργηθούν στις πρωτεύουσες των νομών ανατολικής και νότιας Πελοποννήσου, διότι οι νομοί αυτοί έχουν τόσα προσφέρει στην ιστορία, στην παράδοσή μας, στον πολιτισμό μας, στην ανάπτυξη, και είναι ανάγκη και πάλι να τους δώσουμε τη δυνατότητα να βρουν αυτήν την παλιά αίγλη τους και την ακτινοβολία τους.

Συγχρόνως επικαιροποιείται η μελέτη του Παντείου Πανεπιστημίου διά της δημιουργίας του πελοποννησιακού πανεπιστημίου με έδρα την Τρίπολη και με σχολές αντίστοιχες στις πρωτεύουσες των νομών ανατολικής και νότιας Πελοποννήσου. Με την ονομασία "ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ" και με τη μορφή "του δικτύου πανεπιστημίου", του οποίου και η διεθνής εμπειρία, αλλά και η ελληνική εμπειρία έχει καταδείξει ότι ήταν επιτυχής, διότι με "το διαδίκτυο" σήμερα μπορεί να εργαστεί θαυμάσια. Εξάλλου η εμπειρία του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και του Πανεπιστημίου Αιγαίου, δείχνει ότι έχουν αποδώσει πάρα πολύ και νομίζω ότι θα μπορούσαν να βοηθήσουν και να είναι πραγματικότητα γι' αυτό το πανεπιστήμιο.

Τη θέση αυτή στηρίζουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, πρυτάνεις, καθηγητές πανεπιστημίου, όλοι οι φορείς των νομών αυτών, αλλά και ο λαός, γιατί, όπως είπαμε, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη της επαρχίας, της υπαίθρου, όταν αυτή τη στιγμή δεν δίνουμε τη δυνατότητα να αναπνεύσει η ύπαιθρος και δημιουργούμε, όπως συγκεκριμένα λέω στην ερώτησή μου, την υδροκέφαλη Αθήνα, το αθηνοκεντρικό εκείνο κράτος, που αυξάνεται και πληθύνεται σε βάρος της επαρχίας μας.

Πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα, κύριε Πρόεδρε, να πρωταγωνιστήσουν και πάλι σε σύγχρονη πνευματική κίνηση, εν όψει μάλιστα και της ευρωπαϊκής προκλήσεως, οι νομοί αυτοί που ανέφερα. Ειλικρινά δεν μπορούμε να μιλάμε για αποκέντρωση και για ανάπτυξη της επαρχίας και συγχρόνως να μεγαλώνει και να μεγεθύνεται η Αθήνα. Πρέπει η ύπαιθρος να ζήσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επαναλάβω ότι εκτός από τα πολιτικά κριτήρια που στηρίζουν αυτήν τη φιλοσοφία, που ανέπτυξε προηγουμένως εν τάχει, συντρέχουν και τα επιστημονικά κριτήρια για την περιφερειακή διασπορά των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων της χώρας. Και γι' αυτό ακριβώς οι σχετικές προτάσεις έρχονται από πανεπιστήμια και ΤΕΙ της χώρας. Αυτές οι προτάσεις αξιολογούνται, και μετά την αξιολόγησή τους σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, υλοποιούνται.

Με αυτήν την πολιτική, την προοδευτική ανάπτυξη αυτών των νέων τμημάτων και των παραρτημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ αντίστοιχα, πιστεύουμε ότι μπορούμε να δοκιμάσουμε τις αντοχές, αλλά και τις επιτυχίες μιας τέτοιας αποκεντρωτικής πολιτικής της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που όσο αυτή θα στεριώνει, τόσο εμείς θα την επεκτείνουμε και θα την ενισχύουμε.

Πράγματι, μέσα σε αυτήν ακριβώς τη στόχευση είπα ότι μπορεί σε μελλοντικό σχεδιασμό να συζητηθεί και το θέμα το οποίο έθιξε ο αγαπητός συνάδελφος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τρίτη είναι η με αριθμό 3068/23-3-99 αναφορά του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευστρατίου Κόρακα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την πρόσληψη του απαραίτητου νοσηλευτικού προσωπικού για την εύρυθμη λειτουργία της μονάδας αιμοκάθαρσης του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου-Κέντρου Υγείας Λήμνου.

Το υπόμνημα, το οποίο έχει καταθέσει ο κ. Κόρακας, έχει ως εξής:

"Υπόμνημα του σωματείου εργαζομένων του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου-Κέντρου Υγείας Λήμνου Ν. Λέσβου, για την έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού στη Μονάδα Τεχνητού Νεφρού του Νοσοκομείου.

Συγκεκριμένα, το Σωματείο ζητά να προσληφθούν άμεσα τουλάχιστον τρεις νοσηλεύτριες-νοσηλεύτριες, ώστε η μονάδα να λειτουργήσει και σε δεύτερη βάρδια. Εξάλλου είχε υπάρξει και δήμωση δέσμευση της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας για πρόσληψη πέντε νοσηλευτών - νοσηλευτριών, που δεν έχει ακόμα υλοποιηθεί".

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριοι συνάδελφοι, η λειτουργία, εδώ και ενάμιση χρόνο της μονάδας τεχνητού νεφρού στο μικρό νοσοκομείο της Λήμνου έδωσε λύση σε ένα μεγάλο πρόβλημα, την αιμοκάθαρση των νεφροπαθών, των πασχόντων από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, του νησιού. Εκεί που τα πράγματα γι'αυτούς τους αρρώστους είναι πολύ περισσότερο δύσκολα, αφού η δυνατότητα μετακίνησης, αιμοκάθαρσης δηλαδή σε άλλο νοσοκομείο και επιστροφής, δεν είναι δυνατή.

Αυτή η μονάδα εξυπηρετεί σήμερα με 100% πληρότητα δεκατρείς ασθενείς. Λειτουργήσει κατ'αρχήν με νοσηλευτικό προσωπικό από τη γενικότερη σύνθεση του προσωπικού αυτού στο νοσοκομείο και μέσα στο 1998, μετά από προκήρυξη του 1997, προσλήφθηκαν τέσσερις νοσηλεύτριες, που προστέθηκαν σε αυτήν τη μονάδα.

Θα συμφωνήσουμε κανείς ότι υπάρχει ανάγκη αυτή η μονάδα να μεγαλώσει, έτσι ώστε να καλύψει και κάποιους άλλους ασθενείς που έχουν την ίδια ανάγκη, την ανάγκη της αιμοκάθαρσης. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς στο Υπουργείο πόσοι είναι αυτοί, όμως υπάρχει ένας αριθμός ο οποίος αναφέρεται στο υπόμνημα των εργαζομένων του νοσοκομείου.

Όπως και να έχει το πράγμα, θέλω να πληροφορήσω τον κύριο συνάδελφο ότι εδώ και λίγες μέρες έχουμε την εγκριτική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου για την πρόσληψη εποχιακού προσωπικού στα νοσοκομεία και μέσα από την κατανομή αυτού του προσωπικού ικανοποιούμε το αίτημα ώστε να προσληφθούν τρεις ακόμα νοσηλεύτριες ή νοσηλεύτες, για να μπορέσει να αυξηθεί ο αριθμός των υπό αιμοκάθαρση ασθενών στη μονάδα τεχνητού νεφρού του νοσοκομείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για ένα νοσοκομείο που είναι εγκατεστημένο σε ένα ακριτικό και απομονωμένο πρέπει να πούμε νησί, ένα από τα μεγάλα νησιά της χώρας μας.

Είναι αλήθεια ότι οι ανάγκες είναι πάρα πολλές και σε ιατρικό και σε νοσηλευτικό προσωπικό και καταλαβαίνετε τι δαπάνη αντιπροσωπεύει για τους ανθρώπους αυτούς, γι'αυτούς τους ακρίτες, κάποια αρρώστια που δεν μπορεί να ιατρευτεί εκεί. Μια από αυτές τις ασθένειες είναι και η νεφρική ανεπάρκεια.

Ήταν χρόνιο αίτημα να εγκατασταθεί εκεί μονάδα τεχνητού νεφρού. Τελικά, έπειτα από πολλά βάσανα, εγκαταστάθηκε, αλλά είναι ημιτελής. Από τα είκοσι τρία, είκοσι τέσσερα περιστατικά που έχουμε, μπορούν να ιατρευτούν μόνο τα δεκατρία και τα άλλα δέκα είναι αλήθεια, κύριε Υπουργέ, αναγκάζονται να πάνε στη Μυτιλήνη ή στη Αθήνα, με ό,τι αντιπροσωπεύει αυτό για τις οικογένειες και τους ίδιους τους ασθενείς. Επιπλέον υπάρχουν καμία τριανταριά αιτήσεις ασθενών, που θέλουν να πάνε διακοπές στη Λήμνο. Είναι ορισμένα πράγματα που πρέπει να τα δούμε.

Εσείς τώρα λέτε ότι θα καλύψετε τις ανάγκες με συμβασιούχους. Αυτό δεν είναι δυνατόν. Πρόκειται για πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Επιπλέον μας είπατε για τους τέσσερις που πήρε το 1998, όμως αυτοί οι τέσσερις δεν πήγαν για τη μονάδα αλλά για το νοσοκομείο. Σήμερα από τα ενενήντα έξι άτομα νοσηλευτικό προσωπικό, που προβλέπει ο Οργανισμός, λείπουν τριάντα τρία και με τον παλιό οργανισμό του 1987. Έχουμε όμως νέους τομείς και νέες

υπηρεσίες.

Κατά συνέπεια χρειάζεται αναμόρφωση και ο οργανισμός.

Είχε υποσχεθεί η κ. Πανοπούλου, πέρα από την προκήρυξη των τεσσάρων θέσεων, ότι θα προσλάμβαναν άλλους πέντε. Σήμερα λοιπόν δουλεύει η μονάδα τεχνητού νεφρού με το προσωπικό του νοσοκομείου και χρειάζονται άλλα οκτώ άτομα, τα οποία θα είναι σε δύο βάρδιες, τέσσερις και τέσσερις, για να μπορέσει να λειτουργήσει η μονάδα ικανοποιητικά και να καλύψει τις ανάγκες.

Πρέπει να πάρετε υπόψη σας ότι δημιουργήθηκε ένα τεράστιο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, που δεν είναι στην αναφορά μας, αλλά σας το θέτω για να το έχετε υπόψη σας, σχετικά με τη διακοπή των εργασιών στη νέα πτέρυγα του νοσοκομείου. Κάτι συνέβη μεταξύ των εργολάβων. Το 70% του έργου έχει γίνει, αλλά μπήκε κάποιος άλλος στη μέση και η κατάσταση έχει γίνει αφόρητη, επιπλέον δε, το παλιό κτίριο είναι σε άθλια κατάσταση και χρειάζεται επισκευή και συντήρηση. Αλλά πώς να γίνουν αυτά, όταν δεν μπορούμε να πάμε στο καινούριο;

Τα προβλήματα λοιπόν είναι οξυμένα. Χρειάζεται οπωσδήποτε αναμόρφωση του οργανισμού, κάλυψη των κενών θέσεων και μαζί με τη μονάδα τεχνητού νεφρού μπορούμε να μιλήσουμε για σαράντα, σαράντα πέντε θέσεις, ώστε οι ακρίτες της Λήμνου να μη νιώθουν εγκατελειμένοι, γιατί ήδη από πολλά άλλα πράγματα νιώθουν έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, τα τελευταία χρόνια καταβάλλεται μία σημαντική προσπάθεια για να στηριχθούν οι υγειονομικές μονάδες των νησιών του Αιγαίου μέσα από το ειδικό σχέδιο "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ", για το οποίο έχουμε μιλήσει και άλλες φορές. Οι μονάδες έχουν ενισχυθεί στα πλαίσια των δυνατοτήτων που έχουμε και μέσα από το συνολικότερο προγραμματισμό ικανοποίησης των αναγκών για όλη τη χώρα, με ειδική μεταχείριση πάντως μέσω του σχεδίου αυτού για τα νησιά, που έχουν τη γεωγραφική ιδιαιτερότητα και τις ειδικές ανάγκες. Μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα έγινε αυτή η ενίσχυση.

Λέτε ότι οι νοσηλεύτριες που προσλήφθηκαν απασχολούνται σε άλλα τμήματα του νοσοκομείου. Θέλω να σας πω ότι η ικανοποίηση αυτού του αιτήματος έγινε ακριβώς για την καλύτερη λειτουργία της μονάδας.

Αναφέρατε και τον οργανισμό του νοσοκομείου. Πρέπει να ξέρετε ότι οι οργανισμοί δεν ανταποκρίνονται πάντα στις πραγματικές ανάγκες. Δεν υποστηρίζω ότι το νοσοκομείο είναι πλήρως στελεχωμένο και ότι δεν απαιτείται πρόσληψη προσωπικού. Αλλά εάν δει κανείς τους οργανισμούς, τους παλαιότερους και τους νεότερους, και τις πραγματικές ανάγκες, θα διαπιστώσει ότι αν πράγματι είχαν έτσι τα πράγματα, είχαν δηλαδή τόσο μεγάλες ανάγκες τα νοσοκομεία, δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν.

Ενδεικτικό και ακραίο ίσως παράδειγμα είναι ότι το Νοσοκομείο "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ" της Αθήνας εμφανίζεται να έχει χιλίες κενές θέσεις, εάν δει κανείς τον οργανισμό του σε αντιστοιχία με τους υπηρετούντες εργαζόμενους. Δεν είναι, συνεπώς, σωστό να βλέπει κανείς μόνο τον οργανισμό.

Το πρόβλημα είναι υπαρκτό. Εμείς έχουμε κάποιες συγκεκριμένες δυνατότητες και μέσα απ' αυτές με διακριτική μεταχείριση θα δούμε τα προβλήματα των νησιών και της Λήμνου, στα οποία αναφέρεσθε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός):

Αναφορές-ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 5942/19.1.99 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σχετικά με τη χρηματοδότηση προγραμμάτων ανασκαφών στην περιοχή της Κηρίνου Ευβοίας, για την προώθηση αρχαιολογικών ερευνών και την απασχόληση των ανέργων της περιοχής, ο οποίος δεν έχει προσέλθει μέχρι

στιγμής, γι' αυτό θα την κρατήσουμε και θα προχωρήσουμε στην επόμενη.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 8914/5.4.99 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Κατσαρού προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου, σε περίληψη, έχει ως εξής:

"Μερικά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο Γενικό Νοσοκομείο Λαρίσης είναι αρκετά σοβαρά και δεν μπορούν να μείνουν χωρίς να αντιμετωπισθούν από την Κυβέρνηση:

1. Για τη νυχτερινή και την κατά τη διάρκεια των αργιών απασχόλησή τους λαμβάνουν την αποζημίωσή τους με καθυστέρηση έξι μηνών και πλέον.

2. Το επίδομα τροφής τους μένει στις 12.000 ημερησίως από το 1994, που έγινε η τελευταία αύξησή του.

3. Το νοσοκομειακό επίδομα του προσωπικού ανέρχεται μόνο σε 4-12.000 δρχ. ενώ των ιατρών π.χ. ανέρχεται σε 100.000-120.000.

4. Οι απασχολούμενοι στο ΣΑΒ-Μαιευτική δεν λαμβάνουν το ειδικό επίδομα και την ειδική πρόσθετη άδεια του άρθρου 105 του ν.2071/1992 και αρ. Υ4α/3024/93/12-9-1994.

5. Παρατηρείται σοβαρή έλλειψη προσωπικού εργαζομένων, διότι και μεν οι υπηρετούντες εγγίζουν τον αριθμό των οργανικών θέσεων, πλην όμως α) υπάρχουν πολλές αποσπάσεις προσωπικού στα κέντρα υγείας, στις υγειονομικές μονάδες, στο ΠΙΚΠΑ, στη διοίκηση, β) δημιουργήθηκαν και λειτουργούν νέες μονάδες, που δεν προέβλεπε ο Οργανισμός που καθόρισε τις οργανικές θέσεις (Εντατική, τεχνητός νεφρός, νεογνά, σηπτικό, αποστείρωση, αναπνευστική μονάδα, αναισθησιολογικό, καρδιολογικό) και γ) οι πολλές ανάγκες ξεπέρασαν τις προβλεφθείσες θέσεις π.χ. στο παθολογικό τα είκοσι πέντε κρεβάτια του Οργανισμού φθάνουν στην πράξη περίπου τα πενήντα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, πώς σκέπτεται η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα πιο πάνω προβλήματα των εργαζομένων στο Γενικό Νοσοκομείο Λαρίσης."

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, μου είναι γνωστά όσο και στον κ. Κατσαρό, γιατί και ενώ είμαι τοπικός Βουλευτής, τα προβλήματα του Γενικού Νοσοκομείου της Λαρίσης. Μου είναι γνωστά και τα αιτήματα των εργαζομένων σε αυτό, με τα οποία ασχολήθηκα πολλές φορές και ως Βουλευτής αλλά και στην πρώτη και στη δεύτερη θητεία μου ως Υφυπουργός στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Από τα θέματα που αναφέρεται στο σκεπτικό της ερώτησής του ο κ. συνάδελφος, θα συμφωνήσω ότι υπάρχει μία δικαιολογημένη δυσφορία των εργαζομένων για την καθυστέρηση της καταβολής της αποζημίωσης για νυχτερινή απασχόληση και απασχόληση αργιών. Διότι επρόκειτο να εκδοθεί η προβλεπόμενη από το νόμο κοινή απόφαση, η οποία εκδόθηκε πρόσφατα, στις 28 Απριλίου. Με την απόφαση αυτή κατανέμεται στο Νοσοκομείο της Λαρίσης ποσό τριακοσίων εξήντα τεσσάρων εκατομμυρίων (364.000.000) δραχμών για την πληρωμή αυτών των αποζημιώσεων. Κατά συνέπεια το αίτημα και η ερώτηση του συναδέλφου ως προς αυτό είναι απολύτως δικαιολογημένη, αλλά το θέμα ότι τακτοποιείται και του λοιπού δεν θα υπάρξει αυτή η καθυστέρηση, για την οποία -επαναλαμβάνω- δικαίως οι εργαζόμενοι δυσφόρησαν και ζήτησαν τη συνδρομή και του συναδέλφου και όλων μας.

Σε ό,τι αφορά τα επιδόματα, πρέπει να αναφερθώ γενικότερα. Οι αμοιβές του προσωπικού των νοσοκομείων, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων, έχουν καθοριστεί από το ν. 2470/97 που ορίζει το μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Γνωρίζω ότι υπάρχει αίτημα και από αυτήν την κατηγορία των εργαζομένων αλλά και από άλλους κλάδους για αύξηση των επιδομάτων. Το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης έκρινε ότι μέσα στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής και των δυνατοτήτων της οικονομίας δεν μπορούσαν να ικανοποιηθούν τέτοιου είδους

αιτήματα. Τα επιδόματα αυτά απέχουν, υπάρχει μεγάλη διαφορά από τα αντίστοιχα επιδόματα που παίρνουν οι γιατροί. Αλλά οι γιατροί, όπως γνωρίζετε, αμείβονται με έναν ειδικό τρόπο, με ένα ειδικό μισθολόγιο. Δεν έχω παρά να προσθέσω ότι δυστυχώς για πολλά χρόνια και όλες οι κυβερνήσεις ασχοληθήκαμε, περισσότερο ίσως απ' ό,τι έπρεπε, με τους γιατρούς του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο καταστήσαμε με αυτόν τον τρόπο ιατροκεντρικό και δεν ενδιαφερθήκατε όσο έπρεπε για το άλλο προσωπικό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Έτσι είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Έτσι είναι και πρέπει να το πούμε. Με αυτό το προσωπικό πρέπει να ασχοληθούμε και ως προς τις αποδοχές του αλλά και γενικότερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, ένα λεπτό, έτσι για την πληρότητα της απάντησης.

Σε ό,τι αφορά το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι στις αίθουσες τοκετών, στις μονάδες προώρων και στις αίθουσες παραλαβής, δεν λαμβάνουν το ειδικό επίδομα που έχει καθοριστεί γι' αυτές τις συγκεκριμένες θέσεις, αυτό οφείλεται στην άρνηση ενός δύστροπου -και θα το πω στη Βουλή- επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που υπάρχει εκεί στην περιοχή μας, ο οποίος ενώ το 1998 ενέκρινε αυτά τα ποσά και εδίδετο το επίδομα, το 1999 "ανακάλυψε" ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έπρεπε να το παίρνουν.

Και αυτό διότι -λέει- στον οργανισμό του νοσοκομείου δεν υπάρχει μαιευτική κλινική, αλλά υπάρχει μόνο γυναικολογική. Υπάρχει όμως αίθουσα τοκετών, αλλά θεωρεί ότι η απασχόληση σε αυτήν την αίθουσα των εργαζομένων εκεί -των μαιών και των άλλων- δεν είναι πλήρης απασχόληση και αρνείται να θεωρηθεί τα σχετικά εντάλματα και να τους πληρώσει, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει ούτε οικονομικό πρόβλημα ούτε υπάρχει πρόθεση από τη διοίκηση του νοσοκομείου ή από το υπουργείο, να μην πάρουν αυτά τα επιδόματα οι εργαζόμενοι.

Θα δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το θέμα. Αν χρειάζεται να τροποποιήσουμε τον οργανισμό και να συστήσουμε και μαιευτικό τμήμα, θα το κάνουμε. Αλλά -επαναλαμβάνω- είναι καθαρά θέμα του επιτρόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", είκοσι πέντε φοιτητές και μία συνοδός του Νομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κύριε Κατσαρέ, έχετε το λόγο, με σχετική άνεση και εσείς. Επιδοτείται ο ενδολαρισιακός διάλογος, μια και αφορά σε θέμα υγείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστά τα προβλήματα στον κύριο Υπουργό, αλλά είναι και γνωστά τα αιτήματα. Στους εργαζομένους όμως δεν έχουν γνωσθεί μέχρι τώρα λύσεις αυτών των προβλημάτων.

Κύριε Υπουργέ, μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση αυτό που είπατε για το τέταρτο από τα θέματα τα οποία θίγα, δηλαδή το ειδικό επίδομα και την ειδική πρόσθετη άδεια των εργαζομένων στη μαιευτική. Πράγματι αυτή είναι η αιτιολογία του επιτρόπου, αλλά την αιτιολογία αυτή την ξέρετε τουλάχιστον προ έξι, οκτώ μηνών.

Λέτε ακόμα και σήμερα ότι θα δούμε τι θα κάνουμε. Όχι, κύριε Υπουργέ, στη θέση στην οποία βρίσκεστε είστε για να λύνετε τα προβλήματα και όχι να κάνετε απλώς τη διαπίστωση της ύπαρξής των.

Ειλικρινά πίστευα ότι οπωσδήποτε θα είχατε βρει τη λύση, διότι μην ξεχνάτε ότι η αίθουσα τοκετών φιλοξενεί ετησίως

τουλάχιστον περίπου εξακόσια περιστατικά και πλέον. Σκεφθείτε πόση είναι η απασχόληση. Και ενώ τα λαμβάνουν σε όλα τα νοσοκομεία της Ελλάδος, γίνεται η εξάρτηση στο νοσοκομείο της ιδιαίτερης εκλογικής σας περιφέρειας.

'Οχι θα δούμε, κύριε Υπουργέ, αλλά περιμένουμε λύση σε αυτό το θέμα.

Ειλικρινά, λυπούμαι γιατί ακόμα το επίδομα τροφής των εργαζομένων στο νοσοκομείο παραμένει στις δώδεκα χιλιάδες (12.000) μηνιαίως.

Λυτούμαι πάλι που και το νοσοκομειακό επίδομα είναι από τέσσερις μέχρι δώδεκα χιλιάδες (4.000-12.000) μηνιαίως και είναι απόφαση της Κυβερνήσεως να μην κάνει τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση, για λόγους βεβαίως που αφορούν εκείνη.

Ειδικά για το Νοσοκομείο Λαρίσης ξέρετε πόση είναι η πληρότητά του, βλέπετε τα ράτζα που έχουν γεμίσει όλοι οι διάδρομοι και ξέρετε πολύ καλά ότι δεν μπορεί να χωρέσουν όλα τα περιστατικά από τους τριακόσιους περίπου χιλιάδες κατοίκους του Νομού Λαρίσης.

Ξέρετε, επίσης -για να θίξω και το πέμπτο θέμα της ερώτησής μου- ότι ναι μεν μπορεί να εγγίζει το προσωπικό τον αριθμό των οργανικών θέσεων, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκονται εκτός απασχόλησης στο Γενικό Νοσοκομείο Λαρίσης με αποσπάσεις παντού περίπου ογδόντα υπάλληλοι.

Κύριε Υπουργέ, επειδή ακριβώς ξέρετε τα προβλήματα του Γενικού Νοσοκομείου Λαρίσης, πολύ καλά και σας ενδιαφέρει το θέμα πολύ, θα παρακαλέσω να επιληφθείτε προσωπικά και ο ίδιος, για να δοθεί ένα τέρμα σε αυτά τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, έχω εκδηλώσει κατ' επανάληψη και στο παρελθόν και τώρα το ενδιαφέρον μου προς το νοσοκομείο της ιδιαίτερης πατρίδας μου και τους εργαζομένους σ' αυτό, σε σημείο που θα μπορούσα και να παρεξηγηθώ.

Πριν από ελάχιστα χρόνια, όταν υπηρετούσα και πάλι στο Υπουργείο Υγείας ως Υφυπουργός, έγινε τροποποίηση του Οργανισμού, αυξήθηκαν οι θέσεις και καλύφθηκαν όλες οι θέσεις των νοσηλευτριών και των νοσηλευτών, με την ικανοποίηση αιτημάτων εργαζομένων που ζητούσαν να μεταταγούν από άλλα νοσοκομεία στο Νοσοκομείο της Λαρίσης. Δεν υπάρχει λόγος να αναφερθώ και σε άλλα θέματα.

Θέλω μόνο να τονίσω, επειδή μιλούμε για ελλείψεις, ότι το Νοσοκομείο της Λαρίσης είναι ένα από τα νοσοκομεία με την καλύτερη, σε σχέση με τον οργανισμό του στελέχωση ίσως και σε όλη τη χώρα. Το ότι μπορεί να υπάρχουν και επιπλέον ανάγκες αυτό είναι έτερον εκάτερον.

Δίνω κάποια στοιχεία, για να αντιληφθούν και οι συνάδελφοι στη Βουλή τι ακριβώς συμβαίνει: Τετρακόσιες εξήντα τρεις πρέπει να είναι οι θέσεις των νοσηλευτριών - νοσηλευτριών, για τα τετρακόσια πέντε κρεβάτια του Οργανισμού. Τα κρεβάτια που αναπτύσσονται είναι τριακόσια δέκα -και αυτό είναι απάντηση σε σας- και οι υπηρετούντες είναι τετρακόσιοι σαράντα τρεις. Επαναλαμβάνω ότι αν ήταν τετρακόσια πέντε τα ανεπτυγμένα κρεβάτια, θα έπρεπε να είναι, κατά τον οργανισμό, τετρακόσιοι εξήντα τρεις νοσηλευτές και είναι τετρακόσιοι σαράντα τρεις για τριακόσια δέκα κρεβάτια. Κανονικά δεν έπρεπε να αναφέρομαι δημόσια και με πολύ άνεση σ' αυτό, γιατί μπορώ να δεχθώ ισχυρή κριτική για το τι συμβαίνει σε άλλα νοσοκομεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Πόσο πραγματικά υπηρετούν όμως;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Μιλάω γι' αυτούς που υπηρετούν. Δεν είναι τόσο πολλοί απεσπασμένοι, όσους είπατε, αλλά προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο νοσοκομείο και νοσηλεύτριες που έχουν μεταταγεί στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο, επειδή αυτό δεν έχει ανοίξει ακόμα. Δηλαδή προσωπικό που θα έπρεπε να είναι εκεί, βοηθάει το υπάρχον νοσοκομείο.

Θέλω να πω δηλαδή, ότι το Νοσοκομείο της Λαρίσης δεν είναι από εκείνα τα νοσοκομεία που έχουν ελλείψεις σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό. Το λέω αυτό με παρηρησία και μπορώ να το

υποστηρίξω με τους αριθμούς. Έχει κάποιο πρόβλημα η διοικητική του υπηρεσία. Εννέα υπάλληλοι από εκεί έχουν αποσπαστεί στο άλλο νοσοκομείο για να προετοιμάσουν τη λειτουργία του και μπορεί και κάποιοι άλλοι βοηθητικοί κλάδοι να έχουν ανάγκη κάποιων ακόμα εργαζομένων, αλλά πάντως γενικότερα το νοσοκομείο δεν έχει σημαντικές ελλείψεις προσωπικού. Δεν είναι δε τυχαίο ότι δεν εκκρεμούν στο Υπουργείο αιτήματα για προσλήψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επανερχόμεθα στην πρώτη με αριθμό 5942/19.1.99 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη χρηματοδότηση προγραμμάτων ανασκαφών στην περιοχή της Κηρίνου Ευβοίας, για την προώθηση αρχαιολογικών ερευνών και την απασχόληση των ανέργων της περιοχής.

Η ερώτηση του κ. Πιπεργιά έχει ως εξής:

"Στην περιοχή Κηρίνου έχουν εντοπιστεί αξιόλογα αρχαιολογικά ευρήματα, που οδηγούν στην εκτίμηση ότι στην περιοχή βρίσκεται η Ομηρική Κήρινθος. Παρ' όλα αυτά, σε κανένα πρόγραμμα δεν έχουν ενταχθεί οι ανασκαφές για την ανεύρεση της Αρχαίας Κηρίνου.

Σε ένα νομό που βάλλεται από την αποβιομηχάνιση και την ανεργία, όπως η Εύβοια, θα έπρεπε να υπάρχουν προγράμματα που αφ' ενός θα προωθούσαν τις αρχαιολογικές έρευνες για την ανάδειξη του αρχαίου πνεύματος και πολιτισμού της περιοχής και που θα οδηγούσαν αναμφίβολα στην τουριστική αξιοποίησή της και αφ' ετέρου θα συντελούσαν στην κατάρτιση και απασχόληση των ανέργων.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

Προτίθενται να δημιουργήσουν προγράμματα για τις ανασκαφές στην περιοχή της Κηρίνου που αφ' ενός να προωθούν τις αρχαιολογικές έρευνες και αφ' ετέρου να συμβάλουν στην κατάρτιση και απασχόληση των ανέργων της περιοχής;

Σε ποιες ενέργειες προτίθενται να προβούν, ώστε να ενταχθούν σε προγράμματα του Υπουργείου Πολιτισμού οι ανασκαφές της Κηρίνου;"

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει το λόγο, για το μέρος της ερώτησης που αφορά την απασχόληση προφανώς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν μπορώ να απαντήσω στα άλλα ζητήματα. Δεν ξέρω γιατί έχουμε τη συνήθεια να απευθυνόμαστε σε όλους τους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Απευθύνει την ερώτησή του και στα δύο Υπουργεία ο κύριος συνάδελφος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Έχω την εκτίμηση ότι έπρεπε να πάει μόνο στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Εν πάση περιπτώσει, από τη στιγμή που ο κύριος συνάδελφος την απευθύνει και στα δύο Υπουργεία, εγώ θα πω ότι έχουμε κάνει ειδικό πρόγραμμα για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας και απασχόλησης τριών χιλιάδων ανέργων με ειδικότητες κατάλληλες για αρχαιολογικά αναστηλωτικά έργα. Το γνωρίζει πολύ καλά ο κύριος συνάδελφος.

Σύμφωνα με το ως άνω πρόγραμμα μπορούν να επιχορηγηθούν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, που θα προσλαμβάνουν ανέργους εγγεγραμμένους σε μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ και μπορούν να τους απασχολήσουν σε αναστηλωτικά αρχαιολογικά έργα, που εκτελούνται σε όλες τις περιοχές της χώρας και φυσικά αν γίνουν και στην Εύβοια.

Το ποσό της επιχορήγησης ανέρχεται στις τέσσερις χιλιάδες (4.000) δραχμές την ημέρα, για δεκαέξι έως είκοσι μήνες και προβλέπεται στους θύλακες υψηλής ανεργίας, όπως είναι και η Εύβοια, επιχορήγηση για χρονικό διάστημα δύο επιπλέον ετών. Υπάρχει δηλαδή το πλαίσιο από πλευράς μας για κατάρτιση και απασχόληση ανέργων σε αναστήλωση αρχαιολογικών έργων, για τη διαφύλαξη και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς αλλά και τη δημιουργία ενός νέου κοινάσματος απασχόλησης στον τομέα του πολιτισμού, έστω και με

τον πειραματικό τρόπο με τον οποίο γίνεται. Αυτά είχα να πω από τη δική μας την πλευρά, αν και πιστεύω ότι ήταν γνωστά, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστή η απόφαση που επιτέλους βγήκε από το Υπουργείο και είναι πολύ θετική. Προσανατολίζεται δημιουργικά η απασχόληση των ανέργων και σε τέτοιες δραστηριότητες, όπως είναι οι ανασκαφές αλλά και η αναστήλωση έργων. Αυτή η απόφαση βγήκε στο τέλος του 1998 και κατά την άποψή μου θα έπρεπε στις προϋποθέσεις και στα προγράμματα τα οποία ορίζει να έχει ενταχθεί και η περιοχή της βορειοκεντρικής Εύβοιας, όπου έχουμε το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, μετά τα προβλήματα που έχουν προκύψει στις εκεί επιχειρήσεις λευκολίθου.

Είναι γνωστό ότι στην περιοχή της Κηρίνου έχει βρεθεί η αρχαία ομηρική Κήρινθος, κυρίως στο ύψωμα Καστρί, όπου εκεί έχουν εντοπισθεί και η Ακρόπολη, όπως και το νεκροταφείο στην κοιλάδα Πελέκι και επίσης προϊστορική εγκατάσταση στο ύψωμα Προφήτης Ηλίας της περιοχής.

Σε αυτόν το χώρο θα έπρεπε να έχουν γίνει οι ανασκαφές και θα έπρεπε να έχουν ξεκινήσει με βάση τα προγράμματα του Υπουργείου Εργασίας, προγράμματα και από το Υπουργείο Πολιτισμού, προκειμένου να τονωθεί η απασχόληση σε αυτήν την ευαίσθητη περιοχή.

Ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να τονίσω ότι χρειάζεται να κινηθούμε γρηγορότερα προς αυτήν την κατεύθυνση, διότι τα προβλήματα οξύνονται διαρκώς και στο διάδοχο σχήμα της επιχείρησης "ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙ". Νομίζω ότι είσατε ενημερωμένος για τα προβλήματα που παρουσιάζονται ήδη στην επιχείρηση "ΒΙΟΜΑΓΝ", η οποία λόγω προβλημάτων που έχει με τις εξαγωγές που πραγματοποιούσε στην Ανατολική Ευρώπη, δεν έχει ρευστότητα, δεν πληρώνει τους εργαζόμενους, είναι σε διαθεσιμότητα και επιπρόσθετα έχουμε και το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας.

Χρειάζεται, λοιπόν -άσχετα, αν δεν είσατε άμεσα αρμόδιος- να συνεννοηθείτε με την Υπουργό Πολιτισμού, για να τεθεί σε εφαρμογή ένα τέτοιο πρόγραμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος

Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Προέδρε, ισχύει για όλες τις περιοχές της χώρας το πρόγραμμα. Δεν υπάρχουν περιοχές που εντάσσονται ή που δεν εντάσσονται. Αυτό εξαρτάται από τις αιτήσεις οι οποίες γίνονται σε υλοποίηση του προγράμματός μας. Δεν είμαστε εμείς που θα εμποδίσουμε ή θα παρακινήσουμε μια περιοχή να το κάνει. Αυτό έχει να κάνει με το Υπουργείο Πολιτισμού. Πάντως εμείς έχουμε βάλει την Εύβοια στις περιοχές που έχουν ειδική επιδότηση, κύριε συνάδελφε -σωστό είναι αυτό που είπατε- γιατί ακριβώς έχει πολύ υψηλό ποσοστό ανεργίας.

Σέβομαι την αγωνία του κυρίου συναδέλφου για την περιοχή, γιατί πράγματι έχει τρομερά προβλήματα. Από εκεί και πέρα, όμως, αυτό που εμείς μπορούσαμε να κάνουμε, το κάναμε. Βγάλαμε το πρόγραμμα. Είναι πραγματικά ένα καινοτόμο πρόγραμμα. Υπάρχει η ζεύξη των προγραμμάτων απασχόλησης με τα ζητήματα του πολιτισμού και της διαφύλαξης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Θέλω να πιστεύω ότι ανάλογες πρωτοβουλίες θα αναδειχθούν και σε μια σειρά άλλους χώρους, που έχουν να κάνουν με την πρόνοια, το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής.

Δημιουργούμε σταδιακά τη δυνατότητα παρέμβασης στον τομέα της κοινωνικής εργασίας και φυσικά συνδυάζουμε την αναβάθμιση των περιοχών, την ανάδειξη της κληρονομιάς μας, με την πρόσθετη απασχόληση για τους ανέργους.

Με αυτήν την έννοια το πρόγραμμα ισχύει και για την Αρχαία Κήρινθο και θέλω να πιστεύω ότι αν υπάρχει από το Υπουργείο Πολιτισμού η σχετική ανάθεση έργων, το πρόγραμμα θα συμβάλει ιδιαίτερα για την απασχόληση των ανέργων της περιοχής. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εξαντλήθηκε το δελτίο των αναφορών και ερωτήσεων.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας, παρακαλώ το Σώμα να εγκρίνει άδεια απουσίας στο εξωτερικό του συναδέλφου κ. Γεωργίου Τρυφωνίδη.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Βουλή ενέκρινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1998 (ΦΕΚ 35Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144Α'), του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις, μία επί της αρχής και δύο επί των άρθρων.

Από τη Νέα Δημοκρατία για τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ευάγγελος Στάϊκος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ: Συζητείται σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/88 και 1729/87 του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις".

Με το συζητούμενο σχέδιο νόμου γίνονται σημαντικές αλλαγές, γίνονται αξιόλογες τομές για τον εκσυγχρονισμό, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, θεσμών, μηχανισμών και μέσων εύρυθμης λειτουργίας του τομέα της δικαιοσύνης και αντιμετωπίζονται αρκετά προβλήματα στο χώρο της δικαιοσύνης και μάλιστα κατά τρόπο πρακτικό, ρεαλιστικό και αποτελεσματικό.

Ειδικότερα, με το συζητούμενο σχέδιο νόμου επιδιώκεται, όπως λέχθηκε, η ρύθμιση θεμάτων που ανάγονται κυρίως στη διοίκηση της δικαιοσύνης, στη λειτουργία και απονομή της, καθώς και στη λειτουργική κατάσταση των δικαστών. Ενώ παράλληλα, αφ' ενός μεν προωθείται και η ιστορικής σημασίας μεταρρύθμιση με την κατάργηση των ειρηνοδικείων και αφ' ετέρου δίνεται ιδιαίτερη σημασία στη λήψη πρόνοιας για την ειδική αντιμετώπιση της διακίνησης μικρών ποσοτήτων ναρκωτικών ουσιών προς αποκλειστική χρήση, καθώς και τη διάκριση των χρηστών από τους εμπόρους. Ενώ εξάλλου από πολλές διατάξεις του φαίνεται η πρόθεση του συντάκτη τους για την εξεύρεση λύσεων αποσυμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων, που πράγματι ασφυκτούν.

Όπως ήδη λέχθηκε, κύριοι συνάδελφοι, μία από τις σημαντικές καινοτομίες των σχετικών διατάξεων του συζητούμενου σχεδίου νόμου είναι η κατάργηση των ειρηνοδικείων και των πταισματοδικείων και η δημιουργία μονομελών πρωτοδικείων με την ίδια ακριβώς αρμοδιότητα ως πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων της περιφέρειας του οικείου πολυμελούς πρωτοδικείου στο οποίο υπάγονται, καθότι δεν δικαιολογείται πλέον υπό τις σημερινές συνθήκες η ύπαρξη δύο κατηγοριών πρωτοβαθμίων δικαστών και δικαστηρίων με την ίδια δικαιοδοσία και με κριτήριο κυρίως την αξία της διαφοράς, το ύψος του αντικειμένου της διαφοράς, διάκριση που κρίθηκε αναχρονιστική και από την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, δεδομένου ότι η διάκριση αυτή προκαλεί δυσλειτουργία στην απονομή της δικαιοσύνης στον πρώτο βαθμό. Δεν εξυπηρετεί πλέον καμία σκοπιμότητα και καθλώνει ισοβίως ένα μεγάλο αριθμό δικαστών, των ειρηνοδικών, που αποτελούν το 1/3 περίπου των δικαστών του πρώτου βαθμού χωρίς βαθμολογική εξέλιξη και υπηρεσιακή προοπτική σε άσκηση περιορισμένων καθηκόντων, αντί να αξιοποιείται ισομερώς ολόκληρο το δυναμικό των δικαστών του πρώτου βαθμού.

Έτσι, με τις ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου εξοικονομείται αριθμός δικαστών, διότι δεν απαιτείται πλέον η τοποθέτηση δικαστή σε δικαστήριο με ασήμαντη έως ανύπαρκτη δικαστηριακή κίνηση, επιταχύνεται η απονομή της δικαιοσύνης στις

πολιτικές και ποινικές υποθέσεις στον πρώτο βαθμό με την ένταξη ικανού αριθμού έμπειρων δικαστών στους ήδη υπηρετούντες πρωτοδικείς και αντεισαγγελείς πρωτοδικών και αναβαθμίζεται η υπηρεσιακή θέση των ειρηνοδικών ως δικαστικών λειτουργών, όπως επίσης και το τοπικό δικαστήριο, πρώην ειρηνοδικείο, αναβαθμιζόμενη έτσι και της οικείας περιφέρειας.

Έτσι στο μέλλον δεν θα έχουμε δικαστές δύο ταχυτήτων, αλλά δικαστές που θα έχουν την ίδια εξέλιξη και θα παρέχουν τα εχέγγυα ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Συνεπώς η κατάργηση των ειρηνοδικείων όχι μόνο δεν είναι άστοχη, όπως υποστηρίχθηκε, αλλά είναι κατά τα ανωτέρω επιτυχής, αναγκαία και επιβεβλημένη, κατάργηση άλλωστε που αποτελεί πραγματικότητα για όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες με πρώτη τη Γαλλία, από την οποία και ξεκίνησε η καθιέρωση του θεσμού, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει -δηλαδή η επίκληση της κατάργησης στις ευρωπαϊκές χώρες- ότι πρέπει να παραβλέπονται και να μη λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες κάθε χώρας.

Υποστηρίχθηκε επίσης ότι η ρύθμιση, που προβλέπεται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, για τους ειρηνοδικείς, είτε ήθελε θεωρηθεί διορισμός είτε ήθελε χαρακτηριστεί μετάταξη, είναι αντισυνταγματική. Και τούτο, διότι κατά τους υποστηρικτές της άποψης αυτής, για μεν το διορισμό προβλέπεται από το νόμο "διαδικασία επιλογής", για δε τις μετάταξεις απαιτείται απόφαση στις εξαιρετικές περιπτώσεις που προβλέπονται από το Σύνταγμα.

Κατ' αρχήν, δεν πρόκειται ούτε για διορισμό ούτε για μετάταξη, αλλά για ένταξη που γίνεται με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Αλλά και αν ήθελε θεωρηθεί διορισμός, δεν ορίζεται από το Σύνταγμα μοναδικός, αποκλειστικός τρόπος επιλογής. Συνεπώς είναι συνταγματική η επιλογή όλων εκείνων, που μέχρι σήμερα ασκούσαν δικαστικά καθήκοντα ως ειρηνοδίκες, πέραν του ότι γι' αυτούς έχει γίνει ήδη επιλογή με την είσοδό τους στο Δικαστικό Σώμα, έστω και σε ειδική κατηγορία.

Δεν υπάρχει επίσης μετάταξη, διότι οι ειρηνοδίκες είναι πολιτικοί και ποινικοί δικαστές, που δικάζουν τις ίδιες ακριβώς πολιτικές και ποινικές υποθέσεις και με την ιδιότητα των ποινικών και πολιτικών δικαστών καλούνται να συμπληρώσουν συνθέσεις πολυμελών πρωτοδικείων ή τριμελών πλημμελειοδικείων λόγω κωλύματος ή μνημάτων διακοπών. Δεν είναι δικαστές άλλου κλάδου, δηλαδή δικαστές του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή διοικητικοί δικαστές. Εξάλλου, δεν εντάσσονται στην επετηρίδα σε θέση ανάλογη με τα προσόντα και τα χρόνια υπηρεσίας.

Είναι γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, ότι ανάλογες ρυθμίσεις έγιναν και κατά το παρελθόν, χωρίς τότε να εκφραστούν αντιρρήσεις και να διατυπωθούν ενστάσεις και μάλιστα περί αντισυνταγματικότητας.

Τέλος, με τη δημιουργία δύο παράλληλων επετηρίδων δεν πρόκειται να διασφαλεθεί, δεν πρόκειται να διαταραχθεί η επετηρίδα, καθ' ότι οι σημερινοί ειρηνοδίκες θα ενταχθούν σε ειδική επετηρίδα και όχι στη γενική επετηρίδα.

Στη γενική επετηρίδα θα ενταχθούν οι ειρηνοδίκες, που θα κρίνει το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο μετά από έκτακτη επιθεώρηση, ότι η επιστημονική τους κατάρτιση, η ποσοτική και ποιοτική τους απόδοση, ο ζήλος και γενικά η επίδοσή τους παρέχουν τα εχέγγυα ότι θα αποδώσουν στα νέα τους καθήκοντα και πάντως η ένταξή τους θα γίνει στο τέλος της επετηρίδας μετά τον τελευταίο πάρεδρο.

Με βάση τα κριτήρια αυτά και την αξιολόγηση θα συνταχθεί πίνακας σειράς ένταξης στην επετηρίδα.

Η ειδική επετηρίδα θα περιλαμβάνει όσους από τους ειρηνοδίκες δεν υποβάλλουν αίτηση ένταξης ή όσους το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο κρίνει ότι δεν έχουν τα προσόντα να ενταχθούν στη γενική επετηρίδα.

Συνεπώς δεν πρόκειται περί αθρόας, περί μαζικής εισόδου, αλλά για συγκεκριμένο αριθμό ειρηνοδικών, που κατά τους υπολογισμούς ανέρχονται στους εκατόν πενήντα και οι οποίοι υποχρεωτικά θα ενταχθούν στη γενική επετηρίδα και εφ' όσον φυσικά κριθούν άξιοι από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

Με την αύξηση, όμως, των οργανικών θέσεων των προέδρων πρωτοδικών από εκατόν σαράντα επτά σε τριακόσιους, που έκανε ο κύριος Υπουργός, εξασφαλίστηκε η απρόσκοπτη και ευχερέστερη εξέλιξη των δικαστών του πρώτου βαθμού, αφού πριν από την αύξηση κατά τα άνω των θέσεων των προέδρων πρωτοδικών, ένας πρωτοδικής προκειμένου να προαχθεί, απηθείτο χρονικό διάστημα περίπου είκοσι πέντε ετών, ενώ σήμερα αρκεί η πάροδος οκτώ έως εννέα ετών.

'Ετσι και με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζεται επιτυχώς η διεύρυνση της βάσης της επετηρίδας.

Εν πάση περιπτώσει, εάν προκύψουν θέματα επετηρίδας, το Υπουργείο μπορεί να επανέλθει και να προβεί σε μια διαφοροποίηση των βαθμίδων της επετηρίδας στο μέλλον.

Περαιτέρω με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, κύριοι συνάδελφοι, και ειδικότερα με το άρθρο 10 αυτού, αντιμετωπίζονται οι περιπτώσεις της διακίνησης, της διάθεσης μικρών ποσοτήτων ναρκωτικών από ένα χρήστη σε άλλο χρήστη και οι οποίες καλύπτουν σημαντικό μέρος, περίπου το 63% της συναφούς εγκληματικότητας.

Η διάταξη αυτή αποσκοπεί σε δύο βασικούς στόχους. Αφ' ενός στην αντιμετώπιση από την πολιτεία των χρηστών ανάλογα με την πράξη τους, οι οποίοι για αλληλοεξυπηρέτηση ή εξοικονόμηση της δόσης τους διαθέτουν μέρος της μικροποσότητας σε άλλο χρήστη και οι οποίοι στην πλειοψηφία τους αποτελούν και τους μικροδιακινητές.

Και τούτο, προκειμένου η επιβαλλόμενη ποινή να μην είναι εξοντωτική, αλλά αντιθέτως, να υποβοηθήσει -όπως διαλαμβάνεται στην εισηγητική έκθεση- τον κυρίως επιδιωκόμενο στόχο της ανάνηψης και της απεμπλοκής, της απεξάρτησης από τα ναρκωτικά και αφ' ετέρου, την αποσυμφόρηση των ανακριτικών αρχών από την κατηγορία αυτών των εγκλημάτων, με αποτέλεσμα την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των βαρύτερων εγκλημάτων. Πιο συγκεκριμένα:

Με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, όλες οι παραπάνω περιπτώσεις θεωρούνται κακουργήματα, με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης δέκα έως δώδεκα έτη, με αποτέλεσμα την πρόσθετη απασχόληση των ανακριτών, την επαπειλούμενη προσωρινή κράτηση και το μεγάλο χρόνο υποδικίας, με όλες τις παρεπόμενες συνέπειες και επακόλουθα.

Ενώ με την προτεινόμενη διάταξη και την κατ' αρχήν πλημμεληματική αντιμετώπιση της παραπάνω πράξης αποφεύγονται όλες οι προαναφερθείσες αρνητικές συνέπειες και επιτυγχάνεται η ταχύτερη εκδίκαση της σχετικής παράβασης και με τη διαδικασία του αυτόφωρου και σε ρητή δικάσιμο. Σε περίπτωση δε που οριστεί ρητή δικάσιμος ή ασκηθεί έφεση ή αναβληθεί η εκδίκαση, τότε ο χρήστης έχει την ευχέρεια να επιλέξει ή την αποδοχή μιας ενδεχόμενης φυλάκισης ή την εισαγωγή του σε θεραπευτικό κατάστημα απεξάρτησης. Επιλογή, την οποία δύσκολα θα αποποιηθεί, θα απεμπολήσει, δηλαδή την εισαγωγή του σε θεραπευτικό κατάστημα, δεδομένου ότι τα κίνητρα είναι και πολλά και ιδιαίτερος δελεαστικά, όπως αναβολή εκδίκασης, αναβολή στράτευσης, υπολογισμός του χρόνου θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης ως χρόνου έκτισης της ποινής κλπ. Κίνητρα που, όπως ελέγχθη, είναι αρκούντως ελκυστικά, για να ωθήσουν το χρήστη στην προτίμηση της απεξάρτησης και στην απεμπλοκή του από τον ποινικό μηχανισμό.

Και η πολιτεία επιτυγχάνει έτσι τον ορθό σωφρονισμό διά της θεραπείας, με την εφαρμογή ουσιαστικά εναλλακτικών μέτρων, αντί της φυλάκισης στις ελαφρότερες παραβάσεις. Ενώ στις περιπτώσεις κατά τις οποίες συντρέχουν οι διακεκριμένες περιπτώσεις και οι επιβαρυντικές περιστάσεις, τότε καίτοι η διακίνηση ανάγεται σε μικροποσότητα, με την προτεινόμενη διάταξη, η πράξη αντιμετωπίζεται με την κακουργηματική ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης και της μεγάλης χρηματικής ποινής.

Εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 10, παρέχεται η δυνατότητα της πλήρους εξειδίκευσης του μεγέθους της μικρής ποσότητας με την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης -δηλαδή, εδώ είναι δυνατή- προκειμένου να υπάρχει ενιαία γραμμή και έτσι, να αποφεύγεται το ενδεχόμενο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων για

τις ίδιες ποσότητες. Και τούτο, σε πρώτη φάση μπορεί να γίνει για τα συνήθη ναρκωτικά ηρωίνη και ινδική κάνναβη. Αυτό δηλαδή που γίνεται στο εξωτερικό, όπως για παράδειγμα στην Ολλανδία.

Αξίζει εδώ να αναφερθεί ότι σε σχετική συνδιάσκεψη για την πολιτική κατά των ναρκωτικών στην Ευρώπη, όλα τα κράτη μέλη αφ' ενός δέχθηκαν ότι η φυλάκιση εξακολουθεί να παίζει κατασταλτικό ρόλο μόνο για σημαντικές ποσότητες ναρκωτικών ή επιβαρυντικές περιστάσεις και αφ' ετέρου συμφώνησαν για τη διάκριση μεταξύ αξιοποιούντων πράξεων, που συνδέονται με την παραγωγή, διακίνηση και εμπορία από μικρές ή μεγάλες οργανώσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα και εκείνων που γίνονται για προσωπική ή περιστασιακή χρήση.

Περαιτέρω, οι ευεργετικές διατάξεις του νόμου θα εφαρμόζονται και για όσους έχουν αποτοξινωθεί με δικά τους μέσα.

Προκειμένου να αποκλειστεί η δυνατότητα καταστρατήγησης στην εφαρμογή των ευεργετικών διατάξεων, υπάρχουν οι ασφαλιστικές δικλείδες των εργαστηριακών εξετάσεων και βεβαιώσεων δημόσιων νοσοκομείων.

'Υστερα μάλιστα από την προσθήκη ότι, να μην μπορεί κάποιος που αντιμετωπίζει κατηγορίες για ναρκωτικά να προσκομίσει πιστοποιητικό απεξάρτησης από θεραπευτικά κέντρα του εξωτερικού, πλην όμως αυτό πρέπει να είναι αναγνωρισμένο από τις αρμόδιες αρχές, αποτρέπονται και διασκεδάζονται οι φόβοι που εκφράστηκαν για τη δυνατότητα δημιουργίας κυκλωμάτων εμπορίας τέτοιων πιστοποιητικών.

Και τώρα έρχομαι, κύριοι συνάδελφοι, σε ορισμένες ειδικότερες αλλά σημαντικές κατά την άποψή μου παρεμβάσεις που γίνονται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου και τις οποίες, βέβαια, θα διεξέλθουμε διεξοδικότερα και αναλυτικά κατά τη συζήτηση των άρθρων.

Πρώτον, έρχομαι στη δυνατότητα του Υπουργού Δικαιοσύνης στα πλαίσια της εποπτείας που ασκεί, να προβαίνει στην έκδοση γενικών ενημερωτικών οδηγιών προς τους εισαγγελείς, σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση του οργανωμένου ή μη εγκλήματος και των εγκλημάτων διακίνησης και εμπορίας ναρκωτικών, εμπορίας ανθρώπων, της διεθνούς τρομοκρατίας κλπ., βάσει των αποφάσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι το οργανωμένο έγκλημα προσλαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις και η ανάγκη για πλήρη ενημέρωση και πιο ευέλικτη αντιμετώπιση του είναι επιτακτική.

Η κοινωνία μας, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται προστασία. Άλλωστε αυτή η δυνατότητα επικυρώθηκε και από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ με τα σχετικά άρθρα που ψηφίσαμε πρόσφατα.

Περαιτέρω, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου αλλάζει το ισχύον καθεστώς που προβλέπει τη μετατροπή-εξαγορά της ποινής από δύο σε τρία χρόνια και έτσι επιτυγχάνεται εκτός από τη χρηματική μετατροπή και η αποσυμφόρηση των φυλακών. Βέβαια, η μετατροπή είναι δυνατή για το δικαστήριο, το οποίο θα σταθμίσει αν στη συγκεκριμένη περίπτωση αρκεί η μετατροπή για να αποτρέψει το δράση από το να τελέσει νέες εγκληματικές πράξεις.

Εδώ βέβαια υπάρχει κάποιος προβληματισμός, κύριε Υπουργέ, εάν πρέπει να υπάρχει αυτή η ευχέρεια στο δικαστή, να προβαίνει κατά το δοκούν στη μετατροπή των ποινών.

Περαιτέρω, γίνεται αυστηρότερη η αντιμετώπιση του αδικήματος της τοκογλυφίας. Θεσπίζεται και αυτεπάγγελτη δίωξη και αναπροσαρμόζονται επί το αυστηρότερον οι σχετικές ποινές, αφού πρόκειται περί εγκλήματος που έχει ως αντικείμενο την ιδιαιτέρως αντικοινωνική και αήθη εκμετάλλευση από τους τοκογλύφους των συνανθρώπων τους που βρίσκονται σε στιγμές ανάγκης και μεγάλης οικονομικής αδυναμίας.

Αντίθετα, καταργείται η αυτεπάγγελτη δίωξη για ακάλυπτες επιταγές που είχε ως συνέπεια τη συμφόρηση στις δικαστικές αίθουσες και την ασφυξία στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας. Εφεξής θα διώκεται το αδίκημα για ακάλυπτες επιταγές μόνο με έγκληση.

Όσον αφορά εκείνους που εκτίουν ήδη ποινή φυλάκισης για τέτοια αδικήματα, έχουν το δικαίωμα σε ένα εύλογο

χρονικό διάστημα να καταθέσουν αίτηση αποφυλάκισης, η οποία θα γίνει δεκτή εφόσον ο μηνυτής δηλώσει επίσημα ότι επιθυμεί την παύση της ποινικής δίωξης.

Επίσης, ρυθμίζεται το θέμα της απόλυσης των κρατούμενων υπό τον όρο της ανάκλησης. Συγκεκριμένα, κρατούμενοι που κατά τη δημοσίευση του συζητούμενου σχεδίου νόμου εκτίουν ποινή φυλάκισης, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των σχετικών προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, εφόσον :

Πρώτον, μέχρι δύο χρόνια έχουν εκτίσει το 1/5 της ποινής και, δεύτερον, μεγαλύτερη από δύο χρόνια έχουν εκτίσει το 1/3.

Όσοι απολύονται με βάση τις παραπάνω διατάξεις, αν υποπέσουν μέσα σε ένα χρόνο από τη δημοσίευση του νόμου σε νέο με δόλο τελεσθέν αδίκημα και καταδικασθούν οποτεδήποτε αμετάκλητα σε ποινή μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των ρυθμίσεων για τις αγροτικές κινητοποιήσεις.

Για τον τερματισμό της διαδικασίας καταλογισμού ποινικών ευθυνών εις βάρος των υποκινητών και των αυτοργών στις αγροτικές κινητοποιήσεις θεσπίζεται η ρύθμιση του άρθρου 26, η οποία ρύθμιση δεν ενέχει αμνηστία, αλλά παραγραφή. Το λέω αυτό, γιατί κάτι τέτοιο υποστηρίχθηκε. Γι' αυτό υπάρχει και η παράγραφος 3, η οποία είναι συνέπεια και της σχετικής απόφασης της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, που εκδόθηκε κατά το παρελθόν. Εάν -επαναλαμβάνω- δεν ετίθεντο οι όροι αυτοί, τότε θα μπορούσαν να ισχυριστούν ότι πρόκειται περί αμνηστίας και όχι περί παραγραφής.

Έτσι, στην περίπτωση που οι κατηγορούμενοι υποπέσουν εντός διετίας από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στις ίδιες αξιόποινες πράξεις και καταδικαστούν με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, θα κινείται εκ νέου η δίωξη που έχει παύσει και θα υπηρετήσουν αθροιστικά και την προηγούμενη.

Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, και ύστερα από τα όσα διαλαμβάνει το νομοσχέδιο που, όπως είπα, έχει πολλές σημαντικές διατάξεις και ρυθμίζει πολλά θέματα, τα οποία μέχρι σήμερα εκκρεμούσαν, νομίζω ότι πρέπει το συζητούμενο σχέδιο νόμου - αυτό προτείνω- να ψηφισθεί ομόφωνα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Επαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνω προβληματισμένος στο Βήμα, για να πω τις θέσεις του κόμματος, το οποίο ως εισηγητής έχω την τιμή να εκπροσωπώ. Αλλά και ως δικηγόρος μετά από τριάντα τρία χρόνια δικηγορίας και πάλι είμαι προβληματισμένος για να δω πώς θα μπορέσουμε να εκσυγχρονίσουμε την "τρίτη εξουσία", τη δικαιοσύνη.

Ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης είναι ένας άνθρωπος που και αυτός έχει αναλώσει τη ζωή του στη λειτουργία της δικαιοσύνης και από τη θέση του δικηγόρου και από τη θέση του συνδικαλιστή και από τη θέση του πολιτικού και του Υπουργού που είναι σήμερα.

Αυτό το νομοσχέδιο έχει δύο σκέλη: Το θεσμικό σκέλος είναι το άρθρο 1. Το δεύτερο είναι το σκέλος της τροποποίησης ορισμένων διατάξεων που αφορούν τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, την Ποινική Δικονομία, την Επιθεώρηση Δικαστηρίων και άλλες λοιπές διατάξεις. Έχει μέχρι σήμερα επισύρει πάρα πολλά πυρά εις βάρος του. Η έναρξη αυτών των επικριτικών προτάσεων εις βάρος του είναι σχετικά περισσότερο με το θέμα της κατάρτησης του θεσμού του ειρηνοδίκη.

Έτσι όπως έχει δε διαμορφωθεί το νομοσχέδιο σήμερα, μετά από την εισαγωγή του στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά και από τις αλληπάλληλες καταθέσεις και αναφορές φορέων -όπως είναι οι

δικηγορικοί σύλλογοι, η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και λοιποί φορείς, οι οποίοι ασχολούνται και αυτοί με τη δικαιοσύνη- νομίζω ότι εάν η διάταξη αυτή του άρθρου 1 ψηφισθεί ως έχει, θα είναι αμφιβόλου λειτουργικότητας. Το λέω επιγραμματικά, διότι θα έπρεπε πρώτα να δούμε πώς μπορεί να κρατήσουμε αυτό το νέο πλαίσιο, το οποίο δημιουργείται, των μεταβατικών μονομελών πρωτοδικείων ή των αυτοτελών μονομελών πρωτοδικείων, διότι έχουμε δύο πράγματα στον τόπο μας. Μπορεί να είναι εκσυγχρονιστική η διάταξη, να έχει σωστό οραματισμό, αλλά θα έπρεπε πρώτα να γίνει η νέα δικαστηριακή χωρογράφηση της χώρας. Δεν μπορούμε να μένουμε σε αυτήν που έχει γίνει το 1821. Σκεφθείτε ότι υπάρχουν ειρηνοδικεία, τα οποία είχαν δημιουργηθεί για ιστορικούς λόγους, τιμής ένεκεν, και υπάρχουν ακόμη αλλά δεν λειτουργούν. Όμως απασχολούν έναν ειρηνοδίκη και μία γραμματέα.

Υπάρχει το σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", το οποίο πρόσφατα ψηφίσαμε στη Βουλή, όπου κοινότητες οι οποίες είναι οργανωμένες σε ένα δήμο πλέον έχουν τρία και τέσσερα ειρηνοδικεία. Το μεγάλο πρόβλημα που ανακύπτει εδώ είναι αν θα καταργηθούν αυτά τα ειρηνοδικεία, αν θα γίνουν μονομελή μεταβατικά ειρηνοδικεία.

Εκείνο το οποίο εγώ ξέρω -και που το ξέρει και ο κύριος Υπουργός περισσότερο, αλλά και όλοι μας σ' αυτήν την Αίθουσα- είναι ότι ο Έλληνας πολίτης είχε τη δικαιοσύνη μέσα στην πόρτα του, δηλαδή την είχε στο χωριό του. Και η λέξη "ειρηνοδίκης" βέβαια δεν είναι στην παλιά εποχή, που ήταν δύσκολα τα μέσα μεταφοράς, τα μέσα επικοινωνίας, τα μέσα των οποίωνδήποτε αποστάσεων να εκμηδενίζονται με τα αυτοκίνητα σήμερα κλπ. ή με τα τηλέφωνα ή με τα τέλεξ ή με τα φαξ κλπ. Εκείνη την εποχή ήταν ο αραμπάς. Και πολύ σωστά είχε δημιουργηθεί αυτός ο θεσμός του ειρηνοδίκη. Σε κάποια εποχή είχαμε πει, ο εισαγωγικός βαθμός του δικαστή να είναι ο ειρηνοδίκης. Και γιατί το είχαμε πει αυτό; Και αυτό πραγματικά ήταν σωστό. Διότι έτσι θα εκπαιδεύονταν όλοι, διότι ο ειρηνοδίκης είχε ορισμένες υποθέσεις ιδίως στις αγροτικές περιοχές και είχαν γίνει τα ειρηνοδικεία για τις αντιπαλότητες πολλές φορές μεταξύ των ιδίων των οικογενειών. Θέλετε για τις εμασιές και τους ...κλπ., όπως έλεγαν τα οικεία άρθρα, θέλετε για οτιδήποτε ασφαλιστικά μέτρα περί νομής, θέλετε οτιδήποτε άλλο, ήταν το οικογενειακό δικαστήριο, το δικαστήριο του χωριού. Αυτή η εκπαίδευση και μόνο εκπαίδευε τους νέους δικαστές όχι μόνο όταν ήξεραν πέντε νομικά -και απευθύνομαι στους καθηγητές του πανεπιστημίου που είναι εδώ μέσα- αλλά αν μπορούσαν να αποκτήσουν μία εμπειρία, να κρίνουν και να εφαρμόσουν τον κανόνα πάνω σ' αυτό το οποίο κρίνουν και να έχουν μία δικαία δικαιοκή αντίληψη περί του τι πρέπει να κάνουν, πράγμα και το οποίο γνωρίζουμε όλοι μας, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα κάπου αρχίζει να θέλει μια μεγαλύτερη πίεση, μεγαλύτερη μετεκπαίδευση, μεγαλύτερη προσοχή στο θέμα, ποιες αποφάσεις και τι αποφάσεις εκδίδονται. Και όσο υπάρχουν οι παλιοί, υπάρχουν κάποιες εγγυήσεις. Όχι γιατί οι νέοι δεν μπορεί να γίνουν, θα γίνουν ίσως και καλύτεροι -άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες- αλλά διότι το πρόβλημα δεν είναι αυτήν τη στιγμή τι μάθαμε, είναι πώς εφαρμόζουμε αυτό το οποίο μάθαμε. Κι εδώ είναι το μεγάλο μας πρόβλημα.

Έτσι λοιπόν έχω την άποψη και γι' αυτό το είχα πει και στην επιτροπή, βλέποντας ότι συμφωνούμε με την πρωτοβουλία του Υπουργείου να εισαχθεί για συζήτηση ένα τέτοιο νομοσχέδιο, γιατί περιέχει ένα θεσμικό σκέλος, καθώς και γενικότερα και ειδικότερα θέματα που αφορούν τη δικαιοσύνη, αλλά επιφύλασσόμεθα στην Ολομέλεια. Ναι, συμφωνούμε. Και σας έλεγα προηγουμένως ότι είχαμε κάνει και αυτήν τη σκέψη. Και μάλιστα τότε νομίζω ήταν πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης, να γίνει ο εισαγωγικός βαθμός ο ειρηνοδίκης και από εκεί να εξελίσσονται. Όμως εγκαταλείφθηκαν και αυτές οι σκέψεις.

Ερχόμαστε σήμερα, λοιπόν, να καταργήσουμε τα ειρηνοδικεία. Να τα καταργήσουμε. Τι θα είναι; Της Αθήνας το ειρηνοδικείο τι θα είναι; Μεταβατικό; Της Θεσσαλονίκης το ειρηνοδικείο θα είναι μεταβατικό; Και μεταβατικό κατά την

έννοια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα ειρηνοδικείο το οποίο ο πρόεδρος πρωτοδικών μπορεί να ορίσει ειρηνοδική, να πάει να δικάσει. Ή θα γίνουν αυτοτελή μονομελή τα μεγάλα ειρηνοδικεία της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Λάρισας, της Πάτρας, όπου είναι πολύ μεγάλα και υπηρετούν και πάρα πολλοί ειρηνοδίκες και έχουν και μεγάλη γραμματειακή υποστήριξη. Τι θα γίνουν αυτά; Δεν έχει επιλυθεί το θέμα.

Δεύτερον, πράγματι από τους εξακόσιους και πλέον ειρηνοδίκες έχω την άποψη ότι η μεγαλύτερη μερίδα είναι νέοι και νέες. Βεβαίως, πρέπει να έχουν μία εξέλιξη. Γιατί εδώ δεν έχουν καμία βαθμολογική εξέλιξη, έχουν μία εξέλιξη του ειρηνοδική Α' τάξεως, Β' τάξεως, Γ' τάξεως. Πρέπει να φτάσουν σε ένα βαθμό προέδρου πρωτοδικών. Γι' αυτό δημιουργούνται και δύο επετηρίδες, η γενική επετηρίδα, όπου θα κρίνονται όσοι έχουν μέχρι οκτώ χρόνια υπηρεσία ως ειρηνοδίκες μετά από μία τρίμηνη εκπαίδευση που θα γίνεται και θα κρίνεται από τον Άρειο Πάγο. Γιατί δεν θέτουμε θέμα αντισυνταγματικότητας, ο νομοθέτης μπορεί να δει εκσυγχρονιστικά τι μπορεί να οργανώσει στη δικαιοσύνη καλύτερα, βεβαίως και με τους φορείς οι οποίοι υπηρετούν στη δικαιοσύνη και που έχουν δικαίωμα να καταθέσουν και να πουν τις απόψεις τους κι εμείς έχουμε την υποχρέωση να τους ακούσουμε.

Κι έχουμε την εντύπωση ότι το θέμα της ένταξης και εκεί ακόμη αν θέλετε, εφόσον την ένταξη θα την κάνει το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο μετά και από μία επιθεώρηση κλπ., αυτό είναι ένταξη και δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι μετάταξη, ώστε να προσκρούει στις οικείες διατάξεις του Συντάγματος και ιδίως του άρθρου 88.

Όμως το θέμα της μεταβατικότητας είναι αυτό που εμποδίζει την κατάργηση των ειρηνοδικείων, πριν να γίνει μια σοβαρή μελέτη πάνω στο θέμα πώς θα λειτουργήσει. Οι δικηγορικοί σύλλογοι συμφωνούν ως έχει το νομοσχέδιο. Δεν συμφωνούσαν γιατί υπήρχε η παράγραφος 2 του προηγούμενου νομοσχεδίου, η οποία καταργούσε και το αντικείμενο της διαφοράς η οποία υπήρχε μεταξύ ειρηνοδικείου και μονομελούς πρωτοδικείου και έλεγε ότι δημιουργούνται αυτοτελή μονομελή δικαστήρια. Εκεί είχε επαναστατήσει όλο το Δικηγορικό Σώμα για τους γνωστούς λόγους. Η δε Αθήνα, πολύ περισσότερο αλλά και όλη η ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων. Αυτός είναι ο μεγάλος προβληματισμός.

Σ' αυτόν τον προβληματισμό η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να πει, ναι, να καταργηθούν τα ειρηνοδικεία. Δυο πράγματα, όμως, μπορούμε να πούμε, ή να αποσυρθεί η διάταξη και να μελετηθεί το θέμα στη βάση του ή να γίνουν ορισμένες προσαρμογές τέτοιες, οι οποίες πράγματι θα μπορούν να διασφαλίσουν τόσο το θέμα της μεταβατικότητας όσο και των αυτοτελών μονομελών πρωτοδικείων.

Βεβαίως, πολλοί εξέφρασαν και έναν άλλον κίνδυνο. Λένε, μεταβατικό σημαίνει να μην είμαι στην έδρα μου. Αυτό είναι ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα. Διότι όπως γνωρίζουμε, τα ειρηνοδικεία επί καθημερινής βάσεως σχεδόν είχαν και ζητήματα που απαιτούσαν ταχύτατη έκδοση μιας απόφασης, αφορούσαν ασφαλιστικά μέτρα με διαταγές πληρωμής, αφορούσαν αιτήσεις που μπορούσαν να γίνουν στον ειρηνοδική, για μια απόφαση που αμέσως θα επέλυε τη διαφορά. Αν είναι μεταβατικός ο μονομελής δικαστής και παραμένει είτε στην Αθήνα είτε στη Θεσσαλονίκη είτε στον Πειραιά είτε οπουδήποτε αλλού είτε στην πρωτεύουσα του νομού και δεν μπορεί να πάει λόγω καιρικών συνθηκών ή οτιδήποτε άλλο, τότε αυτή η ταχύτητα και αυτή η αμεσότητα της επίλυσης των ζητημάτων των ασφαλιστικών τρόπων -για τα οποία τα ειρηνοδικεία λειτουργούσαν- πώς θα υπάρξει;

Όλα αυτά μας κάνουν να μην ψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη, να αρνηθούμε τώρα αυτό το θέμα. Λέμε ότι είναι θετική η διάταξη αυτή του άρθρου 1. Δηλαδή, το άρθρο 1 θα πρέπει κάποτε να υλοποιηθεί αλλά με προσπάθεια η οποία θα γίνει απ' όλους μας και με μελέτη, ώστε τα δικαστήρια αυτά να λειτουργήσουν κατά τον σωστότερο τρόπο που λειτουργούσαν μέχρι σήμερα. Να υπάρχει το αίσθημα της εμπιστοσύνης στο ελληνικό κράτος, στην ελληνική δικαιοσύνη στον καθένα, στο κάθε χωριό και ιδίως στα μικρά μέρη, όπως είναι

τα νησιωτικά μας συμπλέγματα, όπου εκεί θα είναι πολύ δύσκολη η μεταβατικότητα, δηλαδή το να μη διαμένει ο ειρηνοδικής εκεί κλπ.

Επίσης, έχουμε τους καινούριους δήμους. Θα πάρω ως παράδειγμα το Δήμο Σκυλούντος στο Νομό Ηλείας, που ως πρωτεύουσα έχει τα Κρέσταινα, το χωριό του κ. Κωνσταντόπουλου. Εκεί υπήρχαν τρία ειρηνοδικεία, αν θυμάμαι καλά. Τι θα γίνει; Θα μείνει το ένα στην πρωτεύουσα του νομού; Οι ειρηνοδίκες οι οποίοι θα καταργηθούν ως μεταβατικοί δικαστές θα παραμένουν εκεί; Είναι πολλά τα ερωτηματικά και τα οποία δυστυχώς δεν έχουν απαντηθεί.

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει η κατάργηση των ειρηνοδικείων εφόσον πίστευα αρχικώς στον πρώτο εισαγωγικό βαθμό. Αλλά η κατάργησή τους πρέπει να γίνει μεθοδευμένα.

Οι ειρηνοδίκες έχουν εμπειρία και έχουν μια πολύ μεγάλη εμπειρία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, κυρίες και κύριοι, ότι έχουν μεταβάλει τουλάχιστον και κατά το παρελθόν τη νομολογία του Αρείου Πάγου. Ιδίως σε εργατικές διαφορές έχουν προσφέρει πάρα πολλά, όπως ήταν και ο Μέξης και ο Μπλάτσος και άλλοι. Αυτά είναι ονόματα δικαστών ειρηνοδικών. Και σήμερα φυσικά έχουμε τέτοιους δικαστές. Δεν μπορούμε αυτούς τους επισημόνους, αυτούς τους δικαστές να τους "περιφρονούμε" και να λέμε ότι "δεν είστε ικανοί να επιλύσετε διαφορές ανωτέρου βαθμού ή ανωτέρου αντικειμένου" ή οτιδήποτε άλλο.

Ασχολούμαι μ' αυτό το θέμα, γιατί έχω βιώσει τη δικαιοσύνη από τα γεννοφάσκια μου -ας μου επιτραπεί η έκφραση- αλλά έχω βιώσει και τη δικαιοσύνη τριάντα τρία χρόνια με την τσάντα, ως μαχόμενος δικηγόρος, στο δρόμο.

Δεν ανέχομαι καθ' οιονδήποτε τρόπο να μειώσω το πρόσωπο αυτού του δικαστή, ο οποίος εισήχθη ως ειρηνοδικής στο Δικαστικό Σώμα. Είναι τιμή τους που είναι ειρηνοδίκες, είναι τιμή τους που οι Έλληνες πολίτες τους έδωσαν εμπιστοσύνη. Αλλά είναι μεγαλύτερη τιμή τους αν εμείς εδώ, με το αίσθημα ευθύνης που μας διακατέχει, προσπαθήσουμε να μην να εφαρμόσουμε έναν εκσυγχρονιστικό θεσμό, όχι στο άψε - σβήσε και όπως - όπως, αλλά και με σοβαρότητα, ώστε κάποιες φωνές κάπου-κάπου να μη μας λένε ότι παρεμβαίνουμε στο έργο της δικαιοσύνης, ενώ εσωτερικά παρεμβαίνουν αυτοί πολύ περισσότερο. Να σταματήσουν και αυτές οι φωνές. Εγώ πιστεύω ότι οσάκις νομοθετούμε εδώ, δεν νομοθετούμε με σκοπιμότητα αλλά με τη νομιμότητα, με το αίσθημα που έχει ο ελληνικός λαός, αλλά και με την εξέλιξη της σημερινής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το θέμα των ναρκωτικών, σήμερα σε μία ημερίδα που έκανε το Ινστιτούτο Κ.Καραμανλή και μίλησε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, καθώς και μία επιτροπή της Βουλής, στην οποία μετέχουν όλα τα κόμματα με πρόεδρο τον καθηγητή του πανεπιστημίου και Βουλευτή Επικρατείας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Στεφανή, απεφασίσθη ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 10 του νομοσχεδίου αυτού. Δεν είναι μόνο ποιος χαρακτηρίζεται ως έμπορος, αλλά και το θέμα της ποσότητας. Ποια είναι η μικροποσότητα; Ποιος θα την καθορίσει; Κάποτε είχαμε καθορίσει την μικροκαλλιέργεια, είχαμε πει ότι δύο-τρία δενδρύλλια ιδίως στα χωριά, που καλλιεργούνται σε γειτονιές είναι μικροποσότητες και επομένως πλημμεληματική η επιβολή της ποινής ή μετατρέψιμη. Σιγά σιγά ανεβήκαμε στα δέκα δενδρύλλια, στα είκοσι, στα τριάντα και φθάσαμε στα εκατό. Και βγαίνει μία απόφαση που λέει "στα εκατό είναι μικροποσότητα". Εδώ δεν μπορούμε να καθορίσουμε τη μικροποσότητα.

Δεύτερον ένας, που είναι εξαρτημένος από τα ναρκωτικά, ακόμη και αν συλληφθεί και εισαχθεί να δικαστεί σε πλημμεληματικό βαθμό σε ένα χρόνο με αναστολή ή σε μετατροπή της ποινής κλπ., την επομένη θα κάνει το ίδιο. Μπορεί την ίδια ημέρα να διακινήσει πέντε και δέκα φορές τα ναρκωτικά. Αυτούς τους νέους ανθρώπους βρίσκουν οι έμποροι. Και ορθά σήμερα η Νέα Δημοκρατία έκανε μια πρόταση διά του στόματος

του Αρχηγού της του κ. Καραμανλή ότι θα καταθέσει τροπολογία να μην υπάρχουν τα ευεργετικά μέτρα για τις άδειες γι' αυτούς που απολούνται με όρους, για τους εμπόρους ναρκωτικών. Είναι πολύ σωστή η άποψη αυτή. Κάποτε πρέπει να ενσκήψουμε σ' αυτά τα θέματα.

Και αυτά τα θέματα κάπου πρέπει να τα διευκολύνουμε, ώστε να επανεναχθούν στην κοινωνία. Όμως το κράτος πρέπει να θωρακισθεί, ώστε αυτά τα θέματα να μην υποτροπιάσουν, να μην υποπέσουν στο ίδιο σφάλμα. Αυτό είναι το μεγάλο μας ερωτηματικό. Θα περιμένουμε να δούμε ποιες είναι οι εξελίξεις.

Πάντως η επιτροπή -φαντάζομαι να είναι κατατεθειμένο στα Πρακτικά το πόρισμά της- αρνείται κάθε περίπτωση που μπορούσε να μείνει ατιμώρητος ο διακινητής ναρκωτικών ή το βαποράκι όπως το λέτε.

Υπάρχουν και άλλα θέματα, όπως το θέμα της επιθεώρησης των δικαστηρίων, το θέμα των αγροτικών ζητημάτων και άλλα, που στην κατ' άρθρο συζήτηση θα τα εξετάσουμε. Και φαντάζομαι ότι με τη βούληση του Υπουργείου Δικαιοσύνης θα βρούμε τον καλύτερο δυνατό τρόπο για να τα θωρακίσουμε.

Εκείνο όμως που βλέπουμε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι επαναφέρετε την κατάργηση των θέσεων των γενικών διευθυντών. Δεύτερον σήμερα χρειάζεται -και ως το καταλάβει η Κυβέρνηση και δεν φταίει ο Υπουργός Δικαιοσύνης σ' αυτό- αύξηση θέσεων δικαστών. Λέγεται από ορισμένους που είναι μέσα στην δικαιοσύνη και λειτουργούν ότι δεν χρειάζονται τόσο πολλοί δικαστές. Μα, πώς θα μπορέσουμε να ανακόψουμε τη δικομανία που χαρακτηρίζει τους Έλληνες πολίτες; Για το πόθεν έσχες έχουμε έναν εισαγγελέα στον Άρειο Πάγο και ουσιαστικά το πόθεν έσχες δεν λειτουργεί.

Δεν πρέπει να δημιουργήσουμε άλλη μία θέση αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου, ώστε δύο αντεισαγγελείς στον Άρειο Πάγο να ασχολούνται με το πόθεν έσχες; Εφόσον πρέπει να δημιουργηθεί το Εφετείο Λαμίας όπως λέγεται, δεν πρέπει να αυξηθούν οι θέσεις των εισαγγελέων, των προέδρων πρωτοδικών κλπ.; Εφόσον έχουμε τόσο δικομανία, τι πρέπει να κάνουμε;

Έχουμε πάρει πολλές επιστολές από διάφορα μέρη της Ελλάδος που μου λένε ότι έχουν έναν πρόεδρο πρωτοδικών με έξι δικαστές. Είναι είκοσι πέντε χιλιάδες κόσμος ή πενήντα χιλιάδες κόσμος σε μία πόλη. Χρειάζονται δύο προέδρους πρωτοδικών και ένδεκα δικαστές. Βεβαίως εδώ που υπάρχει η ανάγκη των μονομελών μεταβατικών, ελάτε να τα φτιάξουμε σωστά, ώστε αυτοί οι μονομελείς μεταβατικοί δικαστές να λειτουργήσουν υπέρ της δικαιοσύνης στις διάφορες περιοχές. Υπάρχουν πολλά ερείσματα. Πρέπει να καθίσουμε κάτω να νομοθετήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το Κ.Κ.Ε. ορίζει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο για τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου το Βουλευτή κ. Αχιλλέα Κανταρτζή.

Επίσης ο Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. ορίζει ως ειδικό αγορητή του κόμματός του το Βουλευτή κ. Γεώργιο Τσαφούλια.

Το λόγο έχει ο κ. Κουβέλης, ο οποίος θα προηγηθεί με τη συναίνεση και του κ. Κανταρτζή, διότι επείγεται να αναχωρήσει.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ τον κ. Κανταρτζή που μου παραχώρησε τη θέση του. Έχω μια επείγουσα υποχρέωση και θα αναγκασθώ να λείπω για μία ώρα από τη Βουλή.

Δεν θα απασχολήσω επί μακρόν την Ολομέλεια, διότι νομίζω ότι η συζήτηση στα άρθρα είναι εκείνη που θα αναδείξει τα θετικά ή τα αρνητικά του νομοσχεδίου, με την παραδοχή ότι το νομοσχέδιο δεν έχει αρχή και διότι έρχεται να αντιμετωπίσει μία σειρά από ζητήματα που αφορούν το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο, την ποινική δικονομία και άλλα ζητήματα λειτουργίας της δικαιοσύνης. Εάν θελήσουμε να πούμε ότι υπάρχει αρχή στο νομοσχέδιο, αυτή είναι εκείνη που αφορά στην κατάργηση των εισηγορικών. Άλλωστε η συγκεκριμένη διάταξη προηγείται όλων των άλλων, διότι δείχνει το

ιδιαίτερο ενδιαφέρον του Υπουργείου Δικαιοσύνης να ανακαθορίσει όλο αυτό το ζήτημα και να καταργήσει τα εισηγορικά. Επ' αυτού είμαι αντίθετος, για λόγους αρχής.

Δεν θα επιστημάνω τα όσα είπα στην Διαρκή Επιτροπή. Θέλω όμως να πω για άλλη μία φορά, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε δίκιο όταν διαπιστώνετε ότι υπάρχουν εισηγορικά, τα οποία δεν λειτουργούν ή υπολειπόμενα. Έχετε δίκιο όταν υποστηρίζετε ότι δεν είναι δυνατόν να πορευθεί ο θεσμός των εισηγορικών με τον τρόπο που έχει πορευθεί επί ολόκληρες δεκαετίες.

Έχω όμως τη βεβαιότητα ότι προτού οδηγηθούμε στην κατάργηση των εισηγορικών, υπήρχε και άλλη ενδιάμεση επιλογή. Έπρεπε να δούμε ποια είναι τα χρήσιμα εισηγορικά και να τα διατηρήσουμε, ποια δε χρειάζονται και να τα καταργήσουμε και ενδεχομένως να ξαναδούμε ζητήματα αρμοδιότητας για εκείνα τα εισηγορικά που πράγματι θα είχαν κριθεί ως αναγκαία.

Είναι σωστή η παρατήρηση του συναδέλφου κ. Ζαφειρόπουλου ότι εν όψει της διοικητικής αναδιάρθρωσης της χώρας από το νόμο "Καποδίστριας" θα μπορούσατε να επιφυλαχθείτε για να δούμε χωροταξικά τι ακριβώς συμβαίνει και εν συνεχεία με βάση την παραδοχή ότι χρειάζονται τα εισηγορικά εκεί που οι ανάγκες επιτάσσουν, να τα διατηρήσετε και να μην τα καταργήσετε συλλήβδην όπως τα καταργείτε.

Επιπροσθέτως έχω την άποψη ότι ελέγχεται ως προς τη συνταγματικότητα της αυτής της συγκεκριμένης διάταξης. Κατά τα άλλα το νομοσχέδιο έχει θετικές διατάξεις. Έρχεται να αντιμετωπίσει ζητήματα που αφορούν τόσο το ουσιαστικό ποινικό δίκαιο όσο και το δικονομικό δίκαιο με έναν εξαιρετικά θετικό τρόπο, με έναν τρόπο που τον έχει καταστήσει αναγκαίο η ίδια η ζωή. Και η ίδια η απονομή της δικαιοσύνης μας έδειξε ότι πρέπει να γίνουν αυτές οι μεταρρυθμίσεις που εισάγονται με το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Βεβαίως υπάρχουν και κάποιες διατάξεις που αφορούν τα δικαστήρια. Εκεί στο πλαίσιο ενός καλόπιστου διαλόγου, θα πρέπει να δούμε τι μπορούμε να βελτιώσουμε, ώστε οι διατάξεις αυτές να γίνουν χρησιμότερες για τη λειτουργία των δικαστηρίων.

Σε ό,τι αφορά τα ναρκωτικά, κύριοι συνάδελφοι, έγινε μεγάλη συζήτηση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης προς τιμήν του εδέχθη και ήλθε στην επιτροπή της Βουλής που ασχολείται με τα ναρκωτικά. Εκεί αντηλλάγησαν απόψεις και νομίζω ότι καταλήξαμε σε έναν κοινό τόπο. Και κοινός τόπος αποτελεί η συγκεκριμένη ρύθμιση που σήμερα εισάγεται με το νομοσχέδιο, δηλαδή αυτοί που διαθέτουν μικροποσότητες, τα λεγόμενα βαποράκια, να εξασφαλίζουν ένα διαφορετικό τρόπο σε ό,τι αφορά την ποινική μεταχείρισή τους από τους εμπόρους ναρκωτικών ουσιών.

Μετά από διεξοδική συζήτηση νομίζω ότι σχεδόν ομόφωνα δεχθήκαμε στην επιτροπή για τα ναρκωτικά ότι δεν είναι αναγκαίο να οριστεί ποια είναι η μικροποσότητα. Διότι ο ορισμός της μικροποσότητας εγκυμονεί τον κίνδυνο να καθιερώσει την εμπορία στο συγκεκριμένο όριο της μικροποσότητας, όπως αυτό θα είχε οριστεί με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ή και του συναρμοδίου εν προκειμένω Υπουργού Υγείας. Ένας πρόσθετος λόγος να μην οριστεί η μικροποσότητα είναι η δυνατότητα του ιδίου του δικαστή να εκτιμά και την ποσότητα και την προσωπικότητα του κατηγορουμένου και το εάν ακόμη αυτός ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος είναι ή δεν είναι υπότροπος. Και νομίζω ότι η διάταξη του άρθρου 10 του παρόντος νομοσχεδίου είναι ορθή και εγώ εκθύμωζα την υποστήριξή, κύριε Υπουργέ, διότι είναι μία διάταξη που θέλει να αντιμετωπίσει όλους αυτούς τους ασθενείς, ιδιαίτερα νέους ανθρώπους, γιατί για ασθενείς πρέπει να μιλάμε και να τους διακρίνει από τους εμπόρους ναρκωτικών ουσιών. Ορθή επίσης είναι και η διάταξη για την ίδρυση των κέντρων απεξάρτησης.

Θετική θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, και τη διάταξη που αναφέρεται στην υιοθέτηση, που έρχεται να τροποποιήσει προηγούμενη διάταξη, η οποία δημιούργησε δράματα στην κυριολεξία, όταν έθεσε ως όριο διαφοράς ηλικίας μεταξύ του

υιοθετούντος και του υιοθετημένου τα σαράντα πέντε έτη. Είχαν οδηγηθεί πάρα πολλοί άνθρωποι σε απελπιστική κατάσταση, είχαν έλθει σε αδιέξοδο και εκτιμώ βαθύτατα την παρούσα νομοθετική ρύθμιση, γιατί θα αντιμετωπίσει πολλές υπαρκτές καταστάσεις και προβλήματα.

Επίσης θετική είναι και η διάταξη για την απόλυση των κρατουμένων, υπό τον όρο της ανάκλησης και όπως ειδικότερα αναφέρεται στη συγκεκριμένη διάταξη.

Διαφωνώ, όμως, κύριε Υπουργέ, και διεξοδικότερα θα μιλήσουμε στην επί των άρθρων συζήτηση αναφορικά με το άρθρο 26 για τους αγρότες. Σας είπα και στη Διαρκή Επιτροπή, δημιουργείτε μία ιδιότυπη αναστολή, η οποία δεν βρίσκει έρεισμα στον δικαϊκό μας πολιτισμό.

Πιστεύω ότι καινοτομείτε και καινοτομείτε επικινδύνως. 'Η θα επιλέξετε να παύσει η ποινική δίωξη κατά των αγροτών που σας προτείνουμε να το κάνετε ή να μην το κάνετε, από τη στιγμή που θέτετε αυτήν την ιδιότυπη αναστολή. Νομίζω αδικείται το νομοσχέδιο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ξεχνάτε ότι τη λένε αμνηστία οι δοκησιόφθοι. Πάμε κάπως να το τροποποιήσουμε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Πάτε κάπως να το γλυκάνετε. Ξέρω, κύριε Υπουργέ, τι εννοείτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τριάντα δύο είναι οι περιπτώσεις μετά το 1974 παραγραφής αδικημάτων.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Γνωρίζω τις αντιρρήσεις που έχουν διατυπωθεί, αλλά πρέπει να σας πω ότι την άποψή μου την καταθέτω αυτοτελώς και ερήμην όλων εκείνων των απόψεων που ονομάζουν τη ρύθμιση αμνηστία. Εγώ ούτε αμνηστία τη θεωρώ, αλλά τη θεωρώ, από την άλλη μεριά, ιδιότυπη αναστολή και επαναλαμβάνω ότι κατά τη γνώμη μου δεν βρίσκει έρεισμα στο δικαϊκό μας πολιτισμό.

'Όπως επίσης είναι ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να δούμε και όλα εκείνα τα ζητήματα που αναφέρονται σε επιμέρους διατάξεις για τους δικαστικούς υπαλλήλους. Και πάντοτε με την επισημάνση ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι πρέπει να έχουν κάποιων ρυθμίσεων προκειμένου να ενισχυθούν στο πάρα πολύ δύσκολο έργο που επιτελούν.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, και επιφυλασσόμενος στη συζήτηση επί των άρθρων διεξοδικά να καταθέσω τις απόψεις μας, θέλω να επισημάνω τούτο: Ευχή και διεκδίκηση, κύριε Υπουργέ, την οποία είμαι βέβαιος ότι αποδέχεστε, όλου του νομικού κόσμου, είναι να υπάρξει μία συνολική αναμόρφωση του Ποινικού Δικαίου, του ουσιαστικού και του δικονομικού.

Αυτή η αποσπασματική νομοθέτηση δεν συνιστά ορθό τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων του δικαίου.

Αντιλαμβάνομαι ότι ως Υπουργός Δικαιοσύνης αισθάνεστε την ανάγκη να προωθήσετε την αναρρύθμιση κάποιων διατάξεων, οι οποίες πρέπει να αναρρυθμισθούν και οι οποίες ασφυκτούν υπό το κράτος των καινούργιων δεδομένων. Καμία αντίρρηση. Αλλά να ευχηθούμε ότι θα πρέπει συνολικότερα να προωθηθεί η αναμόρφωση του δικαίου.

'Εχετε κάνει βήματα. Εγώ δεν τα υποτιμώ, αλλά τα ενισχύω γιατί τα θεωρώ θετικά, όπως, παραδείγματος χάριν για τη Διοικητική Δικονομία και για το Σωφρονιστικό Κώδικα, που ελπίζω σύντομα να τον καταθέσετε στη Βουλή. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, αυτή η αποσπασματική νομοθέτηση δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου. Και όταν οι παροικούντες τη νομική Ιερουσαλήμ αισθάνονται αυτήν την ανασφάλεια δικαίου μέσα από την πολυνομία, την ευκαιριακή, αποσπασματική και διάσπαρτη -όπως ο κ. Ιντζές παρατηρεί- νομοθέτηση, πόσο δε μάλλον ο απλός Έλληνας πολίτης, ο οποίος δεν έχει την ικανότητα πρόσβασης στο δίκαιο όπως την έχει ένας νομικός.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, και επειδή οι διατάξεις για τα ειρηνοδικεία συγκροτούν -κατά τη γνώμη μου- την αρχή του νομοσχεδίου, εμείς επί της αρχής καταψηφίζουμε, με την επισημάνση ότι θα ψηφίσουμε όλες εκείνες τις διατάξεις που θεωρούμε θετικές. Και είναι πολλές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αχιλλεύς Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, είναι αλήθεια ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο ασχολείται με πολλά θέματα, πολλά από τα οποία δεν έρχονται βέβαια για πρώτη φορά στη Βουλή. Είναι γνωστό ότι κατ'επανάληψη έχουν συζητηθεί και έχουν "ρυθμισθεί" στο παρελθόν.

Ενδεικτικά αναφέρω τα θέματα που σχετίζονται με την απόλυση των κρατουμένων και την αποσυμφόρηση των φυλακών, τα ζητήματα της απέλασης των αλλοδαπών, τις επιθεωρήσεις των δικαστηρίων, τη Σχολή Δικαστών και τα θέματα των ναρκωτικών.

Θα μπορούσε ενδεχομένως κάποιος να ισχυρισθεί ότι επειδή καταπνέεται με πολλά ζητήματα το νομοσχέδιο, δεν διαπνέεται από κάποιες αρχές. Γι'αυτό πριν αναφερθώ στην ουσία των βασικών ζητημάτων που ρυθμίζονται με το παρόν νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω μία-δύο παρατηρήσεις.

Κατά τη γνώμη μας, ο βασικός πυρήνας των διαρρυθμίσεων που διαπνέουν αυτό το νομοσχέδιο δεν ξεφεύγει από την πεπατημένη που έχει ακολουθηθεί στο παρελθόν.

Πρώτον, δεν αντιμετωπίζει τα ακανθώδη προβλήματα του σωφρονιστικού συστήματος, αλλά και τις βαθύτερες αιτίες που τα δημιουργούν. Για παράδειγμα αυτό φαίνεται χαρακτηριστικά στις διατάξεις για την απόλυση των κρατουμένων, που κύριο στόχο έχουν την αποσυμφόρηση του σωφρονιστικού συστήματος και όχι την αντιμετώπιση των προβλημάτων των κρατουμένων, που ζουν κάτω από απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης και ούτε βέβαια πολύ περισσότερο αντιμετωπίζουν τις βαθύτερες αιτίες που οδηγούν στην αύξηση της εγκληματικότητας. Αντίθετα οδηγούν στον εκφυλισμό του ποινικού μας συστήματος.

Φανταστείτε ένας που καταδικάζεται δεκαοκτώ χρόνια φυλακή γιατί διέπραξε φόνο, εκτίοντας το 1/3 της ποινής, τα έξι χρόνια, να απολύεται.

Δεύτερον, μέσα από τις αναγκαίες προσαρμογές γίνεται μία προσπάθεια αντιμετώπισης επειγόντων προβλημάτων και εκσυγχρονισμού του συστήματος με την ανανέωση του αυταρχικού οπλοστασίου, όπως για παράδειγμα οι ρυθμίσεις που προωθούνται με τις επιθεωρήσεις των δικαστηρίων, το άρθρο 4, τις οδηγίες του Υπουργού της Δικαιοσύνης και μία σειρά άλλα ζητήματα.

Σταματώ εδώ τις παρατηρήσεις αυτές, γιατί πιο συγκεκριμένα θα τις δούμε στα επιμέρους ζητήματα.

Με το νομοσχέδιο καταργούνται τα ειρηνοδικεία-πταισματοδικεία, τα οποία μετατρέπονται σε μεταβατικά πρωτοδικεία, μονομελή πρωτοδικεία, πλημμελειοδικεία. Κατά τη γνώμη μας, αλλά και κατά γενική ομολογία, θα μπορούσα να πω, η λειτουργία των ειρηνοδικείων έχει συμβάλει θετικά στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων, ιδιαίτερα στα μικρά επαρχιακά κέντρα και στην ύπαιθρο. Πιο εύκολα ο απλός πολίτης, ο χωριάτης, θα μπορούσε να περάσει την πόρτα του ειρηνοδικείου και να αναφέρει στον ειρηνοδίκη για τα προβλήματα και τα παράπονά του. Είναι γνωστό ότι πολλές φορές ο ειρηνοδίκης παρενέβαινε στην κατεύθυνση επίλυσης προβλημάτων πριν ακόμα οι διαφορές φθάσουν στα δικαστήρια.

Και οπωσδήποτε το κόστος της δικαστικής δαπάνης που ήταν χαμηλότερο σε σύγκριση με τα άλλα δικαστήρια δεν αποτελούσε εμπόδιο στον απλό τον κοσμάκη να καταφύγει στη δικαιοσύνη όταν έκρινε ότι αυτό επιβαλλόταν. Φοβόμαστε ότι αυτή η κατάσταση ανατρέπεται με την κατάργηση των ειρηνοδικείων και αυτό θα έχει αρνητικές συνέπειες.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Λέχθηκε ότι υπήρχαν ειρηνοδικεία τα οποία δεν είχαν αντικείμενο. Μα, αν το θέμα είναι για κάποια ειρηνοδικεία που δεν είχαν αντικείμενο, δεν είχαν υποθέσεις, ας δούμε συγκεκριμένα την κατάσταση. 'Οχι όμως να το γενικεύσουμε και να βάλουμε στην ίδια μοίρα όλες τις περιπτώσεις.

Στη θέση των ειρηνοδικείων η Κυβέρνηση βάζει με το νομοσχέδιο τα μονομελή δικαστήρια. 'Ισως πει κάποιος ότι

δεν θα αλλάξουν και πολλά πράγματα αφού και η διαδικασία παραμένει ίδια αλλά και η αρμοδιότητά τους που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν θα αλλάξει. Και όμως θα αλλάξουν λέμε εμείς.

Πριν απ' όλα η λειτουργία τους δεν θα είναι καθημερινή, ενώ γίνεται ένα βήμα και στην κατεύθυνση αλλαγής της αρμοδιότητας ή για την ακρίβεια ανοίγει ο δρόμος που θα συμπαρασύρει και την αύξηση του κόστους για την απονομή της δικαιοσύνης.

Εν πάση περιπτώσει η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει την κατάργηση των ειρηνοδίκων. Αλλά και ο τρόπος που γίνεται αυτή η αλλαγή δεν επιλύει, αλλά αντίθετα θα δημιουργήσει νέα προβλήματα σε βάρος των δικαστικών λειτουργιών σε βάρος των σημερινών ειρηνοδίκων.

Και για να είμαστε πιο σαφείς θα δημιουργηθεί πρόβλημα με τους ειρηνοδίκους που εντάσσονται στη γενική επετηρίδα. Αυτοί θα μπουν στη σειρά κάτω και από τον τελευταίο πάρεδρο που θα είναι κατά πολύ νεότερός τους.

Δεύτερον έτσι ανατρέπεται η εξέλιξη που θα είχαν πριν απ' αυτήν την αλλαγή. Για παράδειγμα ένας ειρηνοδίκης με δεκαέξι χρόνια υπηρεσίας θα είχε τις απολαβές του προέδρου των πρωτοδικών. Τώρα με το να μπει κάτω από τον τελευταίο πάρεδρο και με το μπλοκάρισμα το γνωστό που υπάρχει στην επετηρίδα θα χρειαστεί να περάσουν δεκαπέντε, είκοσι, είκοσι πέντε χρόνια για να φθάσει στο βαθμό του προέδρου πρωτοδικών. Άρα η κατηγορία αυτή των ειρηνοδίκων θα δει χειρότερηση της θέσης της σε σύγκριση με την εξέλιξη που θα είχε με το προϋπάρχον καθεστώς.

Εφόσον αποφασίσατε να προχωρήσετε στην κατάργηση των ειρηνοδικείων, τοποθετήστε τουλάχιστον όλους τους ειρηνοδίκους στην ειδική επετηρίδα και να έχουν βαθμολογική εξέλιξη καθ' υπέρβαση των οργανικών τους θέσεων.

Πρόβλημα επίσης δημιουργεί και για τους επιτυχόντες ειρηνοδίκους του τελευταίου διαγωνισμού που δεν έχουν προσληφθεί μέχρι σήμερα και μένουν κατ' αυτόν τον τρόπο ξεκρέμαστοι. Με δεδομένο ότι οι ανάγκες ταχείας απονομής της δικαιοσύνης απαιτούν αύξηση του αριθμού των δικαστών έχουμε τη γνώμη ότι θα πρέπει να προσληφθούν.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της επιθεώρησης των δικαστηρίων που είναι ένας κρίσιμος κρίκος στην όλη αλυσίδα ασφυκτικού εναγκαλισμού της δικαιοσύνης από την εκάστοτε κυβέρνηση. Πόσες τροποποιήσεις γύρω απ' αυτό το θέμα; Δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε όλο το ιστορικό, γιατί είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει ένα σωρό τροποποιήσεις τουλάχιστον πέντε και μάλιστα δύο επί ηθειας του ίδιου Υπουργού.

Γνωστοί είναι οι λόγοι που επιβάλλουν αυτές τις αλλαγές. Όταν δεν μας βγαίνουν τα πράγματα με το υφιστάμενο καθεστώς ερχόμαστε αλλάζουμε το νόμο έτσι που να μπορούμε να ελέγχουμε καλύτερα την κατάσταση στο μέτρο πάντα του δυνατού.

Παραμεφερές μ' αυτό το θέμα είναι και το άλλο θέμα της Σχολής των Δικαστών. Αυτό που γίνεται με τις συνεχείς τροποποιήσεις που αφορά το χρόνο φοίτησης επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις που το ΚΚΕ είχε κάνει από την αρχή. Ότι δηλαδή το κύριο εδώ με τη δημιουργία της Σχολής Δικαστών δεν είναι η επιμόρφωση των δικαστών, αλλά η διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους σύμφωνα με τις συντηρητικές αντιλήψεις και απόψεις που επικρατούν στα ανώτερα κλιμάκια. Και απόδειξη; Ξεκίνησε με χρόνο φοίτησης τριάντα έξι μήνες, έγινε δύο χρόνια, κατέβηκε στους δεκαπέντε μήνες, γίνεται δεκαοκτώ μήνες. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι το κύριο δεν είναι η επιμόρφωση, αλλά η διαμόρφωση συνθηκών που θα κάνουν πιο εύκολη υπόθεση τον έλεγχο των λειτουργιών της δικαιοσύνης.

Στην κατεύθυνση αυτή εναρμονίζεται και η άλλη διάταξη του άρθρου 4.

Αναφέρεστε στην έκδοση ενημερωτικών οδηγιών από τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Θα μου πείτε "μα, μιλάμε για απλές ενημερωτικές οδηγίες". Αν αυτός είναι ο σκοπός σας, τότε δεν χρειαζόταν καμία

ειδική νομοθετική ρύθμιση, αφού ο Υπουργός Δικαιοσύνης είχε και δικαίωμα να απευθύνει ενημερωτικές εγκυκλίους. Ενημερωτικές οδηγίες θεσμοθετημένες σημαίνει άλλο πράγμα και μάλιστα κάτι πολύ επικίνδυνο κατά τη γνώμη μας. Σημαίνει παρέμβαση στο χώρο της δικαιοσύνης με συγκεκριμένες οδηγίες, σημαίνει παρέμβαση στο χώρο της δικαιοσύνης για την εναρμόνισή της για τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια της λεγόμενης αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας. Η αντιμετώπιση του κοινού εγκλήματος που προβάλλεται σαν λόγος που επιβάλλει την ενίσχυση αυτής της συνεργασίας είναι το πρόσχημα. Στην πραγματικότητα το κύριο είναι η αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος μέσα από θεσμοθετημένες μορφές συνεργασίας. Αυτός είναι ο βαθύτερος στόχος της ρύθμισης που αναφέρεται στις δήθεν ενημερωτικές οδηγίες. Με απλά λόγια κάνετε ένα μεγάλο βήμα για να μπει η ελληνική δικαιοσύνη κάτω από τις εντολές και την εποπτεία του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών.

Εμείς σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε μία τέτοια ρύθμιση. Και βέβαια το κάθε κόμμα και ο καθένας μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.

Ένα από τα πιο βασικά κατά τη γνώμη μας ζητήματα που ρυθμίζονται στο παρόν νομοσχέδιο είναι το ζήτημα των ναρκωτικών, για το οποίο να σημειώσουμε ότι η κυβερνητική πλειοψηφία της επιτροπής και ο Υπουργός της Δικαιοσύνης αρνήθηκαν να δεχθούν το αίτημά μας, δηλαδή να κληθούν σε ακρόαση οι συγκεκριμένοι φορείς που ασχολούνται με το πρόβλημα και μάλιστα δεν δέχθηκαν να ακούσουν ούτε αυτήν τη διακομματική επιτροπή της Βουλής. Με πρόσχημα τη δήθεν ανθρωπιστική αντιμετώπιση των χρηστών που κάνουν διακίνηση, έχουμε μία επικίνδυνη χαλάρωση της νομοθεσίας, που θα έχει σαν αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη εξάπλωση των ναρκωτικών, την πιο ανεμπόδιστη δράση των εμπόρων του θανάτου. Ενώ ταυτόχρονα τα κοινωνικά αίτια που οδηγούν στην εξάπλωση του φαινομένου, όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται, αλλά οξύνονται.

Η διάταξη για διακίνηση των ναρκωτικών μεταξύ χρηστών δεν είναι μόνο γενική και αόριστη. Τι σημαίνει άραγε διακίνηση μεταξύ χρηστών; Μεταξύ πόσων; Πέντε, δέκα, είκοσι ατόμων; Και τι είναι αυτός που κάνει τη διακίνηση; Χρήστης ή έμπορος; Μικρέμπορος, αλλά, εν πάση περιπτώσει, έμπορος. Έτσι γίνεται ένα μεγάλο βήμα που μπορεί να οδηγήσει στη σταδιακή νομιμοποίηση της εμπορίας των ναρκωτικών. Μειώνονται οι ποινές για τις λεγόμενες επιβαρυντικές περιπτώσεις, για εκείνους δηλαδή που είναι είτε υπότροποι είτε το κάνουν κατ' επάγγελμα. Ταυτόχρονα μειώνονται οι ποινές σε εκείνους που υπάγονται στις λεγόμενες διακεκριμένες περιπτώσεις. Δηλαδή σ' εκείνους που διανοούν ναρκωτικά έξω από χώρους που συχνάζει η νεολαία, τα σχολεία, στους στρατώνες, στους χώρους άθλησης, στις κατασκήνωσεις. Ανοίγουν πόρτες και παράθυρα, θα λέγαμε, για τη χορήγηση βεβαιώσεων μαίμου, προκειμένου κάποιος να χαρακτηριστεί εξαρτημένος και απεξαρτημένος από τα ναρκωτικά. Πέρα από όλα τα άλλα καλλιεργεί την αυταπάτη στους εξαρτημένους χρήστες ότι μπορεί να υπάρχει απεξάρτηση, χωρίς κάποιος να παρακολουθήσει ένα από τα προγράμματα των θεραπευτικών κοινοτήτων. Γι' αυτό φώναζαν όλοι οι αρμόδιοι φορείς. Αυτό σας έλεγαν και σας επεσήμαναν ότι δεν μπορεί να υπάρξει απεξάρτηση έξω από τα συγκεκριμένα προγράμματα των θεραπευτικών κοινοτήτων.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι αυτές οι διατάξεις είναι εναρμονισμένες με τα συμπεράσματα μιας διάσκεψης της Ευρώπης, πιθανόν της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εννοούν, που έγινε στις Βρυξέλλες το 1996. Ζητήσαμε όλα τα έγγραφα για να ενημερωθεί η Βουλή, να δούμε τι συζητήθηκε εκεί και τι αποφασίστηκε. Δεν μας δόθηκαν. Έστω και σήμερα ζητάμε από τον Υπουργό της Δικαιοσύνης να καταθέσει αυτά τα έγγραφα να ενημερωθεί η Βουλή, να ενημερωθούν οι Βουλευτές για το τι συζητήθηκε και τι αποφασίστηκε στη διάσκεψη αυτή.

Το θέτουμε αυτό, κύριοι συνάδελφοι, γιατί έχουμε υπόψη

μας ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυναμώνουν οι προσπάθειες εκείνων που θέλουν τη νομιμοποίηση των ναρκωτικών και του αργού θανάτου, όπως αυτό φαίνεται χαρακτηριστικά σε μία έκθεση που προώθησε η επιτροπή πολιτικών ελευθεριών και εσωτερικών υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με εισηγήτρια κάποια κ. Hendy Dankona, αλλά δεν ξέρω αν εγκρίθηκε.

Τι μας λέει αυτή η επιτροπή; Ακούστε να δείτε. Σύσταση 12. Ζητεί όπως το Συμβούλιο, κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά, τον προσεχή Ιούνιο, ταχθεί υπέρ της αναθεώρησης των συμβάσεων των Ηνωμένων Εθνών του 1961, 1971 και 1988, με στόχο την επίτευξη ομοφωνίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών για την αποπαινωποίηση της χρήσης παράνομων ναρκωτικών, τη ρύθμιση του εμπορίου, της παραγωγής καννάβης και των παραγώγων προϊόντων και προκειμένου να επιτραπεί η κατόπιν ιατρικής συνταγής χορήγηση μεθαδόνης και ηρωίνης.

Αυτό προτείνεται μεταξύ των άλλων στο ψήφισμα αυτής της επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Παρακάτω επισημαίνει ότι η πολιτική απαγόρευσης των ναρκωτικών, που απορρέει από τις συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών, επταεξάνει τα δεινά που προκαλούν οι παραγωγοί, η διακίνηση, η πώληση και η κατανάλωση παράνομων ουσιών σε ολόκληρα τμήματα της κοινωνίας, της οικονομίας και του θεσμικού συστήματος, βάζοντας σε κίνδυνο την υγεία, την ελευθερία και ακόμα και τη ζωή των προσώπων. Δηλαδή με άλλα λόγια λέει: "Νομιμοποιείστε τα ναρκωτικά".

Εμείς δεν μπορούμε και δεν πρόκειται να συμβιβαστούμε με αυτήν την πολιτική που οδηγεί στη σταδιακή νομιμοποίηση των ναρκωτικών. Θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να αναπτυχθεί ένα πλατύ λαϊκό κίνημα κατά των ναρκωτικών, ένα κίνημα που θα έχει να κάνει με την αποτελεσματική αντιμετώπιση των κοινωνικών αιτιών που οδηγούν στην εξάπλωση αυτού του φαινομένου και με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την καταπολέμησή τους. Θα αγωνιστούμε για το σωστό προσανατολισμό των δικωτικών αρχών και τον εξοπλισμό τους με τα αναγκαία μέσα, για να αντιμετωπίσουν κατάλληλα αυτό το φαινόμενο. Θα αγωνιστούμε για την ανάλογη εκπαίδευση του προσωπικού των δικωτικών αρχών, αστυνομικών και δικαστικών και για την αύξηση των κονδυλίων για τις θεραπευτικές κοινότητες.

Αυτό το άρθρο για τα ναρκωτικά είναι επικίνδυνο και θα πρέπει οπωσδήποτε η Κυβέρνηση να το αποσύρει.

Έρχομαι στο μεγάλο ζήτημα των διώξεων των αγροτών, λόγω της συμμετοχής τους στις αγροτικές κινητοποιήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι ότι είναι τουλάχιστον απαράδεκτες οι ιδεολογικές αναφορές και οι πολιτικές εκτιμήσεις, οι οποίες περιέχονται στο συγκεκριμένο άρθρο και οι οποίες μας γυρίζουν πίσω, σε αναφορές και εκτιμήσεις ποινικών νόμων της πιο μαύρης περιόδου.

Τι είναι αυτή η αναφορά, για τις διώξεις που έγιναν σε βάρος της εθνικής και αγροτικής οικονομίας; Η Κυβέρνηση με τη ρύθμιση αυτή αντί να θέσει τέρμα στις διώξεις που η ίδια προκάλεσε με τη στάση της και με την επιδίωξη της να ποινικοποιηθούν οι αγώνες των αγροτών, προχωρά σε μία ρύθμιση που και κολοβή και απαράδεκτη είναι από πολλές απόψεις. Στην ουσία διατηρεί το καθεστώς της ομηρίας με προφανή στόχο να εμποδίσει την ανάπτυξη των νέων αγώνων.

Δεύτερον, δεν καλύπτει όλην τη χρονική περίοδο. Αναφέρεται στις διώξεις που έγιναν μέχρι το Μάρτιο του 1997. Είναι όμως γνωστό ότι αγροτικές κινητοποιήσεις είχαμε και την Άνοιξη του 1998 ακόμα και την Άνοιξη του 1999. Αυτές μένουν έξω από αυτήν τη ρύθμιση.

Άλλη παρατήρηση είναι ότι περιορίζεται σε ορισμένα μόνο άρθρα του Ποινικού Κώδικα, αφήνοντας έτσι ανοικτές τις πόρτες για κάποιους δικαστικούς λειτουργούς, που θα ήθελαν να εμφανιστούν βασιλικότεροι του βασιλέως, να προχωρήσουν ακόμα και σε επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας και να συνεχίσουν τη δικαστική δίωξη και τιμωρία των αγροτών που συμμετείχαν, στηριγμένοι σε

άλλες διατάξεις.

Επίσης πολύ συζήτηση έγινε για τις αναβολές των δικών. Χθες στα Τρίκαλα καταδικάστηκαν άλλοι δεκαεννιά αγρότες για τη συμμετοχή τους σε αγροτικές κινητοποιήσεις, από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Τρικάλων που απέρριψε το αίτημα αναβολής με διάφορα προσχήματα.

Μία ακόμα παρατήρηση. Δεν βάζει με τη διάταξη αυτή η Κυβέρνηση οριστικά τέρμα στις διώξεις των αγροτών. Τι λέει; Αν υποπέσουν στο ίδιο αδίκημα μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, ξανά πάλι στο δικαστήριο, ξανά πάλι διώξεις, ξανά πάλι καταδίκες. Αυτό είναι κάτι το πρωτοφανές και στην πραγματικότητα μία τέτοια διάταξη δεν λέει τίποτε άλλο από το "καθίστε στα αυγά σας και μη σηκώνετε κεφάλι γιατί θα τα ξαναπούμε".

Δεν αντιμετωπίζει το ζήτημα των αστικών αποζημιώσεων. Είναι γνωστό ότι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί έχουν στραφεί και έχουν εγείρει αγωγές κατά των αγροτών που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις ζητώντας αποζημίωση δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών. Ο καθένας φυσικά μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του κάτω από ποια οδηγίες αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις και αυτοί οι οργανισμοί στράφηκαν κατά των αγροτών.

Η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να θέσει τέρμα καθαρά και απερίφραστα σε αυτό το απαράδεκτο καθεστώς των διώξεων, χωρίς όρους. Εάν επιμένει σε αυτήν τη ρύθμιση όπως έχει, τότε η ρύθμιση αυτή θα πάρει θέση στην ιστορία πλάι σε εκείνες τις διαβόητες ρυθμίσεις του ιδιώνυμου και των άλλων αντιλαϊκών, αντιδημοκρατικών νόμων.

Αναφέρθηκα στα πιο βασικά από τα θέματα του νομοσχεδίου. Πριν κλείσω θα ήθελα να υπογραμμίσω την ανάγκη αναβάθμισης και προώθησης επίλυσης προβλημάτων του Σώματος των δικαστικών υπαλλήλων. Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ σε λεπτομέρειες, άλλωστε έχουμε καταθέσει και τροπολογία. Θα σταθούμε όμως περισσότερο αναλυτικά στη συζήτηση των άρθρων.

Ορισμένες περιορισμένες θετικές διατάξεις που υπάρχουν στο νομοσχέδιο και τις οποίες φυσικά θα τις στηρίξουμε, δεν αναιρούν τις βασικές παρατηρήσεις και επισημάνσεις τις οποίες κάναμε και γι'αυτό το λόγο το ΚΚΕ καταψηφίζει το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δεν λύνει θέματα καίρια ούτε εγγίζει τον κορμό της λειτουργίας της απονομής του δικαίου. Στη χώρα μας υπάρχουν τεράστια προβλήματα που βέβαια αυτήν τη στιγμή δεν τίθενται εδώ ούτε μπορεί να τεθούν εδώ. Εκτός τούτου ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα σε μία προσπάθεια πολυνομοθεσίας, συρραφής διατάξεων, δημιουργίας ενός ασύλληπτου δράματος γύρω από την εργασία εκείνων που ασχολούνται με το δίκαιο ώστε να είναι εγκατεστημένα σε χιλιάδες περιπτώσεις, νομοθετικές διατάξεις, ρυθμίσεις και αποσπάσματα ρυθμίσεων, ώστε να μην ξέρει κανένας πώς είναι δυνατόν μέσα σε μία συνοπτική, βεβαιωμένη και καθιερωμένη κωδικοποίηση να αντιμετωπισθεί η περίπτωση αυτή.

Εδώ μπορεί να πει κανένας ότι το μεγάλο πρόβλημα που εγγίζει τη δικαιοσύνη είναι ο τρόπος επηρεασμού της από τη διοίκηση. Όταν η εκλογή του Προέδρου του Αρείου Πάγου γίνεται από την κάθε κυβέρνηση και από το Υπουργικό Συμβούλιο, τότε είναι η διοίκηση, η κυβέρνηση, η εκτελεστική εξουσία που επεμβαίνει στη δικαιοσύνη. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Δεν μπορώ να συμμεριστώ όλους τους λόγους που εκθέτει τελευταία ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου για την περίπτωση των δρόμων της χειραγώγησης, πλην όμως σε πολλά έχει δίκιο. Και με το νομοσχέδιο αυτό το οποίο εισάγεται τώρα προς συζήτηση δεν ρυθμίζεται το θέμα της ταχείας απονομής της δικαιοσύνης και ρυθμίζονται τρόποι, ώστε πράγματι το δίκαιο να απονέμεται γρήγορα, σταθερά και ορθά.

Όταν παραδείγματος χάρι οι δικαστές έχουν το δικαίωμα να εκδόσουν την απόφασή τους οποτεδήποτε -μπορεί να περάσει ενάμιση χρόνος, δύο χρόνια και να μην έχει εκδοθεί

η απόφαση- όταν οι ειρηνοδίκες έκαναν επτά μήνες για να εκδόσουν απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, όταν υπάρχουν αποφάσεις και του Συμβουλίου Επικρατείας, ακόμα και των ανωτάτων δικαστηρίων που λένε ότι δεν τίθεται όριο χρόνου εκδόσεως της απόφασης από το δικαστή, πώς είναι δυνατόν να απονέμεται δίκαιο; Αυτό ισοδυναμεί με αρνησιδικία.

Πρέπει να υπάρξει συνταγματική ρύθμιση για το θέμα αυτό, ώστε ο δικαστής μέσα σε ενάμιση με δύο μήνες να βγάλει την απόφασή του. Δεν μπορεί ο πολίτης να περιμένει επ'άπειρον να εκδοθεί μια απόφαση. Πώς είναι δυνατόν να έχει εμπιστοσύνη στη λειτουργία της απονομής του δικαίου, όταν ο άλλος κάνει ενάμιση χρόνο να εκδόσει απόφαση;

Στο Εφετείο Πατρών υπάρχει εφέτης που καθυστερεί δεκαοκτώ μήνες την έκδοση απόφασης, για μια υπόθεση ασήμαντη. Σας ερωτώ, πώς είναι δυνατόν να πιστέψει ο πολίτης στη λειτουργία απονομής του δικαίου και στην ορθότητα της λειτουργίας απονομής του δικαίου; Τι θα πει ότι δεν μπορούμε να θέσουμε διάταξη ορισμού χρόνου απονομής του δικαίου;

Ένα άλλο τεράστιο θέμα είναι ο τρόπος αντιμετώπισης της εκδίκασης των υποθέσεων, που φθάνουν υποθέσεις να είναι έτοιμες για παραγραφή. Υπάρχει σωρεία εγκαταλελειμμένων υποθέσεων στα αρχεία των δικαστηρίων. Προσδιορίζεται μια υπόθεση ύστερα από δυο, τρία, τέσσερα χρόνια και με τα εφετεία κλπ. φθάνει στην παραγραφή.

Πώς είναι δυνατόν επομένως να απονέμεται δίκαιο; Αυτό το αχαλινάγωνγο, αυτό το αυθαίρετο, αυτό το ασυνεπές προς πάσαν έννοια ηθικής λειτουργίας -περισσότερο ηθικής λειτουργίας και όχι νομικής- όλων εκείνων των περιπτώσεων που πρέπει να ρυθμίζονται την ταχυστή απονομή του δικαίου, αυτό το ξεχαρβάλωμα, πώς θα διορθωθεί; Δεν διορθώνεται με αυτό το νομοσχέδιο, αλλά ούτε και με κανένα άλλο νομοσχέδιο διορθώθηκε.

Εισέρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να είναι πολύ μικρής σημασίας, σε σχέση με αυτά τα οποία εξέθεσα.

Έρχομαι στην περίπτωση της καταργήσεως των ειρηνοδικείων. Εμάς η κατάργηση των ειρηνοδικείων μας βρίσκει αντιθέτους, γιατί δεν είναι δυνατόν όλα τα ειρηνοδικεία της χώρας να μην έχουν το υλικό εκείνο για να εκδίδουν αποφάσεις, δηλαδή πράγματι να μην υπάρχει εργασία. Τα περισσότερα ειρηνοδικεία δεν είναι έτσι. Το 60% με 65% των ειρηνοδικείων έχουν εργασία. Αν το 35% των ειρηνοδικείων δεν έχει εργασία, δεν μπορεί να καταργείται ο θεσμός των ειρηνοδικείων και να αντικαθίσταται με τη λειτουργία των μεταβατικών μονομελών πρωτοδικείων.

Τα μεταβατικά μονομελή πρωτοδικεία δεν είναι δυνατόν να αντικαταστήσουν την κοινωνική συνοχή που υπάρχει και την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών προς το ειρηνοδικείο. Ο ειρηνοδικής είναι ο φυσικός δικαστής, είναι η αρχή του χωριού, είναι η αρχή του δήμου, είναι εκείνος ο οποίος θα λύσει όλα σχεδόν τα προβλήματα, είναι κάτι που έχει σχέση με τη λειτουργία της νομιμότητας και της εφαρμογής των αρχών του δικαίου. Εκεί θα προσφύγουν οι πάντες, εκεί θα προσφύγουν οι αστυνομικοί, εκεί θα προσφύγουν οι διοικητικές υπηρεσίες, έστω και για τη γνώμη τους.

Πώς είναι δυνατόν να καταργηθούν; Με την κατάργηση των ειρηνοδικείων απλούστατα φτιάχνουμε μονομελή μεταβατικά πρωτοδικεία και κάνουμε συγκεντρωτισμό της λειτουργίας της απονομής του δικαίου στα κέντρα, στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στον Πειραιά, δηλαδή όπου υπάρχουν μεγάλα κέντρα. Είναι δυνατόν να νοηθεί, όπως είπε και ο κ. Ζαφειρόπουλος, μεταβατικό ειρηνοδικείο Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πατρών; Είναι κουβέντες αυτές να λέμε ότι υπάρχει μεταβατικό ειρηνοδικείο;

Δεύτερον, στο κάτω-κάτω, γιατί δεν καθιερώνονται από τώρα αυτοτελή μονομελή πρωτοδικεία στις έδρες των ειρηνοδικείων; Μπορούμε να πούμε ότι θα λειτουργήσουν τριάντα, σαράντα μονομελή πρωτοδικεία στη χώρα, εκεί που υπήρχαν ειρηνοδικεία και θα υπάρχει συγκεντρωτισμός των ειρηνοδικείων που δεν είχαν εργασία, ώστε να ξέρει ο καθένας ότι υπάρχει οργανωμένο θεσμικά, τοπικό εξουσιοδοτημένο όργανο απονομής του δικαίου σε αυτές τις περιοχές.

Πώς είναι δυνατόν να λέμε ότι με διάταγμα θα ορισθεί, όπου χρειάζεται, μόνιμη έδρα μονομελούς αυτοτελούς πρωτοδικείου; Επομένως δεν είναι δυνατόν να γίνει αυτό. Αποκλείεται. Δηλαδή οι δικαστές του μονομελούς μεταβατικού πρωτοδικείου θα κάνουν ό,τι κάνουν οι εφέτες. Δεν είναι κανένας εφέτης στην έδρα του και κανένας Υπουργός Δικαιοσύνης και κανένα κοινοβούλιο στη χώρα δεν υποχρέωσε τους εφέτες να μένουν στην έδρα τους. Κάνουν τη δουλειά τους κάθε εβδομάδα και μετά φεύγουν και πάνε στα σπίτια τους. Δεν λέγεται αυτή αποκεντρωτική διαδικασία, δεν λέγεται σεβασμός στην εφαρμογή των αρχών του αποκεντρωτισμού. Πρέπει να καθίσουν στις θέσεις τους.

Για πηγαίνετε στη Σύρο. Θα βρείτε εκεί εφέτες; Εάν χρειαστεί συμβούλιο εφετών, για να εκδόσει μία απόφαση αναστολής εκτελέσεως σε περίπτωση καταθέσεως αιτήσεως αναίρεσεως με το άρθρο 341 του Ποινικού Κώδικα, θα βρείτε εφέτη εκεί πέρα να προβεί σ' αυτήν την ενέργεια ή θα πρέπει ο εισαγγελέας να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης μέχρι να βγει το εφετείο; Όχι, κύριοι. Εφόσον υπηρετείτε τη δικαιοσύνη, εφόσον υπηρετείτε τον ελληνικό λαό, ανά πάσα στιγμή θα πρέπει να βρίσκεστε, είτε εφέτες είτε πρωτοδίκες στις θέσεις σας, για να λειτουργείτε προς εξυπηρέτηση του ελληνικού λαού. Να μην παρακαλάει ο ελληνικός λαός, να μη γίνεται δούλος των γραμματέων, των παρασκηνίων και των παραδικαστηριακών οργανώσεων, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα. Πώς σηκώνονται και φεύγουν; Τη λήξη της συνεδρίασης την περιμένουν ως σωτηρία τους. Δηλαδή εδώ το πράγμα αντιμετωπίζεται βαθυστόχαστα, με την αποστολή που τους έχει δοθεί, με την ευσυνειδησία, η οποία πρέπει να τους διακατέχει για την απονομή του δικαίου. Αντίθετα γίνονται έπτα πτερρόεντα και σηκώνονται και φεύγουν και πάνε στα σπίτια τους από εδώ και από εκεί.

Το ίδιο θα γίνει και με τους μεταβατικούς προέδρους των μονομελών πρωτοδικείων. Θα ψάχνει ο γραμματέας να τον βρει, για να υπογράψει τη διαταγή πληρωμής ή, αν γίνουν αντιρρήσεις, θα του πει έλα αύριο ή μεθαύριο ή θα του ορίσει την ώρα που θέλει. Όχι. Να βρίσκεται εκεί. Εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε μια τέτοια περίπτωση με την αρχή της καταργήσεως των ειρηνοδικείων. Καταργείται η αποκεντρωτική λειτουργία της απονομής του δικαίου. Καταργείται η λειτουργία της κοινωνικής συνοχής, σε σχέση με τον τομέα αυτόν, που έχει σχέση με τον πολίτη και την απονομή του δικαίου και ως εκ τούτου, όλα αυτά τα οποία γίνονται σήμερα εδώ, γίνονται για λόγους, καθαρά οικονομικούς, για λόγους συγκεντρωτισμού και για λόγους οι οποίοι έχουν σχέση με την εξυπηρέτηση άλλων και όχι εκείνων, που έταξε η απονομή του δικαίου.

Βέβαια το νομοσχέδιο έχει και ορισμένες διατάξεις, που οπωσδήποτε είναι ωφέλιμες. Έχει διατάξεις, στις οποίες δεν μπορούμε να πούμε όχι.

Το άρθρο 10, που αφορά τα ναρκωτικά. Είναι μία διάταξη, η οποία έχει σχέση πραγματικά με την απονομή του δικαίου και γίνεται μια προσπάθεια.

Εγώ σαν δικηγόρος γνώριζα ότι δικαστές και ανακριτές σε περίπτωση κατοχής ενός γραμμαρίου, τον πήγαιναν για εμπορία ναρκωτικών. Ήταν κακούρηγμα. Πώς είναι, κύριοι, έτσι. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ήταν ένα αυθαίρετο δικαίωμα, ανθρωπύπου που χρησιμοποιήσαν ποσότητες ναρκωτικών για εξυπηρέτηση ατομικών αναγκών, να τους πηγαίνουν στον ανακριτή, όλοι για κακούρηγμα, να προφυλακίζονται, να παρακαλάνε μετά και να καταλήγει η υπόθεση στο Τριμελές Ποινικό Εφετείο Κακουρηγημάτων και να του λέμε χρήση ή το πήρες προς ιδίαν χρήση και ιδίον σκοπόν. Έμπλεκαν τον περισσότερο κόσμο. Τον κόσμο ο οποίος έχει ψυχικά προβλήματα, έχει προβλήματα στη ζωή, ο οποίος κάνει χρήση ναρκωτικών, τον έμπλεκαν με τις περιπτώσεις της εμπορίας ναρκωτικών, της κατοχής ναρκωτικών. Δεν πρέπει να συμβαίνει αυτό. Και ως εκ τούτου, λόγω της πείρας που είχα και από τα ποινικά δικαστήρια, νομίζω ότι αυτή η διάταξη είναι ορθή.

Όσον αφορά το μέγεθος της ποσότητας, που απαιτείται

για ατομική χρήση, δεν νομίζω ότι πρέπει να καθοριστεί διά νόμου, διότι υπάρχουν κι άλλες περιπτώσεις, οι οποίες λειτουργούν στη λειτουργία της σκέψης, ότι πράγματι πρόκειται περί κατοχής για χρήση μεταξύ τοξικομανών. Είναι ιδιαίτερες περιπτώσεις. Είναι ο χαρακτήρας, είναι η ποσότητα, είναι ο τρόπος διακίνησης, είναι ο τρόπος της χρήσης. Γι' αυτό, όπως είπα, συμφωνούμε με αυτήν τη διάταξη.

Αναφορικά με την εποπτεία, πράγματι δεν μπορώ να συμφωνήσω, διότι η ρύθμιση του άρθρου 4 μετριάξει κάπως την περίπτωση της κατά κάποιον τρόπο επέμβασης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά δεν μπορεί να με πείσει και ως εκ τούτου δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη διάταξη του συγκεκριμένου άρθρου.

Αναφορικά τώρα με τη μεταβολή κατηγορίας των δικαστικών υπαλλήλων. Οι δικαστικοί υπάλληλοι είναι οι δούλοι της απονομής του δικαίου, είναι εκείνοι που ετοιμάζουν τις αποφάσεις, είναι εκείνοι που αγωνίζονται από το πρωί μέχρι το βράδυ, σε βαθμό μεγαλύτερο, επαναλαμβάνω, και από τους δικαστές. Στις περισσότερες των τυποποιημένων περιπτώσεων ετοιμάζουν το φαγητό μέχρι τις αποφάσεις, για να τις υπογράψουν οι δικαστές.

Κκαι αγωνίζονται κατά τρόπο που δεν είναι δυνατόν να πούμε ότι είναι ίσος απέναντι στους δικαστές.

Το ειδικό επίδομα συνθηκών. Το παίρνουν οι δικαστές. Είναι από τετρακόσιες μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές. Και αυτοί παίρνουν είκοσι τέσσερις χιλιάδες. Μα, είναι δίκαιο; Πράγματι ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης είπε ότι θα έπρεπε να πάρουν το επίδομα ειδικών συνθηκών αλλά δεν αφήνει ο Υπουργός των Οικονομικών. Τι θα πει δεν αφήνει ο Υπουργός των Οικονομικών; Δεν μπορεί να πληρώνεται ένας με ένα επίδομα μέχρι τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες (450.000) ειδικών συνθηκών και να λέγεται δικαστής και ο άλλος να παίρνει είκοσι έξι. Δηλαδή δουλεύουν αυτοί για να ζουν άλλοι. Αυτό δεν είναι σωστό. Οι δικαστές έχουν καταθέσει μία τροπολογία για να παίρνουν τη σύνταξη και από το Ταμείο Νομικών όταν συνταξιοδοτούνται. Είναι πραγματικά μία ανάγκη. Φεύγει ο άλλος από την υπηρεσία. Πρέπει να περιμένει να φθάσει μέχρι τα εξήντα πέντε χρόνια για να πάρει σύνταξη από το Ταμείο Νομικών; Αυτές οι διατάξεις ισχύουν για τη συνταξιοδότησή του, επομένως τη στιγμή που παίρνει τη σύνταξη, πρέπει να πάρει και από το Ταμείο Νομικών. Τι τον καθυστερούμε δηλαδή, προκειμένου να έχουμε τα ποσά για να κάνουμε προϋπολογισμό και να ικανοποιήσουμε τους δείκτες της ΟΝΕ;

Έχουμε την περίπτωση αυτήν της απόφασης για την επέκταση της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του ν. 2331/95 στους υπαλλήλους της ΔΕ και ΠΕ κατηγορίας στα δεκατέσσερα χρόνια υπηρεσίας, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Δεύτερον, χορήγηση στους υπαλλήλους με πτυχίο ΤΕΙ και ΑΕΙ στα δεκατέσσερα χρόνια υπηρεσίας, αύξηση ποσοστού 5% για κάθε έτος σπουδών επί του μισθολογικού κλιμακίου που κατέχουν κάθε φορά.

Εδώ φθάσαμε οι κλητήρες να μην παίρνουν αύξηση των οδοιπορικών. Παίρνουν έξι χιλιάδες (6.000) το μήνα οδοιπορικά και χαλάνε είκοσι χιλιάδες (20.000) από την τσέπη τους. Κλητήρες είναι, δηλαδή οι δικαστικοί επιμελητές πληρώνουν από την τσέπη τους για να κάνουν τις επιδόσεις. Πρέπει να αντιμετωπιστεί, για όνομα του Θεού.

Στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου που αφορά την ίδρυση και στελέχωση Κέντρου Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων, να μην ισχύουν για την πλήρωση των θέσεων του προσωπικού οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 21, αλλά και οι διατάξεις του ν. 2190/94.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι η αύξηση των ειρηνοδικών και των εισαγγελέων που γίνεται τώρα με το νομοσχέδιο της κατάρνησης των ειρηνοδικών, δημιουργεί ανάγκη να υπάρξουν δικαστικοί υπάλληλοι. Πώς θα υπάρξουν δικαστικοί υπάλληλοι; Χίλιοι τουλάχιστον δικαστικοί υπάλληλοι δεν φθάνουν στη χώρα για να αντιμετωπιστεί το θέμα της αύξησης των εισαγγελέων και των δικαστών που γίνονται τώρα εν όψει της καταργήσεως των

ειρηνοδικείων. Αυτοί, δηλαδή, οι λίγοι από το πρωί μέχρι το βράδυ θα κάθονται να δουλεύουν για τους άλλους; Δεν είναι σωστά αυτά τα πράγματα και πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστεί το θέμα των δικαστικών υπαλλήλων. Εφόσον αναγνωρίζουμε ότι έχουν δίκιο, δεν είναι δυνατόν να τους λέμε "έχετε δίκιο" και να τους αδικούμε κατάφωρα.

Όσον αφορά το άρθρο 21, την εξάλειψη αξιοποιούν επί μη καταβολής ασφαλιστικών εισφορών. Σας παρεκάλεσα, κύριε Υπουργέ, και μου είπε ότι πράγματι έχουν δίκιο, γιατί είπα για τους έχοντας καταδικαστεί τελεσιδικώς ή αμετακλήτως δυνάμει αποφάσεων των ποινικών δικαστηρίων και ως εκ τούτου εχόντων απωλέσει της προθεσμίας ασκήσεως αιτήσεων ακυρώσεως της διαδικασίας ή μη δυναμένων να ασκήσουν τοιαύτας εξ άλλων λόγων ή ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεων αποφάσεων ή ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά των αντιστοίχων δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες εκκρεμούν προς εκτέλεση από καθυστέρηση ασφαλιστικών εισφορών. Παρέχεται η ευχέρεια να ασκήσουν τα άνομα ένδικα μέσα εντός δύο μηνών από της δημοσίευσής του νόμου.

Το είπα τότε και επίστευσα, επειδή μου είπε ότι είναι δίκαιο ότι δεν χρειαζόταν τροπολογία και δεν κατέθεσα τροπολογία. Τώρα αυτό το δίκαιο, επειδή δεν κατέθεσα τροπολογία, θα πρέπει να το στραγγαλίσουμε; Πιστεύω ότι πρέπει να προστεθεί στο άρθρο. Είναι μία παράγραφος και εσείς το δεχθήκατε. Και ο κ. Ζαφειρόπουλος σας το έφερε. Έτσι δεν είναι, κύριε Ζαφειρόπουλε; Δεν είπαμε για την περίπτωση αυτή που έχουν καταδικαστεί για ασφαλιστικές εισφορές, να τους δοθεί το δικαίωμα ...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Στην κατ' άρθρο συζήτηση θα τα πούμε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Όχι, δεν έχουμε τροπολογία και ο κύριος Υπουργός μου είπε, αφού δεν έχετε τροπολογία ας τους να πάνε στη δουλειά τους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να το καταθέσετε τώρα, να το συζητήσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Θα το καταθέσουμε.

Το είπα και το ξαναλέω στους δικαστικούς υπαλλήλους. Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης, όσον αφορά την παράγραφο 6 του άρθρου 10, μου είπε ότι δεν είναι δική του δουλειά και το ειδικό επίδομα είναι δουλειά του Υπουργείου των Οικονομικών.

Επομένως είναι μαζί σας πραγματικά και το λέει ο άνθρωπος, αλλά δεν δέχεται ο Υπουργός των Οικονομικών. Πρέπει να πω την αλήθεια, εδώ που ανέβηκα στο Βήμα.

Λοιπόν, όσον αφορά τους συμβολαιογράφους, έχω και γνωμοδότηση για εκείνη τη περίπτωση των συμβολαιογράφων, έχει κατατεθεί και τροπολογία οπότε μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε. Όπως είναι και στην Πάτρα και σε διάφορες άλλες περιπτώσεις, ότι η αληθής έννοια της διατάξεως της παραγράφου 4 του άρθρου 24 του νομοσχεδίου 602/77, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του ν. 1653/86 είναι ότι ανεξάρτητα από τον αριθμό των θέσεων που έχουν προκηρυχθεί, διορίζονται κατά τη σειρά της βαθμολόγησης που έλαβαν στον οικείο διαγωνισμό, ανεξάρτητα από το ύψος της βαθμολογίας τους, τόσο συμβολαιογράφοι όσες είναι οι κατά το χρόνο του διαγωνισμού κενές θέσεις συμβολαιογράφων, σε κάθε ειρηνοδικείο. Οι προβλεπόμενες θέσεις των συμβολαιογράφων Πατρών, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου Πατρών, αυξάνονται κατά δύο. Αυτό το λέει και ο "Συνήγορος του Πολίτη". Ό,τι λέει η τροπολογία το λέει και ο "Συνήγορος του Πολίτη" το είδε και ο γενικός σας γραμματέας, ο πρώτος και αυτήν τη τροπολογία την έχει καθ' υπαγόρευση του τέως Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Υπάρχει τροπολογία σ' αυτό και εφόσον υπάρχει πιστεύω ότι θα ανταποκριθεί.

Στο θέμα της υιοθεσίας, είμαστε σύμφωνοι. Δεν είμαστε σύμφωνοι πράγματι στο θέμα της εξ άλλης αξιοποιούν και παύσης της ποινικής διώξεως ορισμένων αξιοποιούν πράξεων διαπραχθεισών κατά τις αγροτικές κινητοποιήσεις. Αν ο υπαίτιος των πράξεων που αναφέρεται στην παράγραφο 1

υποπέσει, ξανά το ίδιο. Επομένως είναι μια προσωρινή αναστολή της διώξεως και δεν είναι οριστική η δίωξη. Και δεύτερον ότι πράγματι οι αστικές αποζημιώσεις δεν παραγράφονται. Αφού ένα πράγμα το θεωρούμε ότι έγινε σ' ένα αγώνα που πίστευαν πράγματι λόγω της αθλιότητας που είχε υποπέσει ο αγροτικός κόσμος ότι αυτοί οι άνθρωποι δικαιούνται να κάνουν έναν αγώνα και πίστευαν σ' αυτό και βάση αυτής της πίστεως που είχαν σ' αυτόν τον αγώνα, ήχθη και το Υπουργείο στην αντιμετώπιση του προβλήματος, πώς είναι δυνατόν οι άνθρωποι αυτοί να πληρώνουν αποζημιώσεις αστικές με βάση αποφάσεις των δικαστηρίων; Και αυτό έπρεπε ήδη να αντιμετωπιστεί και ως εκ τούτου, επειδή πράγματι δεν αντιμετωπίστηκε αυτό, δεν μπορούμε να πούμε ότι πρέπει οπωσδήποτε η διάταξη αυτή να μείνει όπως έχει.

Όλες τις άλλες περιπτώσεις που αφορούν πράγματι την περίπτωση της αντιμετώπισης λειτουργίας απονομής του δικαίου κατά τα σχετικά άρθρα, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε την εικόνα εκείνη που πρέπει για τη διαμόρφωση των άρθρων ή να γίνουν δεκτές οι τροπολογίες εκείνες, οι οποίες έχουν ουσιαστικό ενδιαφέρον ως προς την ορθή λειτουργία και απονομή του δικαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ευτυχής γιατί εισηγούμαι ενώπιον της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας το εικοστό νομοσχέδιο για τον εκσυγχρονισμό της δικαιοσύνης. Ποια είναι τα προηγούμενα, θα σας τα διαβάσω.

Αρχίζω, λοιπόν, από τον τίτλο του νομοσχεδίου, ο οποίος τίτλος και άρθρο 1, απ' ό,τι είδα ότι απερίφραστο από τη Νέα Δημοκρατία. Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση αντικατάστασης διατάξεων των ν. 1756, τροποποίηση του Ποινικού μας Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις.

Πληροφορώ ότι ο Κώδικας της Ποινικής Δικονομίας εντός μηνός θα κατατεθεί στη Βουλή. Υπήρξε ένας κώδικας που συνετάχθη από διεκκριμένους επιστήμονες. Μάλωσε λέει η Θεσσαλονίκη με την Αθήνα και κρατήθηκε στο Υπουργείο. Εγώ τον αποδέχομαι, θα προεδρεύσω, έχω ήδη συγκροτήσει την επιτροπή και μέσα σε ένα δυο μήνες θα τον καταθέσω.

Επίσης έχω να πω ότι ο Σωφρονιστικός Κώδικας κατατίθεται αύριο ή μεθαύριο, όπως και άλλοι κώδικες, γιατί είχαμε παρατηρήσεις ή παράπονα.

Κύριοι συνάδελφοι, δυόμισι χιλιάδες δικαστές όλων των βαθμών της δικαστικής ιεραρχίας υπό την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, είχαν ένα αίτημα και αυτό το αίτημα μου το έφεραν και γραπτώς. Δηλαδή ό,τι περιέχεται στο άρθρο 1 για την ενοποίηση των βαθμών, με την κατάρτιση των ειρηνοδίκων κλπ., αυτό είναι μια αναβάθμιση της δομής της δικαιοσύνης. Δυόμισι χιλιάδες δικαστές με την εκπροσώπησή τους, εκατόοι ειρηνοδίκους με την εκπροσώπησή τους εν σώματι. Πέρασε το θέμα από συνέδρια. Πέρασε το θέμα από γενικές συνελεύσεις. Χαιρετίστηκε. Μίλησα, άκουσα. Ουδμία δε φωνή εναντίον του μέχρι σήμερα.

Και τώρα βλέπω ότι ύστερα από ορισμένες διεργασίες ή αντιρρήσεις, η Νέα Δημοκρατία η οποία στήριζε τότε τη διάταξη αυτή, τώρα την κατακρίνει. Δεν έχω παρά να την αποσύρω, κύριοι συνάδελφοι. Και δεν την αποσύρω διότι δεν την ψηφίζετε εσείς, αλλά την αποσύρω για να ομονοήσουν, οι δοκησίσοφοι του δικαίου που θέλουν να γνωμοδοτούν. Άρειο Πάγος, λέει, αντισυνταγματική η διάταξη. Η κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή. 10 και 3 μειοψηφία. Υπάρχουν τριάντα πέντε νομίζω, σαράντα με έξι, αλλά έξι γερές φωνές, στον Άρειο Πάγο. Γνωρίζω εγώ τη νομική δεινότητα ή δυνατότητα του καθενός. Η Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή αποτελούμενη από δεκατρείς διακεκριμένους λειτουργούς τους οποίους δεν τους διόρισα και εγώ. Ενώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης θα έπρεπε να τους διορίσω διορίστηκαν όμως από κάποιο άλλο όργανο με το οποίο ή με την πράξη του οποίου συνήνεσα εκ των υστέρων για να καλύψω το

θέμα. Δέκα λένε ότι δεν πρόκειται για μετάταξη. Και έρχεται το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, άλλοι δοκησίσοφοι εδώ και λέει "ξέρετε, πρόκειται για μετάταξη". Ένας ή δύο το λένε αυτό. Πέντε είναι οι του Συμβουλίου, τρεις, τέσσερις υπογραφές, τώρα το είδα.

Επαναλαμβάνω, δεν επρόκειτο να σας ακούσω. Ας λένε εσείς τα δικά σας, αλλά οι περισσότεροι δεν τα διαβάσατε. Αδιάβαστοι είστε για πολλά θέματα και μέσα σ' αυτό το άρθρο 1. Δεν μπορώ όμως να ελέγχωμαι έστω και παρανόμως, έστω και εκδικητικώς, έστω και εναντίον Γιαννόπουλου ορισμένοι, αλλά από νομικούς. Από νομικούς όπως είπα, οι οποίοι συγκροτούν θεσμικά όργανα.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, πολύ με εξυπηρετείτε να την αποσύρω τη διάταξη αυτή, η οποία με βασάνισε δύο χρόνια. Από τη διάταξη αυτή καθυστέρησε το νομοσχέδιο αυτό δυο χρόνια. Και δεν μπορέσαμε να ενεργοποιήσουμε διατάξεις να λειτουργήσει το Κέντρο Απεξάρτησης της Θήβας, θεραπείας τοξικομανών, που το πληρώσαμε 6,5 δισεκατομμύρια, λεφτά της Κοινότητας, τα οποία ήταν χαμένα. Σας το έχω πει άλλη φορά. Δεν είναι ανάγκη να το ξαναπώ. Τα βρήκαμε, παρακαλέσαμε, τα πήραμε. Και πήραμε και άλλα λεφτά επίσης από την Κοινότητα για να κάνουμε και το Κέντρο Απεξάρτησης της Κασσάνδρας το οποίο, ευθύς ως καταστεί νόμος του κράτους το παρόν νομοσχέδιο, θα το εγκαινιάσουμε κιόλας. Τέσσερα εγκαίνια θα κάνω.

Το Εφετείο Αθηνών που θεμελιώθηκε από τον αείμνηστο Γεώργιο Σταμάτη, Υπουργό της Δικαιοσύνης και με Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου το 1980 τον Βαγγέλη τον Γιαννόπουλο. Και το 1996 διορίζομαι Υπουργός Δικαιοσύνης και πάω και το βρίσκω και ήταν στα γιγιά ή στα μπετά. Δεινοπάθησα, και δημοσίως απονέμω εύφημο μνεία στον Κώστα τον Λαλιώτη, ο οποίος όλες τις εξουσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ τις έδωσε στον Υπουργό της Δικαιοσύνης για να προχωρήσει το έργο. Ούτε σε δέκα χρόνια δεν τελείωνε. Και ξέρετε ποια εργολαβία δουλεύεται; Του Γιάννη του Βαρβιτσιώτη. Το τι λεφτά ξοδεύτηκαν; να μην τα λέμε. Κάποια εποχή θα πούμε και γι' αυτά.

Είναι επίσης το Κέντρο Απεξάρτησης της Θήβας. Είναι το Εφετείο Αθηνών, το Ελεγκτικό Συνέδριο που αποκάι στέγη με λεφτά του κράτους βεβαίως και θα έχουμε κέρδους. Γιατί δεν ξέρετε πόσα ενοίκια πληρώνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης για το Ελεγκτικό Συνέδριο, για τα διοικητικά δικαστήρια. Και εκείνα απόκτησαν ιδιόκτητη στέγη.

Γενικά, θέλω να πω ότι δουλέψαμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, για να μπορέσουμε να εκσυγχρονίσουμε όχι μόνο θεσμούς, αλλά και σωφρονιστικά καταστήματα και δικαστικά κτίρια και μέγαλα να κατασκευάσουμε.

Θα σας διαβάσω σε πόσες πρωτεύουσες του κράτους γίνονται καινούρια δικαστικά μέγαλα. Δεν τα ξέρετε. Αθωρόβως χωρίς να πούμε τίποτε, χωρίς να κάνουμε καμία -όπως τη λένε πολλοί- προς τα έξω ανακοίνωση. Και έχω παραδώσει από προχθές στον κύριο Πρωθυπουργό το έργο του Υπουργείου μαζί με τη νομοθεσία.

Και έρχομαι σε τούτο το νομοσχέδιο. Και έρχομαι σε τούτο το νομοσχέδιο για να επαναλάβω και πάλι ότι είπα "ανάθεμα την ώρα που έβαλα αυτήν την διάταξη του άρθρου 1". Και ο Πρόεδρος της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων, ο Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο κ. Κωνσταντίνος Λυμπερόπουλος εκ των αριστέων στελεχών της δικαιοσύνης, ξέρω πόση στενοχώρια θα έχει, όταν εκείνοι οι οποίοι τον στήριζαν από την αρχή ή δεν αντέδρασαν από την αρχή, είναι εκείνοι που απόψε διά του εισηγητή της μείζονος Αντιπολίτευσης του κ. Νώντα Ζαφειρόπουλου, έρχονται να πουν -όπως λέει ο φίλος μου ο Νώντας, "είμαι προβληματισμένος, έχω ακούσει πολλά πυρά σε βάρος του νομοσχεδίου, και είναι και η νέα δικαστηριακή χωροταξική κατανομή", που δεν έχει καμία σχέση- ότι δεν συμφωνούν. Δεν συμφωνείτε; Αποσύρεται η διάταξη. Και θα πάμε παρακάτω.

Κύριοι συνάδελφοι, επί πενήντα τέσσερα συναπτά έτη υπηρετώ ως νομικός τη νομική επιστήμη, τη δικαιοσύνη και τη δικηγορία. Το τονίζω, επί πενήντα τέσσερα συναπτά έτη.

Έχω γράψει τρεις κλασικές μελέτες για τη δικαιοσύνη, εκατόν εβδομήντα τέσσερα άρθρα, σχόλια, αναλύσεις σε εγκυκλοπαίδειες, περιοδικά, στη "Δικηγορική Γνώμη" μου. Θα δημοσιευθεί και αυτό το βιβλίο περί δικαιοσύνης, για να δείτε πώς υπήρξε η λειτουργία της δικαιοσύνης από την αρχαία Ελλάδα ακόμη, από την εν Αργινούσες ναυμαχία, που την έχω σαν δείγμα, όπου εκεί, από λόγους πολιτικούς, ύστερα από τρία χρόνια, πέρασαν από δίκη οι ολιγαρχικοί του δημοκρατικούς στρατηγούς και τους σκότωσαν, γιατί δεν περισυνέλεξαν, λέει, τους νεκρούς. Νικηφόρα η ναυμαχία, αλλά παραχές, από τον αέρα, από τη μάχη κλπ. και δεν περισυνέλεξαν τους νεκρούς. Και ύστερα από τρία χρόνια, όταν κατέλαβαν την εξουσία τους σκότωσαν. Πώς λειτουργήσε η δικαιοσύνη κάθε φορά όπως έχω πει. Τίτλος "Η δικαιοσύνη της πατρίδας". Παρένθεση "Πιστή θεραπαινίδα της εκάστοτε καθεστηκίας τάξεως". Και αυτό μέχει τον Οκτώβρη του 1981, που εμείς είπαμε "στόπ, τέρμα στις επεμβάσεις".

Η μια μελέτη, λοιπόν, είναι "Ηθικά θέματα και προβλήματα της δικαιοσύνης". Ο Άρειος Πάγος και η συγκρότησή του. Παρατηρήσεις, παραιτήσεις και λύσεις με αφορμή τις τελευταίες προαγωγές στον Άρειο Πάγο. Είναι του 1977, όταν ήμουν Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου.

Και η άλλη "Οι εγγυήσεις της δικαστικής ανεξαρτησίας", ισοβιότητα, αυτοδιοίκηση δικαιοσύνης, προσωπικότητα του δικαστικού λειτουργού, ανάλογη προς το λειτουργήμα μισθοδοσία και το ανώτατο δικαστικό συμβούλιο ρόλο της αυτοδιοικητικής δικαιοσύνης. Το οποίο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο έχει γίνει κράτος εν κράτει, πάνω από Σύνταγμα, πάνω από νόμους, πάνω από την ηθική, πολιτική, δικαστηριακή τάξη. Και το έλεγαν στην αναθεώρηση του 1991 διάσημοι νομομαθείς. Τα γράφω εδώ πέρα. "Μην αφήσετε, τη αυλότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να μεταφερθεί στον Άρειο Πάγο. Αυτή η φυλότητα." Και το είπαν τότε ακριβώς, ότι θα είναι εναντίον των δικαστών γάγγραινα.

Σας τα είπα αυτά για την ιστορία, για τη διδασκαλία και για τον κ. Κανταρτζή, ο οποίος στάθηκε στο άρθρο 4. Δεν το διαβάσατε, κύριε Κανταρτζή. Διαβάστε προηγουμένως. Σας το είπα τρεις φορές, όχι το "γούδι το γουδοχέρι"! Και ο Άρειος Πάγος το δέχθηκε και η ΚΕΝΕ το δέχθηκε και οι εισαγγελείς το δέχθηκαν, όλοι οι εισαγγελείς και ήταν τις αντιρρήσεις. Διότι, τί ήταν; Ήταν παραιτήσεις, οδηγίες από την Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί -μία υπηρεσία Β4, λειτουργεί ακόμη- για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος για τη διακίνηση των ναρκωτικών, για τις συμμορίες εκείνες των φόνων επ'αμοιβή, για το οργανωμένο έγκλημα.

Μόνο γι'αυτές τις περιπτώσεις να ξέρει ο Εισαγγελέας της Καβάλας, όπως θα το ξέρει ομοιομόρφως και ο Εισαγγελέας του Γυθείου, για τον οποίο συνάδελφος μου παρπονέθηκε εναντίον του. Και ο Υπουργός Δικαιοσύνης κατά καθήκον ενημέρωσε προσηκόντως, εκείνους που πρέπει να ασχοληθούν.

Στάθηκε, κύριοι συνάδελφοι, εναντίον της αποποινικοποίησης από το 1985. Από το 1981 ήμουν σε μία επιτροπή την οποία είχε καθιρύσει ο αείμνηστος ημών Πρόεδρος, Ανδρέας Παπανδρέου, και ήμουν μεταξύ έξι Υπουργών και εγώ μέλος με τη γενική θα έλεγε κανείς, συνεργασία του Κώστα Λαλιώτη, όταν ήταν γραμματέας της Νέας Γενιάς. Και αν δεν υπήρχε Γιαννόπουλος, να φωνάζει "όχι, στόπ στην αποποινικοποίηση" "δεν θα κρατιόταν τότε θέμα". Την εποχή εκείνη υπήρχε η υποκολλτούρα, η θολούρα, οι τεμπελοχανάδες και τεμπελοκαφενέδες, όπως τους είχα πει, του Κολωνακίου. Όλοι εκείνοι ήθελαν να αφήσουμε τα ναρκωτικά ελεύθερης χρήσης. Και είπα όχι. Ξεκινάω κίνημα, λέει ο κ. Κανταρτζής, κατά των ναρκωτικών. Υπάρχει το κίνημα κατά των ναρκωτικών.

Τι να πω στο φίλο μου το Βότση, ο οποίος γράφει σήμερα στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" και λέει, να επιτρέπεται η καλλιέργεια και η εμπορία της κλωστικής κάνναβης που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για βιομηχανική χρήση ότι δεν συνιστά άδικη πράξη κλπ. Κάνει μία παρατήρηση. Εγώ συμβιβάστηκα με ότι με πείσαν στη Διακομματική Επιτροπή. Καλύτερα λέω να αφήσουμε. Έρχομαι σε εκείνο που δεν το δέχθηκαν και το έβγαλα.

Η Ολλανδία εκείνη τη μικροποσότητα -που κινεί ένας χρήστης για

την αποκλειστική του χρήση, να οικονομήσει τη δόση, τα "βαποράκια" που λέμε- την έχει 0,5 γραμμάρια στην ηρωίνη και 20 γραμμάρια στο χασίσι. Λέω όμως ότι οι δικαστές πρέπει να έχουν έναν μπουσούλα.

Η νομοθεσία δε η ισχύουσα με Μπενάκη και με Σιούφα, λέει ότι ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας, μαζί με τον Υπουργό της Δικαιοσύνης μπορούν να καθορίσουν την ποσότητα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κανείς δεν μπορεί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Προχθές, λοιπόν, στην επιτροπή που χειρίζεται το θέμα των ναρκωτικών -εγώ ήμουν άρρωστος την πρώτη μέρα που συνήλθε- πήγα και τους είπα, αν δεν θέλετε, θα το βγάλουμε. Μη σώσει και μπει! Αφήστε το έτσι. Αλλά θέλω να ρωτήσω δημοσίως, γιατί οι γιατροί αντιδρούν σε αυτήν τη διάταξη. Γιατί;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπορεί κανείς γιατρός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εν πάση περιπτώσει, "θα το βρει κάποτε η στραβή τ'αρνί της", που λένε στο χωριό μας, κύριε Σωτηρόπουλε.

Οι δικηγορικοί σύλλογοι, κύριοι συνάδελφοι, δέχθηκαν το άρθρο 1. Δεν υπάρχει αντίρρηση από τους δικηγορικούς συλλόγους. Κουβεντιάσαμε, εξηγήσαμε και το δέχθηκαν.

Να ξέρουν όλοι ότι ενώ είχαμε ως έναρξη ισχύος αυτής της διατάξεως τις 16 Σεπτεμβρίου του 2000, τώρα ίσως θα γίνει νωρίτερα, να το ξέρετε, πάντως όταν ωριμάσουν οι συνθήκες. Και οι συνθήκες κάποτε θα ωριμάσουν.

Όπως είπα, επί πενήντα ή σαράντα εννέα αρεοπαγιτών, συνήλθαν οι σαράντα και είπαν ότι είναι συνταγματική η διάταξη, οι έξι. Είναι διακεκμένοι. Οι άλλοι είπαν, όχι, δεν είναι συνταγματική, άπου 40. Η Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, επαναλαμβάνω τι είπε κλπ.

Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής έχει άλλη άποψη.

Θα έρθω και στην παραγραφή των αδικημάτων. Κατέθεσα τη διάταξη σαν παραγραφή αδικημάτων και σας λέω ότι μετά το 1974 - άσε μέχρι τη δικτατορία- είναι περίπου είκοσι πέντε οι περιπτώσεις παραγραφής αδικημάτων για να ηρεμήσει ο τόπος και να ευεργετηθούν οι πολίτες.

Τώρα έβγαλαν ότι είναι αμνηστία. Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής λέει "είναι και δεν είναι" αλλά εν πάση περιπτώσει ένας. Άσε δε που πρέπει να το πω γιατί δεν μπορώ να το κρατήσω ότι πώς κάνουν μάθημα ακόμα από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής από που κατάγεται ο θεσμός των ειρηνοδικείων, λες και δεν το ξέρουμε. Να, δυο σελίδες, ότι είναι από τη Γαλλία. Οι δοκησίσοφοι.

Θα τους πω ότι στη λαϊκή κυριαρχία το Κοινοβούλιο νομοθετεί σαν όργανο έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, ασκούνται υπέρ του λαού και του έθνους, όπως ορίζει το Σύνταγμα. Ο Άρειος Πάγος είναι για να δικάζει, η Βουλή είναι για να νομοθετεί και η νομοθεσία της Βουλής μπορεί ο Άρειος Πάγος να την κρίνει κάποτε. Και τότε θα ερχόταν το θέμα προς συζήτηση; Μετά απο πέντε χρόνια.

Το θέλετε έτσι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων; Το έβγαλα και αναπνέω και ησυχάζω και αν δεν είχα βάλει από την πρώτη στιγμή όλες αυτές τις διατάξεις που λύνουν πάρα πολλά προβλήματα, θα τις είχαμε από πέρυσι.

Έρχομαι σε μερικά θέματα που εθίγησαν. Ο κ. Κουβέλης αναφέρθηκε στο άρθρο 10. Το διατυπώσαμε όπως η νομική τους συνείδηση το υπηγόρευσε. Έτσι το θέλετε; Έτσι μπαίνει. Υπάρχει όμως η διάταξη και θεσπισμένη από την κ. Μπενάκη ή από τον κ. Σιούφα. Άκουσα πάλι κάτι πάνελ για ναρκωτικά, για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και μην ανοίξω το στόμα μου καμιά μέρα και πω τι έλεγαν κάποτε ορισμένοι και τι λένε σήμερα. Ακούω τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου να λέει "θα τον ορίζει τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας". Δεν είπαμε τέτοιο πράγμα. Οι δικές μου μελέτες που τις έχουν όλοι ξεκοκαλίζει και που έχουν πάρεϊ στοιχεία, λένε να είναι ένα εκλεκτορικό σώμα από τους προέδρους ή

από τα συμβούλια των τριών μεγάλων δικηγορικών συλλόγων, από τους καθηγητές της Νομικής Σχολής, τους καθηγητές της πρώτης έδρας της Νομικής Σχολής των πανεπιστημίων της χώρας από εφέτη και πάνω δικαστές των εφετείων να ψηφίζουν και να βγαίνουν τρεις. Το Υπουργικό Συμβούλιο από αυτούς τους τρεις να βάζει έναν πρόεδρο και δύο αντιπροέδρους.

Τι να πω για τους αντιπροέδρους που δεν το είχα προσέξει και έχουν γίνει εννέα; Υπήρχε επίσης ένας εισαγγελέας και ένας αντεισαγγελέας και έχουν γίνει δώδεκα. Θα τα πούμε αυτά αργότερα, σιγά-σιγά.

Ήθελα όμως πάνω σ' αυτά τα θέματα να απαντήσω. Κύριε Κανταρτζή, δεν ποινικοποιήσαμε εμείς τους αγροτικούς αγώνες. Το είχα πει στις 16.12.91 "προσέξτε είναι παράβαση του Ποινικού Κώδικα 291, 292, 293 και θα βρείτε το μπελά σας με τους εισαγγελείς". Η παρακώλυση συγκοινωνιών και όχι μόνο για μία ή δύο ημέρες, αλλά για δεκαπέντε ή είκοσι ημέρες είναι αδικήμα. Ήρθε κάποια μέρα βεβαίως ο καιρός να τα παραγράψουμε. Η νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Υπουργείου μου το έβαλε για να μην είναι συγκαλυμένη αμνηστία. Εγώ θα το βγάλω αυτό, ώστε να μην το πουν αμνηστία, γιατί παίζεται. Αμνηστία λέει. Εμείς τα ζήσαμε και τα ζούμε.

Να σας πω ότι εδώ, σ' αυτήν την έδρα, έκανα παραγραφή αδικημάτων που αφορούσαν τότε αυτόν που έκανε την απρεπή πράξη, τον Σταμούλο, που αφήρεσε τα εσώρουχα κάποιου συναδέλφου του. Ήμουν Υπουργός Εργασίας και έκανα την παραγραφή. Παραγραφή αδικημάτων για τον Τύπο -τα έγγραφα εδώ- για να έλθει ο "διάσημος" Σπύρος Καρατζαφέρης από την Κύπρο που τον κυνήγαγε ο Κόκκινος τότε να τον εκδώσουν κλπ. Τρεις παραγραφές έχω γράψει ο ίδιος με τα χέρια μου ή εκεί ή εδώ σαν νομικός όταν με κάλεσαν.

Βεβαίως να συμπληρώσω επειδή, κύριε Κανταρτζή, η διάταξη αυτή είναι εξ αδικήματος, όπως εμείς το λέμε, δεν υπάρχει αγωγή αποζημιώσεως, διότι το αδικήμα παραγράφεται. Και το έχω πει δημοσίως. Γι' αυτό πάγωσαν και δεν κυνηγάνε τους ανθρώπους.

Βεβαίως τα επιμελητήρια τότε, προκειμένου να πιέσουν γι' αυτή τη λύση, της ελευθερίας κινήσεως των δρόμων, είχαν κάνει και αγωγές. Δεν ξέρω, λάθος του δικαστηρίου -το διάβασα κι εγώ- που δεν έδωσε αναβολή. Γιατί εγώ έδωσα ένα γράμμα στον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Κατσαρό και είπα "στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχει άρθρο που παραγράφει τα αδικήματα, παρακαλώ να κάνετε χρήση". Και το έστειλε σε όλους τους δικηγορικούς συλλόγους κλπ., έκαναν χρήση. Δεν ξέρω, αυτό το δικαστήριο δηλαδή ούτε αναβολή έδωσε ούτε συγκινήθηκε και κατεδίκασε; Θα το δω.

Μη νομίζετε όμως ότι επεμβαίνουμε και στη δικαιοσύνη ή ότι μπορούμε να επέμβουμε στη δικαιοσύνη. Επέμβαση στη δικαιοσύνη έχει υποστεί ο Γιαννόπουλος σε βάρος του. Θα είδατε την υπόθεση του Κατριβάνου, που κάποιος πήγε να την "πνίξει". Και δεν πήγε να την "πνίξει" μόνος του. "Είχα" -λέει- "πίεση. Τι να κάνω;" Και έβαλε κάποιον κ. Καραφλό από τα Χανιά -ο κύριος επίτιμος Πρόεδρος θα τον θυμάται, ήταν ένας εισαγγελέας, ουχί βέβαια της πρώτης σειράς- να πει "ξέρετε, υπάρχουν αντιπθήμενες μαρτυρικές καταθέσεις". Ποιες; Είπε κάποιος "ξέρετε, εγώ τον Γιαννόπουλο δεν τον είδα σε καμία εξορία, σε καμία φυλακή". Γιατί να με δείτε; Εγώ δεν ήμουν μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, λέω. Εσείς πήγατε εκεί που σας στείλανε. Μέχρις εκεί οι επεμβάσεις.

Την "ίθυση ορίων" τη θυμόμαστε; Εμείς από τα χωριά τη θυμόμαστε. Τεράστια εξουσία ο ειρηνοδίκης, βεβαίως θεσμός ο ειρηνοδίκης, βεβαίως μεγάλη δύναμη ο ειρηνοδίκης κάποιος επιοχής. Όμως, αδυνατίσαν όλα αυτά. Οι υποθέσεις είναι διαφόρων ειδών και ποιότητων και είπαμε να εκσυγχρονίσουμε το θεσμό. Δεν το θέλει ο κ. Ζαφειρόπουλος; Θα το αφήσουμε όπως έχει.

Συνολική αναμόρφωση του Ποινικού Δικαίου: Θα την κάνουμε με την επόμενη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, γιατί ήδη παρήγγειλα τη συγκρότηση Επιτροπής για την αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα. Ο Ποινικός μας Κώδικς είναι του 1950 και έχει υποστεί τόσες τροποποιήσεις, τις περισσότερες φορές απαράδεκτες, που δεν

γνωρίζει "το σκυλί τον αφέντη". Και έλεγε εκείνος ο Κώδικας ότι ναρκωμανής κλπ., καταδικάζεται, εισάγεται υποχρεωτικώς εις θεραπευτικό κατάστημα. Πέρασαν τόσα χρόνια για να γίνουν αυτά τα δύο θεραπευτικά καταστήματα.

Δεν θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να σας απασχολήσω περισσότερο. Να πω μόνο δύο λόγια για τη Διαρκή Επιτροπή επί των ναρκωτικών. Κουβέντιασα μαζί τους. Και κουβέντιασα μαζί τους, σας το λέω ειλικρινά, υπό πυρετό, γιατί κάποιο υπυρτίο μικρό με παρακολουθεί. Είναι οι συνέπειες, οι επόμενες μιας εγχείρησης. Επί δύο ώρες που συνεδρίασαμε τους είπα "ξέρετε τις απόψεις μου, κράτησα τη μη αποποινικοποίηση".

Εδώ όμως πρέπει να προχωρήσουμε. Δεν το θέλησαν οι γιατροί, κυρίως οι γιατροί του ΠΑΣΟΚ. Και αρχίζω εγώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης να το ερευνώ από καθήκον, γιατί δεν το θέλουν οι γιατροί και το θέλουν όλοι οι άλλοι. Εν πάση περιπτώσει λέω "μην σώσει και περάσει". Ακριβώς με αυτήν τη φράση. Και το έβγαλα.

Ο κ. Κουβέλης επήνεσε τη διάταξη, αλλά είπε ότι το νομοσχέδιο δεν έχει αρχή. Και αρχή έχει και μάλιστα μεγάλη, αλλά τη βλέπεις αν δείς ότι το τελευταίο σχέδιο νόμου, όπως παραδόθηκε στους εισηγητές έχει μεταβολές "άρδην επί τω καλώ", όπως το ζητήσατε. Και αυτό γιατί θέλω η νομοθεσία ει δυνατόν, να είναι ομόφωνη απόφαση της Βουλής. Δεν θέλω διαφορές, όταν μπορεί κανείς να τις καταργήσει.

Κάποια κυρία είπε στην επιτροπή "δεν λέτε τίποτα για την πρόληψη". Είπε και κάποια άλλη βαριά κουβέντα και της απήντησα "τι λέει κυρία μου ο τίτλος -είστε και καθηγήτρια φιλολογίας- το άρθρο; Καταστολή πάνω στα θέματα των ναρκωτικών. Δεν λέει πρόληψη. Και επειδή είπε ότι εκ του πονηρού αφιένται ορισμένες ασάφειες, καταλαβαίνετε τι προσβολή δέχεται ένας Υπουργός, ένας επιστήμονας, ένας που έχει δώσει μεγάλους αγώνες υπέρ της νεολαίας για να φθάσουμε σήμερα ευτυχώς να περιορίσουμε εκείνο το κακό όταν παλιότερα έκαναν ενέσεις έξω από το σχολείο κλπ. Και περιορίζεται από το καλό στο καλύτερο. Δεν αρκούν όμως αυτά, αν ολόκληρη η κοινωνία με όλα τα μέσα δεν ξεσηκωθεί για να αντιμετωπίσουμε αυτή τη μεγάλη μάστιγα. Και κάποιοι νόμιζαν ότι στα νυχτερινά κέντρα πωλείται η ηρωίνη. Και είπα "μην χαζεύετε, μόνο εκεί δεν πουλιέται". Και ξέρετε τι άλλη σύγκρουση είχα μία άλλη φορά. Έχω κάνει δηλαδή ολόκληρο αγώνα πάνω στο σωστό δρόμο.

Αλλά να εκφράσω το εξής για μία ακόμα φορά. Σας οφείλω χάριτες κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Να πάτε τώρα να απολογηθείτε ενώπιον σας δικαστών σας δικαστών γιατί κατά 85% είναι οπαδοί σας, επειδή τους γελάσατε, όπως μου είπαν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τι λέτε, κύριε Υπουργέ; Τους έχετε φακελώσει; Πώς ξέρετε τίνος οπαδοί είναι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα είχαμε συνέδρια. Δεν είπα κανείς τίποτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Υπουργός Δικαιοσύνης είσθε. Προσέξτε πώς μιλάτε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και τι θέλετε να κάνω; Να τα καταπιώ, όταν ερχόμαστε τελευταία στιγμή εδώ και δεν περίμενα αυτήν τη θέση; Δεν την περίμενα. Άλλα μου είχαν πει.

Θα επιφυλαχθώ και εγώ στα άρθρα να πάρω μέρος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θέλετε να κάνετε παρέμβαση ή να μιλήσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πολύ σύντομα, παρέμβαση θα κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το πρώτο πράγμα που θέλω να πω είναι ότι δεν είμαι καθόλου ευτυχής με αυτό το νομοσχέδιο. Και απορω γιατί η Κυβέρνηση του κ.Σημίτη κλείνει ουσιαστικά την περίοδο με αυτό το νομοσχέδιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Σύνοδο, όχι περίοδο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τη Σύνοδο. Αν καλώς μετρώ, γιατί έχω πει ότι δεν θα γίνουν διπλές εκλογές, κύριε Ροκόφυλλε, γιατί θα τις χάσετε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Άρα, κύριε Πρόεδρε, γίνετε σαφής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κατά συνέπεια -έχει δίκιο ο κ. Ροκόφυλλος και διορθώνω- γιατί κλείνει ουσιαστικά τη Σύνοδο με αυτό το νομοσχέδιο; Δεν είχε τίποτε άλλο πιο ουσιαστικό να φέρει και πιο επείγον; Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν θα μπω στις διατάξεις του νομοσχεδίου αναλυτικά. Θα κάνω μόνο μία γενική παρατήρηση.

Πρέπει όλοι μας να προστατεύσουμε τη δικαιοσύνη. Είναι ανάγκη να το κάνουμε. Βλέπουμε ότι υπάρχουν πολλά ανοικτά προβλήματα.

Υπάρχουν άρθρα σε αυτό το νομοσχέδιο τα οποία απησχόλησαν την ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Και η ολομέλεια του Αρείου Πάγου απεφάνθη και έκρινε ορισμένα από αυτά αντισυνταγματικά.

Εγώ θέτω ένα θέμα αρχής, κύριε Πρόεδρε, χωρίς να μπω στα άρθρα. Θα σέβεται η Βουλή, η νομοθετική εξουσία, την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης όταν πρόκειται περί αντισυνταγματικότητας; Την αντισυνταγματικότητα δεν την κρίνει καμία Βουλή. Αυτό το γνωρίζουμε οι πάντες. Την κρίνουν τα δικαστήρια. Στο τέλος-τέλος η επόμενη Βουλή είναι αναθεωρητική. Αν αυτή η Βουλή θέλει ας αναθεωρήσει το Σύνταγμα. Αλλά όσο υπάρχει ένα συγκεκριμένο συνταγματικό πλαίσιο, είμαστε υποχρεωμένοι εδώ να σεβόμαστε την άποψη της δικαιοσύνης.

Παλαιότερα υπήρχε η άποψη, κακώς, κάκιστα ότι δήθεν πολιτικές σκοπιμότητες επηρέαζαν την ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Σήμερα η Κυβέρνηση δεν μπορεί να ισχυρισθεί το ίδιο πράγμα σε καμία απολύτως περίπτωση. Γιατί δεν σέβεται την άποψη της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, έστω και αν δεν συμφωνεί;

Το λέω αυτό γιατί θέλω να μείνει στα Πρακτικά και να το θυμόμαστε και αύριο. Είμαι απόλυτα αντίθετος με κάθε διάταξη -άσχετα με το τι πιστεύω εγώ μέσα μου, μπορεί να πιστεύω ότι αν επρόκειτο να γίνει καινούριο Σύνταγμα θα έπρεπε να αλλάξει το Σύνταγμα- που εισηγείται την ανάμειξη της νομοθετικής εξουσίας, και της εκτελεστικής βεβαίως, στα έργα της δικαιοσύνης. Κάθε τέτοια διάταξη τη θεωρώ παντελώς απαράδεκτη.

Να πούμε και μερικά πράγματα για την αμνηστία, την παραγραφή, η οποία δίδεται σε αδικήματα του κοινού Ποινικού Δικαίου. Έχει δίκιο ο κύριος Υπουργός όταν λέει ότι δεν γίνεται για πρώτη φορά. Ασφαλώς δεν γίνεται για πρώτη φορά. Είναι, όμως, ωραίο, κύριε Πρόεδρε; Τι διδάσκουμε στο λαό μας;

Είς ό,τι αφορά τις κινητοποιήσεις των αγροτών, η παράταξη της Πλειοψηφίας πρέπει να ενθυμείται τι έκαναν οι ίδιοι την εποχή που ήταν στην Αντιπολίτευση. Εγώ το έχω θυμίσει αυτό πολλές φορές. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ηγείτο κινητοποιήσεων, οι οποίες όχι μόνο διέκοπταν τη συγκοινωνία -αυτό ήταν το ελάχιστο- αλλά έκαιγαν νομαρχίες. Η Νομαρχία του Ηρακλείου και η Νομαρχία των Χανίων εκάησαν από διαδηλωτές, αγρότες υποτίθεται, οι οποίοι κινητοποιήθηκαν πολιτικά. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε πρωτοστατήσει.

Στη συνέχεια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέλαβε την υπεράσπισή τους ενώπιον της δικαιοσύνης για να πετύχει την απαλλαγή τους, την οποία τελικώς επέτυχε. Ύστερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγινε κυβέρνηση και δικαιολογημένα το ενοχλούσαν οι κινητοποιήσεις των αγροτών. Εγώ είμαι απόλυτα αντίθετος να σταματά κάποιος την κίνηση στο δρόμο. Κανένας δεν έχει αυτό το δικαίωμα. Όποιος κάνει αυτήν τη δουλειά υποπίπτει σε ποινικό αδίκημα και πρέπει να τιμωρείται. Αλλά δεν μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλεκτικά από τη μια μεριά να στηρίζει και από την άλλη να τιμωρεί και να έρχεται μετά τις

παραμονές των εκλογών να δίνει ουσιαστικά αμνηστία κατά παράβαση του Συντάγματος, όπως λέει ο Άρειος Πάγος. Αυτές είναι βαρύτερες πολιτικές αδυναμίες και αυτές κάνουν ανυπόληπτο τον πολιτικό κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κατ' αρχήν θα ήθελα να ενημερώσω τη Βουλή για τη νομοθεσία που πέρασα ως Υπουργός Δικαιοσύνης, καθώς επίσης και για τα έργα κτιριακά και άλλα, τα οποία έχουμε προωθήσει.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω αν είναι ακριβές. Με βεβαίωσε ο κ. Αθανασίου, Γενικός Γραμματέας της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων, διακεκριμένος δικαστής, εφέτης -δεν ξέρω αν ήταν παρών και ο κ. Λυμπερόπουλος- ότι εσείς δώσατε -τι λέτε κυρία Μπενάκη, τι λέτε κύριε Ζαφειρόπουλε, εντάξει- την ευλογία σας σε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν ξέρω αν είναι ακριβές.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μετά πάσης επιφυλάξεως, όπως μου είπαν. Αυτά μου είπαν, γι' αυτό μίλησα με τον τρόπο που μίλησα.

Τώρα όσον αφορά τις δικές μας πρακτικές προτού αναλάβουμε τη διακυβέρνηση της χώρας. Ουδέποτε ως Γιαννόπουλος υπέθαλπα καταλήψεις οδών ή γεφυρών.

Και ουδέποτε επέτρεψα κατάληψη του οδοστρώματος της οδού Πειραιώς ως Υπουργός Εργασίας. Είχα και έχω την άποψη ότι αν είναι 501 αντί να κλείσετε το δρόμο, ελάτε να κουβεντιάσουμε, αλλά θα φύγετε σε μία ώρα. Αν είσθε κάτω από 500 θα αφήσετε το μισό δρόμο ανοιχτό. Έτσι γινόταν. Έχω προσωπικές περιπτώσεις. Κάποτε όταν ο Βύζας Μεγάρων έχασε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα και κατέλαβαν τότε τη γέφυρα του Ασπροπύργου και κατέβηκαν τα αυτοκίνητα και έγιναν συλλήψεις, εγώ είπα αφήστε τη γέφυρα και έρχομαι στη δική. Την άφησαν και την επόμενη μέρα πήγαμε στη δίκη και αθωώθηκαν.

Τώρα όσο για το θέμα της καταστροφής της νομαρχίας δεν είναι θέμα ΠΑΣΟΚικό. Είναι θέμα θερμότητας, ταπεραμέντου και αν έχετε της λεβεντιάς του κρητικού λαού. Όλος ο κόσμος εκεί αντιστάθηκε και έκαναν αυτό το ανοσιούρημα. Δεν το χειροκροτήσαμε. Μη λέτε ότι διδάξαμε. Δεν διδάξαμε και δεν θέλω να φάω την ώρα με περιπτωσιολογία που εμείς οι ίδιοι μπήκαμε μπροστά.

Δε θέλω να αναφερθώ ακόμη στα γεγονότα της Αιτωλοακαρνανίας ή μάλλον του Αγρινίου όταν σκοτώθηκε ο αιμνηστος αγρότης από τη Χωροφυλακή που δεν ήταν και στην κατάληψη ο άνθρωπος, ο Βλάχος!

εδώ σταματώ και εμένα μου είπαν ακριβώς τι συνέβη, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, την παρατήρηση που έκανα οι κύριοι συνάδελφοι την άκουσαν. Ήταν γενική και δεν αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα άτομα. Είπα ότι όταν η ολομέλεια του Αρείου Πάγου λέγει ότι μια διάταξη είναι αντισυνταγματική αυτή η διάταξη δεν πρέπει να ψηφίζεται, για τον απλούστατο λόγο ότι τα δικαστήρια θα κρίνουν αν είναι συνταγματική. Και τότε ή θα εξευτελιστεί ο Άρειος Πάγος πιεζόμενος να βγάλει αντίθετη απόφαση, που δεν θα συμβεί βέβαια ή ψηφίζουμε μία αντισυνταγματική διάταξη εν γνώσει.

Από κει και πέρα κύριε Υπουργέ, ξέρετε πολύ καλά αν έχω το θάρρος της γνώμης μου ή όχι. Όταν έχω κάτι να πω το λέω. Εγώ δεν είπα ότι ο κ. Γιαννόπουλος ενεθάρρυνε, είπα ότι το ΠΑΣΟΚ ενεθάρρυνε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Πρόεδρε, αν το Κοινοβούλιο που νομοθετεί, σε ένα νομοσχέδιο που είναι κατατεθειμένο, περιμένει γνωμοδότηση του Αρείου Πάγου; Με ποιο δικαίωμα; Και αν του το ζητήσουμε, με ποιο δικαίωμα επεμβαίνει σε βάρος πλέον της νομοθετικής εξουσίας; Με ποιο δικαίωμα;

Εγώ είχα μαλώσει με τον κ. Κόκκινο τότε γιατί με το παραμικρό συγκροτούσε την Ολομέλεια και έβγαζε τσιπάτα και ντιρεκτίβες τις οποίες εμείς πετάγαμε. Από πού ως πού θα νομοθετεί ο 'Αρειος Πάγος; Για όνομα του Θεού. Κακώς επεμβαίνει, κακώς κάνει τέτοιες γνωμοδοτήσεις. Η Βουλή θα νομοθετεί και από κει και πέρα ας τα πετάξει. Αλλά μέχρι να τα πετάξει ο 'Αρειος Πάγος δεν ξέρω που θα είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και αυτό το περίεργο ζούμε απόψε, ο Υπουργός Δικαιοσύνης να λέει στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ότι η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου παρανομεί και ότι δεν είχε δικαίωμα να βγάλει γνωμοδοτήσεις. Επιτέλους δεν σέβεται τίποτε αυτή η Κυβέρνηση;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι να σεβαστούμε, κύριε Μητσοτάκη; Για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης έχω πάει φυλακή, έχω πάει εξορία και έχω υποφέρει. Τα ξέρετε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα παρακάτω έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

**Ενημέρωση σχετικά με τη νομοθεσία που πέρασα
από τη Βουλή, αφής ανέλαβα καθήκοντα Υπουργού Δικαιοσύνης**

1. **Νόμος 2447/1996 (ΦΕΚ 278Α)** Κύρωση ως Κώδικα του σχεδίου νόμου «Υιοθεσία, επιτροπεία και αναδοχή ανηλίκου, δικαστική συμπαράσταση, δικαστική επιμέλεια ξένων υποθέσεων και συναφείς ουσιαστικές, δικονομικές και μεταβατικές διατάξεις».
2. **Νόμος 2460/1997 (ΦΕΚ 17Α)** «Κύρωση Σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις».
3. **Νόμος 2462/1997 (ΦΕΚ 25Α)** «Κύρωση του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και του Δευτέρου Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα σχετικού με την κατάργηση της ποινής του θανάτου».
4. **Νόμος 2472/1997 (ΦΕΚ 50Α)** «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».
5. **Νόμος 2479/1997 (ΦΕΚ 667Α)** «Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, επιτάχυνση των δικών, δικονομικές απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις»
6. **Νόμος 2502/1997 (ΦΕΚ 103Α)** «Κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την άσκηση των δικαιωμάτων των παιδιών»
7. **Νόμος 2509/1997 (ΦΕΚ 126Α)** «Ποινική Ευθύνη Υπουργών»
8. **Νόμος 2514/1997 (ΦΕΚ 140Α)** «Κύρωση της Συμφωνίας Σένγκεν»
9. **Νόμος 2521/1997 (ΦΕΚ 174Α)** «Ειδικό μισθολόγιο δικαστικών λειτουργών, μισθολόγια κύριου προσωπικού Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και ιατροδικαστών και άλλες διατάξεις».

10. Νόμος 2522/1997 (ΦΕΚ 178Α) «Δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, κρατικών προμηθειών και υπηρεσιών σύμφωνα με την οδηγία 89/665 ΕΟΚ».

11. Νόμος 2532/1997 (ΦΕΚ 227Α) «Κύρωση σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων»

12. Νόμος 2610/1998 (ΦΕΚ 110Α) «Κύρωση του 6^{ου} Πρωτοκόλλου στη σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών, σχετικά με την κατάργηση της ποινής του θανάτου»

13. Νόμος 2623/1998 (ΦΕΚ 139Α) «Ανασύνταξη των εκλογικών καταλόγων, οργάνωση και άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των ετεροδημοτών, εκσυγχρονισμός της εκλογικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις» ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης στα άρθρα 11, 12 και 13 (προσθήκη και αντικατάσταση διατάξεων που αφορούν την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, Κατασκευή Εφετείου Αθηνών και Αύξηση θέσεων αντιπροέδρων Αρείου Πάγου, Προέδρων Εφετών και Εισαγγελέων Εφετών)».

14. Νόμος 2655/1998 (ΦΕΚ 264Α) «Για την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες».

15. Νόμος 2656/1998 (ΦΕΚ 265Α) «Κύρωση Σύμβασης για την καταπολέμηση της δωροδοκίας Αλλοδαπών Δημόσιων Λειτουργών στις Διεθνείς Επιχειρηματικές συναλλαγές.

16. Νόμος 2657/1998 (ΦΕΚ 266Α) «Κύρωση Σύμβασης για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

17. Νόμος 2665/1998 (ΦΕΚ 279Α) «Εφαρμογή των υπ' αριθμ. 827/25-5-1993 και 955/8-11-1994 αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα».

18. Νόμος 2689/1999 «Κύρωση Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, του Βασιλείου της Σουηδίας και της Δημοκρατίας της Φιλανδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, καθώς και στο πρώτο και δεύτερο πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο, όπως τροποποιήθηκε με την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας το 1984 και την προσχώρηση της Ισπανίας και Πορτογαλίας το 1992».

19. Συζητήθηκε στη Βουλή 27-4-99 ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας. Και προχωρεί η διαδικασία για τα περαιτέρω.

Έχουν ήδη κατατεθεί στη Βουλή :

- Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί απλοποίησης των διαδικασιών διεκδίκησης της διατροφής.
- Κύρωση και Εφαρμογή της Σύμβασης για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Κύρωση Σύμβασης έκδοσης μεταξύ των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Κύρωση Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη Σύμβαση για τη Διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο Πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Β. Ιρλανδίας, από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και τη Πορτογαλικής Δημοκρατίας.
- Σχέδιο Νόμου «Μονάδες μέριμνας νέων»

Τέλος επίκειται η κατάθεση για ψήφιση στη Βουλή των κάτωθι:

Σωφρονιστικός Κώδικας,

Κώδικας Συμβολαιογράφων,

Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων,

και Σχέδιο νόμου για τη Διεθνή Εμπορική Διαιτησία.

Είναι έτοιμα προς κατάθεση σχέδια νόμου για επικύρωση των ακόλουθων διεθνών συμβάσεων.

- Κύρωση Σύμβασης για κατάργηση επικύρωσης εγγράφων σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Κύρωση Σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Καναδά.
- Κύρωση και Εφαρμογή της Σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των συναφών με αυτή πρωτοκόλλων.
- Κύρωση και Εφαρμογή της Σύμβασης περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. »

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος καταθέτει για τα πρακτικά κατάλογο δικαστικών μεγάρων και σωφρονιστικών καταστημάτων ο οποίος βρίσκεται το αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε ο κύριος Υπουργός την εισήγησή του λέγοντας ότι είναι το εικοστό νομοσχέδιο το οποίο αφορά την αναμόρφωση της δικαιοσύνης.

Θα είχα να παρατηρήσω, ότι όσο πιο πολλά νομοσχέδια ψηφίζονται, τόσο μεγαλύτερη, όπως είναι γνωστό, εμφανίζεται η παθολογία, την οποία καλείται ο νομοθέτης να θεραπεύσει. Εάν υπάρχει ανάγκη να ψηφισθούν τόσα νομοσχέδια, είναι γιατί, όπως απέδειξε ιδίως η ιστορία των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ γενικότερα ούτε όραμα για τη δικαιοσύνη υπήρξε ποτέ ούτε καμία προσπάθεια εκσυγχρονισμού της. Απλά, κάθε Υπουργός που ερχόταν σε όλους τους τομείς, ιδίως όμως στο χώρο της δικαιοσύνης, εννοούσε να κάνει τη δική του "επανάσταση".

Σήμερα ξέρετε τι γίνεται με τα νομοσχέδια που ψηφίζει η Κυβέρνηση Σημίτη επί Υπουργίας κ. Γιαννόπουλου; Ξεθεμελιώνεται το οικοδόμημα -σε πολλά πράγματα κατά τη γνώμη μας ορθώς- το οποίο είχε οικοδομήσει κάποτε υπό τις ευλογίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ ο τέως Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Γεώργιος Κουβελάκης. Δεν υπάρχει διάταξη την οποία να ψήφισε ο Υπουργός Δικαιοσύνης την εποχή εκείνη, η οποία αυτήν την ώρα να μη θεωρείται ότι πρέπει να βληθεί στο πυρ το εξώτερο.

Το αν εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ και κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ, διαχρονικά διαπράξατε στο χώρο της δικαιοσύνης τόσα θεσμικά αμαρτήματα, ώστε είναι ανάγκη να ψηφίσετε άλλες τόσες διατάξεις σήμερα κατά τη γνώμη σας για να τα θεραπεύσετε, αυτό είναι ομολογία των αποτυχιών σας. Και εδώ ως τέτοια την εισπράττει η Νέα Δημοκρατία. Όχι, όμως, ότι με είκοσι νομοσχέδια επιχειρείτε να εκσυγχρονίσετε τη δικαιοσύνη.

Η δικαιοσύνη αποτελεί τομέα, ο οποίος δεν χρειάζεται πολλά νομοσχέδια για να επιδιωχθεί ο εκσυγχρονισμός του. Ελάχιστα χρειάζεται. Σεβασμό χρειάζεται και κυρίως σεβασμό της ανεξαρτησίας της. Το ότι υπάρχουν τόσα νομοσχέδια και υπάρχουν τέτοιου είδους αντιστοιχίες Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δικαστηρίων, νομίζω ότι αυτό συνιστά πραγματικά μία παθολογία, την οποία πρέπει όλοι να δούμε και απέναντι στην οποία πρέπει να σταθούμε με ευθύνη.

Ετέθη το θέμα της συνταγματικότητας και του σεβασμού των απόψεων των δικαστηρίων πάνω στα θέματα συνταγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να κάνω την ακόλουθη διάκριση, γιατί πρέπει να είμαι δίκαιος και απέναντι στα όσα πολιτικούς πιστεύω, αλλά και στα όσα ορίζει το ίδιο το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

Πρώτα-πρώτα η Βουλή όχι απλώς έχει δικαίωμα αλλά έχει καθήκον να κάνει και η ίδια έλεγχο συνταγματικότητας των νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων που ψηφίζει. Άλλωστε γι' αυτό υπάρχει το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, το οποίο επιτρέπει να τεθεί το ζήτημα της συνταγματικότητας των σχεδίων και προτάσεων νόμων και να αποφανθεί η ίδια η Βουλή σχετικά με τη συνταγματικότητα. Αλίμονο αν το ίδιο το Νομοθετικό Σώμα δεν μπορούσε να κρίνει τη συνταγματικότητα των διατάξεων τις οποίες ψηφίζει. Η νομοθετική εξουσία είναι κυρίαρχη εξουσία, δεδομένου ότι αυτή κατά κύριο λόγο, και όχι οι άλλες δύο εξουσίες, είναι εκείνη η οποία προέρχεται από τη λαϊκή ετυμολογία αμιγώς.

Σ' ό,τι αφορά επίσης το θέμα των δικαστηρίων και των σχέσεων που υπάρχουν μεταξύ δικαστηρίων και Βουλής, θα ήθελα να κάνω την ακόλουθη διάκριση: Όταν τα δικαστήρια αποφαινούνται με δύναμη δεδικασμένου, όταν δηλαδή τα δικαστήρια τέμνουν διαφορές, οι αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν και οι οποίες θωρακίζονται με δεδικασμένο είναι δεσμευτικές για κάθε εξουσία και

βεβαίως για την ίδια τη Νομοθετική Εξουσία και για την Εκτελεστική. Η Βουλή είναι υποχρεωμένη να σέβεται τις αποφάσεις των δικαστηρίων, οι οποίες αποφαινούνται με δύναμη δεδικασμένου.

Είναι όμως γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα δικαστήρια σε ορισμένες περιπτώσεις -και ορθώς- ασκούν και μη δικαστικές αρμοδιότητες. Δηλαδή ασκούν αρμοδιότητες γνωμοδοτικές, οι οποίες δεν μετέχουν αμιγώς του δικαιοδοτικού τους έργου. Μία τέτοια αρμοδιότητα είναι και εκείνη η οποία ανατίθεται στα δικαστήρια και στο Συμβούλιο Επικρατείας και στον Άρειο Πάγο και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, να συνέρχονται και να αποφαινούνται επί συγκεκριμένων θεμάτων.

Αλλά όταν τα δικαστήρια τα αποφαινούνται για τα ζητήματα αυτά, ακόμη και αν μιλούν για συνταγματικότητα ή αντισυνταγματικότητα, σαφώς πρέπει να είναι σεβαστή η άποψή τους, σαφώς πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, με τη μόνη διαφορά ότι η άποψη αυτή δεν δεσμεύει καμία εξουσία, ούτε την εκτελεστική, ούτε και τη νομοθετική. Τονίζω, για να μην παρεξηγηθώ, ότι είναι άλλο το ζήτημα ότι ως νομοθετικό Σώμα πρέπει να λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη τη γνώμη παραδείγματος χάρη της ολομελείας του Αρείου Πάγου όταν αποφαινεται επί θεμάτων συνταγματικότητας εν συμβουλία, δηλαδή μη ασκώντας δικαιοδοτική εξουσία. Αλλά, πάντως, δεν είναι δεσμευτική με την έννοια ότι δεν υποχρεούται η Βουλή να έχει την ίδια άποψη.

Τα λέω αυτά τα πράγματα για να μπορέσουμε να οριοθετήσουμε τις σχέσεις μεταξύ των εξουσιών και για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε πως συνυπάρχουν οι εξουσίες και ιδίως η δικαστική και η νομοθετική.

Τούτων ούτως εχόντων, επιτρέψτε μου να μπω στην ουσία του νομοσχεδίου σε ό,τι αφορά την αρχή του τονίζοντας ότι η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει το νομοσχέδιο για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτα-πρώτα αυτό το νομοσχέδιο πέρασε από πάρα πολλές φάσεις. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο εμφανίστηκε με πολλές μορφές και έρχεται με τη μορφή την οποία το βλέπετε σήμερα. Έγινε μια προσπάθεια από την πλευρά του Υπουργείου να υπάρξει ομοφωνία ή, τουλάχιστον, συμφωνία σε ορισμένα ζητήματα. Δεν κατέστη αυτό δυνατόν όχι γιατί η Αντιπολίτευση δεν έτεινε ευήκοον το ους, αλλά γιατί δεν θέλησε η ίδια η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης να αντιληφθούν ποιες ήταν οι αντιρρήσεις μας και ότι οι αντιρρήσεις αυτές δεν ελαύνονται ούτε από μικροπολιτικούς ούτε από μικροκομματικούς λόγους.

Και θα εξηγηθώ για τα δύο βασικά ζητήματα που θέτει το νομοσχέδιο αυτό: Το ένα είναι το θέμα της ενοποίησης των δικαιοδοσιών. Το άλλο είναι το θέμα της καταπολέμησης της μάστιγας των ναρκωτικών.

Ως προς το πρώτο, τι προέβλεπε και τι προβλέπει το νομοσχέδιο: Ενοποίηση των δικαιοδοσιών στο πλαίσιο της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, δηλαδή ενοποίηση των ειρηνοδικείων και των πρωτοδικείων, όπως υπήρχαν με τη μετατροπή των ειρηνοδικείων σε μεταβατικά μονομελή πρωτοδικεία.

Οι αντιρρήσεις που μπορούν να δημιουργηθούν και που έθεσε όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία αλλά γενικότερα και η επιστημονική κοινότητα και η δικαιοσύνη, είναι οι ακόλουθες: Κατ' αρχήν ουδείς διαφωνεί στο γεγονός ότι ο θεσμός των ειρηνοδικείων, έτσι όπως λειτουργεί γενικώς στον τόπο μας, είναι απαρχαιωμένος. Εξυπηρέτησε σε άλλες εποχές, σε εποχές που δεν υπήρχε αυτή η ανάπτυξη, ούτε καν η δυνατότητα επικοινωνίας που έχουμε σήμερα, ανάγκες απονομής της δικαιοσύνης σε συγκεκριμένες διαφορές. Αλλά είναι αλήθεια ότι ο θεσμός αυτός έχει ξεπεραστεί. Είναι άλλο το ζήτημα όμως ότι ο θεσμός αυτός έχει ξεπεραστεί και άλλο το ζήτημα του πώς ρυθμίζεται αυτή η ενοποίηση των κλάδων. Εδώ ενυπάρχουν δύο κίνδυνοι, τους οποίους ο Υπουργός τώρα καταλαβαίνει και γι' αυτό αποσύρει το άρθρο: Η ρύθμιση αυτή έχει προβλήματα και λειτουργικά και συνταγματικά. Και επειδή το βλέπει και επειδή είναι αρκετά ευφυής για να αντιληφθεί αυτήν τη διάταξη, γι' αυτό ο κύριος

Υπουργός την αποσύρει. Ακριβώς για να μην υποστεί τις κυρώσεις της αποτυχίας. Τον ελιγμό τον αντιλαμβάνομαι, εμένα με ενδιαφέρει το αποτέλεσμα.

Χαίρομαι γιατί αποσύρεται η σχετική διάταξη και θα χαρώ ακόμη περισσότερο εάν όλοι μαζί καθίσουμε να δούμε με ποιο τρόπο θα γίνει αυτή η ενοποίηση, χωρίς να προκύπτουν ούτε λειτουργικά ούτε συνταγματικά προβλήματα.

Και να επισημάνω τα λειτουργικά και συνταγματικά προβλήματα που υπάρχουν.

Πρώτα πρώτα τα λειτουργικά προβλήματα. Προβλέπει η συγκεκριμένη ρύθμιση ότι τα ειρηνοδικεία που υπάρχουν σήμερα, όλα, συλλήβδην, μετατρέπονται σε μεταβατικά πρωτοδικεία. "Μεταβατικά" γνωρίζετε τι σημαίνει. Αυτό το μεταβατικό θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό και θα μπορούσε να γίνει αποδεκτό στις περιπτώσεις των μικρών ειρηνοδικείων, εκείνων δηλαδή των ειρηνοδικείων που δεν έχουν τόσο μεγάλη ύλη και μπορεί να λειτουργούν σε μη καθημερινή βάση. Υπάρχουν όμως και ειρηνοδικεία, όπως το ειρηνοδικείο Αθηνών και ιδίως τα ειρηνοδικεία στο Περιστέρι, στην Καλλιθέα, στο Μαρούσι, τα οποία είναι τόσο μεγάλα, ώστε η λειτουργία τους είναι επί καθημερινής βάσεως. Αν αυτά αποκτήσουν δικαιοδοσία πρωτοδικείου, όπως φαίνεται μέσα από τη συγκεκριμένη διάταξη, ιδίως στα ποινικά θέματα, πρέπει να λειτουργούν σε μόνιμη, καθημερινή βάση.

Δύο τινά λοιπόν θα συμβαίνουν. 'Η θα είναι πράγματι μεταβατικά - ουσιαστικά θα είναι αυτοτελή μονομελή πρωτοδικεία- οπότε γιατί τα ονομάζουμε μεταβατικά. 'Η δεν θα είναι, αλλά δεν θα μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους.

Τι είχαμε προτείνει στον Υπουργό την εποχή εκείνη; 'Ότι ορισμένα από αυτά τα ειρηνοδικεία μετατρέπόμενα σε πρωτοδικεία πρέπει να γίνουν ευθέως αυτοτελή, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Δεν μπορεί συλλήβδην να λέγονται μεταβατικά. Τούτο δημιουργεί προβλήματα. Δεν το λέμε μόνο εμείς, του το επισημαίνει και η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Του το επισημαίνει και η ίδια η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, που λέει ότι το πρόβλημα υπάρχει. Αυτό είναι το λειτουργικό ζήτημα.

Το συνταγματικό ζήτημα. Πρέπει να σας πω ότι δεν είμαι έτοιμος να αποδεχθώ την άποψη, ότι η σχετική μετατροπή είναι αντισυνταγματική. Και εμένα με προβληματίζει. Δεν μπορώ να πω, όμως, με το χέρι στην καρδιά ότι αποδέχομαι την αντισυνταγματικότητα.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να σας πω το εξής: Έρχεται η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και κατά πλειοψηφία το λέει έτσι. Σας τονίζω κατά την άποψή μου -σας το είπα προηγουμένως- ότι η άποψη της Ολομέλειας δεν είναι δεσμευτική για τη Βουλή, επειδή ακριβώς είναι άποψη που διατυπώνεται εν συμβουλιά, έξω από την άσκηση δικαιοδοτικής λειτουργίας. Όμως -το είπα και πριν- δεν είναι δυνατόν να μην λάβουμε σοβαρά υπόψη την άποψη ενός ανωτάτου δικαστηρίου που θα κληθεί να εφαρμόσει τη σχετική διάταξη και που είναι δυνατόν στο πλαίσιο και της δικαιοδοτικής του λειτουργίας, αλλά κυρίως στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που ασκεί στην οργάνωση της δικαιοσύνης, να την κρίνει πλέον αρμοδίως και να βρεθούμε μπροστά σε μια αντιπαράθεση. Αυτό δεν μπορεί να μην το λάβω σοβαρά υπόψη μου. Το ίδιο πράγμα θα πω και για τις απόψεις των μελών της επιστημονικής υπηρεσίας της Βουλής. Ουδείς διεκδικεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αλάθητο. Πρέπει να μας προβληματίζουν οι απόψεις που διατυπώνονται, μολονότι σας είπα ότι κι εγώ δεν είμαι έτοιμος να δεχθώ την άποψη αυτή πλήρως.

Αλλά πάντως η άποψη αυτή έχει ορισμένα σημεία και πρέπει να μας προβληματίζουν. Και ποια είναι αυτά τα σημεία; Λέει το ίδιο το νομοσχέδιο στον τίτλο "ενοποίηση των δικαιοδοσιών". Δέχεται, δηλαδή, το ίδιο το νομοσχέδιο ότι υπάρχουν δύο διαφορετικές δικαιοδοσίες. Για να μιλάει για ενοποίηση, δεν είναι μία η δικαιοδοσία. Είναι μία των ειρηνοδικείων, μια των πρωτοδικείων. Αφού επέρχεται ενοποίηση, τότε, άραγε, δεν δημιουργείται ένα ζήτημα μετάταξης -προβληματισμό εκφράζω, για να δείτε ότι μπορεί να έχει βασιμότητα η άποψη αυτή- των ειρηνοδικών σε πρωτοδικές

από τη στιγμή που σε άλλη δικαιοδοσία υπηρετούν και σε άλλη πηγαίνουν; Γιατί δεχόμαστε στο χώρο της διοικητικής δικαιοσύνης ότι το να πας στο Σύμβουλο Επικρατείας είναι μετάταξη και χρειάζοταν συνταγματική αναθεώρηση για να το κάνουμε και δεν το δεχόμαστε για τους ειρηνοδικές και τους πρωτοδικές; Για σκεφτείτε το, έχει μια βασιμότητα η άποψη αυτή, την οποία πρέπει να σκεφτούμε.

Επίσης, όταν τον ειρηνοδική τον κάνεις πρωτοδική, στην ουσία φεύγει από τη θέση την οποία έχει, κατά κάποιον τρόπο απολύεται, όπως σωστά επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και διορίζεται σε μία άλλη. Και όχι μόνο αυτό, αλλά διορίζεται και πηγαίνει στο αριστερό, για να πω έτσι, ενώ αυτός είναι ισόβιος δικαστής, των δοκίμων πρωτοδικών που ακόμη δεν έχουν αποκτήσει ισοβιότητα όπως ξέρετε. Άραγε αυτό το θέμα δεν δημιουργεί ένα ζήτημα σύγκρουσης με την αρχή της ισοβιότητας την οποία κατοχυρώνει το Σύνταγμα;

Σας είπα ότι δεν είμαι έτοιμος να πω ότι αυτά τα πράγματα είναι θέσφατα. Δεν είμαι έτοιμος αυτήν την ώρα να πω ότι η άποψη αυτή είναι απολύτως ορθή. Πάντως, θα πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαίτερος. Γι' αυτό το λόγο ορθώς ο κύριος Υπουργός, καίτοι δι' άλλης αιτιολογίας, όπως θα λέγαμε στη δικαστική γλώσσα, αποσύρει τη σχετική διάταξη και με τον τρόπο αυτό θα μας δοθεί η δυνατότητα να σκεφτούμε ωριμότερα το ζήτημα. Και, έχοντας την εμπειρία της σημερινής συζήτησης, να μπορέσουμε να ενοποιήσουμε τις δύο αυτές δικαιοδοσίες, όπως πρέπει να γίνει για να εκσυγχρονισθεί ο κλάδος αυτός της δικαιοσύνης, αλλά χωρίς να υπάρχουν συγκρούσεις και προβλήματα και κυρίως χωρίς να υπάρχει το πρόβλημα της αντίθεσης με τον Άρειο Πάγο.

Αυτά σε ό,τι αφορά το πρώτο μέρος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα δεύτερο θέμα, το οποίο πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαίτερος. Και αφορά το ζήτημα της καταπολέμησης της μαστίγας των ναρκωτικών μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Φυσικά μακριά από εμένα η άποψη να αποδώσω οποιαδήποτε πρόθεση ότι το σχέδιο νόμου γίνεται με τρόπο, ώστε να ευνοήσει όχι την καταπολέμηση, αλλά την άνθηση της μαστίγας των ναρκωτικών. Μακριά από εμένα. Οι προθέσεις του Υπουργείου και της Κυβέρνησης δέχονται ότι είναι αγαθές.

Πρέπει όμως να σας πω ευθαρσώς ότι όπως έχουν οι ρυθμίσεις αυτήν τη στιγμή -και δεν είναι δική μου άποψη, είναι άποψη της αρμόδιας επιτροπής που συνέστησε η Βουλή και που ομόφωνα εστράφη εναντίον των διατάξεων αυτού του σχεδίου νόμου- στην ουσία τα βαποράκια αφήνονται ελεύθερα να δρουν προς μεγάλη χαρά των μεγαλεμπόρων ναρκωτικών.

Τι επιθυμούν οι μεγαλέμποροι των ναρκωτικών που πάντοτε μένουν αθέατοι, στο απυρόβλητο; Επιθυμούν να υπάρχουν εκείνοι που διακινούν τις μικροποσότητες και που κάνουν τη βρώμικη δουλειά της καθημερινότητας στα διάφορα μέρη της χώρας και ιδίως της Αθήνας, να τους εξασφαλίζουν την ατιμωρησία, ώστε να μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους χωρίς να κινδυνεύουν.

Μη νομίζετε ότι το να μεταχειριζόμαστε τα βαποράκια επιεικώς είναι κάτι το οποίο ευνοεί την καταπολέμηση της μαστίγας των ναρκωτικών. Για δείτε πίσω απ' αυτήν την πραγματικότητα, μήπως εξυπηρετούνται οι μεγαλέμποροι των ναρκωτικών; Γιατί με τον τρόπο αυτό βρίσκουν τους διακινητές, που εκείνοι φαίνονται καθημερινά.

Το σχέδιο νόμου, όπως είναι αυτήν τη στιγμή, ενέχει δύο ατέλειες. Πρώτη ατέλεια: Στηρίζεται στην έννοια της μικροποσότητας, χωρίς να καθορίζεται ποια είναι η μικροποσότητα. Ξέρω τις αντιρρήσεις που υπάρχουν, ότι είναι δύσκολο να καθοριστεί. Θα σας πω όμως το εξής: Όταν δεν καθορίζεται τι είναι η μικροποσότητα, αρμόδιο να το κρίνει κάθε φορά είναι ένα δικαστήριο. Και επειδή υπάρχουν πολλά δικαστήρια και επειδή κανείς δεν είναι άγιος σε αυτήν την κοινωνία, δεν μπορώ να εμπιστευθώ δικαστήρια που μπορεί να έχουν πολύ διαφορετικές απόψεις για τα ίδια θέματα.

Θα μου πείτε, κάποια στιγμή δεν θα φτάσει το θέμα στον Άρειο Πάγο και η νομολογία, κατ' ανάρρηση, θα κρίνει ενιαίως

τι είναι η μικροποσότητα; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί η έννοια της μικροποσότητας είναι πραγματική. Είναι πραγματικό γεγονός τι είναι μικροποσότητα και τι δεν είναι. Όταν φθάνει στον 'Αρειο Πάγο είναι ανέλεγκτο γιατί δεν ανήκει στην αναιρετική κρίση του.

Φοβάμαι πολύ ότι ο 'Αρειος Πάγος, που έχει στενέψει πάρα πολύ τα όρια του αναιρετικού ελέγχου του -σε αντίθεση με το Συμβούλιο Επικρατείας, το οποίο μπαίνει και σε θέματα πραγματικού όταν είναι απαραίτητα για να ασκήσει τον αναιρετικό του έλεγχο- δεν θα μπορέσει ποτέ να διαμορφώσει ενιαίες αρχές, ενιαίους κανόνες για να ξέρουμε πώς πρέπει να κρίνουν τα δικαστήρια.

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι υπάρχει η εξουσιοδότηση για να βγει η υπουργική απόφαση. Ας βάλει ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής θα αρχίσει από τη στιγμή κατά την οποία θα εκδοθεί η σχετική απόφαση.

Ελέχθη προηγουμένως από τον κ. Σωτηρόπουλο, ο οποίος είναι γιατρός -και υπάρχουν εδώ αρμοδιότεροι εμού, όπως ο κ. Στεφανής, ο οποίος προεδρεύει και της αρμόδιας επιτροπής- ότι είναι πολύ δύσκολο να κριθεί τι είναι μικροποσότητα.

Σας διαβεβαιώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλη την ευθύνη την οποία μπορώ να έχω απέναντι σε ένα τέτοιο θέμα, ότι αν είναι αδύνατον να καθοριστεί τι είναι μικροποσότητα, εγώ δεν είμαι έτοιμος να δεχθώ πως να αφήσουμε ανέλεγκτη και τη δικαστική εξουσία ακόμα, να το κρίνει κατά περίπτωση.

Προτιμώ να μείνουν οι ρυθμίσεις αυστηρές όπως είναι και για τα βαπτοράκια και για τους χρήστες και να κρίνει με άλλες διατάξεις και δι' άλλων νομικών διόδων το δικαστήριο τότε πρέπει να τύχει της επιείκειας εκείνης που οι συγκεκριμένες περιστάσεις αναδεικνύουν κάθε φορά. Δεν είμαι όμως έτοιμος σε καμία περίπτωση και δεν είναι έτοιμη η Νέα Δημοκρατία να δεχθεί έννοιες μικροποσότητας που θα καθορίζονται κάθε φορά από δικαστικά όργανα, χωρίς τη δυνατότητα ενιαίας κρίσης.

'Ερχομαι στο δεύτερο θέμα, το θέμα της περιφύγης απεξάρτησης. Εγώ θα δεχόμουν την ιδιαίτερη ποινική μεταχείριση των προσώπων τα οποία βρίσκονται στο στάδιο της απεξάρτησης. Αλλά μόνον αν πραγματικά το νομοσχέδιο περιοριζόταν σε πιστοποιήσεις απεξάρτησης που προέρχονται από κέντρα τα οποία μπορεί η ελληνική πολιτεία να ελέγξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλο το σεβασμό στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, εγώ θεωρώ ότι υπάρχουν κράτη μέσα στην 'Ευρωπαϊκή 'Ενωση, στα οποία λειτουργούν κοινότητες, των οποίων η γνησιότητα, για μένα, είναι πάρα πολύ ύποπτη και δεν μπορώ να τη δεχθώ.

Για ένα τόσο σοβαρό θέμα μόνο τα πιστοποιητικά ή τις πιστοποιήσεις που προέρχονται από ελληνικά κέντρα απεξάρτησης, τα οποία γνωρίζουμε και τα οποία λειτουργούν, μπορώ να δεχθώ.

Και ας ξεκινήσουμε από εκεί. Είναι μία σημαντική τομή την οποία όλοι αποδεχόμαστε. Αλλά τουλάχιστον το ελληνικό κράτος μπορεί με αυτόν τον τρόπο να ενεργεί έτσι ώστε να διασφαλίζει και την κρίση των ιδίων των δικαστηρίων. Κατά τα λοιπά, έτσι όπως έχει η διάταξη σήμερα δεν διασφαλίζει μία ενιαία κρίση.

Τέλος, υπάρχουν και άλλες διατάξεις σχετικά με την επιθεώρηση, σχετικά με τα Συμβούλια Διεύθυνσης των Δικαστηρίων και μία διάταξη, κύριε Υπουργέ, που θα ήθελα να την αποσύρετε.

Την είχατε στο αρχικό νομοσχέδιο, την αποσύρατε στην Επιτροπή και την επαναφέρετε. Καταργείτε το θεσμό των γενικών διευθυντών στη διοίκηση των δικαστηρίων, στους υπαλλήλους των δικαστηρίων. Όταν σε όλη την Ελλάδα αναβιώνει ο βαθμός του γενικού διευθυντή, εσείς ειδικά όσον αφορά τα μεγάλα δικαστήρια, την καταργείτε. Γιατί; Δεν είναι άξιος ο 'Αρειος Πάγος, το Συμβούλιο Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο σε ό,τι αφορά τη διοίκηση της δικαιοσύνης, τους υπαλλήλους που ασκούν τη γραμματειακή δουλειά, να έχει γενικούς διευθυντές; Το έχει το Υπουργείο, το έχει ακόμα η Γενική Γραμματεία Περιφέρειας και δεν πρέπει να το έχει ο 'Αρειος Πάγος;

Φοβοίμαι, ότι ο λόγος που το κάνετε είναι απλός και μας έχουν

δοθεί εναύσματα κυρίως από το Συμβούλιο Επικρατείας. Επειδή εκεί έχουν γίνει γενικοί διευθυντές ή ασκούν καθήκοντα γενικών διευθυντών, άνθρωποι που δεν έχουν πτυχίο -και πρέπει εάν βάλετε αυτήν τη διάταξη να είναι πτυχιούχοι εκείνοι οι οποίοι θα κριθούν- δεν βολεύει να κριθούν τέτοιοι άνθρωποι για να μπορούν να ασκούν τις αρμοδιότητες αυτές.

Ε, όχι δεν είναι ανάξια τα δικαστήρια και ιδίως τα μεγάλα δικαστήρια να έχουν διοικητικούς υπαλλήλους περιοχής που να μπορέσουν να ασκήσουν τη διοίκηση της δικαιοσύνης, η οποία είναι ιδιαίτερα κρίσιμη. Δεν είναι μόνο η άσκηση δικαιοδοτικού έργου, είναι και η ίδια η διοίκηση της δικαιοσύνης που έχει πολύ μεγάλο ρόλο να παίξει στην απονομή της δικαιοσύνης και ιδίως στην οργάνωση και την ταχύτητα.

'Εκκληση σας κάνω, επαναφέρετε τη διάταξη. Δεν μπορεί να επανιδρύουμε στο καθεστώς των γενικών διευθυντών και εσείς να κάνετε ένα βήμα πίσω επανερχόμενος στη νοοτροπία του ν. 1232/82 ο οποίος, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, στην ουσία με την κατάργηση των γενικών διευθυντών και των βαθμών αποδυνάμωσε τη Δημόσια Διοίκηση και την κατέστησε υπομειώνα.

Λοιπόν, επειδή εδώ ούτε αντιπολίτευση κάνουμε, ούτε σκοπούμε να αποδείξουμε ότι κάποιος κατέχουμε την εξ αποκαλύψεως αλήθεια, αλλά θέλουμε να διαμορφώσουμε συνθήκες σχεδίων νόμων, τα οποία θα λειτουργήσουν για να επιτρέψουν στη δικαιοσύνη να ασκήσει αποτελεσματικά το έργο της, παρακαλώ πολύ λάβετε αυτά υπόψη. 'Εχουμε μέρες μπροστά μας και κυρίως να δεχθείτε και την τροπολογία που θα σας προτείνουμε. Σας την είπε και ο κ. Ζαφειρόπουλος, την είπε και ο Κώστας Καραμανλής σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, με αίσημα ευθύνης εμείς καταθέτουμε τροπολογία με την οποία θα απαγορεύεται η χορήγηση αδειών εξόδου σε όσους κρατούνται στις φυλακές, επειδή είναι έμποροι ναρκωτικών. Είναι αδιανόητο για την ελληνική κοινωνία σήμερα έμποροι ναρκωτικών πριν εκτίσουν την ποινή τους, να βγαίνουν έξω και να είναι ελεύθεροι στην κοινωνία. Το έγκλημα το οποίο ετέλεσαν είναι ένα έγκλημα ιδιαίτερης ηθικής απαξίας, το οποίο δικαιολογεί μία τέτοια διάκριση. Και θα είναι μία σημειολογική θέση την οποία θα έχει η Βουλή αυτήν τη στιγμή, για να μπορέσουμε να δώσουμε προς τα έξω την αίσθηση και την άποψη ότι εμείς αγωνιζόμαστε ακριβώς απέναντι αυτής της μάστιγας που πλήττει την κοινωνία και το έθνος.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Χαίρω που ο κ. Παυλόπουλος σήμερα διέτυπωσε τις θεωρητικές, επιστημονικές, πολιτικές και γενικότερες απόψεις σε ορισμένα θέματα για να μπορούμε να κάνουμε και έλεγχο επιστημονικό πάνω στις θέσεις του. 'Αλλα μου είχαν πει.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει γενικός διευθυντής στον 'Αρειο Πάγο με σαράντα πέντε υπαλλήλους. Διατηρείται η θέση του γενικού διευθυντή του πρωτοδικείου Αθηνών που είναι δύο χιλιάδες εξακόσιοι πενήντα υπάλληλοι. Μπορεί να υπάρχει ένας γενικός διευθυντής σαράντα πέντε υπαλλήλων, διότι εκεί κάποια εύνοια του 1993, τον ανέβασε;

Εγώ είπα να το αφήσουμε. Δεν βαριέσαι, ένα χρόνο, πόσο έχει ακόμη, να φύγει. Επαναστάτησαν όμως οι υπηρεσίες και μην πω, δηλαδή, ότι και ανώτατος εκ των προκαθημένων των τριών δικαστηρίων έβαλε θέμα.

Δεύτερον, η όλη θέση μας πάνω στα ναρκωτικά διευτυπώθη όπως τότε η επιτροπή. Εδώ είναι ο κ. Στεφανής. Δέχθηκα ό,τι είπαν.

Θέλω όμως να επαναλάβω ότι η Νέα Δημοκρατία με την κ. Μπενάκη και τον κ. Σιούφα είχαν θεσπίσει διάταξη που λέει ότι "με αποφάσεις του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ.λπ. μπορεί να προσδιορίζονται τα

όρια ποσότητας της κάθε επιμέρους ναρκωτικής ουσίας που θεωρείται ότι καλύπτει τις ανάγκες ενός χρήστη έστω και τοξικομανούς για ορισμένο χρόνο".

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είπα κι εγώ, κύριε Υπουργέ. Βάλτε ότι τότε αρχίζει η εφαρμογή αυτής της διάταξης από την έκδοση της απόφασης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εγώ ακολούθησα, όσον αφορά αυτά τα θέματα, τι είπε η επιστημονική γνώμη των γιατρών στη Διαρκή Επιτροπή, με επικεφαλής τον κ. Στεφανή. Αν ο κ. Στεφανής δεν συμφωνούσε, εγώ θα είχα τη δική μου διάταξη. Όμως συμφώνησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν είμαι ειδικός στα δικαστικά θέματα και δεν μπορώ να έχω την επιστημονική διεισδυτικότητα του συναδέλφου κ. Παυλόπουλου, ο οποίος μόλις κατήλθε του Βήματος.

Έχω όμως ορισμένες απλές λογικές απορίες. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι καταργείται η διάταξη του άρθρου 1, για τα ειρηνοδικεία. Εμένα, κύριε Υπουργέ, αυτό με βρίσκει αντίθετο. Γιατί το κάνετε αυτό; Επειδή δεν συμφωνεί ο κ. Ζαφειρόπουλος; Υπάρχει μία πλειοψηφία, η οποία συμφωνεί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν συμφωνούν οι νομικοί, οι νομοκάνονες και οι δοκησιόφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτήν τη λογική θέλω να μου εξηγήσετε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπα προηγουμένως ότι δεν με ενδιαφέρει η γνώμη της μειζονας και της ελάσσονας Αντιπολίτευσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έρχονται, λοιπόν, οι δικαστές του Αρείου Πάγου και λένε για ένα σχέδιο νόμου "αυτό είναι αντισυνταγματικό, μην το νομοθετήσετε". Ουσιαστικά βάζουν κάποιο φραγμό στις εργασίες της Βουλής. Μήπως θα πρέπει κάθε νομοσχέδιο, το οποίο θα καταρτίζουν οι Υπουργοί, να το δίνουν στην ολομέλεια του Αρείου Πάγου, να το κρίνουν εξωθεσμικά, αν είναι συνταγματικό ή αντισυνταγματικό και μετά να το φέρνουμε εδώ, για να νομοθετούμε; Και αν το κρίνουν εκείνοι συνταγματικό, τότε μετά θα μπορούν να εκδικάσουν οποιαδήποτε υπόθεση;

Εγώ δεν το κατανοώ αυτό. Βέβαια εγώ είμαι μαθηματικός, δεν είμαι νομικός, αλλά είναι απορίας άξιο να απορρίπτουμε μία διάταξη, την οποία θέλουμε να νομοθετήσουμε, επειδή εκ προίμιου αποφασίζουν -ενώ έπρεπε εκ των υστέρων να αποφασίσουν, εφόσον έχει γίνει νόμος του κράτους- αν κάποιες διατάξεις του νόμου είναι αντισυνταγματικές.

Αυτό μου θύμισε τον παλιό συνάδελφο κ. Παπαρρηγόπουλο, ο οποίος όταν είχα πρωτογίνει Βουλευτής την περίοδο 1981-1985, είχε ζητήσει να βγουν αντισυνταγματικά όλα τα νομοσχέδια τα οποία είχε φέρει το ΠΑΣΟΚ. Δεν υπήρχε κανένα νομοσχέδιο, που να μην είχε ζητήσει το λόγο πριν από τους εισηγητές, για να το βγάλει αντισυνταγματικό.

Αν λοιπόν καταντήσουμε να στέλνουμε όλα τα νομοσχέδια στον Άρειο Πάγο, τότε φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι ξεκινάμε μια φάμπρικα πάρα πολύ άσχημη για το νομοθετικό έργο της Βουλής και ουσιαστικά μειώνουμε τη Βουλή με αυτό, που γίνεται σήμερα εδώ. Αποσύρετε τη διάταξη, γιατί είπαν οι δικαστές ότι είναι αντισυνταγματική, χωρίς μάλιστα να τους ρωτήσουμε και χωρίς να οφείλουν να το πουν πριν γίνει νόμος. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα είναι το θέμα των αγροτών. Άκουσα και τον κ. Μητσότση με πολλή απορία να λέει ότι είναι εναντίον της κατάργησης της ποινικοποίησης των αδικημάτων, τα οποία διέπραξαν οι αγρότες.

Εμείς ως κόμμα σ' αυτήν την Αίθουσα είχαμε επανειλημμένως ζητήσει να μη γίνει άρση της ποινικοποίησης αυτών των αδικημάτων. Η Νέα Δημοκρατία, με αλλεπάλληλες τροπολογίες, μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα, βομβάρδιζαν κάθε φορά τους Υπουργούς να γίνει άρση των ποινικών αδικημάτων, που διέπραξαν οι αγρότες, για να μη δικαστούν. Και δεν είχε γίνει μία φορά αυτό. Τρεις ή τέσσερις φορές είχαμε απορρίψει τροπολογίες

των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα που η Κυβέρνηση για διάφορους λόγους, όπως για να ειρηνεύσουμε στο συνδικαλιστικό χώρο των αγροτών ή για λόγους τακτικής, για να μη συρθούν τόσοι πολλοί αγρότες στα δικαστήρια, έρχεται και κάνει δεκτό αυτό το αίτημα -ήμουν εδώ μάλιστα, όταν εσείς το είχατε ανακοινώσει στον κ. Κατσαρό, κύριε Υπουργέ- έρχεται η Νέα Δημοκρατία και λέει "γιατί κάνετε άρση της ποινικοποίησης";

Θα συνεννοηθούμε καμία φορά επιτέλους σε αυτήν την Αίθουσα; Γιατί αν πάμε έτσι, δεν πρόκειται ποτέ να συνεννοηθούμε. Θα λέμε, άσπρο οι μεν, μαύρο οι δε, μαύρο οι μεν, άσπρο οι δε. Δεν πρόκειται επομένως να υπάρξει συνεννόηση.

Τώρα, όσον αφορά το θέμα των ναρκωτικών. Στο θέμα των ναρκωτικών, κύριε Υπουργέ, όταν είχε γίνει ένα γκάλοπ μεταξύ των Βουλευτών όλων των παρατάξεων και είχε δημοσιοποιηθεί νομίζω στο "FLASH" ή σε κάποιο άλλο Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης, ήμουν από εκείνους που είχα απαντήσει με τα πιο σκληρά λόγια, δηλαδή τις πιο αυστηρές ποινές σε όλες τις κατηγορίες του θέματος των ναρκωτικών.

Ίσως η επιείκεια να χρειάζεται λίγο σε αυτούς τους χρήστες, οι οποίοι είναι πλέον ασθενείς. Στο θέμα, όμως, της μικροποσότητας κλονίστηκε λίγο η θέση μου, για το αν πρέπει ή δεν πρέπει να προσδιοριστεί αυτή η μικροποσότητα. Γιατί το θέμα της μικροποσότητας είναι ένα θέμα, το οποίο δέχεται πολύ νερό, οπότε μπορεί να το τραβήξουν κάποιοι δικαστές και να πουν, η μικροποσότητα είναι τα πέντε γραμμαρία και με πέντε γραμμάρια κάνουν δέκα δόσεις, άρα σήμερα κάνει διακίνηση δέκα δόσεων το ένα βαποράκι ή ότι το μισό γραμμάριο που μπορεί να κατέχει κάποιος ως δόση είναι μικροποσότητα και αυτό να καλύπτει μόνο την ημερήσια δόση τη δική του.

Δεν είμαι ειδικός περί αυτών των θεμάτων, αλλά φοβάμαι μήπως γίνει εκμετάλλευση, όπως έγινε εκμετάλλευση του νόμου που είχε φέρει ο κ. Μαγγάκης εδώ, περί ναρκωτικών, από τους εμπόρους οι οποίοι έβγαιναν χρήστες και ζητούσαν την επιείκεια των δικαστηρίων, επειδή ουσιαστικά ήδη παρουσιάζονταν, ως χρήστες. Και επειδή είναι πράγματι πάρα πολύ ευαίσθητη η κοινωνία μας και οι γονείς που έχουν νέα παιδιά, θα πρέπει να είμαστε και εμείς πάρα πολύ ευαίσθητοι.

Για το αν θα έπρεπε να διατηρηθεί η θανατική ποινή στον Ποινικό μας Κώδικα, πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι μόνον για τους εμπόρους ναρκωτικών. Εκεί δεν έπρεπε να υπάρχει καμία εύνοια και καμία ελαστικότητα.

Ένα άλλο θέμα, το οποίο θέλω να θίξω, είναι το εξής: Το άρθρο 17 λέει ότι από την ισχύ του νόμου οι αλλοδαποί που εκτίουν κάποιες ποινές, μπορούν να ζητήσουν την αναστολή της έκτισης της ποινής τους, με την προϋπόθεση ότι θα απελαθούν. Το φοβάμαι αυτό το άρθρο και θα σας πω γιατί. Είναι πάρα πολλοί ιδιαίτερα Αλβανοί μέσα στις φυλακές, οι οποίοι έχουν διαπράξει μια σωρεία αδικημάτων και διαπράττουν σε καθημερινή βάση. Αυτοί θα ζητήσουν να γίνει άρση της ποινής τους και να απελαθούν και την επομένη μέρα από την Κακαβιά, θα είναι πάλι εδώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι γι' αυτούς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν δεν είναι γι' αυτούς, εντάξει, κύριε Υπουργέ. Γιατί όπως διάβασα το άρθρο, μου φάνηκε ότι μπορεί να είναι και γι' αυτούς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι αυτοί που εξέτισαν την ποινή και τους κρατάνε στα αστυνομικά τμήματα, γιατί δεν έχουν χώρο. Τους κρατάνε, μέχρι να τους διώξουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν έχει μονάχα τις διατάξεις για τα ειρηνοδικεία και για τα ναρκωτικά. Έχει μια σειρά διατάξεων που ουσιαστικά δίνουν λύση σε πάρα πολλά προβλήματα της δικαιοσύνης. Από την άδεια την οποία θα πάρουν οι δικαστές για να επιμορφωθούν, όταν έχουν πάρει μια υποτροφία στο εξωτερικό, όπου τους δίνει δύο χρόνια άδεια το Υπουργείο, μέχρι την επιθεώρηση, τα σωφρονιστικά καταστήματα -δεν χρειάζεται να τα πω ένα ένα

εδώ- και τα ειδικά θεραπευτικά καταστήματα, τα οποία από το 1950 δεν έγιναν στις ελληνικές φυλακές.

Πιστεύω ότι είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο φέρνει κάποιες αλλαγές στο χώρο της δικαιοσύνης και είναι απαραίτητο να ψηφιστεί, έστω και μ' αυτές τις αιτιάσεις.

Θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι τα θέματα που σήμερα αποσύρατε ιδιαίτερα για τα ειρηνοδικεία, θα έχετε την ευκαιρία να τα συζητήσετε καλύτερα και με τους δικαστές, με τα υπόλοιπα κόμματα και με τις υπηρεσίες του Υπουργείου, έτσι ώστε να επανέλθει αυτή η διάταξη για την κατάργηση των ειρηνοδικείων και πραγματικά να έχουμε, ως πρωτοβάθμια δικαστική εξουσία το πρωτοδικείο και όχι τα ειρηνοδικεία, τα οποία είναι διάσπαρτα σε όλη τη χώρα. Βεβαίως, κάνουν ένα έργο πάρα πολύ σημαντικό τα ειρηνοδικεία. Θα μπορούσαν, λοιπόν, να αναβαθμιστούν, έτσι ώστε και οι προσφεύγοντες σ' αυτά να νιώθουν ότι η απονομή της δικαιοσύνης είναι δικαιότερη προς αυτούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η λειτουργία της δικαστικής εξουσίας, αποτελεί βασική υποχρέωση της πολιτείας. Κάθε λοιπόν νομοθετική πρωτοβουλία που κατατείνει προς την κατεύθυνση αυτή, δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους ή και αρνητικούς. Άλλωστε, ο θεσμικός μας ρόλος ως Αξιωματικής Αντιπρότεσης, μας επιβάλλει υπευθυνότητα στην αντιμετώπιση κάθε θέματος, πολύ δε περισσότερο όταν πρόκειται για τη λειτουργία της δικαιοσύνης.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο έρχεται σε πολλά σημεία να εκσυγχρονίσει την ισχύουσα νομοθεσία, την ισχύουσα κατάσταση στη Δικαιοσύνη και μάλιστα, να δώσει λύση σε πολλά προβλήματα.

Έχουμε βασική αρχή, κύριοι συνάδελφοι, να σεβόμαστε την αλήθεια και ενσυνείδητα να μην αδικούμε ποτέ κανέναν. Με σταθερότητα, λοιπόν, στην άποψή μας αυτή, τονίζουμε με ευθύτητα και παρρησία ότι το νομοσχέδιο σε πολλά σημεία του κινείται προς την ορθή κατεύθυνση.

Η αναφορά των θετικών σημείων του νομοσχεδίου που στην κατάρτητο συζήτηση θα ψηφίσουμε, θα ήταν άσκοπη επανάληψη και θα κούραζε χωρίς λόγο το Σώμα. Γι' αυτό κατά τη σύντομη παρέμβασή μας θα σταθούμε σε εκείνα τα σημεία του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, που θεωρούμε ότι οι ρυθμίσεις που γίνονται πρέπει ν' αλλάξουν. Έχουμε λοιπόν σοβαρές ενστάσεις για τα ακόλουθα θέματα. Και θα παρακαλούσαμε τον κύριο Υπουργό να τείνει ευήκοον ους.

Θέλω να θεωρήσω δεδομένο ότι η φράση σας, κύριε Υπουργέ, "αφού το ζητάει ο κ. Ζαφειρόπουλος, το καταργώ", δεν είχε αυτό το νόημα. Τώρα θέλουμε μια διευκρίνιση διότι είναι η πρώτη μου ένσταση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφού το ζητάει η Νέα Δημοκρατία.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Επειδή σας ξέρουμε ότι πολλές φορές ομιλείτε με υπονοούμενα, θέλω να το ξεκαθαρίσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Λόγω κάποιας φιλίας που μας συνδέει.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Το αποσύρετε λοιπόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Η Νέα Δημοκρατία και όχι ο κ. Ζαφειρόπουλος.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Το αποσύρετε λοιπόν.

Η πρώτη μου ένσταση, λοιπόν, ήταν αυτή, για την κατάργηση των ειρηνοδικείων που εμείς προσωπικά τουλάχιστον είμαστε σαφώς αντίθετοι και θα πω δυο λέξεις στη συνέχεια.

Η δεύτερη ένστασή μας είναι η χαλάρωση της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά. Έτσι τουλάχιστον την βλέπουμε εμείς.

Τρίτον είναι το θέμα της υπ' όρων απόλυσης κρατουμένων. Και το τέταρτο θέμα, είναι η νέα ομηρία των αγροτών.

Διαφωνούμε λοιπόν με τον τρόπο που ρυθμίζονται αυτά τα θέματα, για τους λόγους που πολύ σύντομα, λόγω ελλείψεως χρόνου, θα εκθέσω.

Κύριε Υπουργέ, έχετε ένα καλό νομοσχέδιο. Εμένα, δεν μου απέλειπε ποτέ το θάρρος απ' αυτό το Βήμα να αναγνωρίζω και στους αντιπάλους μας όταν πράττουν το σωστό. Έχετε, λέγω, ένα καλό νομοσχέδιο. Ακούστε τις ενστάσεις μας, δεχθείτε τες για να το κάνετε καλύτερο.

Στο θέμα τώρα των ειρηνοδικείων, που άκουσα τώρα τη διαβεβαίωση ότι είναι δέσμευση του κυρίου Υπουργού να αποσύρει αυτήν τη διάταξη. Μάλιστα, κάποιος εισηγητής είπε ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι το άρθρο 1. Εγώ βέβαια, δεν συμφωνώ με την άποψη του συναδέλφου, ότι το νομοσχέδιο είναι το άρθρο 1, διότι είπα ότι έχει πάρα πολλές διατάξεις οι οποίες βρίσκονται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κύριε Υπουργέ, μετά τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" -το νομοσχέδιο που κατήργησε αναγκαστικά τις κοινότητες και έφταξε αυτά τα εκτρώματα γιατί εμείς έτσι τα βλέπουμε και ήδη μέσα στο πρώτο πεντάμηνο φαίνεται τι σημαίνει αναγκαστική συνένωση των κοινοτήτων- εάν καταργηθούν και τα ειρηνοδικεία τι μένει απ' αυτό που λέμε κρατική ύπαρξη στην ύπαιθρο; Γι' αυτό λοιπόν, χωρίς να παραβλέπω καθόλου το γεγονός ότι υπάρχουν πολλά ειρηνοδικεία που δεν έχουν αντικείμενο, υπάρχουν πολλά ειρηνοδικεία που δεν θα πρέπει να λειτουργούν, έχω την άποψη κύριε Υπουργέ, ότι δεν μπορεί να τα βάλετε όλα στο ίδιο τσουβάλι. Και αυτά τα όσα και μετά τη δήλωσή σας, διότι μπορεί να επανέλθετε και θέλω να έχω εκθέσει τις απόψεις μου στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ειρηνοδικεία των παραμεθορίων, νησιωτικών, ορεινών και εν γένει προβληματικών περιοχών πρέπει να διατηρηθούν έστω και χωρίς αντικείμενο, κύριε Υπουργέ και μόνο για να φαίνεται ότι υπάρχει εκεί το κράτος.

Και έρχομαι στο δεύτερο θέμα για τη χαλάρωση της νομοθεσίας, για τα ναρκωτικά. Δεν θα επιχειρήσω κύριοι συνάδελφοι, να κομίσω γλαύκας, αναλύοντας το πρόβλημα της μάστιγος των ναρκωτικών διότι βρίσκονται στην Αίθουσα εκλεκτοί συνάδελφοι, που γνωρίζουν πολύ καλύτερα από εμένα το θέμα.

Με το νομοσχέδιο γίνεται μια χαλάρωση της νομοθεσίας, που αθέλητα βοηθούμε τους εμπόρους των ναρκωτικών. Η νομοθεσία στο θέμα αυτό πρέπει να γίνει αυστηρότερη. Τι θα πει μικροποσότητες; Έτσι όπως φέρονται στο νομοσχέδιο θα υπολογίζονται κατά την κρίση του καθενός τι θα πει μικροποσότητες.

Κύριε Υπουργέ, εγώ στο συγκεκριμένο αυτό θέμα θα ήθελα να καθοριστεί επακριβώς τι θα πει μικροποσότητες για να δούμε αν μπορούμε να δεχόμαστε μια διάταξη σε αυτό το νομοσχέδιο που μιλάει για μικροποσότητες έτσι απροσδιόριστα. Φθάνει πια η ανοχή. Η νεολαία μας κινδυνεύει, η νεολαία μας υφίσταται την επίθεση των εμπόρων ναρκωτικών και εμείς σαν Εθνικό Κοινοβούλιο έχουμε υποχρέωση να την προστατεύσουμε.

Έρχομαι στο τρίτο θέμα που αποτελεί την τρίτη ένστασή μου, για την απόλυση κρατουμένων υπό όρους. Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία κύριε Υπουργέ, θα καταθέσει συγκεκριμένη τροπολογία που ανέφερε τόσο ο εισηγητής μας όσο και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Παυλόπουλος και θα επιμένουμε στην ψήφισή της. Αλλά η ένστασή μας είναι ριζική και σε ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Η εφαρμογή στην πράξη απέδειξε ότι έχουμε δικίο να λέμε πως όταν θεσπίστηκαν αυτές οι διατάξεις δεν ήταν ώριμη η ελληνική κοινωνία να τις δεχθεί. Δεν έχουμε, κύριε Υπουργέ, ακριβή στοιχεία, έχουμε όμως πληροφορίες ότι το 1/4 των λαμβανόντων άδεια εξόδου δεν επιστρέφουν στις φυλακές. Και μάλιστα αυτοί είναι οι σκληρότεροι των κρατουμένων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι ακριβές. Είναι το 1/50.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Θα χαρώ πολύ, κύριε Υπουργέ, να είναι έτσι που λέτε εσείς. Αλλά οι δικές μας πληροφορίες λένε άλλα. Και όταν εξηγήτη με ερώτησή μας να κατατεθούν τα σχετικά έγγραφα προ διετίας δεν κατετέθησαν ακόμη, παρ' ότι να μου επιτρέψετε να πω -και είναι παράπονό μου- ότι απ' αυτή την θέση, κύριε Υπουργέ, δηλώσατε ότι θα τα στείλετε και δεν τα στείλατε.

Τρέμει το φυλλοκάρδι, κύριοι συνάδελφοι, όλων των παραγόντων της δίκης για το ποιος σήμερα είναι εκτός φυλακών.

Και είχα ζητήσει τότε, κύριε Υπουργέ, και είχα παρακαλέσει θερμά να θεσπίσετε την υποχρεωτική ανακοίνωση αυτών που βγαίνουν έξω από τις φυλακές για πόσες μέρες, τουλάχιστον η κοινωνία να γνωρίζει ότι αυτοί οι κακοποιοί βρίσκονται ανάμεσά μας. Ούτε αυτό έγινε.

Και επειδή ο χρόνος τελειώνει, έρχομαι γρήγορα στο θέμα της κατάργησης των διώξεων των αγροτών, για αδικήματα που διέπραξαν κατά τις αγροτικές

κινητοποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Από το 1981, κύριε Υπουργέ, που βρίσκομαι σε αυτήν την Αίθουσα, έχω υπεύθυνη θέση στο κόμμα μου για το θέμα των αγροτών. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι γνωρίζω πάρα πολύ καλά τα προβλήματά τους. Από αγανάκτηση και απελπισία έφτασαν στους δρόμους οι αγρότες.

Εν πάση περιπτώσει διέπραξαν αυτά τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται. Δεν διαφωνούμε σε αυτό και ούτε συμφωνούμε καθόλου στην κατάληψη των δρόμων, των γεφυρών και των κτιρίων. Σε καμία περίπτωση δεν συμφωνούμε. Διεπράχθησαν αυτά τα αδικήματα κάτω από αυτήν την αγανάκτηση, κύριε Υπουργέ, και όχι οργανωμένα και όχι συντονισμένα, μπορώ να πω αυθόρμητα.

Από εκεί και πέρα, κύριε Υπουργέ, έχουμε τα κακά προηγούμενα που αναφέρατε και είναι πολλά. Εγώ θα υπενθυμίσω στο Σώμα για μία ακόμη φορά εκείνους τους αθλίους οι οποίοι ξεγύμνωσαν την ανθρωπινή αξιοπρέπεια μέσα στους δρόμους της Αθήνας και όμως παρεγρέφη το αδικημά τους χωρίς όρους.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, έρχεστε με όρους...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν εξήγησα περί τίνος πρόκειται; Λένε ότι είναι αμνηστία. Βάλαμε αυτό λίγο να το μαλακώσουμε. Αύριο θα το βγάλω.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Χαίρομαι πάρα πολύ που το ακούω και αίρω την ένστασή μου στο σημείο αυτό και θα ψηφίσω τη σχετική διάταξη.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο μία μεταρρύθμιση ιδιαίτερα σημαντική. Θα σταθώ, όμως, σε ένα κρίσιμο θέμα το οποίο απασχολεί την ελληνική κοινωνία που εκφράζει την ανησυχία της για την πορεία που έχουν πάρει τα πράγματα στο θέμα της αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών στη φάση που κάποιοι πλέον προσδιορίζονται ως ένοχοι διακίνησης, χρήσης και εμπορίας.

Γίνεται εδώ μία σαφής διακρίση μεταξύ των χρηστών και των εμπόρων, κάτι που οφείλουμε να κάνουμε, γιατί είναι εντελώς άδικο οι απλοί χρήστες που είναι θύματα, που είναι εξαρτημένοι, που χρησιμοποιούνται πολλές φορές από τους εμπόρους, να τιμωρούνται το ίδιο με τους εμπόρους, οι οποίοι λανθάνουν πολλές φορές της ποινής, γιατί οι ίδιοι δεν εμφανίζονται.

Πρέπει, όμως, να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα σε αυτήν την Αίθουσα: Ότι οφείλουμε να είμαστε ενάντια στην αποποινικοποίηση της χρήσης. Διότι όσοι μιλούν για αποποινικοποίηση της χρήσης ευνοούν τη διάδοση και ευνοούν ταυτόχρονα την ενίσχυση της εμπορίας. Έτσι έχει αποδειχθεί στο διεθνή χώρο, όπου επιχειρήθηκε αποποινικοποίηση πλήρης της χρήσης. Και δεν μπορεί κάποιος να έχει στα χέρια του προϊόντα εγκλήματος, να προβαίνει σε πράξεις αξιόποινες, όπως είναι η διακίνηση των ναρκωτικών και να μην τιμωρείται.

Αναζητούμε βέβαια τους πραγματικούς υπαίτιους, αυτούς που έχουν την πλήρη ευθύνη για ένα φαινόμενο. Αυτό, όμως, δεν αντιμετωπίζεται εύκολα παρά μόνο εάν ειδικά για τους εμπόρους - και το προτείνω, θα ήθελα να σημειωθεί τουλάχιστον από τους συνεργάτες του κυρίου Υπουργού η συγκεκριμένη πρόταση και να διατυπωθεί στο παρόν νομοσχέδιο προς άρση κάθε αμφιβολίας-

ισχύσουν τα εξής: Μεγιστοποίηση της ποινής των εμπόρων ναρκωτικών, καμία διευκόλυνση, ούτε άδειες εξόδου ούτε αγροτικές φυλακές ούτε μείωση ποινής, αλλά η μεγίστη των ποινών. Αυτή είναι η αξίωση των πολιτών.

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να κατανοήσουμε ότι για τους χρήστες -και εδώ είναι εύλογη η αναφορά της έννοιας "μικρή ποσότητα", μπορεί να αποσαφηνιστεί κατά περίπτωση και κατά συγκεκριμένη πράξη ποια είναι αυτή η μικρή ποσότητα- θα υπάρχει ποινή η οποία θα έχει συγκεκριμένες μετατροπές. Τα δε άτομα που προσδιορίζονται ως χρήστες, θα χρειάζονται μία επιστημονική τεκμηρίωση, να προσδιοριστούν για να μην απαλλαγούν με τεχνάσματα.

Και εδώ ακριβώς η διάταξη του νόμου είναι πλήρης. Ξεκαθαρίζει, ποιοι είναι χρήστες, πώς αποδεικνύεται ότι είναι χρήστες, ότι είχαν εξαρτηθεί στη χρήση των ναρκωτικών πριν τις πράξεις τις αξιόποινες και κατά συνέπεια, δεν υπάρχει ζήτημα αμφιβολίας.

Και θα ήθελα να καταγγείλω το εξής. Και πρέπει να το προσέξουμε, γιατί πρέπει να υπάρξει κάθαρση. Μέσα στις φυλακές, οι ίδιοι οι φυλακισμένοι, στο αδιέξοδο της καθημερινής ζωής, εξωθούνται στη χρήση των ναρκωτικών και διευκολύνονται στη χρήση των ναρκωτικών από συγκεκριμένα δίκτυα. Και πάρα πολλοί μετατρέπονται σε χρήστες μέσα στις ίδιες τις φυλακές. Γι'αυτό, θα πρέπει να παρθούν άμεσα μέτρα, για να εξυγιανθεί η κατάσταση μέσα στο χώρο των φυλακών, που θεωρούνται σωφρονιστικά ιδρύματα και δεν είναι απλά περιοριστικοί χώροι.

Και κατά συνέπεια, η ίδρυση και στελέχωση των κέντρων απεξάρτησης τοξικομανών κρατουμένων, που είναι μια εξέλιξη ιδιαίτερα θετική, όπως τονίζεται και από το νομοσχέδιο, θα πρέπει από όλους να επικροτηθεί: Ότι αυτός είναι ο δρόμος της θεραπείας του κακού.

Ας είμαστε λοιπόν αυστηροί απέναντι στους εμπόρους.

Ας αποτρέψουμε οποιαδήποτε λογική νομιμοποίηση και αποποινικοποίησης της χρήσης των ναρκωτικών. Γιατί αυτός ο μοντερνισμός λανθάνει στα σπλάχνα του μια χαλαρή κοινωνία, χαμένη από αξίες ζωής και παρασυρμένη σε μια φανταστική ψευδή κατάσταση, για την οποία μπορεί να επιχαίρουν μόνον αυτοί που θέλουν να δολοφονήσουν τη νεολαία, να αποπροσανατολίσουν τους λαούς και να καταδυναστεύσουν τον πολιτισμό μας, ωθώντας τον σε μια καταναλωτική αποχαύνωση.

Και ας μην είμαστε επιεικείς σε αυτές τις λογικές, που και μέσα στο Κοινοβούλιο έχουν ακουστεί. Γιατί είναι παράφρονες. Γιατί απλά είναι μιμητικές πράξεις αποτυχημένων πειραμάτων που έχουν γίνει στον κόσμο. Και όπου έχουν γίνει αυτά τα πειράματα, μόνο δεινά έχουν συνεπιφέρει, αυξάνοντας το πρόβλημα και διογκώνοντας τα μεγέθη.

Αυτό λοιπόν το νομοσχέδιο προσπαθεί να προχωρήσει με γενναίες τομές σε αρκετούς τομείς. Και θα έλεγα ότι θα πρέπει σε κάποιες πλευρές, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, να χαιρετίσουμε το γεγονός ότι πλέον, αν κάποιοι έχουν εκδώσει ακάλυπτες επιταγές, που στη συνέχεια αυτές συνήθως πληρώνονται, να διώκονται μόνον κατ' έγκληση και όχι αυτεπάγγελα. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτό, γιατί δείχνει ότι ακριβώς κατανοούμε τα αδιέξοδα μιας χρηματοοικονομικής πραγαματικότητας, που δυστυχώς συνεπιφέρει και αυτές τις παρενέργειες.

Όπως επίσης, η εξάλειψη του αξιόποινου γι' αυτούς που χρωστούν εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία εφόσον τις εξοφλήσουν, είναι και αυτό ένα βήμα μπροστά.

Έχει γεμίσει η Ελλάδα -πρέπει να το πούμε αυτό- όλες οι αστυνομικές διευθύνσεις, με εντάλματα. Πρέπει να είναι εκατομμύρια. Γιατί δεν αντιστοιχεί ένα στον καθένα, αντιστοιχούν πάρα πολλά.

Επιτέλους, κάποτε πρέπει να υπάρξει μία τέτοια διευθέτηση. Και πρέπει να χαιρετίσουμε σήμερα αυτήν τη λύση που δίνεται. Γιατί έχει παραγίνει μεγάλο το πρόβλημα και δεν μπορεί να το αποκρύβουμε μέσα από την αποσιώπησή του ή τη συγκάλυψή του.

Σε ό,τι έχει να κάνει με την αποποινικοποίηση των αγροτικών κινητοποιήσεων, αυτό το προσδιόρισε ο κύριος

Υπουργός και στις παρεμβάσεις του είπε περί γενικευμένης αμνηστείας στην ουσία.

Πρέπει λοιπόν να δούμε το εξής: Εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα παίρνονται πολιτικές αποφάσεις. Οι πολιτικές αποφάσεις δείχνουν μέγιστη ανοχή -και πρέπει να το πούμε αυτό- σε εκείνους τους αγώνες τους οποίους διεξάγουν οι πολίτες και οι κοινωνικές κατηγορίες για τα δικαιώματά τους.

Δεν θεσπίζεται ένα μόνιμο νομικό προηγούμενο το οποίο οποιαδήποτε κινητοποίηση, οποτεδήποτε και αν εκδηλωθεί, ακόμα και αν περιλαμβάνει και αξιόποινες πράξεις, θα είναι πάντοτε καλυμμένη από το πολιτικό Σώμα, από το νομοθετικό Σώμα της Βουλής.

'Αρα οι συγκεκριμένες κινητοποιήσεις που έγιναν υπό το βάρος πραγματικών αναγκών, σαφώς και θα πρέπει να ποινικοποιούνται, όχι ότι όλες οι μορφές τους, ως εκδηλώνονται είναι μορφές αποδεκτές από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο ή μορφές τις οποίες εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα το πολιτικό Σώμα να πρέπει να εξωθεί απλά και μόνο για τη δημιουργία κοινωνικών κρίσεων ή συγκρούσεων και αντιπαράθεσης απέναντι στην ευνομούμενη πολιτεία.

Στη συγκεκριμένη, όμως, περίπτωση αυτήν τη στιγμή κλείνει μία σημαντική παράγραφος, χωρίς να αφήνει περιθώρια σε κάποιους ήρωες των εθνικών δρόμων, να νομίσουν ότι μόνο με αυτόν το δρόμο λύνονται τα προβλήματά τους.

Αυτή λοιπόν η κατάθεση του νομοσχεδίου περιλαμβάνει σημαντικότερες ρυθμίσεις -δεν τις ανέφερα όλες- για τις οποίες πρέπει όλοι να συμβάλουμε, να επικροτήσουμε, να στηρίξουμε, γιατί μόνο κατ' επίφαση αρνήσεις υπάρχουν και κατ' ουσία όλοι συμφωνούν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, μόλις ήλθα στην Αίθουσα, επειδή ήμουν σε κάποια κομματική εκδήλωση και τώρα πληροφορούμαι ότι έχουν γίνει κάποιες αλλαγές στο νομοσχέδιο. Μπορώ να ζητήσω την άδεια να μιλήσω λίγο πιο μετά, αφού ενημερωθώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Εφόσον είστε παρούσα, δεν νομίζω να υπάρχει αντίρρηση. Θα μιλήσετε αργότερα.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αντιμετωπίζουμε ένα παράδοξο σ' αυτήν τη συζήτηση, το παράδοξο της αποσύρσεως της αρχής. Δηλαδή, η μόνη διάταξη η οποία προσέδιδε αρχή -και τα υπόλοιπα θα ενετάρσοντο στην κατηγορία των λοιπών διατάξεων- ήταν η διάταξη για την κατάργηση των ειρηνοδικείων.

Έχω τις εξής παρατηρήσεις: Επιστημονικά, κοινωνιολογικά, δικαστικά, είχε ενδιαφέρον το θέμα και μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο μακράς επιστημονικής συζήτησης και εν τέλει, πολιτικής απόφασης.

Η διάταξη, όπως εισήχθη με το παρόν νομοσχέδιο, έδειξε με τον παραστατικότερο τρόπο ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί στο γόνατο. Δεν είναι οι αντιρρήσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες διευτυπώθηκαν με πάσαν διακριτικότητα και επιστημονική επιφύλαξη, ακριβώς διότι τελεί σε συνείδηση η Νέα Δημοκρατία, ότι είναι λεπτό θέμα, άπτεται της ιστορίας της ελληνικής δικαιοσύνης, της επιστήμης για το πώς ορίζει και τάσσει με το σκεπτικό και το ratio τις δικαιοδοσίες κι έτσι επεφυλάσσετο η Νέα Δημοκρατία για την κατάργηση των ειρηνοδικείων.

Δεν είναι οι αντιρρήσεις λοιπόν που προεβλήθησαν, είναι ακριβώς το γεγονός ότι επρόκειτο για μία βιαστική, πρόχειρη και άγονη ρύθμιση. Μακάρι να ωριμάσει με ταχύτητα το θέμα, να καταλήξει η επιστήμη, να καταλήξει ο διάλογος σε ένα συμπέρασμα για τη ρύθμιση των ειρηνοδικείων.

Δεν μπορώ όμως να δεχθώ αυτό το ρηχό και επιφανειακό, όπως το

εξέθεσε ο Υπουργός, "αντιλέγετε; Το αποσύρω".

Η αντινομία μάλιστα, ολοκληρώνεται όταν ο ίδιος συμπληρώνει "δεν θα σας ελάμβανα υπόψη μου, είτε μείζονα είτε ελάσσονα Αντιπολίτευση, αν δεν είχα και άλλα". Τα "άλλα" τα κατονομάζει, δηλαδή, η απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η γνώμη της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής και η γνωμοδοτική επιτροπή της Βουλής. Παρέλκει να ελέγξω περισσότερο την αντινομία καθώς και το χαρακτήρα του άγουρου, του βιαστικού, του πρόχειρου για τη ρύθμιση-κατάργηση των ειρηνοδικείων.

Θέλω να σημειώσω εν παρενθέσει όμως, τρεις παρατηρήσεις πάνω στο θέμα. Αυτές ας εννοηθούν ως πρώτη ύλη για το διάλογο που θα ακολουθήσει. Ο θεσμός του Ειρηνοδίκη ισχύει παντού. Για το αγγλοσαξωνικό, όπως ξέρουν πολλοί συνάδελφοι, είναι το λεγόμενο PJ, δηλαδή Peace Judge, ο ειρηνοδίκης για τις χαμηλότερες διαφορές. Υπάρχει ο θεσμός και στο γαλλικό και στο γερμανικό σύστημα.

Νομίζω, ότι η αφετηρία των σκέψεων για ρύθμιση του θέματος με κατάργηση μάλλον γεννάται από τη λογική, ότι στην ελληνική κοινωνία αποδεχόμεθα ως μια δεδομένη πραγματικότητα, επιστημονικές, επαγγελματικές, μόνο τους ανώτατους αξιωματούχους πάσης κατηγορίας.

Είχαμε ζήσει, παραδείγματος χάριν, την υπόθεση των ΤΕΙ, τα οποία αναγορεύτηκαν στην τρίτη βαθμίδα κ.λπ., όταν η ανάγκη των πραγμάτων, η αγορά ζητούσε σε μια δεδομένη βαθμίδα κάποιο εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και υποτίθεται ότι η εκπαίδευση θα το παρείχε με τα ΚΑΤΕ και τα ΤΕΙ.

Φθάνει πιά αυτή η λογική ότι αν δεν είναι αξιωματικός κάποιος θα υφίσταται το κοινωνιολογικό capitis deminutio maxima. Θέλω να αποδεχθούμε μια κοινωνική οργάνωση και με τις νομοθετικές μας πρωτοβουλίες ώστε και οι υπαξιωματικοί, που λέει ο λόγος, να είναι έγκυρες προσωπικότητες, πολύτιμες για την κοινωνική άρθρωση και οργάνωση. Να τις εννοούμε, να τις αναγνωρίζουμε και να τις σεβόμαστε ως τέτοιες.

Το δεύτερο που θέλω να θίξω στην λογική αυτή είναι ότι η απεργμωση της υπαίθρου -εθίγη από το κ. Βεζδρεβάνη- είναι ένα σοβαρό πρόβλημα τεραστίων, εθνικών θα έλεγα, διαστάσεων. Το Ειρηνοδικείο στη θέση του υπηρετεί σκοπούς ευρύτερους από την εν στενή εννοία απονομή της δικαιοσύνης. Αυτό το παρόρα το νομοσχέδιο. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα στη μέση, όπως η έννοια του μεταβατικού όταν δεν θα είναι μεταβατικό. Τι θα γίνει παραδείγματος χάριν; Για το αυτοτελές μονομελές πρωτοδικείο των μεγάλων ειρηνοδικείων των Αθηνών; Θα είναι μεταβατικό κατ'όνομα, ενώ θα είναι ακίνητο, μη μεταβαίνον και στη θέση του, ως έχει σήμερα, με μόνη τη διαφορά στο όνομα;

Είναι τεράστια τα εκκρεμή ζητήματα νομοτεχνικά και ουσιαστικά που έχουν να κάνουν με τις δικαιοδοσίες και την ουσία της δικαστηριακής οργάνωσης. Υπογραμμίζω όμως την παράμετρο ή τη διάσταση των ειρηνοδικείων ως συντελεστών της απεργμωσης της υπαίθρου. Τα γνωρίζετε πολύ καλά εσείς ως γνωρίζων την ύπαιθρο.

Θέλω να σημειώσω ότι επί της αντισυνταγματικότητας δεν σπεύδω να ενωθώ, δηλαδή με την άποψη ότι είναι αντισυνταγματικό. Επιμένω όμως ότι οι συγκρούσεις μέσα στο χώρο της δικαιοσύνης μόνο ζημιά προκαλούν.

Είναι υποχρέωση της πολιτικής ηγεσίας -δεν θέλω να βάλω τη Βουλή για την συνταγματική τάξη, σε ήσσονα μοίρα, είναι στην κορυφαία μοίρα και θέση- να συνεργάζεται αρμονικά με τις άλλες εξουσίες, λειτουργίες. Διότι και αυτό που θεωρούμε και εννοούμε, τη μεγάλη αναγωγή με θρησκευτική μάλιστα ευλάβεια, ότι "άπασαι αι εξουσίαι πηγάζουν εκ του λαού" και αυτή η ρήτρα καταλήγει με το: "όπως ορίζει το Σύνταγμα", που σημαίνει ότι έχουμε μία δέσμευση, αυτήν του τυπικού, του υπερισχύοντος κανόνα Δικαίου.

Θέλω να σημειώσω ακόμη ότι κεντρικό, το μέγα πρόβλημα της δικαιοσύνης σήμερα είναι "η αργή δικαιοσύνη". Το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό. Και το νομικό δόγμα λέει, "αργή δικαιοσύνη" -μετατίθεται σε ένα άλλο θέμα τώρα- είναι "κακή δικαιοσύνη". Προσδιορίζονται καθώς ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι δικηγόροι, νομικοί και κύριε Υπουργέ, υποθέσεις μετά από

τρία, τέσσερα και πέντε χρόνια σε πρώτο βαθμό και κυρίως στα Διοικητικά Δικαστήρια. Το εφετείο έχει άλλο τόσο χρόνο για τον προσδιορισμό δικασίμου. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Δεν πάει άλλο. Είναι σαν αρνησιδικία αυτή η κατάσταση.

Εκμεταλλευόμαστε τη στιγμή να πω ότι υπάρχει ένας κατάλογος επιτυχόντων ειρηνοδικών. Γνωρίζετε πολύ καλά το θέμα. Ισχυρίζομαι ότι αυτός ο κατάλογος των επιτυχόντων ειρηνοδικών πρέπει να επικυρωθεί και να επιστευσθεί η ρύθμιση για την πρόσληψή τους. Έτσι ανακουφίζεται πραγματικά ο πρώτος βαθμός και προπαντός για τα μεγάλα πρωτοδικεία και αν θέλει να ωριμάσει ο διάλογος και για τα μονομελή πρωτοδικεία, όπως θα μετεξελιχθούν τα ειρηνοδικεία, έτσι ώστε να κάνουμε μία ρύθμιση πάνω στο ζήτημα του να χτυπήσουμε την αργή δικαιοσύνη ελλείψει προσωπικού.

Σημειώνω ακόμη ότι προβλήματα υπάρχουν στη διοίκηση των δικαστηρίων, υπάρχουν προβλήματα στην ευταξία των αιθουσών. Εγώ μιλώντας για αίθουσες και για δράση του Υπουργού Δικαιοσύνης, θέλω να επαινέσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης για δύο πράγματα: Το πρώτο για την αντίστασή του στη μη αποποιητικοποίηση των ναρκωτικών, δηλαδή των μαλακών ναρκωτικών. Χρειαζόταν αυτή η αντίσταση από τον Υπουργό της Δικαιοσύνης και από όλους μας. Αλλά η υπόθεση των ναρκωτικών έτσι όπως γίνεται εδώ με την παράθεση του σχετικού άρθρου, θέλω να σημειώσω ότι δημιουργεί προβλήματα. Διότι απελευθερώνεται, θα το πω βάρβαρα, το "λιανεμπόριο των ναρκωτικών". Και το λιανεμπόριο των ναρκωτικών είναι το πολύτιμο εργαλείο για τον χονδρέμπορο.

Ο σταυρός των ναρκωτικών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς ξέρουμε όλοι, είναι ότι είμαστε σύμφωνοι στον εγκληματικό χαρακτήρα του εμπορίου των ναρκωτικών και θέλουμε το μέγιστο των ποινών και της αυστηρότητας του νόμου. Είμαστε σύμφωνοι, επίσης, ότι ο χρήστης είναι θύμα και πρέπει να τον μεταχειριστούμε ως θύμα. Αλλά σημειώνουμε ότι ο σταυρός των ναρκωτικών είναι το πρόσωπο στο οποίο συμπίπτουν και οι δύο ιδιότητες. Δηλαδή, ακριβώς ο χρήστης μικροποσοτήτων πρέπει να αφεθεί στο δικαστή, να εκτιμάται από το δικαστή. Αυτός γνωρίζει το πραγματικό υλικό της δικαζομένης υπόθεσης, βλέπει τον άνθρωπο, κρίνει και σταθμίζει κάλλιον παντός άλλου.

Θέλω να σημειώσω στην περιγραφή των προβλημάτων που τέμνει ή ρυθμίζει το νομοσχέδιο, ότι είναι μικρόψυχο το γεγονός ότι έχουμε γενικό διευθυντή με λίγο προσωπικό. Πρέπει να επιμένουμε στα ζητήματα αρχής. Ο γενικός διευθυντής για την οργάνωση της διοίκησης των δικαστηρίων σε όλους τους βαθμούς χρειάζεται. Και αυτό να το δούμε γενναία.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι στην υπόθεση της τοκογλυφίας καλώς διατυπώνεται η αυστηρότητα. Αναγνωρίζει όμως αυτό το Σώμα ότι έχουμε τη συντεταγμένη τοκογλυφία των τραπεζών με τα πανωτόκια, προ του οποίου ο νομοθέτης εδώ δειλιάζει. "Απτεται της εθνικής οικονομίας". Ναι, αλλά εδώ είναι Υπουργείο Δικαιοσύνης, είναι η σχολή του δικαίου που πρέπει να διατυπώσει λύσεις και κανόνες σε επίπεδο αρχών. Μιλώ γι' αυτήν την Αίθουσα, δηλαδή τη Βουλή μας.

Όσον αφορά τις ακάλυπτες επιταγές, έχω τη βεβαιότητα ότι είναι μία εύστοχη διάταξη και για το λόγο της αποσυμφόρησης και για το λόγο της ταυτότητας του νομικού λόγου, δεδομένου ότι είναι άδικο μέσα στην υπόθεση και στα μεγάλα όλου του οικονομικού εγκλήματος, όταν αυτοί οι δυστυχείς οδηγούνται εις τας φυλακάς. Και εν τέλει έχουμε το παλιό νόμο -και έχω υποβάλει, κύριε Υπουργέ, σχετική τροπολογία- ο οποίος έδινε την ευχέρεια της μετατροπής. Και έρχεται το άρθρο 23 εδώ όπου θέτει ένα θέμα, που δίνει μία εξάμηνη προθεσμία για να ασκήσει το δικαίωμα της μετατροπής. Για ποιους; Για εκείνους που είχαν τη δυνατότητα μετατροπής από παλιά; Πρέπει η ratio του νόμου να είναι ότι οι μέχρι σήμερα καταδικασθέντες, μέχρι ισχύος του νόμου, έχουν εξάμηνη προθεσμία να μετατρέψουν οι έγκλειστοι, οι ευρισκόμενοι στις φυλακές ως καταδικασθέντες για έκδοση ακάλυπτων επιταγών. Πρέπει να καλυφθούν όλοι. Αυτό είναι το δίκαιο και το σωστό. Γιατί, όπως είναι διατυπωμένο δίνουμε μία δεύτερη προνομία για κάποιους "εκλεκτούς τότε", κάποιους επιλεκτικά προνομιούχους.

Δεν το θέλει ο νόμος αυτό φαντάζομαι. Ο νόμος θέλει ίση μεταχείριση των ομοίων, όπως διευθετεί το πράγμα η τροπολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Καταλήγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το να πω ότι καθώς εξέλιπε η αρχή, δεν ξέρω τι να ψηφίσω επί της αρχής. Διότι θεωρώ ότι η αρχή ήταν η υπόθεση των υποθηκοφυλακείων. Τις καλές διατάξεις τις επικροτούμε. Επιφύλασσε για την υπόθεση των ναρκωτικών, γιατί είναι "ενθάρρυνση στο λιανεμπόριο των ναρκωτικών" και θέλω, ζητούμε την αυστηρότητα για το εμπόριο των ναρκωτικών ρύθμιση καταστολής, τιμωρία.

Έχουμε πολύ δουλειά στο δρόμο της εμπειδύσεως, της επιβολής της δικαιοσύνης. Και όταν λέω πολύ δουλειά στο δρόμο της δικαιοσύνης εννοώ ότι πολλά πρέπει να γίνουν. Μια άλλη καλή διάταξη που είδα εδώ είναι ότι στα σωφρονιστικά καταστήματα όταν έχουμε εξέγερση, δικαιούται ο αρχιφύλακας να καλέσει και την αστυνομία, χωρίς εκείνη τη γραφειοκρατική διαδικασία, η οποία εξέθετε το ίδιο το κράτος και τη δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο συνάδελφος κ. Κουρής ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε ο αξιότιμος Υπουργός της Δικαιοσύνης κ. Γιαννόπουλος, ότι η διάταξη του άρθρου 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου δεν ετέθη εκεί και ως έτυχε, αλλά είναι απαίτηση όλων των δικαστών, των αντιπροσωπειών αυτών και ουδεμία μέχρι τώρα φωνή διαμαρτυρίας ή αντίρρησης για τις ρυθμίσεις αυτές ακούστηκε. Άρα, λοιπόν, είναι τέλεια η διάταξη αυτή.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, δεν σημαίνει ότι όταν κάτι προέρχεται από Ολομέλεια του Αρείου Πάγου ή από ένα συνδικαλιστικό όργανο, είναι σώνει και καλά σωστό. Συνήθως ξέρουμε πως γίνονται αυτά. Δύο, τρεις άνθρωποι συλλαμβάνουν κάτι, το εισηγούνται και όλοι οι υπόλοιποι βλέποντας ότι οι διατάξεις αυτές έχουν ωφέλιμες για αυτούς ρυθμίσεις, ακολουθούν την εισήγηση του συνδικαλιστικού οργάνου. Δεν είναι έτσι όμως.

Η κατάργηση των ειρηνοδικείων χρειάζεται πάρα πολλή συζήτηση, γιατί όπως ευστόχως παρατήρησε και ο κ. Βεζδρεβάνης, εγκαταλείπεται η ελληνική ύπαιθρος από τον ενεργό πληθυσμό της και όπως βλέπουμε σήμερα και μεγάλες ακόμα πόλεις, όπου είναι έδρες πανεπιστημίων, οι καθηγητές αυτών παίρνουν το αεροπλάνο και δεν μένουν εκεί καθόλου. Οι αστυνομικοί, οι τραπεζικοί υπάλληλοι, άλλοι υπάλληλοι του δημοσίου γυρίζουν και διανυκτερεύουν σε μεγάλα αστικά κέντρα και οι κωμοπόλεις και η λοιπή ύπαιθρος εγκαταλείπονται.

Συνεπώς, θα έπρεπε να μας βάλε σε πολλή σκέψη το όλο θέμα για να δούμε κατά πόσο συμβάλλουμε και εμείς με την κατάργηση των ειρηνοδικείων στην περαιτέρω απερίμωση της υπαίθρου.

Ο επιτυχής αυτός θεσμός του ειρηνοδικού σας πληροφορώ ότι αυτήν τη στιγμή υφίσταται στις σπουδαιότερες χώρες της Ευρώπης. Στη Γαλλία υπάρχει πράγματι ο συμβιβαστής δικαστής, που είναι ακριβώς για θέματα όμοια με αυτά που αντιμετωπίζει ο ειρηνοδικής στην Ελλάδα. Το αγγλοσαξωνικό δίκαιο κάνει αυτές τις ρυθμίσεις, όπως σωστά παρατήρησε ο κ. Πολύδωρας. Και στη Γερμανία έχουμε τον φριντενρόχτερ (ειρηνοποιός), το δικαστή ο οποίος επιλαμβάνεται κυρίως οικογενειακών υποθέσεων και οικονομικών υποθέσεων μικρής αξίας.

Συνεπώς, δεν είναι τόσο εύκολο να πούμε σήμερα ότι καταργείται ο θεσμός του ειρηνοδικού. Πέραν τούτου, η

διάταξη αυτή, κύριε Υπουργέ, έχει και πάρα πολλές ελλείψεις. Δεν θέλω να δηλώσω με αυτά που λέω ότι σώνει και καλά είμαι εναντίον της κατάργησης του θεσμού των ειρηνοδικών. Αλλά θα μπορούσα να πω ότι δεν χάλασε ο κόσμος, προκειμένου να επιτύχουμε καλύτερη απονομή της δικαιοσύνης ως ενοποιήσουμε τα δικαστήρια αυτά σε έναν ενιαίο κλάδο δικαιοδοσίας και ως δεχθούμε την ύπαρξη μόνο των μονομελών πρωτοδικείων.

Όμως, κύριε Υπουργέ, δείτε την παράγραφο 5 του άρθρου 1 όπου λέτε ότι τα μονομελή μεταβατικά πρωτοδικεία έχουν αποκλειστικώς αρμοδιότητα επί των υποθέσεων που είχαν μέχρι χθες τα ειρηνοδικεία και τα πταισματοδικεία. Είναι πέρα για πέρα επισημονικά αδόκιμος ο όρος "μεταβατικά". Ξέρετε γιατί; Πλήρης σύγχυση θα δημιουργηθεί. Θα έχουμε μονομελή δύο κύκλων δικαιοδοσίας, μονομελή δύο ειδών αρμοδιοτήτων που μια φορά θα πάει ως μεταβατικό στην έδρα ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν έχετε διαβάσει καθόλου το νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Το έχω διαβάσει πάρα πολύ καλά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σε παρακαλώ άκουσέ με. Δεν καταργούνται τα ειρηνοδικεία. Απλώς μετονομάζονται. Δεν καταργείται ο ειρηνοδικής, απλώς λέγεται πρωτοδικής. Και σε αυτήν τη διαδικασία που θα κρατήσει ένα-δύο χρόνια γίνεται εισαγωγή στον κλάδο που ρυθμίζεται πάλι με διατάξεις. Λάθος είναι που λέτε ότι καταργείται το Ειρηνοδικείο της Σπερχειάδας ή της Πυρσόγιαννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα λέγεται ειρηνοδικείο. Σύμφωνα μέχρις εδώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα λέγεται πρωτοδικείο και πρωτοδικής. Τίποτα άλλο. Από εκεί και πέρα από τη στιγμή που το κόμμα σας έφερε αντιρρήσεις, πήραμε τη διάταξη πίσω για να μην ασχοληστέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, όμως, το επιχείρημά μου το οποίο στηρίζεται στη διατύπωση της σχετικής διάταξης. Λέει ότι θα έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα μόνο επί των υποθέσεων που είχαν μέχρι χθες το πρωί τα πταισματοδικεία και τα ειρηνοδικεία. Σύμφωνα. Δεν μας λέει η ίδια διάταξη ούτε προκύπτει από άλλη διατύπωση του νομοσχεδίου αυτού, τι θα κάνουν τα μονομελή πρωτοδικεία για τις άλλες υποθέσεις που ορίζει η πολιτική δικονομία. Θα έχουν τις αρμοδιότητες από ένα εκατομμύριο έως πέντε εκατομμύρια στα οικονομικά;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ό,τι είχαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα θα έχουμε δύο ειδών μονομελή πρωτοδικεία. Πρωτοδικεία μεταβατικά, μονομελή τα οποία θα μεταβαίνουν δηλαδή στην έδρα του ειρηνοδικείου για να εκδικάσουν υποθέσεις τις οποίες εξεδίκαζαν μέχρι χθες στα ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία και μονομελή, τα οποία με αυτήν τη δικαιοδοσία που έχουν από τον ισχύοντα Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Βέβαια έχουμε και το κάπως αταίριαστο με τις εφέσεις. Θα προκύψει και άλλο θέμα. Λέτε στη διάταξη ότι οι εφέσεις επί των αποφάσεων αυτών θα εκδικάζονται από τα τριμελή πρωτοδικεία. Εννοείται ότι οι αποφάσεις των καθ'αυτών μονομελών πρωτοδικείων που υφίστανται σήμερα, θα πάνε κανονικά στα εφετεία όπως πάνε μέχρι σήμερα.

Είναι πολύ σημαντική διάταξη, φέρνει μία επανάσταση στην απονομή της δικαιοσύνης και θα έπρεπε να τονισθεί για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα μονομελή δικαστήρια δεν πρέπει να τα πούμε μεταβατικά. Ή να πούμε ότι δεν υπάρχει θεσμός ειρηνοδικού και ότι στο εξής από τη μία δραχμή έως τα πέντε εκατομμύρια όλες οι υποθέσεις υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων, χωρίς να λέγονται μεταβατικά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και κατά τον τρόπο και κατά το ποσόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Από εκεί και πέρα θα λέγαμε με προεδρικό διάταγμα ή με τον οργανισμό των δικαστηρίων ορίζεται ποιες έδρες ειρηνοδικείων μέχρι χθες θα αποτελούν και έδρες "μεταβατικών" πρωτοδικείων. Κατά τούτο δεν υπάρχει σωστή ρύθμιση.

Δύο λόγια για τη διάταξη του άρθρου 10 που αναφέρεται στα ναρκωτικά. Συμφωνώ και εγώ με την άποψη του κ. Παυλόπουλου. Θα προτιμούσα τουλάχιστον εσείς, κύριε Υπουργέ, που έχετε δείξει επανειλημμένως ευαισθησία για την καταπολέμηση των ναρκωτικών στην Ελλάδα να μη δεχθείτε αυτήν τη ρύθμιση. Ξέρετε γιατί; Γιατί θέλουμε δεν θέλουμε θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε δύο σοβαρά προβλήματα. Το ένα πρόβλημα είναι ποιος θα καθορίσει τη μικροποσότητα. Γιατί οι γιατροί θα έρχονται εδώ και θα λένε "ο τάδε έχει εθιστεί στο να καταναλίσκει πέντε γραμμάρια την ημέρα και ο άλλος δύο". Και θα γίνεται στα δικαστήρια το "σώσε". Δεύτερον, θα έχουμε αυτήν την ανωμαλία με τη διακίνηση ναρκωτικών από τους ίδιους τους χρήστες.

Είναι δυο πλευρές που πρέπει να αντιμετωπιστούν σοβαρότερα από τη διάταξη του άρθρου 10.

Πάμε τώρα στα άρθρα 30 και επόμενα περί διοικητικής δικαιοσύνης. Πράγματι, κύριε Υπουργέ, μέχρι προχθές που ψηφίσαμε τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας δεν είχαμε στη χώρα μας ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Από το 1983 έχει ξεκινήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε απόλυτο δίκιο αλλά ούτε ο ν. 702/77 ούτε ο ν. 1406/93 κατόρθωσαν να προσδιορίσουν με σαφήνεια τον κύκλο των δικαστικών αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων. Όποιοι είναι οι καθ'αυτού υποθέσεις της ακυρωτικής διαδικασίας να τις στείλουμε όλες στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή να πάρουμε ένα τμήμα απ' αυτές και να τις πάμε στο εφετείο όπως κάνετε τώρα σωστά. Ό,τι έχει σχέση με πρόσληψη, διορισμό, μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είσθε καλά διαβασμένος. Ο μόνος διαβασμένος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι εδώ χρειάζεται μια γενναιότερη προσπάθεια για να προσδιορίσουμε ακριβώς τον κύκλο των αρμοδιοτήτων απ' ενός μεν της ακυρωτικής διαδικασίας που θα πάει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και απ' ετέρου να δούμε ποιες υποθέσεις θέλουμε για τα άλλα διοικητικά δικαστήρια, δηλαδή, για το πρωτοδικείο και το εφετείο που τα έχουμε φορτώσει με υποθέσεις φορολογικού περιεχομένου.

Τώρα έχουμε αντιφάσκουσες ρυθμίσεις όσον αφορά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας που ψηφίσαμε προχθές και τις ρυθμίσεις που περιέχονται στα άρθρα 30 και επόμενα. Πρέπει να το δούμε το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Μετά τον κ. Γεωργακόπουλο θα επιχειρήσω και εγώ ως μη νομικός να διατυπώσω ορισμένες παρατηρήσεις για να βοηθήσω στην καλύτερη δυνατή διαμόρφωση ενός νομοσχεδίου που είναι πολύ σημαντικό, μεταφέροντας όχι μόνο τις δικές μου απόψεις αλλά και απόψεις της κοινής γνώμης, χωρίς επιρροές και χωρίς τη δέσμευση που ενδεχομένως ορισμένοι συνάδελφοι νομικοί έχουν λόγω της ιδιότητός τους.

Κατ' αρχήν στο άρθρο 1 θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι επιδείξατε μία ευαισθησία αντιδρώντας κατά τρόπο που δεν μας έχουν συνηθίσει άλλοι Υπουργοί της Κυβέρνησης. Εγώ δεν θα πω αν καλώς ή κακώς αποσύρατε το άρθρο. Χαρακτηρίζω την πράξη σας αλλά για το άρθρο αυτό καθ' αυτό ομολογώ ότι δεν έχω τη δυνατότητα της ειδικής γνώσης και της εμπειρίας για να αποφανθώ αν καλώς ή κακώς το φέρατε προς ψήφιση και αν καλώς ή κακώς το αποσύρατε.

Η παρουσία δικαστικής αρχής σε οποιοδήποτε επίπεδο, υφ' οιαδήποτε μορφή και με οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην περιφέρεια και ιδιαίτερα σε ορισμένες ακριτικές περιοχές είναι

απαραίτητη όπως απαραίτητοι, είναι και οι διάφοροι θεσμοί ή άλλες αρχές που συνιστούν το συνδυαστικό ιστό της κοινωνίας και αποτελούν την απτή απόδειξη της παρουσίας του κράτους.

Σας βεβαιώνω, κύριε Υπουργέ, επειδή μένω στην περιφέρεια και ζω τις αγωνίες και τις εμπειρίες της, ότι υπάρχει άμεση ανάγκη της μεγαλύτερης δυνατής κρατικής παρουσίας, υπό την έννοια των αποκεντρωμένων αρχών, θεσμών και εξουσιών ώστε, όσοι Έλληνες μέιναν στην περιφέρεια να αισθάνονται ότι υπάρχει κράτος και επομένως υπάρχει ανάγκη και η δυνατότητα να παραμείνουν και να προκόψουν εκεί.

Υπό αυτήν την έννοια θεωρώ ότι η ενίσχυση των πρωτοβάθμιων αυτών δικαστικών αρχών υπό όποια μορφή κρίνουν οι αρμοδιότεροι ότι θα πρέπει να υφίστανται ή ενδεχομένως να μετασχηματιστούν, είναι απαραίτητη. Σας βεβαιώνω από προσωπική εμπειρία ότι δεν είναι η καλύτερη δυνατή η εμφάνιση αυτών των δικαστικών αρχών όχι από την άποψη του έμπυχου δυναμικού αλλά υπό την έννοια της κτιριακής υποδομής. Υπάρχουν ορισμένα δικαστικά κτίρια τα οποία είναι απαράδεκτα από πλευράς εμφανίσεως, από πλευράς λειτουργικότητας. Συμφωνώ επίσης με τα όσα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε, ότι χρειάζεται μία μελέτη της αναγκαιότητας και απαραίτητης δικαστικής διαρθρώσεως της χώρας, ένας νέος δικαστικός χάρτης ο οποίος θα είναι λειτουργικός γιατί δεν μπορούμε να έχουμε το φαινόμενο να υπάρχει ένα πρωτοδικείο σε ολόκληρο το Νομό Θεσσαλονίκης και να υπάρχουν δύο Πρωτοδικεία στην Ηλεία ή στην Αιτωλοακαρνανία. Παρακαλώ τους συναδέλφους να μην με παρεξηγήσουν, αναφέρω δύο παραδείγματα πρόχειρα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αυτό λέγεται εισήγηση.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Ήθελα να κάνω ακόμα μία παρατήρηση σχετικά με το άρθρο 26. Κατά καιρούς υπήρξαν αγροτικές κινητοποιήσεις σαν μια εκδήλωση απογνώσεως των αγροτών μας, οι οποίοι σας βεβαιώνω ότι ζημιώνουν δουλεύοντας, που σημαίνει ότι θα απέφεναν τη ζημία αν δεν δούλευαν. Αν όμως, δεν δούλευαν οι αγρότες όχι μόνον εκείνοι αλλά και εμείς οι υπόλοιποι, οι μη αγρότες, δεν θα μπορούσαμε να επιβιώσουμε. Αντί, λοιπόν, να έρθει στοργικά το κράτος, η εκάστοτε Κυβέρνηση, να επιλύσει τα προβλήματα των αγροτών, έρχεται και εξαντλεί την αυστηρότητά της επί δικαίων και αδικιών. Αν υπήρξαν μία, δύο ή τρεις περιπτώσεις ακραίας συμπεριφοράς, σας βεβαιώνω εξ ιδίας αντιλήψεως ότι όλες οι άλλες κινητοποιήσεις ήσαν ειρηνικότερες, ευπρεπέστερες διαμαρτυρίες, οι οποίες όμως τιμωρήθηκαν με τη μεγαλύτερη δυνατή αυστηρότητα.

Προσπαθήσαμε με άλλους συναδέλφους να μεταφέρουμε αυτήν την πραγματικότητα στον αξιότιμο Υπουργό της Δικαιοσύνης του οποίου είναι γνωστή η ευαισθησία και πολλές φορές δεν ενεργεί όπως θα έπρεπε επειδή δεν είναι καλά πληροφορημένος.

Επιτέλους ήρθε ο χρόνος να συζητήσουμε το άρθρο 26 το οποίο απαλλάσσει το σύνολο των αγροτών οι οποίοι έχουν δικαστεί ή είναι υπό κατηγορία από τις άδικες κατηγορίες και τις υπερβολικές και εξωπραγματικές μηνύσεις.

Όμως έρχεται, κύριε Υπουργέ, η παράγραφος 3 του ιδίου άρθρου, η οποία δίνει την εντύπωση, δεν ξέρω αν υπάρχει άλλης φύσεως νομική αιτιολογία που επέβαλε την παράγραφο 3 αλλά γίνεται η εντύπωση ότι θέτει υπό ομηρία τους αγρότες και θέλει ουσιαστικά να τους απαγορεύσει να προχωρήσουν σε κάθε είδους μελλοντική κινητοποίηση ειρηνική φυσικά, γιατί δεν συζητάμε για κινητοποιήσεις που συνοδεύονται από έκτροπα.

Σας βεβαιώνω, κύριε Υπουργέ, ότι έχω πολλές περιπτώσεις που ακόμα και δικαστήρια πρωτόδικα αθώωσαν αγρότες γιατί απεδείχθη ότι δεν τους εβάρυναν οι κατηγορίες που τους αποδόθηκαν και επενέβησαν εισαγγελείς και αν θέλετε να σας δώσω παραδείγματα, οι οποίοι ενήργησαν κατά των αποφάσεων, προκειμένου να δικαστούν πάση θυσία οι άνθρωποι οι οποίοι απεδείχθη ότι δεν υπέπεσαν στα αδικήματα που κατηγορήθηκαν από τις αστυνομικές αρχές.

Θα ήθελα κατ'αρχήν να σας ευχαριστήσω, διότι μετά από τις αλληπάλληλες συσκέψεις και συνεργασίες που είχαμε, δεχθήκατε να περιλάβετε και το άρθρο 26 στο νομοσχέδιο. Θα σας παρακαλέσω να απαλείψετε την παράγραφο 3 αυτού του άρθρου, η οποία

παρεξηγείται και ουσιαστικά, θα έλεγα, ακυρώνει όλο το περιεχόμενο του άρθρου αυτού.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ και στα προβλήματα των δικαστικών υπαλλήλων.

Είναι γνωστό ότι οι δύο σοβαρότατοι συντελεστές απονομής δικαιοσύνης είναι κατ'αρχήν βέβαια και κατά κύριο λόγο οι δικαστές, αλλά βεβαίως και οι δικαστικοί υπάλληλοι. Όπως, λοιπόν, θα πρέπει να υπάρχει επαρκής αριθμός, δίκαιη συμπεριφορά της Πολιτείας και κατάλληλη αμοιβή των δικαστών, θα πρέπει να υπάρχει ανάλογη μέριμνα για τους δικαστικούς υπαλλήλους. Φοβούμαι, ότι σε ορισμένες περιπτώσεις που αναφέρονται στα αιτήματά τους, δεν εξαντλείται όλη η δυνατότητα ικανοποίησης αυτών των αιτημάτων.

Θα σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό: Το βοήθημα, το οποίο τελικώς δικαιούνται να πάρουν από το Ταμείο Νομικών, το παίρνουν σε μια ηλικία που πολύ λίγο ίσως θα τους χρησιμεύσει και εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει εξήγηση γιατί να το παίρνουν σε αυτήν την ηλικία και όχι νωρίτερα, μαζί με την κυρίως σύνταξή τους.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ εν ολίγοις στο άρθρο 10, το οποίο αναφέρεται στα ναρκωτικά.

Κύριε Υπουργέ, η εξάπλωση των ναρκωτικών είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, που πλήττει κατά κύριο λόγο τους νέους μας και οι νέοι αυτοί είναι τα θύματα. Επομένως, πρέπει να τύχουν κάθε δυνατής συμπάθειας, μέριμνας, φροντίδας και τους ενδιαφέροντός μας. Νομίζω, όμως, ότι δεν τους βοηθάει η όποια πρόβλεψη για ελεύθερη ή περίπου ελεύθερη ή διευκόλυνση διακίνησης ναρκωτικών με τις λεγόμενες μικροποσότητες. Και ξέρετε γιατί;

Πρώτον, διότι αυτά τα μέτρα τα οποία πριν από ορισμένες δεκαετίες εφαρμόστηκαν σε άλλα κράτη, όπως στην Ολλανδία, τελικά απεδείχθη ότι επιδείνωσαν το πρόβλημα, δεν το έλυσαν και γι'αυτό καταργήθηκαν αυτά τα μέτρα διευκόλυνσης ή ανοχής στη διακίνηση "μικροποσοτήτων" ναρκωτικών ουσιών.

Δεύτερον, διότι μικροδιακινητές ισοδυναμούν αθροιστικά με μεγαλεμπόρους υπό την έννοια της περίπου ελεύθερης ή μη αυστηρά τιμωρούμενης διακίνησης των λεγομένων μικροποσοτήτων.

Γι'αυτό νομίζω ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα, ώστε να μη δοθεί η εντύπωση ότι είναι δυνατόν ελεύθερα ή περίπου ελεύθερα και με την προτροπή ή την ανοχή της πολιτείας να διακινούνται οι λεγόμενες μικροποσότητες, που άλλωστε απ' ό,τι φαίνεται είναι και απορροδιόμαστε.

Από την άλλη πλευρά θα σας παρακαλούσα να εξαντληθεί η αυστηρότητα του κράτους, της Κυβέρνησης, εν προκειμένω της δικής σας, για τους αποδεδειγμένα μεγαλεμπόρους ναρκωτικών. Νομίζω, ότι επιβάλλεται να εφαρμοσθεί η ποινή του θανάτου σ'αυτήν την κατηγορία των εγκληματιών, οι οποίοι δολοφονούν την ελληνική νεολαία.

Κατ'αρχήν, θέλω να σας επαινέσω, διότι πράγματι φροντίσατε να αποπερατωθούν αυτά τα δύο ιδρύματα αποκατάστασης, που είχατε τη γενναιότητα να ομολογήσετε, να αναφέρετε, ότι επί ημερών Νέας Δημοκρατίας ξεκίνησαν να κατασκευάζονται και εσείς τα τελειώσατε επιταχύνοντας την αποπεράτωσή τους.

Από την άλλη πλευρά θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, ίσως σε ένα προσεχές νομοσχέδιο να ασχοληθείτε με τους εμπόρους ναρκωτικών, η δράση των οποίων δυστυχώς έχει επικίνδυνα αυξηθεί και επιδεινωθεί μετά από την εισβολή όλων αυτών των ανεξέλεγκτων λαθρομεταναστών, οι οποίοι κατά κύριο λόγο διακινούν ναρκωτικά και γι'αυτό αποτελούν ένα θανάσιμο κίνδυνο για το μέλλον της νεολαίας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Νεράντζης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, όζει μιας αφόρητης τυπολατρίας η σημερινή συνεδρίαση. Συζητάμε επί της αρχής. Ποιας αρχής; Το νομοσχέδιο δεν

ισχυρίζεται το ίδιο ότι έχει αρχή. Να διαβάσω στη σελίδα 4 της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου: "Με το προτεινόμενο νυν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η ρύθμιση θεμάτων που ανάγονται κυρίως στο χώρο της διοίκησης, λειτουργίας και απονομής της δικαιοσύνης και της λειτουργικής κατάστασης των δικαστών".

'Αρα, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό είναι άναρχο -όχι αναρχικό, κύριε Υπουργέ, προς Θεού!- είναι επεισοδιακό, με την έννοια του ότι επιλαμβάνεται, θα έλεγα σε πολλές περιπτώσεις εύστοχα, κάποιων δυσλειτουργιών, κάποιων παθολογικών συμπτωμάτων τα οποία εμφανίζονται κατά την απονομή της δικαιοσύνης. 'Αρα, λοιπόν, το ορθότερο θα ήταν να μη συζητήσουμε καθόλου επί ανυπάρκτου θέματος, της αρχής, και να μπορούμε στην επιμέρους ρύθμιση.

Οφείλω όμως, εξ αρχής, να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι και αυτό το νομοσχέδιο ακολουθεί το συρμό ένα συρμό, που έχει επιφέρει δυστυχώς διασυρμό της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Αυτά τα περιβόητα νομοσχέδια - σκούπες, τα οποία δεν είναι ίδιο μόνο της παρούσας Κυβέρνησης, -και η Νέα Δημοκρατία δυστυχώς τα μετέλαβε δημιουργούν σοβαρά προβλήματα, διότι διασπών την ενότητα του δικαίου κορμού. Εμποδίζουν και τον εφαρμοστή του δικαίου και τον ερμηνευτή του δικαίου. Τι θα πει νομοσχέδιο που τροποποιεί τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τον Ποινικό Κώδικα, τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις; Απαγορεύει αυτόν τον τρόπο νομοθεσίας το ίδιο το Σύνταγμα, αυτές τις λοιπές διατάξεις. Δηλαδή, εμείς λειτουργούμε πυροσβεστικά και έτσι το εύστοχο της νομοθετικής πρωτοβουλίας -διότι σε αρκετά σημεία πραγματικά είναι εύστοχη η πρωτοβουλία σας- χάνεται μέσα σ'αυτήν τη γενικότητα και την καθολικότητα.

Τελικώς, αναγγείλατε -και σας επαινέσαμε γι'αυτό και το επαναλαμβάνουμε τώρα- ότι αρχίζει η τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ας περιμέναμε, λοιπόν, λίγο να βάλουμε εκεί τις διατάξεις. Αυτές οι βιωτικές σχέσεις τις οποίες υποτίθεται ότι ρυθμίζουν οι διατάξεις που φέρατε, δεν ανέκυψαν από τη μια μέρα στην άλλη. Ας συγκεντρώνονται όλες μαζί και ας μπαίνει όχι κάθε έξι μήνες ή κάθε τρεις μήνες ένα τροποποιητικό διάταγμα-σκούπα, ώστε ο δικαστής να μη ξέρει τι του γίνεται, όπως και οι δικηγόροι. Ας διατηρήσουμε την ενότητα των κωδίκων των καινούριων που θα ψηφίσουμε, αλλά προς Θεού όχι άλλη πια περιστασιακή και περιπτωσιολόγα ρύθμιση αυτών των σχέσεων.

Πάμε στα ειρηνοδικεία. Δεν είμαι απ'αυτούς που εφευρίσκω την αντισυνταγματικότητα, ούτε από αυτούς που αβασάνιστα την επικαλούνται. Υπάρχει σκεπτικισμός και για την πρακτικότητα των προτεινόμενων λύσεων και για τη συνταγματικότητα -ίσως να κινείται στην παραμεθόριο όλη αυτή η ρύθμιση. Θα έλεγα όμως ότι ειδική ο θεσμός χρειάζεται πράγματι νομοθετικής παρεμβάσεως θα ήταν πολύ σωστότερο να μελετηθεί και το συντομότερο δυνατό να έλθει, και μάλιστα συναινούντων όλων ημών που μετέχουμε σε αυτήν τη Βουλή, διάταγμα το οποίο να το ρυθμίζει.

Πάμε τώρα στο θέμα της περιβόητης γνωμοδότησης του Αρείου Πάγου. 'Ακουσα εδώ αφορισμούς, είδα εξαποστολή αστραπών ότι δήθεν νομοθετούν εκείνοι και όχι εμείς.

Να τα ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα: Ο 'Αρειος Πάγος δικαιούται να γνωμοδοτεί. Εμείς υποχρεούμεθα να ακούμε, όχι να εισακούμε τον 'Αρειο Πάγο. Αλλά, δεν δικαιούμεθα να αρνηθούμε στον 'Αρειο Πάγο το δικαίωμα να εκφράζει την άποψή του, όταν μάλιστα γνωρίζετε καλά ότι ο έλεγχος της αντισυνταγματικότητας των νόμων είναι διάσπαρτος και εξετάζεται κατά πάσα στάση της δίκης απ'όλα τα δικαστήρια, μηδέν του ειρηνοδικείου εξαιρουμένου και βεβαίως από τον 'Αρειο Πάγο. Μάλιστα κάποιος συνάδελφος είπε πριν νομοθετήσουμε, αποφαινέται ο 'Αρειος Πάγος. 'Εχει το δικαίωμα αυτό να το κάνει. Ο ίδιος θα κρίνει μετά την αντισυνταγματικότητα. Εμείς, ως κυρίαρχο νομοθετικό σώμα, θα αποφασίσουμε ποιες και πόσες από τις επιφυλάξεις του Αρείου Πάγου είναι αναγκαίες και χρήσιμες, ποιες κατά τη γνώμη μας θα αποτελέσουν αφορμή βελτιώσεως των προτεινόμενων ρυθμίσεων και ποιες τροχοπέδη. 'Επρεπε λοιπόν, να διευκρινισθεί και αυτό το θέμα.

Υπάρχει μια πληθώρα παρατηρήσεων τις οποίες, σ'αυτό το στάδιο, για να είμαι συνεπής και με τα όσα είπα στην αρχή, δεν θεωρώ ότι μπορούμε να τις εκφράσουμε. Γιατί, εδώ διαφωνώ, και είναι το μόνο σημείο που διαφωνώ, με το φίλο και συνάδελφό μου, το Βύρωνα Πολύδωρα. Σε κάποια στιγμιαία απουσία σας, κύριε Υπουργέ, ο κ. Πολύδωρας υπεστήριξε ότι μετά την απόσυρση του άρθρου 1 περί ειρηνοδικείων, το σχέδιο νόμου που συζητάμε αποσπρήθηκε της αρχής.

Δεν είχε ποτέ αρχή, γιατί δεν σκόπευε σε μία ενιαία αρχή, που να διαποτίζει το σύστημα. Είχε απλώς έναν περιστασιακό χαρακτήρα, είχε επεισοδιακό χαρακτήρα και γι' αυτό δεν συμφωνώ με την παρατήρηση του κ. Πολύδωρα.

'Εχω μερικές σοβαρές, θα έλεγα, ενστάσεις και ως προς το θέμα της ρυθμίσεως της αφαιρέσεως του τέκνου -θαρρώ ότι εκείνη η παραπομπή στο βεβαιωτικό όρκο στην τελευταία παράγραφο δεν είχε θέση- και κυρίως στο θέμα των ναρκωτικών με τις μικροποσότητες. Πρέπει να διευκρινίσει ο νομοθέτης, εσείς που φέρνετε το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, κι εμείς που θα το ψηφίσουμε, τι εννοούμε μικροποσότητα. 'Οχι απλώς αν είναι ένα γραμμάριο ή πέντε, αλλά σε ποιο κριτήριο θα αποβλέψουμε. Θα αποβλέψουμε στο απόλυτο μέγεθος, δηλαδή την ποσότητα, ένα ή δύο γραμμάρια ή μήπως θα αποβλέψουμε στη διαλυτότητα της ποσότητας; Γιατί καμιά φορά, αν νοθευτεί -και νοθεύεται συχνά- ακόμη και η παραμικρή ποσότητα, η ελαχίστη, που ενδεχομένως δεν θα εμπίπτει στα όρια του αξιοποιήσιμου, είναι δυνατόν να θεωρηθεί αξιοποιήσιμη, αν αυτή διασπαστεί με τη βοήθεια της νοθεύσεως σε περισσότερες δόσεις, σε περισσότερα φακελάκια, σε περισσότερα σκονάκια. 'Ομως αυτά θα συζητηθούν στα άρθρα. Εγώ, ούτως ή άλλως, θεωρώ ότι είναι θετική η νομοθετική σας πρωτοβουλία. Υπάρχουν ρυθμίσεις που μας βρίσκουν συμφώνους και επιφυλάσσομαι να διατυπώσω τις επιμέρους παρατηρήσεις μου, που δεν είναι λίγες, κατά τη συζήτηση των άρθρων αυτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του συζητούμενου νομοσχεδίου θεωρώ αναγκαίο να τονίσω και να υπογραμμίσω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο αναμφίβολα, κατά τρόπο ολοκληρωμένο και ρεαλιστικό, προσεγγίζει σημαντικά τμήματα ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου, με σημαντικές και αξιολογικές αλλαγές. Και βεβαίως, σε ό, τι αφορά το άρθρο 1, περί του οποίου έγινε πολύς λόγος, μετά τη δήλωση του κυρίου Υπουργού, δεν θα ήθελα να διατυπώσω καμία απολύτως άποψη, ούτε να καταναλώσω ελάχιστο τμήμα χρόνου.

'Εγινε όμως πολλή συζήτηση γύρω από το ζήτημα, το οποίο συζητείται και το οποίο περιλαμβάνεται στο άρθρο 10 παρ. 4, αναφορικά με τη διακίνηση ναρκωτικών μεταξύ χρηστών μικρής ποσότητας, που αποδεδειγμένα εξυπηρετεί αποκλειστικά τις ανάγκες της. Και βεβαίως τονίστηκε και υπογραμμίστηκε από ορισμένους συναδέλφους, που μίλησαν πριν από εμένα, ότι επί τω ακούσματι και μόνο της λέξης "ναρκωτικά", ούτε λίγο ούτε πολύ πρέπει να φτάσουμε και στη νομοθέτηση, στη θεσμοθέτηση της θανατικής ποινής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα είναι μεγάλο. Και βεβαίως τα ναρκωτικά είναι μάστιγα για τη σημερινή κοινωνία και για το έθνος. 'Ομως οφείλουμε να προσεγγίζουμε στη σωστή διάσταση τα επιμέρους ζητήματα, που περιλαμβάνει και να μην υπερταπλοустεύουμε, ούτε να προσεγγίζουμε μόνο λογικά επί τω ακούσματι της άλφα φράσης ή του άλφα ονόματος και να καταλήγουμε σε άποψη. Ζήτημα το οποίο δεν είναι δυνατόν ούτε στη σημερινή συζήτηση να αναλυθεί. Αισθάνομαι όμως υποχρεωμένος να τονίσω ορισμένα κρίσιμα σημεία του, τα οποία έχω ζήσει, όπως και αρκετοί συνάδελφοι νομικοί έχουν ζήσει, κατά την άσκηση μάχιμης δικηγορίας.

Πρώτα-πρώτα, το θέμα της οποιασδήποτε ποινής δεν είναι μόνο η επιβολή της ποινής. Η ποινή στοχεύει στην ειδική και

στη γενική πρόληψη.

Δεύτερον, το κλίμα της φυλακής είναι ένα άλλο κλίμα, που πολύ φοβάμαι ορισμένοι που μιλάνε κατά τρόπο υπεραπλουστευμένο και γενικόλογο δεν το έχουν ζήσει.

Το κλίμα των δικαστηρίων. Όσοι προσέλθουν και παρακολουθήσουν δίκες στο Εφετείο Κακουρηγμάτων, θα διαπιστώσουν πως στις περισσότερες υποθέσεις του πινακίου μιας δίκης, εκείνοι οι οποίοι κατηγορούνται και κάθονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου είναι κατά κανόνα άνθρωποι νεαρής ηλικίας. Και αν προσεγγίσει κανείς περισσότερο, θα διαπιστώσει ότι είναι παιδιά διαλυμένων οικογενειών.

Κατά συνέπεια, κρίσιμο και κυρίαρχο, κατά την άποψή μου, ζήτημα είναι το ζήτημα της πρόληψης.

Βεβαίως υπάρχει και το άλλο μεγάλο ζήτημα, το ζήτημα της καταστολής, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να το προσεγγίζουμε κατά τρόπο ουσιαστικό και στην πραγματική του διάσταση.

Τονίσθηκε η άποψη από αγαπητό συνάδελφο, ότι στην προκειμένη περίπτωση ούτε λίγο ούτε πολύ χαλαρώνεται η νομοθεσία και βεβαίως εξυπηρετούνται οι έμποροι ναρκωτικών.

Θα μου επιτραπεί σε αυτό το σημείο να διατυπώσω μια παρατήρηση. Το συγκεκριμένο περιεχόμενο της παραγράφου 4, του άρθρου 10, του συζητούμενου νομοσχεδίου, κάνει ρητή και σαφή αναφορά για διακίνηση ναρκωτικών μεταξύ χρηστών μικρής ποσότητας, πρώτον και δεύτερον που αποδεδειγμένα εξυπηρετεί αποκλειστικά τις ανάγκες τους.

Ζήτημα το οποίο ανακύπτει: Αναφέρεται πουθενά το θέμα της πώλησης; Η πώληση ταυτίζεται κατ' έννοια και κατά περιεχόμενο με τη διακίνηση; Όλοι μας, κύριοι συνάδελφοι, που έχουμε ασκήσει δικηγορία και μάλιστα ποινική δικηγορία γνωρίζουμε ότι πώληση σημαίνει εμπορία. Και βεβαίως η έννοια και το περιεχόμενο της πώλησης περιλαμβάνεται σε σαφή και συγκεκριμένη διάταξη του Αστικού μας Κώδικα, στο άρθρο 513, όπου γίνεται αναφορά ότι πώληση υπάρχει όταν υπάρχει πωλητής-αγοραστής και συμφωνείται, και συμφωνημένο τίμημα.

Ερώτηση που ανακύπτει σ' αυτό το σημείο: Η διακίνηση σημαίνει πώληση;

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Δωρεάν είναι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, έχετε την άποψή σας, τη σέβομαι, αλλά διακίνηση σημαίνει μεταφορά, κύριε συνάδελφε. Άλλο πώληση, εμπορία, άλλο μεταφορά. Μην ισοπεδώνουμε τις έννοιες και το περιεχόμενό τους που περιλαμβάνει η νομοθεσία μας.

Κατά συνέπεια όταν γίνεται αναφορά στον όρο "διακίνηση" δεν γίνεται αναφορά σε καμία απολύτως περίπτωση ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, στον όρο "εμπορία". Και βεβαίως οι έμποροι πρέπει να τιμωρούνται.

Επειδή το θέσατε οφείλω να τονίσω και να υπογραμμίσω ότι ως μέλος της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, στη διάρκεια των εργασιών της συγκεκριμένης επιτροπής, είχα προτείνει προσωπικά για τους εμπόρους των ναρκωτικών κατάργηση όλων των ελαφρυντικών περιστάσεων που δίνει η νομοθεσία μας. Ποιες είναι αυτές οι ελαφρυντικές περιστάσεις; Τα άρθρα 83, 84, 85 του Ποινικού Κώδικα, ο νόμος 2406/1996 και οποιοσδήποτε άλλος ειδικός νόμος, εις τρόπον ώστε όπου προβλέπονται ελαφρυντικές περιστάσεις, ειδικά για τους εμπόρους ναρκωτικών να καταργηθούν.

Κάνετε λόγο και για την επαναφορά της θανατικής ποινής. Θα με βρείτε αντίθετο και όχι λόγω κάποιας σκοπιμότητας. Είμαι προσωπικά και θα είμαι εναντίον της θανατικής ποινής για οποιοδήποτε έγκλημα, διότι αν ανακύψει ζήτημα επαναφοράς της θανατικής ποινής για την άλφα κατηγορία εγκληματιών, εμπόρους ναρκωτικών, τότε για τους παιδοκτόνους τι θα πούμε ή για κάποιες άλλες κατηγορίες;

Υπάρχουν εσφαλμένες δικαστικές αποφάσεις; Ο Γαρδικας, στα Ποινικά Χρονικά Δ' -ο Γαρδικας είναι ο καθηγητής της Εγκληματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών- μιλάει για ελάχιστες περιπτώσεις δικαστικής πλάνης. Όταν η πολιτεία δεν έχει τη δυνατότητα της επαναφοράς της ανθρωπίνης ζωής, την οποία εσφαλμένα έχει αφαιρέσει, τι θα πει ο οιοσδήποτε στα παιδιά αυτού του ανθρώπου για να δικαιολογηθεί; Τόσο απλό νομίζετε ότι είναι -

και βεβαίως δεν κάνω υπόδειξη, την άποψή μου διατυπώνω- η επιβολή της θανατικής ποινής στην οποιαδήποτε κατηγορία του οποιουδήποτε εγκληματία ο οποίος διέπραξε το οποιοδήποτε κακούργημα;

Βεβαίως αισθάνομαι υποχρεωμένος να επαναφέρω -το είχα τονίσει- και ενώπιον του Σώματος, κατά τη διάρκεια της Αναθεώρησης του Συντάγματος, περίπτωση που είχα ζήσει ως νεαρός δικηγόρος. Κάποιος ήταν στο τέλος της ζωής του και κάλεσε εξομολόγο. Τι εξομολογήθηκε προκειμένου να μεταλάβει; Ότι για το τάδε έγκλημα που είχε συμβεί πριν από αρκετά χρόνια δράστης δεν ήταν ο άνθρωπος ο οποίος καταδικάστηκε και εκτελέστηκε, αλλά ο ίδιος.

Ερώτημα: Πώς μπορεί κανένας να επανορθώσει μια τέτοια αδικία; Βεβαίως, κύριε συνάδελφε, έχετε δικαίωμα να απορείτε, αλλά αν δεν έχει ζήσει κανείς συγκεκριμένο κλίμα, συγκεκριμένες καταστάσεις στη συγκεκριμένη τους διάσταση, βεβαίως δεν είναι δυνατό να προσεγγίσει κατά τρόπο ολοκληρωμένο και τεκμηριωμένο, κατά την άποψή μου -ταπεινή είναι η άποψη που διατυπώνω- το οποιοδήποτε θέμα που συζητούμε.

Αλλά στην προκειμένη περίπτωση δεν γίνεται καμία διευκόλυνση στην εμπορία. Γίνεται ρητή και σαφής αναφορά στη διακίνηση ναρκωτικών μεταξύ χρηστών, μικρής ποσότητας. Βεβαίως είναι θέμα τι είναι "μικρή ποσότητα" διότι δικαστήρια στη χώρα μας έχουν αποφανθεί ότι μικρή ποσότητα είναι τα δέκα γραμμάρια και όχι πάνω από τα δέκα γραμμάρια. Άλλο δικαστήριο -εφετείο συγκεκριμένα- έχει αποφανθεί ότι τα εκατόν είκοσι έξι γραμμάρια είναι μικρή ποσότητα.

Βεβαίως υπάρχει ζήτημα. Δεν διαφωνώ. Δεν ανήκω στην κατηγορία των αντιρρησιών της οποιασδήποτε άποψης, η οποία δεν με προσεγγίζει. Αυτή όμως είναι η πραγματικότητα.

Γίνεται επίσης, ρητή και σαφής αναφορά στη συγκεκριμένη διάταξη ότι εξυπηρετούνται αποδεδειγμένα και αποκλειστικά οι ανάγκες εκείνων, οι οποίοι συμμετέχουν σε αυτή τη διακίνηση. Κατά συνέπεια, δεν νομίζω ότι αφήνεται η οποιαδήποτε δυνατότητα διευκόλυνσης της εμπορίας. Αυτή είναι η άποψή μου επί του συγκεκριμένου.

Και περαιτέρω θα ήθελα να τονίσω και να υπογραμμίσω ότι σε ό,τι αφορά την άποψη περί χαλάρωσης της νομοθεσίας, δεν νομίζω ότι τεκμηριώνεται ή θεμελιώνεται με συγκεκριμένα στοιχεία για να την αποδεχθεί ο οιοσδήποτε.

Σε ό,τι αφορά την υφ' όρον απόλυση, θέτω το εξής ερώτημα: Η υφ' όρων απόλυση, πού στοχεύει; Είπα και προηγούμενα ότι η ποινή έχει σαν στόχο την ειδική και τη γενική πρόληψη. Δεν έχει σαν στόχο την κοινωνική επανένταξη; Ασφαλώς, ναι. Και αν έχουν συμβεί παραβιάσεις ελάχιστες φορές, σημαίνει ότι ο θεσμός κατέρρευσε ή ότι ο θεσμός ισοπεδώθηκε; Με συγχωρείτε πάρα πολύ, έχω αντίθετη άποψη.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, ειδικά στο άρθρο 14 παράγραφος 2 όπου αναφέρεται κάποιο όριο και στη συνέχεια αναφέρεται η φράση "τρία", να τεθεί και η λέξη "έτη".

Αυτήν την παρατήρηση ήθελα να διατυπώσω και ειλικρινά πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός με την τεράστια εμπειρία, τη γνώση και την οξύνοια την οποία διαθέτει ασφαλώς θα το συμπεριλάβει. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, και αυτό το νομοσχέδιο παρουσιάζει την ίδια εικόνα που έχουν παρουσιάσει όλα τα νομοθετήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δυστυχώς, και μιλάω σε βάθος χρόνου και όχι την τελευταία περίοδο. Δηλαδή, είναι νομοσχέδια πολυσυλλεκτικά, διορθώνουν, βελτιώνουν ή χαλούν τα καλώς ή κακώς κείμενα και μπορούν να πετυχαίνουν το στόχο τους, αλλά δημιουργούν μια τέτοια σύγχυση σε όλο το σύστημά μας, ώστε έχουν φτάσει πλέον λόγω της πολυνομίας και των πολλαπλών τροποποιήσεων ούτε οι δικαστές να ξέρουν ποιο νομοθέτημα ακριβώς εφαρμόζουν, οι δικηγόροι τα ίδια και κυρίως τις συνέπειες αυτές τις υφίστανται οι διάδικοι.

Και αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, παρουσιάζει αυτήν την εικόνα, άρα δεν μπορώ να μιλήσω και εγώ επί της αρχής του νομοσχεδίου, διότι αρχή δεν υπάρχει. Υπάρχουν διάφορα

κεφάλαια και θα μου επιτρέψετε να εντοπίσω το ενδιαφέρον μου σε δύο κατ' αρχήν σημεία, τα οποία είναι και τα σημαντικότερα του νομοσχεδίου και αν μου περισσέψει ο χρόνος, να πάω και λίγο παραπέρα.

Το ένα και βασικό που ρύθμιζε το νομοσχέδιο και δεν το ρυθμίζει τώρα, ήταν η από μακρού χρόνου συζητούμενη κατάργηση των ειρηνοδικείων και η μετατροπή τους σε μονομελή πρωτοδικεία.

Αιφνிடαστικά σήμερα και για λόγους που οφείλει να μας εξηγήσει ο κύριος Υπουργός, απέσυρε τη διάταξη. Βέβαια, δεν μπορώ να δεχθώ την πολύ εύκολη και αφελή για τη νοημοσύνη του δικαιολογία ότι, αφού αντετάχθη η Νέα Δημοκρατία, την απέσυρε.

Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, είναι τα γνωστά τερτίπια τα οποία χρησιμοποιούμε στην Αίθουσα αυτή. Είναι το παιχνίδι μεταξύ Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης. Η αιτία για την οποία αποσύρεται αυτή η διάταξη είναι άλλη.

Διότι έτσι όπως διατυπώθηκε και καταστρώθηκε, παρ' όλο που μελετάται τόσον καιρό, δεν μπορούσε να περάσει για λόγους συνταγματικούς.

Εμείς τους είχαμε θέσει αυτούς τους λόγους και είχαμε θέσει και κάποιες παρατηρήσεις επί συγκεκριμένων πτυχών του θέματος, παρ' όλο που -και η Νέα Δημοκρατία, αλλά αυτήν τη στιγμή μιλώ μόνο για το πρόσωπό μου- πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει αυτή η μετάβαση από τα ειρηνοδικεία σε πρωτοδικεία, παρά τις επιφυλάξεις που υπάρχουν για λόγους ιστορικούς.

Είναι, λοιπόν, θέμα αυτό που παρουσιάζουμε σήμερα και ιδίως το Υπουργείο Δικαιοσύνης, να φέρνει μια διάταξη την οποία έχει μελετήσει ένα και πλέον χρόνο, μια διάταξη που τη ζητούν όλες οι ενώσεις των δικαστών, που έχει σοβαρές αντιρρήσεις βεβαίως ο 'Αρειος Πάγος για λόγους συνταγματικούς -και θα έρθω σ' αυτό- που και η Βουλή το δέχεται σαν θέμα προς ρύθμιση, και να είναι διατυπωμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μη μπορεί να εγκριθεί;

'Όπως λένε οι πληροφορίες μας, κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε πίεση επί ανωτάτου επιπέδου να μη συνεχιστεί η γνωστή κόντρα μεταξύ του κυρίου Υπουργού Δικαιοσύνης και του Αρείου Πάγου και ιδίως του Προέδρου του Αρείου Πάγου και επ' αυτού του θέματος - κόντρες υπάρχουν σε πάρα πολλά άλλα θέματα- και τελικά αποσύρεται μια διάταξη, λόγω πλημμελούς προετοιμασίας και συγκρότησής της, μια διάταξη η οποία έπρεπε να περάσει.

Εμείς είχαμε διατυπώσει αντιρρήσεις και στο συνταγματικό μέρος επιφυλάξεις και προβλέψεις και είχαμε βεβαίως διατυπώσει κάποιες παρατηρήσεις όσον αφορά τα μεγάλα πρωτοδικεία της χώρας και τη μετατροπή των ειρηνοδικείων των μεγάλων περιφερειών, όπως είναι τα προάστια των Αθηνών, το Περιστερί, το Χαλάνδρι, το Μαρούσι που έχουν πάρα πολλή κίνηση. Είχαμε, λοιπόν, διατυπώσει επιφυλάξεις ως προς τη μετατροπή αυτών των ειρηνοδικείων σε μεταβατικά πρωτοδικεία. Είχε υποσχεθεί ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή ότι θα μελετήσει το θέμα και θα φέρει μια άλλη διατύπωση, ώστε να το δεχθούμε. Σήμερα, λοιπόν, βρισκόμαστε προ του αιφνிடαστικού φαινομένου να αποσύρεται ολόκληρη η διάταξη.

Κύριε Υπουργέ, εγώ θα έλεγα -και πιστεύω ότι θα το κάνετε- να επανέλθετε στη διάταξη, να μελετήσετε εκείνο το σημείο της αντισυνταγματικότητας, το οποίο και εμείς το είχαμε επισημάνει, το επισημαίνει και ο 'Αρειος Πάγος, δηλαδή, την αντισυνταγματική αυτόματη ένταξη που ισοδυναμεί με μετάταξη των ειρηνοδικών στην επετηρίδα των πρωτοδικών.

Τόσο δύσκολο ήταν να είχατε βρει έναν άλλο τρόπο ένταξης των ειρηνοδικών στην επετηρίδα, μια διαδικασία επιλογής, μια διαδικασία που δεν θα μπορούσε τέλος πάντων να χαρακτηριστεί ως μετάταξη και να μπορέσουμε σήμερα να ψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη που τη θέλει όλος ο δικαστικός κόσμος και που σωστά οργανωμένη θα ήταν και προς όφελος της δικαιοσύνης και των διαδικιών;

Αυτά όσον αφορά τα ειρηνοδικεία. Δεν μπορώ να προχωρήσω παραπέρα, μια και η διάταξη απεσύρθη.

Το δεύτερο σημείο αιχμής αυτού του νομοσχεδίου είναι πράγματι η διάταξη περί ναρκωτικών. Θέλω κατ' αρχήν να πω ότι δυο είναι τα

σημεία στη διάταξη περί ναρκωτικών που έχουν ενδιαφέρον.

Το ένα είναι η ελαφροτέρα πλέον μεταχείριση της διακίνησης ναρκωτικών σε μικρή ποσότητα και το δεύτερο είναι η πιστοποίηση της απεξάρτησης από τα ναρκωτικά που έχει γίνει εκτός των κρατικών και εγκεκριμένων κέντρων αποθεραπείας που διαθέτουμε στη χώρα μας.

Αρχίζω από το δεύτερο. Η προϊστορία είναι γνωστή. Είχε εμπλακεί ο κύριος Υπουργός σε μια υπόθεση ενός απεξαρτημένου που ισχυριζότο ότι είχε απεξαρτηθεί κατ' άλλον τρόπο πλην των εγκεκριμένων, έγιναν οι γνωστές περιπλοκές και τελικά ήρθε μια διάταξη που στην αρχική της διατύπωση ήταν πάρα πολύ κακή. 'Ελεγε ότι αυτοί που θα απεξαρτηθούν κατ' οιονδήποτε τρόπο απολαμβάνουν των προνομίων που έχουν οι απεξαρτηθέντες.

Οφείλω να παρατηρήσω ότι άλλαξε η διάταξη, έγινε πιο αυστηρή. Βελτιώθηκε για μένα με την πρόβλεψη ότι η πιστοποίηση της απεξάρτησης θα γίνεται από τα ημεδαπά κέντρα αποθεραπείας και μάλιστα με ενδεχόμενη θέση υπό παρακολούθηση του ισχυριζομένου ότι έχει απεξαρτηθεί. Επομένως βρίσκω ότι η νέα ρύθμιση εξομαλύνει την κατάσταση.

Εκεί όμως που έχω αντιρρήσεις, κύριοι συνάδελφοι, είναι στη διακίνηση των μικροποσοτήτων. 'Ακουσα με πολλή προσοχή το συνάδελφο που προηγήθηκε στο βήμα και δεν συμφωνώ. Πρώτα από όλα στο θέμα της μικροποσότητας υπάρχουν τα γνωστά παρατράγουδα -δεν τα επαναλαμβάνω, γιατί δεν έχω χρόνο- και δεν νομίζω ότι με υπουργική απόφαση και με κανονιστικές πράξεις μπορεί να γίνουν ταρίφες μικροποσοτήτων, ανάλογα με το ναρκωτικό.

Η διάταξη αυτή υπήρχε παλιά, στη δεκαετία του '70 νομίζω, είχε δημιουργήσει ένα χάος στα δικαστήρια και κατηγορήθη.

Αλλά εκείνο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι το θέμα της διακίνησης.

Εδώ ποιος υποτίθεται ότι ευνοείται ή ποιος είναι εκείνος που πλήττεται από τη δική μας τοποθέτηση; Πρόκειται περί του εμπόρου, κύριοι συνάδελφοι, και δεν ονομάζω έμπορο το νεαρό που πουλάει στο φίλου του κάποια ποσότητα ναρκωτικών. Εννοώ εκείνον που βρίσκεται πίσω από το νεαρό. Διότι η εμπορία των ναρκωτικών σήμερα κατά κανόνα δεν γίνεται με μεγάλες ποσότητες μεταξύ εμπόρων, αλλά με τη χρησιμοποίηση αυτών των δυστυχών υπάργων που μεταφέρουν από χέρι σε χέρι το ναρκωτικό.

Η νομοθεσία μας προβλέπει πολύ ήπια μεταχείριση, σχεδόν ανιωρησία για τη χρήση των ναρκωτικών, δηλαδή, για το χρήστη και για εκείνον που προμηθεύεται προς ιδίαν χρήση. Δηλαδή, αυτός ο εξαρτημένος που πηγαίνει και παίρνει το ναρκωτικό για να το χρησιμοποιήσει, γιατί δεν μπορεί, αλλιώς αυτός έχει ήδη την ευνοϊκή του μεταχείριση από την υπάρχουσα διάταξη της προμήθειας προς ιδίαν χρήση.

'Αρα εδώ η διάταξη αφορά εκείνον που έστω και μικρή ποσότητα την μεταφέρει σε άλλον. Εγώ δεν μιλάω για το αντάλλαγμα. Κατά κανόνα γίνεται με αντάλλαγμα. Το να λέμε ότι δεν αποβλέπουμε σε αντάλλαγμα είναι σαν να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Δεν γίνεται διακίνηση χάριν δωρεάς. Αλλά ακόμα και αυτή χάριν δωρεάς εάν γίνει, η μεταφορά προς τον άλλον είναι το παιχνίδι του εμπόρου.

Θα μου πείτε θα τιμωρήσουμε αυτήν τη δυστυχή ύπαρξη που μεταφέρει, διότι θέλει να εξασφαλίσει χρήματα για να πάρει με κάποια άλλη ευκαιρία τη δική του ποσότητα, για να τιμωρήσουμε τον έμπορο;

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κάνουμε τις επιλογές μας και να τις κάνουμε ακόμα και αν είναι σκληρές αυτές οι επιλογές. 'Η θα κτυπήσουμε το φαινόμενο στο σύνολό του ή δεν θα το κτυπήσουμε και θα κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας.

Πιστεύω ότι η νομοθεσία μας είναι ικανοποιητική ως προς την πολύ ευνοϊκή μεταχείριση των χρηστών και εκείνων που προμηθεύονται προς ιδίαν χρήση και δεν θα έπρεπε να θέσει αυτήν τη διάταξη που γίνεται με αγαθή πρόθεση. Το δέχομαι ότι αγγίζει ένα υπαρκτό πρόβλημα. Αλλά κάπου πρέπει να

είμαστε σκληροί με τα ναρκωτικά, κύριοι συνάδελφοι, διότι εάν δεν κτυπήσουμε σε όλες του τις εκφάνσεις με αυστηρότητα αυτό το φαινόμενο, θα έχουμε να κλάψουμε πολλούς νέους ανθρώπους.

Τελειώνω, κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι δεν μπορώ να αναφερθώ σε άλλες διατάξεις που έχουν πάρα πολύ ενδιαφέρον και έχω πολλές παρατηρήσεις. Μία παράκληση, κύριε Υπουργέ, μόνον, να προσέξετε και μία τροπολογία που έχω καταθέσει στη δικονομία, τη με γενικό αριθμό 2666 και ειδικό 95 που αναφέρεται στα δικαιώματα του κατηγορουμένου όταν περατώνεται η κυρία ανάκριση δια τυπικής κλήσεως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Αυτό το μέτρο πρέπει κάποια στιγμή να το νομιμοποιήσουμε και να το εντάξουμε στη δικονομία μας και άπαξ και συμβεί αυτό, να δώσουμε -και αυτό προσπαθώ να κάνω με την τροπολογία- στον κατηγορούμενο επιτέλους τα δικαιώματα που έχει ο κάθε κατηγορούμενος και πολύ περισσότερο αυτός που είναι και αθώος. Να λαμβάνει αντίγραφο της δικογραφίας και να λαμβάνει γνώση της εισαγγελικής προτάσεως. Έχουν γίνει πολλές αδικίες με αυτό το σύστημα και σας παρακαλώ να το προσέξετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριοι συνάδελφοι, η κ. Μπενάκη απουσίαζε και κατά την εισήγηση του κ. Ζαφειρόπουλου και κατά την ομιλία τη δική μου. Κι έτσι παρίσταται κακός συνήγορος. Και εύκολη λύση βέβαια είναι και η δημαγωγία.

Έχω να πω τούτο. Ότι η διάσταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης, κυρία Μπενάκη, με τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, αρχίζει από του διορισμού μου ως Υπουργού Δικαιοσύνης και κάτι δέκα, δεκαπέντε ημέρες αργότερα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Εγώ είμαι μαζί σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το νομοσχέδιο όμως, εάν επρόκειτο να το αποσύρουμε -διότι κάτι ελέγχθη προηγουμένως, πήρα και ένα σημείωμα από τον κ. Παυλόπουλο- θα το είχα αποσύρει, εάν επρόκειτο να μη συμφωνεί είτε ο Πρωθυπουργός είτε ο κ. Κοσμίδης είτε ο οιοσδήποτε. Όμως εγώ το έφερα. Διαβάστε την αγόρευση του κ. Ζαφειρόπουλου, διαβάστε την αγόρευση του κ. Παυλόπουλου, διαβάστε την αγόρευση του κ. Μητσοτάκη. Δεν θα το απέσυρα εγώ το νομοσχέδιο, διότι κάθε νομοσχέδιο εγώ το έχω δέσει και με τη δική μου παρουσία. Δεν επρόκειτο να το αποσύρω. Κακώς, κάκιστα επινοεί ο οιοσδήποτε οτιδήποτε. Και επαναλαμβάνω ότι η αντιδικία μου είναι δύο με δίδμοσι χρόνια τώρα. Όμως, τη δουλειά σου, κύριε Πρόεδρε του Αρείου Πάγου, εσύ θα δικάζεις κι εμείς σαν Κυβέρνηση θα νομοθετούμε, εγώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης θα νομοθετώ. Έχω πενήντα πέντε χρόνια στο "κουρμπέτι" κατά το κοινώς λεγόμενο. Έχω γράψει, έχω αναλύσει, έχω διδάξει. Δεν θα μου μάθουν Συνταγματικό Δίκαιο, παραδείγματος χάρι εκείνοι που επιχειρούν να το κάνουν. Έχω τις απόψεις μου. Και το νομοσχέδιο το φέρνω. Και θέλω να το περάσω κατ' αρχήν. Και μου ανακόπτεται ο δρόμος. Συνεπώς διαβάστε τι είπε ο κ. Ζαφειρόπουλος, διαβάστε τι είπε ο κ. Παυλόπουλος, διαβάστε τι είπε ο κ. Μητσοτάκης, για να πω ότι βέβαια το αποσύρω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχει μείνει ακόμη ένας ομιλητής, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επί του θέματος που έθιξε ο κύριος Υπουργός θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Πάντως, οφείλω να πω, κύριε Υπουργέ, ότι η κ. Μπενάκη είπε ότι είναι μαζί σας.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι είστε σ' αυτήν την Αίθουσα, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι δεν μας έχει συνηθίσει ο κύριος Υπουργός να είναι τόσο πολύ διαλλακτικός και να δέχεται, όταν η Αντιπολίτευση π.χ. εκθέτει μία άποψη, αμέσως να αποσύρει μια συγκεκριμένη διάταξη, μια συγκεκριμένη ρύθμιση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Η διαλλακτικότητα μου φάνηκε σε όλη τη διαδικασία και στην πρώτη και στη δεύτερη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αφήστε με να μιλήσω.

Δεν μας έχετε συνηθίσει σε τέτοια πράγματα. Άλλοι είναι οι λόγοι για τους οποίους αποσύρετε τη διάταξη. Σας διευκρινίζω ότι από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας, όπως ελέγχθη και στην επιτροπή, δεν είμαστε εναντίον της ενοποίησης των κλάδων της πολιτικής δικαιοσύνης. Σας είπα και από το Βήμα ότι ο θεσμός των ειρηνοδικών, όπως ξεκίνησε, μπορεί να εξυπηρετούσε ορισμένα πράγματα. Δεν υπηρετεί τις αναγκαιότητες εκείνες σήμερα. Είναι δεδομένο. Σας είπα επίσης ότι ο τρόπος με τον οποίο το άρθρο 1 ρυθμίζει τα θέματα, παρουσιάζει προβλήματα. Και η βασική μας αντίρρηση έγκειται στο γεγονός ότι η ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία θεωρείτε ότι όλα τα ειρηνοδικία μετατρέπονται σε μεταβατικά πρωτοδικεία, δημιουργεί τεράστια λειτουργικά προβλήματα. Δεν είναι δική μου η άποψη ή η άποψη της Νέας Δημοκρατίας. Είναι η άποψη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, δεδομένου ότι τα μεγάλα ειρηνοδικεία που μετατρέπονται σε μονομελή πρωτοδικεία, όπως η Καλλιθέα, το Μαρούσι, το Περιστέρι, στην ουσία είναι αυτοτελή. Και σας είπαμε ότι πρέπει να γίνει αυτή η σημαντική διάκριση. Αυτή είναι η βάση της θέσης της Νέας Δημοκρατίας. Αντ' αυτού έρχεστε και αποδίδετε στη Νέα Δημοκρατία πρόθεση να αμφισβητήσει το άρθρο 1 στο σύνολό του. Αν δεν το καταλάβατε, σας το ξαναλέμε: Δεν αμφισβητούμε την ενοποίηση. Σας είπα όμως και κάτι άλλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αυτά τα λέτε τώρα. Συνεννοηθείτε πρώτα μεταξύ σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, έχουμε συνεννοηθεί και στην επιτροπή, τα λέμε κι εδώ.

Θα σας θυμίσω και κάτι άλλο. Σας το είπα και από το Βήμα. Δεν θεωρούμε ότι οι απόψεις που λένε ότι η μετάταξη η οποία γίνεται, εάν αποτελεί μετάταξη, από τον ένα κλάδο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι ένα σοβαρό θέμα. Δεν νομίζω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά ο Υπουργός έκανε παρέμβαση δύο λεπτών, άρα και εσείς δύο λεπτά. Τι να κάναμε τώρα; Θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι δευτερολογία μου, χρεώστε τη μου ως δευτερολογία. Είναι σοβαρό το θέμα. Δεν κάνω κατάχρηση. Δεν είμαι από εκείνους που κάνουν κατάχρηση του λόγου, ούτε επιχειρώ να αντιδικήσω με τον κύριο Υπουργό. Διευκρινίζω ορισμένα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εφ' όσον θέλετε να πάρετε τη δευτερολογία σας έπρεπε να το πείτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συγχωρέστε με, κύριε Πρόεδρε. Χρεώστε το μου ως δευτερολογία.

Άκουσα τις απόψεις οι οποίες διατυπώθηκαν σχετικά με τη συνταγματικότητα της διάταξης και από την ολομέλεια του Αρείου Πάγου και από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Και σας είπα από αυτό το Βήμα ότι και η Βουλή μπορεί να ελέγχει τη συνταγματικότητα των διατάξεων που ψηφίζει με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής και οι απόψεις ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Παυλόπουλε, μάθημα δεν θα μας κάνεις. Εδώ η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή λέει ότι δεν είναι μετάταξη. Ο Άρειος Πάγος ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τώρα αν καταλαβαίνετε τι

σας λέω, το καταλαβαίνετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Οι άλλοι στο Επιστημονικό Συμβούλιο είναι και δεν είναι ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ή θέλετε να με καταλάβετε ή όχι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εγώ σας καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ, όμως, πείτε την άποψή σας και τελειώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό επιχειρώ να κάνω, κύριε Πρόεδρε. Βλέπετε, όμως, ότι ο κύριος Υπουργός μη έχοντας επιχειρήματα με διακόπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σταματήσατε στο σημείο ότι και η Βουλή μπορεί να ελέγξει τη συνταγματικότητα με το άρθρο 100.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με την ομιλία σου έδειξε τον ευατό του.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το εξηγώ και θα με ακούσετε, όπως σας ακούσαμε. Δευτερολογώ και θα χρησιμοποιήσω το δικαίωμα ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κακώς του δώσατε το λόγο, κύριε Πρόεδρε. Κάκιστα. Κακώς του δώσατε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχω δικαίωμα να δευτερολογήσω; Κάνετε λάθος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να περιμένει τη δευτερολογία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε και εσείς να μην κάνετε παρέμβαση. Κάνετε παρέμβαση και ζήτησε παρέμβαση ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Αν δεν κάνετε παρέμβαση και τελείωναν όλοι οι συνάδελφοι ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Χρησιμοποιώ το δικαίωμα δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, τελειώστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Θα διευκρινίσω, όμως, αυτά που θέλω για να μην τα διαστρεβλώνει ο κύριος Υπουργός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι γραμμένα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εξηγώ, λοιπόν, ότι μπορεί ο 'Αρειος Πάγος να έχει τις απόψεις του, το Επιστημονικό Συμβούλιο τις απόψεις του. Εγώ δεν είμαι καθόλου έτοιμος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να δεχθώ ότι η διάταξη είναι αντισυνταγματική. Είναι, όμως, ένα δεδομένο και είτε θέλει να το αποφύγει ο κύριος Υπουργός είτε όχι, εκείνο που τον τρώμαξε δεν είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας, που δεν αφορά τη συνταγματικότητα της διάταξης. Τα είπαμε και στην επιτροπή. Η Νέα Δημοκρατία διατύπωσε συγκεκριμένο ζήτημα που δεν αφορά τη συνταγματικότητα. Εκείνο που τον τρώμαξε είναι η ολομέλεια του Αρείου Πάγου, όπως επίσης είναι δεδομένο ότι τον τρώμαξε το Επιστημονικό Συμβούλιο, γι'αυτό το αποσύρει. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πηδάλιο. Εμείς δεν αμφισβητούμε το άρθρο 1 in globo. Λέμε ότι το άρθρο 1 θέλει βελτίωση. Μην το χρεώνει σε καμία Νέα Δημοκρατία, διότι θα αναγκαστώ να διευκρινίσω τι έχει συμβεί. Και εδώ και έξω από τη Βουλή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να το πείτε αν είστε άνδρας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. 'Ανδρας είμαι και το ξέρετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να το πείτε. 'Όχι, δεν το ξέρω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελάτε, κύριε Υπουργέ, τώρα, μεταξύ μας;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είστε ο Ιανός μέσα στη Βουλή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: 'Όχι τέτοιες εκφράσεις, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θέλεις τη σειρά σου και εσύ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, ας μην επιμένουμε σ'αυτήν τη συζήτηση. Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τη σειρά μας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι αντίθετος προσωπικά με την κατάργηση των ειρηνοδικείων, αν και το αποσύρει αυτό το άρθρο όπως λέει ο κύριος Υπουργός, λόγω -όπως λέει- μη συνταγματικότητας. Δεν ξέρουμε αν είναι αυτός ο λόγος ακριβώς, γιατί ακόμα δεν έχει αποσαφηνισθεί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Η λειτουργία των ειρηνοδικείων έχει συμβάλει θετικά στην αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων που ανέκυψαν. Η κατάργησή τους θα έχει αρνητικές συνέπειες και θα δημιουργούσε πολλαπλά προβλήματα. Το έργο τους είναι σημαντικό στη διάρθρωση της δικαιοσύνης, αν και σε πολλά από αυτά λείπει το απαραίτητο έμψυχο υλικό και η υποδομή. Πρέπει το κράτος να βρίσκεται παντού και στα αστικά κέντρα και στην περιφέρεια και στην παραμεθόριο, εφόσον θέλουμε αποκέντρωση. Γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχει απονομή της δικαιοσύνης στα ειρηνοδικεία και εξυπηρέτηση του πολίτη, ο οποίος απέχει από τα αστικά κέντρα. Τα ειρηνοδικεία έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο στην απονομή της δικαιοσύνης ακόμα και εξωδικαστικά όπου καταφεύγουν πολλές φορές πολίτες και ήρθαν παρεξηγήσεις ή παρανομίες κατόπιν καταλυτικής παρέμβασης των ειρηνοδικών.

'Όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, το θέμα των δικαστικών υπαλλήλων, θα πρέπει, λέμε εμείς, να τύχουν των ρυθμίσεων που επιθυμούμε.

'Όσον αφορά το θέμα της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά, βλέπουμε ότι τα μέτρα γίνονται χαλαρότερα, ενώ η νομοθεσία στο θέμα αυτό θα πρέπει να γίνει σαφώς αυστηρότερη. Και θέλω να σταθώ περισσότερο στο θέμα της εξάλειψης αξιόποινων πράξεων στην παρακώλυση συγκοινωνιών και την παύση ποινικής δίωξης ορισμένων αξιόποινων πράξεων, διαπραχθεισών κατά τις αγροτικές κινητοποιήσεις.

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, μετά από δύο προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας που κατατέθηκαν τα τελευταία δύο χρόνια, πολλές ερωτήσεις στη Βουλή και αφού ταλαιπωρήθηκαν χιλιάδες αγρότες στα δικαστήρια, κατανοήσατε ότι πρέπει να γίνει η αποποινικοποίηση των κινητοποιήσεων αυτών. Και σας επισκεφθήκαμε και εμείς επανειλημμένως στο Υπουργείο αυτοπροσώπως και ζητήσαμε από την αρχή να δείτε το θέμα αυτό και με υπευθυνότητα και με ευαισθησία. Εμείς έγκαιρα σας προειδοποιήσαμε, ότι οι αγρότες δεν είχαν αυτοσκοπό να κλείσουν τους δρόμους και να ταλαιπωρήσουν άλλες κοινωνικές ομάδες, αλλά αγανακτισμένοι από την αδιαφορία του κράτους αναγκάστηκαν να διαμαρτυρηθούν με αυτόν τον τρόπο.

Ο αγρότης δεν έχει άλλο τρόπο διαμαρτυρίας. Η Ελλάδα είχε μετατραπεί σε ένα απέραντο αγροτοδικείο. Επιτέλους έστω και αργά, κατανοήσατε αυτά που σας είπε η Νέα Δημοκρατία εδώ και δύο χρόνια και φέρατε αυτήν τη ρύθμιση μέσα στο νόμο. Ο ν.1248 που ομιλεί περί συνδικαλισμού, δεν αναφέρει τίποτε για τους αγρότες. Θα πρέπει όμως από εδώ και πέρα να αναζητήσουμε και να αναζητήσετε και εσείς, τι πρέπει να γίνει με το θέμα αυτό των κινητοποιήσεων, πώς πρέπει να διεκδικήσει, δηλαδή, ο αγρότης τα δίκαια αιτήματά του. Δεν μπορεί επί ώρες πολλές εδώ η πλατεία Συντάγματος και όλοι οι δρόμοι, να κλείνουν καθημερινά και να παραλύει το κέντρο της Αθήνας, χωρίς να εγκαλείται κανένας και όταν διαμαρτύρονται οι αγρότες να σύρονται στα δικαστήρια.

Δεν πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι το θέμα αυτό των αγροτικών κινητοποιήσεων και το άρθρο που φέρατε να ήταν

προεκλογικό για να αθωώσουμε αυτούς τους αγρότες και αργότερα να τους φιμώσουμε και να μην μπορούν να διεκδικήσουν αυτά τα οποία είναι αιτήματα και τα βλέπουμε όλοι καθημερινά και στις περιφέρειές μας, αλλά και πανελλαδικά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ζήτησε το λόγο ο κ. Καψής, μετά το τέλος της εγγραφής των ομιλητών. Παρακαλώ να του δώσουμε, εφόσον συμφωνεί το Σώμα, για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Καψή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο, όχι γι'αυτά που περιλαμβάνει, αλλά γι'αυτά που παραλείπει. Και θα το καταψηφίσω γιατί αισθάνομαι την υποχρέωση να μη συναίνεσω σε καμία παράλειψη η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε περιγραφή των εγγυήσεων του δημοκρατικού μας πολιτεύματος ή τουλάχιστον του δικαιώματος των Βουλευτών να ασκούν τα καθήκοντά τους.

Δύο είναι οι βασικές παρατηρήσεις θα τις αναφέρω συνοπτικά. 'Αλλωστε θα έχω την ευχέρεια, όταν εγγραφώ κανονικά για να μιλήσω στα επιμέρους άρθρα και θα μου επιτρέψει ο κ. Υπουργός να μιμηθώ τον Κικέρωνα και να επαναλαμβάνω αυτά που θα πω, σε κάθε άρθρο.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα που "αφορούν την υπηρετήση της ολότητας του λαού μας και των συμφερόντων των πολιτών, με ταχεία απονομή της δικαιοσύνης με δίκαιη δίκη. Αργοπορία στη λύση των υποθέσεων αποτελεί αρνησιδικία, παράβαση των εσωτερικών κανόνων και των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κλπ."

Κύριοι συνάδελφοι, έχω υποβάλει τέσσερις ερωτήσεις για το τεράστιο θέμα της λαθρεμπορίας πετρελαίου.

Για το πόσο τεράστιο είναι θα σας πω μόνον ότι αν το κράτος εισέπραττε τους δασμούς και τα πρόστιμα, θα είχε καλύψει το 1/3 των δαπανών για την εθνική άμυνα, για την αγορά του νέου οπλισμού.

Ο κύριος Υπουργός μου έδωσε επανειλημμένες διαβεβαιώσεις για τη λήψη μέτρων, έτσι ώστε να εκδικαστούν επιτέλους οι σαράντα έξι εκκρεμείς υποθέσεις. Οι υποθέσεις αυτές, με το σημερινό καθεστώς, είναι αδύνατον να εκδικαστούν. Γιατί όλοι οι δικαστές του Πειραιά έχουν μετάρχει στην πρωτόδικη δίκη και συνεπώς δεν δικαιούνται να μετάρχουν στην εκδίκαση της έφεσης. Και έτσι είναι βέβαιη η αρνησιδικία.

Καταλαβαίνω ότι είναι ένα θέμα για το οποίο ασκούνται τρομακτικές πιέσεις. Το ακούω. Το ξέρω. Δεν μπορώ να συναίνεσω. Καυχίεμαι ότι ανήκω στους ανθρώπους εκείνους που δεν έχει διανοηθεί κανένας να με πιέσει.

Δεν φθάνουν όμως αυτοί. Αποθρασυνθέντες λαθρέμποροι, δεν τους φθάνει που έχουν εξασφαλίσει την ατιμωρησία, -ένας εξ αυτών μάλιστα πήρε και το μονοπώλιο της προμηθείας πετρελαίου ανά το Αιγαίο, πράγμα που ανεβάζει και τον τιμήριθμο και υπονομεύει την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης- αλλά πέρασαν και στην αντεπίθεση.

Σας θυμίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το Σύνταγμά μας επιτρέπει τη δίωξη Βουλευτή μόνο για συκοφαντική δυσφήμιση. Κατ' αρχήν, θεσπίζεται το απερίοριστο δικαίωμα γνώμης. Ούτε καταδικάζεται ούτε εξετάζεται. Είναι τα άρθρα 60 και 61. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 61 λέει ότι: Διώκεται μόνο για συκοφαντική δυσφήμιση, ύστερα από άδεια της Βουλής... κλπ."

Αυτή η στοιχειώδης προστασία του Βουλευτή για όσα λέει από του Βήματος της Βουλής επιχειρείται να περιγραφεί με την προσφυγή στα αστικά δικαστήρια και την αίτηση αποζημιώσεως.

Ναι, είναι και προσωπική μου υπόθεση. Ναι, υπέβαλα αιτήσεις για να τους αποζημιώσω για συκοφαντική δυσφήμιση. Δεν θέλησα σε συζητήσεις παρεμφερών νομοσχεδίων να υποβάλω κάποια τροπολογία, γιατί δεν θέλω να προστατεύσω τον εαυτό μου. Θέλω να προστατεύσω το Βουλευτή και το πολίτευμα.

Σκεφθείτε, κύριοι συνάδελφοι, αν κάθε Βουλευτής που θα ανέβει να μιλήσει από εκείνο το βήμα, σκέπτεται ότι μπορεί να ταλαιπωρηθεί και να σύρεται στα δικαστήρια. Θα σκεφθεί: "Γιατί να βγάλω εγώ το φίδι από την τρύπα; Ας μη μιλήσω."

Και απέστειλα εγκαίρως επιστολή στον κύριο Υπουργό. Περίμενα, λοιπόν, σήμερα να υπάρχει μια ερμηνευτική τροπολογία και δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει, κύριε Υπουργέ ούτε υπάρχει καμία διευθέτηση εξ όσων μου έχετε υποσχεθεί στις τέσσερις ερωτήσεις μου για να ξεμπλοκαριστούν οι σαράντα έξι υποθέσεις. Και μάλιστα η μία μπήκε να εκδικαστεί, κύριοι συνάδελφοι, και ενεγράφη τεσαρακοστή εβδομή στο πινάκιο. Αν έχουμε Θεό!

Εδώ όμως, κύριε Υπουργέ, πρώτον, δεν φροντίσατε να περιλάβετε καμία από τις υποσχέσεις που δώσατε ενώπιον της Βουλής και δεύτερον, δεν πήρατε καμία πρωτοβουλία για να αποτρέψετε την περιγραφή της προστασίας των Βουλευτών.

Θα ήμουν ανάξιος του έργου για το οποίο με έχουν στείλει εδώ αυτοί που με ψήφισαν, εάν έκλεινα τα μάτια μου και συναινούσα και ψήφιζα αυτό το νομοσχέδιο. Θα το καταψηφίσω επαναλαμβάνω, όχι για όσα περιλαμβάνει, αλλά για όσα παραλείπει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να κάνετε τώρα παρέμβαση, κύριε Υπουργέ; Είναι ακόμη ένας Βουλευτής για να μιλήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, έχετε το δικαίωμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Καψή, έδωσα τη διαβεβαίωση ότι θα λάβουμε μέτρα για ό,τι συμβαίνει στο λιμάνι του Πειραιά σχετικά με τα πετρέλαια. Το μέτρο που πήρα ήταν να διατάξω την εισαγγελία να ενώσει όλες τις δικογραφίες και να τις πάρει το εφετείο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν έγινε τίποτε. Δεν δώσατε την εντολή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι λέτε καλέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Καψή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείς, δεν το ξέρεις εάν έδωσα ή δεν έδωσα. Εδώ κάλεσα τον εισαγγελέα στο Υπουργείο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να καταθέσει στη Βουλή...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σε παρακαλώ πάρα πολύ!

'Όλες οι υποθέσεις αφηρέθησαν από σαράντα τρία περίπου ανακριτικά γραφεία και τις πήρε το εφετείο. Ορίστηκε εφέτης, ορίστηκε εισαγγελέας. Από εκεί και ύστερα δεν μπορώ εγώ να επέμβω στη δικαιοσύνη τι θα κάνει και τι δεν θα κάνει. Αύριο όμως θα είμαι σε θέση να απαντήσω στη Βουλή.

'Ερχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα, στο θέμα το συνταγματικό. Πολύ καλά βάλατε τα ζητήματα, τι λέει το 60 και τι λέει το 61. Ο Βουλευτής δεν καταδικάζεται, ούτε εξετάζεται με οποιονδήποτε τρόπο για γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την άσκηση των βουλευτικών του καθηκόντων. Αυτά τα είπατε εδώ μέσα στη Βουλή και καλύπτεσθε.

Ο Βουλευτής διώκεται μόνο για συκοφαντική δυσφήμιση κατά το νόμο, ύστερα από άδεια της Βουλής. Και σου κάνανε μια αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση και πάει στα αστικά δικαστήρια. Θα απαλλαγείτε, κύριε Καψή. Να σου δώσω και απόφαση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Μη διαστρεβλώνετε τα λόγια μου, κύριε Υπουργέ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ποια λόγια, κύριε Καψή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν ζήτησα προστασία για μένα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ποια λόγια διαστρεβλώνω;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Την προστασία του Συντάγματος ζήτησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Καψή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν έχετε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση; Δεν το είπατε προηγουμένως;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν σας ζήτησα να προστατευθώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι να πω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Καψή, δεν μπορείτε να παίρνετε το λόγο αυθαίρετα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν μπορώ να κάνω ερμηνεία του Συντάγματος. Δεν μπορεί ο Υπουργός να κάνει ερμηνεία του Συντάγματος που θέλετε εσείς. Την ερμηνεία την κάνουν τα δικαστήρια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Αυτό σας είπα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι είπατε;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Καψή, εφ' όσον ζητάτε τους τύπους ξέρετε πολύ καλά πώς ζητείται ο λόγος επί προσωπικού. Κάντε μου αίτηση, να σας δώσω το λόγο.

Ο κ. Κουτσόγιωργας έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για να μιλήσει κάποιος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Εν πάση περιπτώσει, κύριε Καψή, έχετε το λόγο για ένα λεπτό να μας πείτε σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, διευκρινίζω προς τον κύριο Υπουργό ότι δεν ζητάω εγώ τη δική του προστασία προς εμένα αλλά την προστασία των θεσμών.

Εάν ήθελα να προστατευθώ θα υπέβαλα εγώ μια τροπολογία. Δεν ζήτησα αυτό. Διότι αυτά που κατήγγειλα τα έχω εγγράφως και μπορώ να τα αποδείξω. Επαναλαμβάνω, δεν ζήτησα αυτό. Ζήτησα να μην επικρέμεται επί των Βουλευτών η απειλή να σύρονται στα δικαστήρια για ό,τι λένουν από του Βήματος αυτού. Δεν ζήτησα την προσωπική προστασία. Αποτελεί προσβολή για εμένα ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχω να γραπτά της ερώτησής σου. Το λέει το Σύνταγμα ότι δεν σου κάνει κανείς τίποτα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κάνει πως δεν καταλαβαίνει ο κύριος Υπουργός, γιατί δεν μπορώ να σκεφθώ ότι δεν καταλαβαίνει τι του λέω.

Εάν εδώ υπήρχε μια απλή φράση ότι οι πρόνοιες κλπ. του άρθρου 62 ισχύουν και για τις αστικές υποθέσεις θα τελείωνε το θέμα. Δεν είναι θέμα ερμηνείας του Συντάγματος, γιατί πράγματι υπάρχει ένα μικρό κενό. Και το γνωρίζει ο κύριος Υπουργός γιατί κατεδικάσθη και ο ίδιος. Τι λέμε τώρα; Ποιον κοροϊδεύουμε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρεί η χάρη σας. Καταδικάστηκα ο ίδιος γιατί δεν ήμουν Βουλευτής την εποχή εκείνη. Και λέει ότι αν είσαι Βουλευτής δεν υπάρχει θέμα. Γι' αυτό είπα να σου δώσω και την απόφαση να κάνεις χρήση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το Προεδρείο, κύριε Καψή, θεωρεί ότι δεν υπάρχει προσωπικό θέμα για τον εξής λόγο: Δεν σας είπε ο κύριος Υπουργός ότι εσείς ζητήσατε τη προστασία του. Δεν είπε τέτοιο πράγμα. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι σύμφωνα με το Σύνταγμα και σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, ισχύουν αυτά. Εσείς ερμηνεύσατε ότι είπε ο κύριος Υπουργός ότι ζητήσατε προστασία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν μπορεί ο Υπουργός να ερμηνεύσει το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ!

Ο κ. Κουτσόγιωργας έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω το λόγο να μιλήσω επί της αρχής έχοντας την πρόθεση να επικεντρωθώ στις διατάξεις που αφορούν τη νομοθεσία περί ναρκωτικών.

Είχαμε την ευκαιρία να τα πούμε και στην επιτροπή που έχει συσταθεί για το πρόβλημα των ναρκωτικών, αλλά νομίζω ότι η Ολομέλεια είναι η καλύτερη συγκυρία για να πούμε τις σκέψεις μας, σε σχέση με τις προτεινόμενες διατάξεις.

Σίγουρα το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν προσφέρεται για κομματική αντιπαράθεση μιας και όλους μας διακρίνει η ευαισθησία και όλοι έχουμε την επιθυμία να συμβάλουμε τα μέγιστα ως προς την καλύτερη μεταχείριση των χρηστών και ως προς τη δίωξη των εμπόρων. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο βέβαια καμία χώρα στον κόσμο δεν έχει κατορθώσει να επιλύσει και ο προβληματισμός του νομοθέτη επικεντρώνεται ακριβώς στη μεταχείριση του χρήστη από τη μία πλευρά και την ανάγκη για δίωξη και αποτροπή του εμπόρου από την άλλη.

Όσον αφορά τις προτεινόμενες διατάξεις, η πρόθεση του Υπουργείου πράγματι είναι να υπάρξει καλύτερη μεταχείριση όσον αφορά τους χρήστες και την απομάκρυνσή τους από το σωφρονιστικό σύστημα. Είναι πράγματι μία πάρα πολύ επιδεινωμένη κατάσταση. Μεγάλος αριθμός των χρηστών βρίσκεται στις φυλακές ενώ δεν θα έπρεπε να βρίσκεται εκεί.

Πρέπει να σημειώσω όμως ότι παρ'όλα αυτά όπως είναι διατυπωμένο το νομοσχέδιο και οι ευεργετικές διατάξεις του που αφορούν τη διακίνηση μικρών ποσοτήτων ναρκωτικών ενέχουν μεγάλους κινδύνους όσον αφορά την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος.

Νομίζω ότι κάθε πολιτεία πρέπει να κάνει μία επιλογή όσον αφορά το τι μήνυμα θέλει να δώσει για την αποτροπή της διακίνησης ναρκωτικών. Η πάγια θέση μέχρι τώρα της δικής μας πολιτείας ήταν η αποτροπή να είναι ο κύριος στόχος και ακριβώς αυτό είναι που δεν πρέπει να αλλάξει αυτό το νομοσχέδιο.

Νομίζω ότι με τις ευεργετικές διατάξεις, οι οποίες προτείνονται όσον αφορά τους χρήστες, δημιουργούνται πάρα πολλά προβλήματα. Ξεκινώντας καταρχήν από το σκεπτικό που υπάρχει στο νομοσχέδιο μας, λέει η εισηγητική έκθεση ότι 63% της εγκληματικότητας σχετικά με τα ναρκωτικά αφορά χρήστες και μικρεμπόρους. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να διευκρινιστεί πόσοι από αυτούς είναι οι χρήστες και πόσοι είναι οι έμποροι. Εάν το 80% από αυτούς που είναι αυτήν τη στιγμή στις φυλακές είναι χρήστες και μόνο το 20% είναι μικρέμποροι, νομίζω ότι οι ευεργετικές διατάξεις θα μπορούσαν να γίνουν μόνο για τους χρήστες, όπου πράγματι υπάρχει και το μεγάλο πρόβλημα.

Δεν έχουμε καθόλου αριθμητικά δεδομένα της πραγματικής κατάστασης που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη χώρα μας. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Σε κάθε περίπτωση πάντως, απαλλάσσοντας τους μικρεμπόρους από τις ποινικές διατάξεις που υπάρχουν μέχρι σήμερα, όπως είπα και νωρίτερα, δημιουργούνται πάρα πολύ μεγάλοι κίνδυνοι. Καταρχήν, πώς θα φτάσουμε στους μεγαλεμπόρους από εδώ και πέρα με την αλλαγή των διατάξεων και την απαλλαγή των μικρεμπόρων;

Δεύτερον, σύμφωνα με τις διατάξεις που προτείνονται, κάποιον που κάνει διακίνηση ναρκωτικών έξω από ένα σχολείο ή που κάνει διακίνηση ναρκωτικών -έστω σε μικροποσότητες σε ανηλίκους- πώς είναι δυνατόν η δική μας πολιτεία, μέσω του ποινικού της συστήματος, να τον απαλλάξει με μια χρηματική ποινή ή με μία ποινή αναστολής. Νομίζω ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει επιτρεπτό γιατί είναι πάρα πολύ επικίνδυνο.

Επίσης υπάρχει το ζήτημα της μικροποσότητας. Εδώ έχει υπάρξει πολύ μεγάλη αμφισβήτηση από τη μία μεριά για την αντικειμενική προσφορά του ορισμού της μικροποσότητας, όσον αφορά τη μικρεμπορία, και από την άλλη μεριά η αποφυγή ορισμού μικροποσότητας, εάν ισχύσουν οι νέες διατάξεις, μπορεί να μας οδηγήσει πάλι σε πολύ επικίνδυνες καταστάσεις.

Άλλος κίνδυνος που υπάρχει με τις προτεινόμενες διατάξεις όπως είναι διατυπωμένες: Οι ευεργετικές διατάξεις οι οποίες προτείνονται υποτίθεται ότι θα εφαρμοσθούν καταρχήν σε

χρήστες. Οι χρήστες αυτοί θα πρέπει να έχουν βεβαίωση από διευθυντή δημόσιου νοσοκομειακού ιδρύματος της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

Και πάλι νομίζω ότι δημιουργούνται μεγάλα ερωτηματικά με τη διατύπωση που υπάρχει. Πώς είναι δυνατόν να βασιστούμε μόνο στην έγκριση ενός ανθρώπου ότι κάποιος είναι χρήστης, τη στιγμή που γίνεται η σύλληψή του για αδίκημα περί διακίνησης των ναρκωτικών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κουτσόγιωργα, ο χρόνος σας έχει τελειώσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Δώστε μου δύο λεπτά ακόμη το πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι, γιατί καταχρηστικώς πήρατε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Νομίζω ότι ο Κανονισμός μου δίνει δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν το λέει ο Κανονισμός αυτό. Καταχρηστικώς με απόφαση του Σώματος σας δώσαμε πέντε λεπτά. Μη μας πείτε ότι θα εξαντλήσετε και δεκάλεπτο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Τότε για να ολοκληρώσω.

Νομίζω ότι πράγματι εκεί που θέλουμε να επικεντρωθούμε και είναι η διακριτική μεταχείριση των χρηστών σε σχέση με το ποινικό μας σύστημα, και πάλι η διάταξη όπως είναι διατυπωμένη δεν μας βοηθάει σε αυτήν την κατεύθυνση.

Πρώτον, δε νομίζω ότι οι χρήστες που μόλις τώρα εισέρχονται στον κόσμο του αργού θανάτου, στον τραγικό κόσμο των ναρκωτικών, θα έχουν ήδη προλάβει, η συγκυρία θα το έχει φέρει έτσι, ώστε να έχουν αποκτήσει κάποια βεβαίωση από δημόσιο νοσοκομείο ότι είναι χρήστες. Αλλά και εκεί υπάρχει πολύ μεγάλη δυσκολία στον προσδιορισμό ποιοι είναι χρήστες.

Αναφέρομαι ακριβώς σε αυτήν την ομάδα των νέων χρηστών στις νέες ηλικίες, εκεί όπου θέλουμε να επικεντρώσουμε την προσοχή μας με κάποιες ευεργετικές διατάξεις.

Για να ολοκληρώσω, επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, νομίζω ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτρέψουμε να υπάρχουν ευεργετικές διατάξεις, όσον αφορά τους διακινητές ναρκωτικών, είτε είναι μικρές ποσότητες είτε μεγάλες ποσότητες. Αν πρέπει να υπάρξουν ευεργετικές διατάξεις, αυτές πρέπει να είναι μόνο για τους χρήστες. Αλλά και εκεί υπάρχει πολύ μεγάλη δυσκολία στον προσδιορισμό ποιοι είναι χρήστες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να επισημάνω απλώς ένα περιστατικό, που συνέβη προηγουμένως. Ζήτησα το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και επικαλούμενος δευτερολογία ο τότε Προεδρεύων στην Έδρα, δεν μου τον έδωσε. Προηγουμένως όμως δόθηκε σε άλλους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εξήγησα ότι για παρέμβαση δικαιούστε ένα δίλεπτο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Η δική μας παρέμβαση θεωρήθηκε δευτερολογία. Και εγώ επισημαίνω το περιστατικό. Δεν είμαστε μειωμένων δικαιωμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι. Σας είπα, αν θέλετε για παρέμβαση σας βάζω το χρόνο από την αρχή. Σας λέω ότι έχετε δύο λεπτά για παρέμβαση, όπως πήρε ο Υπουργός και ο κ. Παυλόπουλος το λόγο. Τώρα θα πάρετε το χρόνο σας κανονικά.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Τώρα πλέον μπήκαμε στο στάδιο των δευτερολογιών και θα κάνω τη δευτερολογία μου κανονικά, αφού έχει εξαντληθεί ο κατάλογος. Αλλά ήμουν υποχρεωμένος να επισημάνω αυτό το περιστατικό, γιατί δεν έχουμε μειωμένα δικαιώματα εδώ.

Προηγουμένως ακούσαμε τον κύριο Υπουργό στην προσπάθειά του να δικαιολογήσει τις διατάξεις για τα ναρκωτικά, με τις αλλαγές που καθιερώνονται με το άρθρο 10, να αναφέρετε στις προηγούμενες διακηρύξεις και θέσεις του ότι τάσσεται κατά της

αποποινικοποίησης των ναρκωτικών. Εδώ όμως δεν ψηφίζουμε διακηρύξεις, δεν ψηφίζουμε προθέσεις. Εδώ ψηφίζουμε συγκεκριμένες διατάξεις, που θα έχουν αποτελέσματα. Και η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική, από αυτή που ήθελε να παρουσιάσει ο κύριος Υπουργός.

Με τη διάταξη που υπάρχει για διακίνηση μεταξύ των χρηστών, είναι φανερό -όλοι το επισημαίνουν- ότι ανοίγουν οι ασκοί του Αϊόλου, ότι διευκολύνεται το εμπόριο των ναρκωτικών. Υπάρχουν ακόμη και οι άλλες αλλαγές που αναφέρονται στο άρθρο αυτό. Ποιες; Η ελάφρυνση, η επιείκεια, οι μειωμένες ποινές που θα επιβάλλονται πλέον σε εκείνους που υπάγονται στις επιβαρυντικές περιπτώσεις αλλά και στις διακεκριμένες περιπτώσεις, σε αυτούς που πάνε και πουλάνε ναρκωτικά έξω από τα σχολεία, τα γυμνάσια και από τους χώρους άθλησης και τους στρατώνες.

Τι είναι αυτές οι διατάξεις; Σε ποια κατεύθυνση κινούνται; Είναι φανερό πλέον πού στοχεύουν και δεν πρέπει να μένει σε κανέναν η παραμικρή αμφιβολία: Στη σταδιακή νομιμοποίηση των ναρκωτικών. Αυτό άλλωστε επισημαίνουν και βάζουν οι διάφορες ισχυρές φωνές που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μόνο. Νομιμοποιείστε τα ναρκωτικά! Και εδώ μπαίνει θέμα επιλογής για τον καθένα και ο καθένας να αναλάβει επιτέλους τις ευθύνες του. Θα συμφωνήσουμε σε μία τέτοια επιλογή; Οι θέσεις του Κ.Κ.Ε. είναι δεδομένες και όχι τώρα, γιατί είναι θέσεις αρχών.

Επανελημμένα έχουμε πει ότι η υπάρχουσα νομοθεσία είναι επαρκής. Αυτοί που θέλουν να προτάξουν τους χρήστες των ναρκωτικών για να δικαιολογήσουν όλες αυτές τις διατάξεις που ακολουθούν που στοχεύουν στη σταδιακή νομιμοποίηση των ναρκωτικών ως τα αφήσουν αυτά στην άκρη. Υπάρχουν οι διατάξεις για τους χρήστες που είναι θύματα αυτής της κατάστασης.

Και βεβαίως το σοβαρό ζήτημα είναι το ζήτημα της πρόληψης και της καταπολέμησης των κοινωνικών αιτιών οι οποίες όχι μόνο δεν καταπολεμούνται αλλά αντίθετα με την πολιτική που ακολουθείται ανακυκλώνονται και οδηγούν σε μεγαλύτερη εξάπλωση του φαινομένου. Δεν υποτιμούμε τα μέτρα που πρέπει να παρθούν για την πρόληψη και την ενίσχυση των διωκτικών αρχών με τον ανάλογο εξοπλισμό και με την εκπαίδευση του προσωπικού αστυνομικών και δικαστικών αρχών. Επαναλαμβάνουμε όμως ότι ο λαός, δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει απάθης απέναντι σε αυτήν την πολιτική η οποία προωθεί τη σταδιακή νομιμοποίηση των ναρκωτικών.

Προηγουμένως, αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός στο ζήτημα του άρθρου 4 για τις οδηγίες. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας κατηγορήσε ότι δεν διαβάσαμε πού αναφέρεται το άρθρο. Είπε, διαφωνείτε με την αντιμετώπιση του κοινού εγκλήματος, των ναρκωτικών, κλπ. Βεβαίως, ξέρουμε τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γνωρίζουμε τα άρθρα της Συνθήκης του Μάαστριχτ και της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Με το πρόσχημα της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος η κατεύθυνση είναι προς την καταπολέμηση του λαϊκού κινήματος. Στο όνομα της καταπολέμησης της διεθνούς τρομοκρατίας είναι γνωστό τι εννοούν όλα αυτά τα κέντρα. Τρομοκρατία και τρομοκράτες είναι κάθε λαός που παλεύει για την ανεξαρτησία του και τα δικαιώματά του. Έχουμε τη Συμφωνία του Σένγκεν, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την EUROPOL που στοχεύουν προς την ενίσχυση του φακελισμού για να προλάβουν τις λαϊκές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις που αναπόφευκτα θα ξεσπάσουν ενάντια στις αντιλαϊκές επιλογές και τις αποφάσεις που ακολουθούνται στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν μας παραξένεψε η θέση που εξέφρασε προηγουμένως ο κ. Μητσοτάκης ο οποίος ζήτησε την απόσυρση του άρθρου 26 επικαλούμενος αντισυνταγματικότητα. Άλλωστε, είναι γνωστές οι θέσεις που είχε όταν οι αγρότες έβγαιναν στους δρόμους για να υπερασπισθούν το ψωμί τους και για να παλαίψουν ενάντια στο ξεκλήρισμα.

Επιμένουμε ότι εάν η Κυβέρνηση πρέπει να θέσει οριστικά τέρμα σε αυτό το πογκρόμ διώξεων που ακολουθείται για δεκάδες χιλιάδες αγρότες θα πρέπει να δώσει οριστικά λύση στο πρόβλημα. Η θέση μας είναι ότι πρέπει να σταματήσει το

καθεστώς των διώξεων, να σταματήσει η ποινικοποίηση της πολιτικής και της συνδικαλιστικής ζωής στη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Το συγκεκριμένο άρθρο του νομοσχεδίου για τη διαφορετική αντιμετώπιση των προσώπων που διαθέτουν μικροποσότητες είναι βέβαιο ότι δεν αποτελεί προσχώρηση στην άποψη ότι πρέπει να νομιμοποιηθούν τα ναρκωτικά. Θέλω να πιστεύω ότι όλοι όσοι υποστηρίξαμε τη συγκεκριμένη διάταξη έχουμε συγκεκριμένη άποψη για τα ναρκωτικά. Είναι λάθος για όσους υποστηρίζουν ότι αυτή η διάταξη επιχειρεί να ταυτίσει μικρεμπόρους και εμπόρους και άρα έτσι έχουμε διευκόλυνση της εμπορίας.

Η συγκεκριμένη διάταξη επιχειρεί να διακρίνει αυτούς τους άμοιρους ανθρώπους οι οποίοι διαθέτουν -όχι διακινούν- μικρές ποσότητες για να κορέσουν το πάθος τους και να ικανοποιήσουν αυτό το οποίο συνιστά ασθένεια και όχι επιλογή λογικού ανθρώπου για τη ζωή.

Θεωρώ ότι η διάταξη είναι πολύ σωστή. Δεν πρόκειται περί μικροεμπόρων. Πρόκειται για πρόσωπα που διαθέτουν μικροποσότητες, στην προσπάθειά τους να εξασφαλίσουν τη δική τους ποσότητα για να κορέσουν το δικό τους πάθος, που είναι πάθος ασθενούς.

Οι οποιοδήποτε άλλοι αφορισμοί φοβάμαι ότι απομακρύνονται από μια πραγματικότητα, η οποία δεν αντέχει σε απλουστεύσεις. Πρέπει να διακρίνουμε τους εμπόρους από τους ασθενείς. Και ασθενείς είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι αντιμετωπίζονται με τη συγκεκριμένη διάταξη, ομολογουμένως με διαφορετικό τρόπο από εκείνον που αναλογεί κατά το ποινικό μας σύστημα στους εμπόρους.

Το ποινικό μας σύστημα έχει δρακόντειες ποινές για εκείνους που επιλέγουν την εμπορία ναρκωτικών ουσιών. Κατά συνέπεια τα όσα ακούστηκαν δεν αφορούν τους υποστηρικτές της συγκεκριμένης διάταξης.

Κύριε Υπουργέ, να την υπερασπιστείτε τη διάταξη, είναι ορθή. Και είναι ορθή γιατί διακρίνει τα θύματα από τους θύτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ο κ. Κουτσόγιωργας δεν έχει κάνει το δικηγόρο. Εμείς όμως έχουμε αναμειχθεί με τη δικηγορία και την έχουμε ζήσει.

Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Του Εργατικού Δικαίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Συμφωνώ του Εργατικού Δικαίου, αλλά πήγαινε καμιά φορά και στα ποινικά. Ο νεαρός δεν έχει πάει σαν δικηγόρος στα δικαστήρια. Έχουν γίνει, λοιπόν, αδικήματα και αδικίες. Τους έπιαναν οι ανακριτές αυτούς τους ανθρώπους που προστατεύει η διάταξη του άρθρου 10 και τους πήγαιναν κατευθείαν για κατοχή και τους κράταγαν μέσα. Να κρατήσεις, δηλαδή, έναν άνθρωπο που ουσιαστικά με την ερμηνεία της διάταξης αυτής είναι αθώος. Τους κράταγαν δέκα ως δεκάξι μήνες και πήγαιναν στο τριμελές ποινικό εφετείο και απαλλάσσονταν. Δεν είναι κατάσταση αυτή. Οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν είναι έμποροι. Οι έμποροι είναι πολύ δύσκολο να συλληφθούν, είναι καθαρές οι εμφανίσεις που περιεχομένου των εμπορικών τους ιδιοτήτων και πράξεων, είναι γεγονότα τα οποία κρίνονται. Και ο τελευταίος μπορεί να το ξέρει και να το κρίνει όταν το δει στην πραγματικότητα. Η υπόθεση μυρίζει από μακριά διότι είναι τα πρόσωπα εκείνα που θα τον καταδώσουν και δεν μπορεί να παίρνει ένα ρετάλι της κοινωνίας πεθαμένο άνθρωπο, έναν άνθρωπο ψυχοπαθή έναν άνθρωπο που κάνει αυτήν τη δουλειά και να τον βάλει στην τάξη των εμπόρων. Μέχρι τώρα η απονομή της δικαιοσύνης το έκανε και μάλιστα σε βαθμό μεγάλο. Ίσως από υπερβάλλοντα ζήλο και λόγω της διατυπώσεως των φημών ότι πρέπει να καταπολεμηθούν όλα τα ναρκωτικά. Στη ζωή δεν είναι μόνο τα ναρκωτικά. Να καταπολεμηθούν τα ναρκωτικά εκατό φορές. Ποιος είπε να μην καταπολεμηθούν; Όμως, οι πνευματικά ανάπηροι, οι ψυχοπαθείς, οι άνθρωποι που είναι καθ' ἑξιν τοξικομανείς των οποίων η ζωή τους και ο τρόπος

λειτουργίας τους είναι ο συγκεκριμένος, πώς θα τους βάλουμε σε ίση μοίρα με τους εμπόρους; Οι δικαστές όμως δεν το έβλεπαν και βασάνιζαν τον κόσμο. Και είναι επιβεβλημένη η διάταξη και εμείς που έχουμε κάνει δικηγορία το έχουμε ζήσει στην πράξη και έχουμε αντιληφθεί το μέγεθος της μεγάλης αδικίας. Γι' αυτό λέμε ότι έρχεται η διάταξη να εφαρμόσει το νόμο.

Δεν είπα κανένας να μην προστατεύσουμε το λαό από τα ναρκωτικά, αλλά εν ονόματι αυτής της διαφήμισης και κατανάλωσης δεν μπορούμε ποτέ να μην υποκύψουμε και να πούμε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι η εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 10.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Οι μπαρουτοκαπνισμένοι στα δικαστήρια έχουν άποψη.

Ορίστε, κύριε Ζαφειρόπουλε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα δεχθώ τη διάκριση του κ. Τσαφούλια περί μπαρουτοκαπνισμένων και μη. Ο καθένας με την ιστορία του ξεκινάει.

Πάντως αυτό που αναδείχθηκε στην Αίθουσα σήμερα είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει κάποιες διατάξεις, οι οποίες βλέπουν στο μέλλον. Όμως δεν έχει υποδομή για να λειτουργήσουν και γι' αυτόν το λόγο το χαρακτήρισα αμφιβόλου λειτουργικότητας και ιδίως το άρθρο 1. Και είναι αμφιβόλου λειτουργικότητας. Δεν θα πάρω στοιχεία από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Τα ξέρει ο κύριος Υπουργός, δόκιμος επιστήμων είναι. Έχει υπηρετήσει και το Συνταγματικό και το Ποινικό Δίκαιο και τον οργανισμό των δικαστηρίων όπως όλοι μας, άλλος πολύ άλλος λιγότερο.

Εκείνο το οποίο αναδεικνύεται, είναι ότι δεν μπορούμε με τέσσερις διατάξεις με οκτώ παραγράφους να μεταβάλουμε τη δομή της δικαιοσύνης.

Την άποψη τη δική μου την ασπάστηκε η Νέα Δημοκρατία και μου έδωσε εντολή να εισηγηθώ, όπως εισηγήθηκα. Και αποδεικνύεται ότι η Νέα Δημοκρατία πράγματι έχει εκσυγχρονιστικές ιδέες και απόψεις, αλλά όχι όταν δεν υπάρχει υποδομή. Και αυτό κατέθεσα στη Βουλή. Τώρα, εάν φταιώ εγώ ή ο κύριος Υπουργός, σε αυτό μας κρίνουν αυτοί που μας κρίνουν. Και μέχρι σήμερα έχει κρίνει τον καθέναν μας η πολιτεία.

Το να αιτιάται, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός, ότι ο Ζαφειρόπουλος φταίει που απέσυρε τη διάταξη, αυτό είναι τιμή μου, διότι τον έπεισα να την αποσύρει.

Από τους ειρηνοδίκες έχουν αναδειχθεί επιστήμονες. Είναι ισόβιοι δικαστικοί λειτουργοί. Εκτελούν άριστα τα καθήκον τους. Μπορούν πράγματι να είναι ισόβαθμοι των κυρίων παρόδρων πρωτοδικών, οι οποίοι βγαίνουν από τη Σχολή Δικαστών σε ένα διάστημα είκοσι τεσσάρων μηνών ή δώδεκα, που κάποιοι προτείνουν να γίνει η φοίτηση -που δεν το αποδέχομαι αυτό το πράγμα- διότι έχουν μεγαλύτερη εμπειρία από τους κυρίους παρόδρους των δικαστηρίων, οι οποίοι θα εξέλθουν από τη Σχολή Δικαστών.

Το να τους βάσουμε σε υποδεέστερη μοίρα, δεν διακόπτουμε την ισοβιότητά τους. Αλλά μπορούμε κάλλιστα να ξεκαθαρίσουμε τι να κάνουμε. Δεν ξεκαθαρίζει το πράγμα. Αυτό το έχουν καταλάβει και οι ίδιοι οι ειρηνοδίκες. Και αυτά τα πράγματα τα έχω πει στους ειρηνοδίκες. Θα πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε.

Στην αρχή έρχεται το νομοσχέδιο με την παράγραφο 2, όπου δημιουργούνται τα αυτοτελή μονομελή πρωτοδικεία καταργούμενου του αντικειμένου της διαφοράς. Εδώ, όμως, έρχεται και γίνεται μεταβατικό μονομελές πρωτοδικείο και διατηρείται το αντικείμενο της διαφοράς. Τι να γίνει.

Υπάρχουν άλλες διατάξεις, οι οποίες ανακλύπτουν την λειτουργία αυτής της νέας κατάστασης η οποία πάει να δημιουργηθεί. Εάν δεν είχαμε λογική και είχαμε μία στερητική λογική, θα μπορούσαμε να πούμε πέντε-δέκα πράγματα πάνω στην έδρα, ότι έτσι μας αρέσει και το καταψηφίζουμε. Όμως ο κύριος Υπουργός βλέπει ότι του μιλάμε με λογική σειρά των πραγμάτων, τόσο εγώ, όσο και οι άλλοι εισηγητές και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν στραφήκαμε εναντίον ενός εκσυγχρονιστικού θεσμού. Απλώς μας προβληματίζει η έλλειψη της υποδομής,

της λεπτομέρειας, της λειτουργίας και προπαντός πώς θα νομοθετήσουμε πάνω σ' αυτό το θέμα, ώστε να μην κινδυνεύει για την αμφιβόλου αντισυνταγματικότητας η διάταξη αυτή. Δεν το είπα αμφιβόλου αντισυνταγματικότητας, το είπα αμφιβόλου λειτουργίας. Θα είναι δυσλειτουργία και θα υπάρξει σύγκρουση μεταξύ των δικαστών της τακτικής δικαιοσύνης και των νέων δικαστών, οι οποίοι θα ονομαστούν μονομελείς δικαστές και οι οποίοι θα είναι τι; Οι παρίες της δικαιοσύνης; Έναν δικαστή, ο οποίος έχει τριάντα χρόνια ως ειρηνοδίκης και έχει να επιδείξει και επιστημονικό και δικαιοδοτικό έργο, θα τον βάλουμε δίπλα σε ένα νεαρό και θα του λέμε ότι εσύ, κύριε, δεν είσαι κατάλληλος γι' αυτά τα πράγματα;

Ας κοιτάξουμε μπροστά μας καλύτερα και νομίζω ότι δεν φταίει κανείς. Εγώ αποδέχομαι ότι εγώ είμαι η αιτία. Είναι τιμή μου, σας το επαναλαμβάνω. Αλλά πρέπει να το καταλάβει ο κύριος Υπουργός ότι όλη η Αίθουσα ένα ενδιαφέρον είχε, την αξία της δικαιοσύνης και την πορεία της δικαιοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μια λέξη, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν απευθύνομαι σε σας. Ο κ. Κουβέλης είπε ότι κάνει διάκριση μεταξύ θυτών και θυμάτων και υποστηρίζει τη συγκεκριμένη διάταξη, γιατί η διάταξη κάνει αυτήν τη διάκριση. Ακριβώς αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο μας προβληματίζει η διάταξη. Όχι γιατί κάνει διάκριση μεταξύ θυτών και θυμάτων σε ό,τι αφορά το θέμα των ναρκωτικών, αλλά επειδή είναι δυνατόν υπό προϋποθέσεις -και ζητάμε ακριβώς να παρεμβάλουμε μερικές ρυθμίσεις, για να αποκλειστεί αυτή η προοπτική- οι θύτες να χρησιμοποιήσουν τα θύματα.

Οι έμποροι ναρκωτικών να χρησιμοποιήσουν τα βαποράκια για να μπορέσουν να κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους. Αυτός είναι ο σκοπός. Όταν θα έλθει η ώρα της συγκεκριμένης διάταξης, θα το συζητήσουμε με τον κύριο Υπουργό και υποθέτω, ακριβώς επειδή υπάρχει και νομοθετική υποδομή προηγουμένως, να βρούμε μια συγκεκριμένη λύση που θα μας βοηθήσει, αυτήν τη διάταξη που αφορά γενικότερα την κοινωνία, να την ψηφίσουμε ομοφώνως.

Αυτή είναι η μόνη διευκρίνιση και ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παυλόπουλε.

Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος να μιλήσει και κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού

δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α'), του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α'), του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: "Κύρωση της Σύμβασης σχετικής με την κωδική απόδοση των εγγράφων που εμφανίζονται σε ληξιαρχικά έγγραφα".

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 27 Απριλίου 1999, Τετάρτης 28 Απριλίου 1999 και Πέμπτης 29 Απριλίου 1999 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνεται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 27 Απριλίου 1999, Τετάρτης 28 Απριλίου 1999 και Πέμπτης 29 Απριλίου 1999, επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε σ'αυτό το σημείο να λύσουμε την συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.13', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 12 Μαΐου 1999 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των νόμων 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α'), του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ